

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

53. aastakäik

22. detsember 2010

<u>Teatis nr</u>	<u>Sisukord</u>	<u>Lehekülg</u>
I	<i>Resolutsioonid, soovitusel ja arvamused</i>	
	RESOLUTSIOONID	
	Euroopa Parlament	
	2010–2011 ISTUNGJÄRK	
	9.–11. märts 2010 istungid	
	Istungjärju protokoll on avaldatud ELT C 131 E, 20.5.2010.	
	VASTUVÕETUD TEKSTID	
	Teisipäev, 9. märts 2010	
2010/C 349 E/01	Tarbijakaitse Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2010. aasta resolutsioon tarbijakaitse kohta (2009/2137(INI))	1
2010/C 349 E/02	SOLVIT Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2010. aasta resolutsioon SOLVITI kohta (2009/2138(INI))	10
2010/C 349 E/03	2008. aasta konkurentsipoliitika aruanne Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2010. aasta resolutsioon 2008. aasta konkurentsipoliitika aruande kohta (2009/2173(INI))	16
2010/C 349 E/04	Siseturu tulemustabel Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2010. aasta resolutsioon siseturu tulemustabeli kohta (2009/2141(INI))	25
	Kolmapäev, 10. märts 2010	
2010/C 349 E/05	EL 2020 - Euroopa Ülemkogu 11. veebruari 2010. aasta mitteametliku kohtumise järeelmeetmed Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2010. aasta resolutsioon EL 2020 kohta	30

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2010/C 349 E/06	Iisraeli ja Palestiinat käsitlevate Goldstone'i soovitude elluviimine Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2010. aasta resolutsioon Iisraeli ja Palestiinat käsitlevate Goldstone'i soovitude täitmise kohta	34
2010/C 349 E/07	Kodanikuühiskonna ja rahvusvähemuste olukord Valgevenes Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2010. aasta resolutsioon kodanikuühiskonna ja rahvusvähemuste olukorra kohta Valgevenes	37
2010/C 349 E/08	Finantstehingute maksustamine Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2010. aasta resolutsioon finantstehingute maksude juurutamise kohta	40
2010/C 349 E/09	Ühtne euromaksete piirkond Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2010. aasta resolutsioon ühtse euromaksete piirkonna (SEPA) elluviimise kohta	43
2010/C 349 E/10	Võltsimisvastast võitlust käsitlev kaubandusleping Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2010. aasta resolutsioon võltsimisvastase kaubanduslepingu ACTA läbirääkimiste läbipaistvuse ja praeguse olukorra kohta	46
2010/C 349 E/11	Määrus, millega kohaldatakse üldiste tariifsete soodustuste kava Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2010. aasta resolutsioon üldiste tariifsete soodustuste kava kohaldamise määruse kohta	49
2010/C 349 E/12	ÜVJP 2008. aasta aruanne Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2010. aasta resolutsioon nõukogu aastaaruande kohta Euroopa Parlamendile (ühise välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP) peamiste aspektide ja põhiliste valikuvõimaluste kohta 2008. aastal), mis esitatakse Euroopa Parlamendile vastavalt 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe II osa G jao punktide 43 (2009/2057(INI))	51
2010/C 349 E/13	Euroopa julgeolekustrateegia elluviimine ning ühine julgeoleku- ja kaitsepoliitika Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2010. aasta resolutsioon Euroopa julgeolekustrateegia ning ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika rakendamise kohta (2009/2198(INI))	63
2010/C 349 E/14	Tuumarelva leviku tõkestamise leping Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2010. aasta resolutsioon tuumarelva leviku tõkestamise lepingu kohta	77
Neljapäev, 11. märts 2010		
2010/C 349 E/15	Kuuba Euroopa Parlamendi 11. märtsi 2010. aasta resolutsioon meelsusvõimude kohta Kuubal	82
2010/C 349 E/16	Investeerimine vähese süsinikdioksiidihetega tehnoloogiasse Euroopa Parlamendi 11. märtsi 2010. aasta resolutsioon vähese süsihappegaasiheitega tehnoloogia arendamise investeerimise kohta (Euroopa energiatehnoloogia strateegiline kava)	84
2010/C 349 E/17	Suur loodusõnnetus Madeira autonoomses piirkonnas ja tormi Xynthia tagajärjed Euroopas Euroopa Parlamendi 11. märtsi 2010. aasta resolutsioon suure loodusõnnetuse kohta Madeira autonoomses piirkonnas ja tormi Xynthia tagajärgede kohta Euroopas	88

Teisipäev, 9. märts 2010

I

(Resolutsioonid, soovitused ja arvamused)

RESOLUTSIOONID

EUROOPA PARLAMENT

Tarbijakaitse

P7_TA(2010)0046

Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2010. aasta resolutsioon tarbijakaitse kohta (2009/2137(INI))

(2010/C 349 E/01)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni 28. jaanuari 2009. aasta teatist „Ühtse turu seire tarbija seisukohast. Teine tarbijaturgude tulemustabel” (KOM(2009)0025) ning sellele lisatud komisjoni talituste töödokumendi „Teine tarbijaturgude tulemustabel” (SEK(2009)0076);
 - võttes arvesse komisjoni 2. juuli 2009. aasta teatist ühenduse tarbijaõigustiku jõustamise kohta (KOM(2009)0330);
 - võttes arvesse komisjoni 2. juuli 2009. aasta aruannet Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. oktoobri 2004. aasta määruse (EÜ) nr 2006/2004 (tarbijakaitse seaduse jõustamise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelise koostöö kohta (tarbijakaitsealase koostöö määrus)) kohaldamise kohta (KOM(2009)0336);
 - võttes arvesse komisjoni 7. juuli 2009. aasta teatist tarbijakaebuste ja -päringute liigitamise ning nendest teatamise ühtlustatud meetodika kohta (KOM(2009)0346) ning sellele lisatud komisjoni soovitusel eelnõu (SEK(2009)0949);
 - võttes arvesse komisjoni talituste 22. septembri 2009. aasta töödokumendi tarbijaturgude tulemustabeli järeelmeetmete kohta jaefinantsteenuste valdkonnas (SEK(2009)1251);
 - võttes arvesse oma 18. novembri 2008. aasta resolutsiooni tarbijaturgude tulemustabeli kohta ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48 ja artikli 119 lõiget 2;
 - võttes arvesse siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni raportit (A7-0024/2010),
- A. arvestades, et tarbijaturgude tulemustabeli („tulemustabel”) ja siseturu tulemustabeli eesmärk on parandada siseturu toimimist ning muuta see kodanike ootuste ja murede suhtes vastuvõtlikumaks;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2008)0540.

Teisipäev, 9. märts 2010

- B. arvestades, et president Barroso nõuab järgmise komisjoni poliitilistes suunistes süstemaatilisemat ja terviklikumat lähenemist ühtse turu loomise lõpuleviimisele, näiteks turuseire algatuse kaudu;
- C. arvestades, et ELi 499 miljonit tarbijat on siseturu toimimise seisukohalt kesksel kohal ning neil on väga tähtis roll Lissaboni tegevuskava eesmärkide (majanduskasvu, tööhõive ja konkurentsivõime suurendamine) saavutamisel, sest tarbijate kulutused annavad poole ELi rikkusest;
- D. arvestades, et Lissaboni lepingu järgse strateegia raames aastani 2020 peaks tarbijapoliitika olema suunatud säästvale arengule, millega hoitakse keskkonda ja pühendatakse tähelepanu siseturu sotsiaalsele mõõtmele;
- E. arvestades, et tarbijate nõudmistele tõhusalt vastav siseturg aitab saavutada ka innovatiivsemat ja tervemat majandust, sest tõhusad ja reageerimisvõimelised tarbijaturud on konkurentsivõime ja kodanike heaolu seisukohalt võtmetähtsusega;
- F. arvestades, et hästi toimiv siseturg peaks pakkuma tarbijatele laia valikut kvaliteetseid kaupu ja teenuseid konkurentsivõimeliste hindadega ning samal ajal kõrgetasemelist tarbijakaitset;
- G. arvestades, et enamik ELi kodanikke puutub siseturuga iga päev kokku just tarbijana;
- H. arvestades, et tarbijapoliitika tõhususe tugevdamine sõltub sellest, kas tarbijad ja ettevõtjad tunnevad oma õigusi ja kohustusi kehtivas õigustikus ning oskavad neid kaubandustehingutes kasutada;
- I. arvestades, et tõhusalt toimivad turud eeldavad enesekindlaid, hästi informeeritud ja oma õigusi tundvaid tarbijaid, sest sellised tarbijad eelistavad kaupmehi, kes tegutsevad ausalt ja arvestavad kõige paremini tarbijate vajadusi;
- J. arvestades, et aktiivsel tarbijapoliitikal, millega luuakse alus informeeritud ja oma õigusi tundvate tarbijate tekkeks, kes omakorda nõuavad kõrge kvaliteediga tooteid ja teenuseid, on oluline roll Euroopa Liidu ülemaailmselt konkurentsivõimeliseks, dünaamiliseks ja innovatiivseks muutmisel;
- K. arvestades, et jaemüügiturgude ja eelkõige teenuste jaemüügiturgude keerukamaks muutudes on tarbijatel üha raskem teha kaupu ja teenuseid ostes informeeritud valikut;
- L. arvestades, et on vaja kooskõlastatud lähenemisviisi tarbijate harimiseks, et tarbijad saaksid oma õiguste kasutamisel olla enesekindlad;
- M. arvestades, et tarbijatel on õigus hüvitisele, kui nad on langenud ebaseadusliku tegevuse ohvriks, kuid tegelikkuses on selliste juhtumite kohtusse andmine väga raske suurte kulude, pikkade ja keeruliste menetluste ning protsessiga seotud ohtude tõttu;
- N. arvestades, et tulemustabeli kohaselt leiab ainult neli tarbijat kümnest, et vaidluste lahendamine müüjate ja teenuseosutajatega alternatiivsete vaidluste lahendamise mehhanismide abil on lihtne, ning ainult kolm tarbijat kümnest peab lihtsaks vaidluste lahendamist kohtus;
- O. arvestades, et umbes pooled kaebuse esitanud ELi tarbijatest ei ole rahul sellega, kuidas kaebust käsitletakse, ning ainult pooled neist võtavad täiendavaid meetmeid;

Teisipäev, 9. märts 2010

- P. arvestades, et majanduskriis on suurendanud survet väikese sissetulekuga tarbijarühmadele, kes kulu-
tavad suurema osa sissetulekust toidule ja eluasemele, ning et järjest rohkem tarbijaid satub seetõttu liiga
suurtesse võlgadesse;
- Q. arvestades, et tarbijaturgude piiriülene mõõde kasvab e-kaubanduse tulemusena kiiresti, kuid tarbijad ei
ole valmis kasutama turgude integreerimisest tulenevaid eeliseid peamiselt seetõttu, et nad pole kindlad,
kas nende õigused on piiriüleste ostude korral võrdselt hästi kaitstud ning kas neil on õigus hüvitisele;
- R. arvestades, et kõrgetasemeline tarbijakaitse on ülimalt tähtis piiriülese kaubanduse arendamiseks ühtsel
turul, mis vastab tarbijate nõudmistele;
- S. arvestades, et tarbijaturgude kasvav piiriülene mõõde tekitab uusi probleeme täitevasutustele, keda piirab
jurisdiktsiooni ulatus ja reguleeriva raamistiku killustatus;
- T. arvestades, et komisjon ja riikide täitevasutused peavad suurendama jõupingutusi, et saavutada kõrge-
tasemeline tarbijakaitse ning anda tarbijatele kindlustunne ühtse turu võimaluste täielikuks ärakasuta-
miseks;
- U. arvestades, et ELi tarbijakaitse eeskirjadest ei ole palju kasu, kui nad jäävad riiklikul tasandil nõueteko-
haselt üle võtmata, rakendamata ja jõustamata;
- V. arvestades, et kui riiklikud õigusaktid on kehtestatud, peaks komisjon aktiivselt aitama riiklikel ametia-
sutustel õigusakte õigesti kohaldada;
- W. arvestades, et praeguse majanduslanguse tingimustes on range ja järjekindel jõustamine veelgi tähtsam,
sest kriis suurendab tarbijate haavatavust ning vähene järgimine võib tarbijat täiendavalt kahjustada,
samal ajal võivad täitevasutused olla ressurside osas suurema surve all ja peavad hoolega kehtestama
prioriteedid ning oma tegevuse mõju maksimeerima;
- X. arvestades, et Euroopa Parlament ja liikmesriikide parlamendid võivad anda aktiivse panuse tarbijakaitset
käsitlevate õigusaktide paremasse ülevõtmisse ja jõustamisse, jätkates omavahel tihedat koostööd,

Sissejuhatus

1. on seisukohal, et tarbijakaitsevoliniku ametissemääramine 2007. aastal ning tema jõuline isiklik
tegevus, suur avatus ja väga paljud algatused on aidanud edendada ELi tarbijakaitsepoliitikat ja tarbijaküsi-
musi, mis tuleb kasuks ELi kodanikele;
2. kardab, et tarbijakaitseüleannete jagamine kahe voliniku vahel võib tuua kaasa tarbijakaitse valdkonna
tagaplaanile jäämise uues komisjonis, ning ühtlasi kardab, et eri peadirektoarite uus organisatsiooniline
struktuur võib põhjustada killustatust ja kahjustada tarbijapoliitika sidusust ja tulemuslikkust;
3. rõhutab, et pärast Lissaboni lepingu jõustumist kinnitatakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis
12 – mis on üldkohaldatav säte –, et liidu teiste poliitikavaldkondade ja tegevuste kavandamisel ja raken-
damisel tuleb võtta arvesse tarbijakaitsele; palub komisjonil seepärast tagada tarbijahuvi tulemuslik
arvestamine kõikides ELi poliitikavaldkondades ning uurida vajaduse korral mõjuhindamiste raames kõikide
uute õigusaktide ja tarbijaid otseselt või kaudselt puudutavate poliitikasuundade võimalikku mõju; nõuab
igalt asjaomaselt komisjoni peadirektoarilt aastaaruande avaldamist selle kohta, kuidas tarbijapoliitikat
peadirektoaradi vastutusvaldkonda integreeritakse;

Teisipäev, 9. märts 2010

4. rõhutab vajadust aktiivse tarbijapoliitika järele, et kodanikud saaksid siseturgu täielikult ära kasutada; on seisukohal, et aktiivne tarbijapoliitika on praeguses majanduskriisis veelgi vajalikum, et toetada sotsiaalpoliitikat võitluses kasvava ebavõrdsuse vastu ning kaitsta raskemas olukorras olevaid tarbijaid ja madala sissetulekuga rühmi;
5. rõhutab, et tarbijatel peaks olema võimalik teha informeeritud valikuid, ilma et tootjad neid toodete kohta tendentslikke ja ebaõigeid väiteid esitades psühholoogiliselt mõjutaksid, sest see suurendab konkurentsi kaupmeeste vahel, soodustades nende pakutavate toodete ja teenuste kvaliteedi tõstmist ning aidates hoida hinnad konkurentsivõimelisena;
6. on veendunud, et ärimaailma vastutustundlik suhtumine, mis hõlmab äriühingute vastutuse põhimõtte, konkurentsieeskirjade ja tarbijate majandushuvide austamist, aitab anda tarbijatele kindlustunde;
7. rõhutab taas, et tarbijaorganisatsioonidel on ülioluline roll ametiasutuste teavitamisel probleemidest, millega tarbijad igapäevaelus kokku puutuvad, ning et nende käsutuses olevaid vahendeid tuleks täiustada, et nad suudaksid tegutseda tulemuslikult ELi ja riiklikul tasandil; palub liikmesriikidel tagada, et tarbijaorganisatsioonidega otsustamisprotsessi kõikides etappides ja tarbijaõiguse ülevõtmisel ning rakendamisel piisavalt konsulteeritakse;
8. palub komisjonil ja liikmesriikidel suurendada tarbijate teadlikkust ja koolitust, et tugevdada tarbijate positsiooni elukestvalt; ergutab liikmesriike tagama selge ja mõistetava teabe andmine, eelkõige noortele tarbijatele neile suunatud toodete ja teenuste osas; ergutab liikmesriike eelkõige kaasama tarbijaküsimused riiklikusse õppekavasse kõigil haridustasanditel, et anda lastele oskused, mida on vaja hilisemas elus keeruliste otsuste tegemiseks, ning kaaluma haridusprogrammide korraldamist lapsevanematele ning täiskasvanud tarbijatele eesmärgiga kujundada ja kinnistada tarbijateadlikkust pikemas perspektiivis; rõhutab, et need kavad peaksid vastama haridusvajadustele ja õpilaste suutlikkusele igal tasandil, kasutades seejuures tõsielu kogemustel ja näidetel põhinevaid tänapäevaseid õppemeetodeid; tuletab meelde, et haritud tarbijad, kes tunnevad oma õigusi ja teavad, kuhu rikkumiste korral pöörduda, on rikkumiste tuvastamisel samuti olulised;
9. rõhutab, et on vaja edendada säästvat tarbimist, toonitades, et teenuste pakkujad ja jaemüüjad ning ka tarbijad peavad olema säästva tarbimise kontseptsiooni suhtes paremini haritud ja informeeritud, et nad saaksid oma käitumist vastavalt kohandama;
10. nõuab tungival, et komisjon ja liikmesriigid käivitaksid sihipärase teavitusstrateegia, et tõsta ELi kodanike teadlikkust võimalikest ohtudest ja nende õigustest tarbijatena; see strateegia peaks eelkõige hõlmama kasutajasõbralike veebiportaalide loomist, teadlikkuse tõstmise kampaaniaid ning kohaliku, piirkondliku ja riikliku tasandi teabepunkte; rõhutab vajadust kasutada spetsiaalseid teabekanaale kõige raskemas olukorras olevate tarbijateni jõudmiseks ning tagada selleks teabekanalite juhtimise ja korraldamise eest vastutavate asutuste usaldusväärsus, usutavus ja sõltumatus;

Tarbijaturgude tulemustabel

11. kinnitab taas, et tulemustabel on tähtis vahend tarbijaturgude paremaks jälgimiseks eesmärgiga saada kasulikku teavet paremate poliitiliste otsuste ja reguleerimise tagamiseks, aga ka selleks, et näidata kodanikele, et nende muresid võetakse asjakohaselt arvesse;
12. kiidab heaks tulemustabeli viis põhinäitajat – kaebused, hinnad, rahulolu, teenuseosutaja vahetamise võimaluse ja turvalisuse – mis on olulised nende turgude väljaselgitamiseks, kus on suurim oht häirete tekkimiseks, millel on tarbijatele majanduslikud ja sotsiaalsed tagajärjed; on siiski seisukohal, et ühtlasi tuleks kasutada kriteeriume, mis võimaldavad mõõta kaupade ja teenuste vastavust jätkusuutliku arengu eesmärgile;

Teisipäev, 9. märts 2010

13. tunnistab, et ehkki viis näitajat ei kata kõiki tarbijakeskkonna aspekte, annavad nad piisava aluse prioriteetide määramiseks ja järelduste tegemiseks selle kohta, mida on vaja põhjalikumalt analüüsida, tingimusel et liikmesriikide esitatud andmed on täielikud ja neid on võimalik koguda kergesti võrreldaval kujul;
14. on seisukohal, et praegused andmed tarbijate kaebuste, hindade, rahulolu, vahetamisvõimaluse ja turvalisuse kohta ei ole piisavad, et teha lõplikke järeldusi, ning on vaja rohkem kvaliteetseid andmeid korraliku tarbijaandmebaasi loomiseks; rõhutab, et näitajaid on vaja seetõttu edasi arendada ning tuleb korraldada andmete kogumine, võttes arvesse erinevusi riiklike süsteemide vahel;
15. teeb ettepaneku, et kui viis põhinäitajat ja nendega seotud meetodika on piisavalt välja töötatud ning on võimalik saada väga kvaliteetseid tulemusi, siis võiks komisjon kaaluda täiendavate pikaajaliste näitajate (nt sellised näitajad, mis on seotud turuosa, kvaliteedi, reklaami, läbipaistvuse ja pakkumiste võrreldavusega, samuti näitajad, mis on seotud jõustamise ja tarbijate osatähtsuse suurendamisega, sotsiaalsed, keskkonna- ja eetilised näitajad ning näitajad hüvitamise ja tarbijate haavatavuse mõõtmiseks) tulemustabelisse lisamist; on siiski arvamisel, et seda tuleks teha järk-järgult, et tagada tulemustabeli keskendatus ja mõistetavus eesmärgiga tagada terviklikum lähenemine tarbijakaitsele ja võimaldada tarbijatel saada siseturu eelistest täiel määral kasu;
16. kordab taas, et tulemustabel peaks hõlmama kõiki peamisi tarbijakulutuste kategooriaid, et tuvastada kõige probleemsemad turud ning teha ettevalmistusi üksikasjalikuma sektoripõhise analüüsi jaoks, eriti kui andmed näitavad ühiseid probleeme eri turgudel; palub seepärast komisjonil ja liikmesriikidel tagada tulemustabeli edasiarendamiseks piisavad rahalised ja inimressursid;
17. on teadlik, et tarbijad on teenustega vähem rahul kui kaupadega ning kogevad teenuste puhul rohkem probleeme, mis osalt peegeldab asjaolu, et teenustega seotud lepingulised suhted ja teenuste osutamine on keerulisem; nõuab tungivalt, et komisjon analüüsiks põhjalikult kõiki tulemustabelis probleemsetena esitatud sektoreid; palub komisjonil ühtlasi tagada, et analüüsile järgneksid konkreetsed õigusloome algatused ja poliitilised soovitusel liikmesriikidele, kui see on asjakohane, ning anda tagasisidet parlamendile;
18. tunneb heameelt komisjoni huvi ja kvaliteetse töö üle tulemustabeli jätkuna avaldatud jaefinantsteenuseid käsitleva uuringu tegemisel; märgib finantsteenuste sektoris ilmnunud probleeme, mida finantskriis on veelgi võimendanud; avaldab eriti heameelt sellest uuringust selgunud tähelepanekute üle seoses nt suurte probleemidega arvelduskontode eest võetavate tasude läbipaistvuse ja võrreldavuse osas Euroopa Liidus; on seisukohal, et antud sektori parema reguleerimise vajaduse suhtes tuleks teha asjakohased järeldused;
19. juhib tähelepanu asjaolule, et ehkki tarbijate kaebused on turuhäirete tuvastamise seisukohalt olulised, ei tähenda kaebuste puudumine alati seda, et turud toimivad hästi, sest mõnes liikmesriigis kalduvad tarbijad vähem kaebusi esitama teistsuguste tavade või vähese edulootuse tõttu; juhib teiselt poolt tähelepanu asjaolule, et suur kaebuste hulk ühes liikmesriigis ei tähenda tingimata probleemset turgu, vaid võib olla seotud kaebusi käsitlevate tulemuslikult toimivate asutuste olemasolu või hiljutise tarbijaõigusi käsitleva teavituskampaaniaga;
20. märgib, et ELis kogub tarbijate kaebusi rohkem kui 700 organisatsiooni, kuid kaebuste vastuvõtmise kord on väga erinev ning vaid suhteliselt väike hulk selliseid organisatsioone kogub andmeid kaebuse liigi ja asjaomase sektori kohta; on seisukohal, et sellest võib küll piisata nõuannete või teabe pakkumiseks, kuid sellest ei piisa kindlasti võimalike turuhäirete tuvastamiseks tarbijate seisukohast; seepärast palub kõikidel kaebusi käsitlevatel asutustel võtta kasutusele ühtlustatud meetodid tarbijakaebuste liigitamiseks ja nendest teatamiseks ning ergutab neid edastama kaebuste andmeid kõikides soovituslikes ja vabatahtlikes valdkondades, mis komisjon on oma soovitusel eelnõus nimetanud; on veendunud, et ühtlustatud meetodite väljarendamine võimaldab liikmesriikidel koguda tähenduslikumat teavet ning koostada terviklikuma pildi riiklikest tarbijaturgudest, mis aitab luua üleeuroopalise andmebaasi, et võrrelda tarbijate probleeme kõikjal ELis;

Teisipäev, 9. märts 2010

21. juhib tähelepanu olemasoleva hinnainfo analüüsile, mis näitab seletamatuid riikidevahelisi erinevusi mitmete kaupade ja teenuste puhul; on seisukohal, et ehkki hinnaerinevused on sageli seotud erineva nõudluse, kulutaseme, maksude ja kulustruktuuriga, näitavad need sageli ka siseturu killustatust või toimimise häireid; on seisukohal, et kui konkreetse toote hind on võrdlustasemest kõrgem, tuleb vaadata impordi- ja tarbijahinna suhet ning uurida põhjalikult erinevate hinnatasemetega põhjuseid;

22. on veendunud, et olemasolevast hinnainfost ei piisa siseturu nõuetekohaseks jälgimiseks, ning palub riiklikel statistikaametitel ja Eurostatil teha komisjoniga koostööd, et koguda rohkem andmeid ning arendada edasi võrreldavate ja esinduslike kaupade ja teenuste keskmiste hindade kogumise meetodeid; tuletab sellega seoses meelde, et riiklikel statistikaametitel on vaja rohkem osaleda keskmiste hindade kohta andmete kogumisel ja nende arvutamisel ning kontrollimisel; rõhutab, et hinnaandmete esitamine läbipaistvaval kujul annaks tarbijatele suurema kindlustunde ning näitaks ka, et otsitakse vastuseid nende igapäevastele muredele;

23. tunnistab, et tarbijarahulolu on tähtis näitaja, mis aitab mõista, kui hästi või halvasti turud tarbijate seisukohast toimivad; palub komisjonil tarbijarahulolu uuringute meetodeid ja mõõtmistehnikat edasi arendada ning võtta edaspidi arvesse uusi sektoreid;

24. jääb seisukohale, et võimalus teenuseosutajat vahetada on turumajanduses konkurentsi seisukohast hädavajalik; nõuab tungival, et komisjon ja liikmesriigid lihtsustaksid vahetamist kõikide oluliste jaeteenuste puhul;

25. märgib, et uuringutulemuste järgi usuvad tarbijad enamasti toodete ohutust, kuigi tarbijate arvamus ohutusest erineb liikmesriigiti oluliselt; palub komisjonil ja liikmesriikidel koguda senisest rohkem teavet tarbekaupade ohutuse kohta, mida mõõdetakse peamiselt defektsetest toodetest tingitud teatatud õnnetus- ja vigastusjuhtumite põhjal või ohust teatamise süsteemide abil; rõhutab eriti vajadust olla valvas mänguasjade ohutuse suhtes;

26. nõuab tungival, et kõik liikmesriigid koguksid tarbijate ohutuse suurendamiseks süstemaatilisel andmeid õnnetuste ja vigastuste kohta ning registreeriks need ühises andmebaasis;

27. märgib, et piiriülese tegevuse levik on liikmesriigiti jätkuvalt väga erinev ning kuigi piiriüleste ostude keskmine maht on märkimisväärne (737 eurot inimeste kohta aastas), müüb suur enamus (75 %) jaemüüjaid ainult oma riigi tarbijatele ning ainult veerand ELi tarbijatest teeb piiriüleseid oste; märgib, et ehkki piiriüleste kaubandust takistavad mitmed struktuursed tõkked, nagu keel, kaugus ja tarbijaõiguse erinevused, suurendaks tarbijausalduse tõstmine märkimisväärselt piiriülese kaubanduse mahtu; on seisukohal, et piiriülese kaubanduse arenemine ei tohiks viia eeskirjade lõdvendamiseni, vaid peaks hoopis muutma veelgi vajaliku- maks pingutused, mille eesmärk on tagada Euroopa Liidus tarbijakaitse optimaalne tase;

28. võtab teadmiseks asjaolu, et internetikaubanduse maht suureneb, kuid piiriülene e-kaubandus ei arene nii kiiresti nagu kohalik; palub komisjonil lisada tulevastesse tulemustabelitesse terviklikumad andmed piiriülese müügi tegelike mahtude ning piiriüleste oste sooritavate tarbijate probleemide kohta;

29. märgib, et ainult veidi enam kui pooled ELi tarbijad (51 %) tunnevad, et olemasolevad tarbijakaitsemeetmed kaitsevad neid piisavalt, enam kui pooled (54 %) usuvad, et ametiasutused kaitsevad nende õigusi hästi ning veidi suurem hulk (59 %) usub, et müüjad ja teenuseosutajad austavad nende õigusi;

30. rõhutab, et peaaegu kolmandik (30 %) interneti, telefoni või posti teel kaugustu sooritanud ELi tarbijatest on kogenud probleeme kaupade kättesaamisel; märgib siiski, et kauba tagasisaatmine või teenuse katkestamine järelemõtlemisaja jooksul õnnestus üheksal kümnest tarbijast;

Teisipäev, 9. märts 2010

31. tuletab meelde, et mitmed liikmesriigid on poliitiliste otsuste langetamiseks välja arendanud vahendid riigi turgude jälgimiseks tarbija seisukohast, nt hinnavaatluskeskused või terviklikud kaebuste esitamise süsteemid, samal ajal kui teised liikmesriigid ei kasuta tarbijaturgude jälgimiseks andmeid ega tule toime andmete kogumisega; rõhutab, et seetõttu on vaja liikmesriikide vahelist parimate tavade vahetust;

32. rõhutab, et oluline panus riiklikelt statistikaametilt ja Eurostatilt ning tihe koostöö nende asutuste, komisjoni, tarbijapoliitika otsuste tegijate, riiklike täitevasutuste ning tarbija- ja ettevõtlusorganisatsioonide vahel aitab tagada andmete kvaliteedi ja terviklikkuse ning tarbijaandmebaase edasi arendada; palub Eurostatil, liikmesriikidel ja kõikidel sidusrühmadel astuda samme selle koostöö hõlbustamiseks;

33. on seisukohal, et turuga seotud andmed võivad olla nii innovatsiooni kui konkurentsivõime arendamisel ülitähtsad; rõhutab seetõttu tulemustabeli tähtsust tarbijate eelistusi ja nõudmisi kindlakstegeva vahendina; märgib, et need andmed võivad anda tõuke innovatsioonile, sest annavad ettevõtjatele stiimuli siseneda uutele turgudele ja sunnivad ettevõtjaid oma tooteid ja teenuseid parandama;

34. on seisukohal, et tulemustabel, kui sellesse on sisestatud 27 liikmesriigi usaldusväärsed ja hõlpsasti võrreldavad andmed, peaks olema riikide konkurentsi, tarbijakaitse ja teiste poliitikavaldkondade otsustajatele rikkalik võrreldavate andmete allikas ning peaks aitama neil riigi tasandil kindlaks teha, millised turud tarbijate seisukohast hästi ei toimi;

35. palub komisjonil võrdlevalt hinnata iga liikmesriigi tarbijakeskkonda, võttes arvesse erinevusi tarbijaõiguses ja -tavades; rõhutab, et liikmesriikide tarbijaküsimiste ja tarbijakeskkonna võrdlemine aitab kindlaks teha parimad tavad ning lõpuks luua tarbijate jaoks toimiv siseturg;

36. ergutab kõiki liikmesriike viima igal aastal läbi ulatuslikku turuseiret, et tuvastada tarbijate seisukohast mittetoimivad turud ning koguda terviklikud andmed, mis võimaldavad komisjonil jälgida ja võrrelda probleeme, mida tarbijad siseturul kogevad;

37. jääb seisukohale, et tulemustabelit ei tuleks kasutada mitte ainult parema tarbijapoliitika kujundamiseks, vaid seda tuleks arvesse võtta kõikides tarbijaid mõjutavates poliitikavaldkondades, tagades sellega tarbija huvide parema integreerimise kõikidesse ELi poliitikavaldkondadesse ning jätkusuutliku arengu eesmärgi integreerimise tarbijakaitsepoliitikasse; rõhutab, et tulemustabel peaks samuti ergutama üldisemat arutelu tarbijapoliitika küsimuste üle;

38. palub komisjonil arendada liikmesriikide toel välja strateegia, kuidas teavitada tulemustabelist laiemat üldsust, muu hulgas tagades, et see on kergesti kättesaadav ja nähtav asjaomastel veebilehtedel, ning edendada selle asjakohast levitamist meediale, riiklikele ametiasutustele, tarbijaorganisatsioonidele ja teistele sidusrühmadele; peab vajalikuks jätkata tulemustabeli iga-aastast avaldamist brošüüris ning teha see kättesaadavaks kõikides ELi ametlikes keeltes; nõuab, et komisjon ja liikmesriigid tutvustaksid Euroopa kodanikele piisavalt veebisaiti „eYou Guide”, mille komisjon lõi just kodanike õiguste alase teabe andmiseks;

Tarbijaõigustiku jõustamine

39. kiidab heaks viis prioriteetset tegevusvaldkonda, mis komisjon on oma teatises tarbijaõigustiku jõustamise kohta kindlaks määranud;

40. rõhutab, et ELi tarbijakaitse-eeskirjade tulemuslik rakendamine ja jõustamine aitab tõsta tarbijate usaldust ning heidutada neid ettevõtjaid, kes soovivad eeskirju eirata; palub komisjonil teraselt jälgida ELi tarbijaõigustiku ülevõtmist ja rakendamist liikmesriikides ning liikmesriike selles aidata; palub sellega seoses komisjonil uurida võimalusi tarbijakaitse poliitika parandamiseks meetmetega, mis toetavad ja täiendavad liikmesriikide poliitikat (sealhulgas luues võimaluse korral Euroopa tarbijakaitseamet), võttes õiguslikuks aluseks Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 169;

Teisipäev, 9. märts 2010

41. märgib, et jõustamine pole liikmesriikides kaugeltki ühesugune ning enamikul riikidel on nii tugevaid kui nõrku külgi; juhib tähelepanu asjaolule, et turujärelevalveks eraldatud eelarvete suuruse ja inspektorite arvu osas on liikmesriikide vahel suured erinevused; nõuab tungivalt, et liikmesriigid suurendaksid märgatavalt jõupingutusi ning vahendeid, et tagada tarbijakaitse- ja konkurentsiseaduste jõustamine jaeturgudel;

42. on seisukohal, et tugevdatud turujärelevalve ja jõustamismehhanismid ning nende tulemuslik ja laialdane rakendamine tarbijausalduse tõstmiseks on hädavajalik, sest tarbijakulutused on majanduse taastamisel tähtis tegur; on seisukohal, et ametiasutustele tuleb eraldada rohkem vahendeid ebaseadusliku kaubandustegevuse uurimiseks ja selle tõkestamiseks;

43. rõhutab, et tarbijaturud arenevad kiiresti ning täitevasutused peavad ka majanduslike ja tehnoloogiliste muudatuste valguses säilitama tulemuslikkuse sellises piiriüleses keskkonnas nagu siseturg, ning selle saavutamiseks tuleb ühendada jõupingutused, et jõustamine oleks kõikjal ELis tulemuslik ja ühtne; on seisukohal, et puuduste kõrvaldamiseks on vaja läbi vaadata ka reguleeriv raamistik;

44. ergutab kõiki liikmesriike looma sõltumatu tarbijakaitseameti, kes annaks teavet ja pöörduks tarbijate huvide kaitseks riigi kohtutesse; ergutab ühtlasi kõikide liikmesriikide tarbijakaitseameteid koostööd tegema;

45. ergutab kõiki liikmesriike uurima, millist kasu tooks tarbijate ombudsmani institutsiooni loomine; juhib tähelepanu asjaolule, et teatavates liikmesriikides on selline institutsioon olemas kohtuvälise asutusena, mille ülesanne on lahendada rahumeelselt tarbimisega seotud vaidlusi, ja ka nõuandva institutsioonina, mis toimib paralleelselt riigiga ja lahendab enda pädevusse kuuluvaid küsimusi;

46. jagab komisjoni seisukohta, et alternatiivsed vaidluste lahendamise mehhanismid, nagu vahendamine, arbitraaz ja kohtuvälised lahendid, võivad olla kiire ja sobiv lahendus tarbijatele, kellel pole õnnestunud vaidlust kaupmehe või teenuseid osutava avaliku sektori organisatsiooniga mitteametlikul teel lahendada; nõuab tungivalt, et liikmesriigid ergutaksid alternatiivsete vaidluste lahendamise mehhanismide loomist, et tõsta tarbijakaitse ja õigusaktide täitmise taset, kuid rõhutab, et sellised mehhanismid peaksid kohtulikke ja halduslikke jõustamisvahendeid täiendama, mitte asendama; on ka seisukohal, et kindlate tähtaegade kehtestamine vastustele, mida ametid ja ettevõtjad peavad tõstatatud küsimuste kohta esitama, oleks oluliseks abiks tarbijatele, kes plaanivad vaidluse lahendamiseks kohtusse pöörduda;

47. tuletab meelde, et andmed näitavad hüvitismehhanismide puhul liikmesriigiti suuri erinevusi ja arenguruumi; tuletab meelde, et kohtulik kollektiivse hüvitamise süsteem kehtib praegu 13 liikmesriigis, ning palub komisjonil võtta võimalikult kiiresti järelemeetmeid oma 27. novembri 2008. aasta rohelisele raamatule „Kollektiivse hüvitamise mehhanismid tarbija jaoks” (KOM(2008)0794);

48. rõhutab vajadust riigiteenistujaid ja kohtuasutusi ELi tarbijakaitse-eeskirjade osas nõuetekohaselt harida ja koolitada;

49. märgib, et tarbijakaitse koostöövõrgustiku läbivaatamisel ilmnas, et piiriüleste juhtumitega tegelevatel ametiasutustel on probleeme vahendite nappuse tõttu; palub komisjonil uurida, kuidas tagada piisavad vahendid tarbijakaitsealase koostöö määrukest tulenevate kohustuste täitmiseks;

50. väljendab toetust kooskõlastatud jõustamismeetmetele (lauskontrollidele), mis tähendab, et riiklikud ametiasutused kontrollivad üheaegselt ELi õigusaktide täitmist kindlates sektorites; rõhutab, et neid meetmeid tuleks kasutada sagedamini (kaks korda aastas), kasutades ühtset meetoodikat, ja neid tuleks kombineerida teiste vahenditega;

Teisipäev, 9. märts 2010

51. tunnistas turujärelevalve ja jõustamistegevuse tulemuste avaldamise õiguslikku keerukust ning asjaolu, et uurimistegevuse suhtes kehtivad sageli ranged konfidentsiaalsuse eeskirjad, kuid jääb seisukohale, et komisjon ja liikmesriigid peaksid need tulemused avalikustama, esitades jaotuse üksikute ettevõtete kaupa sellistel juhtudel, kus on tuvastatud korduv ebaseaduslik tegevus; on seisukohal, et see tagaks suurema läbipaistvuse, tooks riiklike ametiasutuste jõustamistegevuse paremini nähtavale ning võimaldaks tarbijatel langetada informeeritud otsuseid;

52. nõuab turujärelevalve struktuuride tugevdamist kõikides liikmesriikides, et nende turgudel ringlevad kaubad vastaksid kõrgetele ohutusstandarditele ning defektseid või ohtlikud tooted kõrvaldataks kiiresti turult; palub komisjonil jälgida ja perioodiliselt uuendada kiirhoiatussüsteemi (RAPEX) juhiseid, et parandada selle toimimist;

53. palub sellega seoses komisjonil tugevamini kontrollida, kuidas liikmesriigid rakendavad turujärelevalvet käsitlevaid määrusi, eriti määrust (EÜ) nr 765/2008, ning vajaduse korral viivitamatult algatada rikkumismenetlusi;

54. toetab komisjoni püüdeid selgitada tehnilise järelevalve uusimaid võimalusi eesmärgiga tagada toodete globaalne jälgitavus kogu tarneahela ulatuses (nt raadiosagedustuvastuse (RFID) või vöötkoodide abil); palub komisjonil esitleda Euroopa Parlamendile oma praegusi sellekohaseid algatusi ja uusimat teavet, mis puudutab globaalse jälgimisvõrgustiku loomist;

55. tuletab meelde, et Euroopa tarbijakeskuste võrk vajab asjakohast rahastamist, et suurendada tarbijate usaldust, teavitades kodanikke nende õigustest tarbijana ning pakkudes lihtsat juurdepääsu hüvitismehhanismidele, kui tarbijad on teinud piiriüleseid oste;

56. juhib tähelepanu asjaolule, et arvestades üha kasvavaid impordimahte ELi kolmandatest riikidest, on tolliametnikel tähtis roll tarbijate kaitsmisel imporditud ohtlike toodete eest, ning seetõttu on vaja veel tihedamat koostööd turujärelevalve- ja tolliametite vahel ning samuti eri liikmesriikide tolliametite vahel;

57. rõhutab, et siseturul ringlevate kaupade ohutuse tagamine nõuab pingutuste ühendamist kolmandate riikide ametiasutustega; seepärast toetab komisjoni algatust tihendada rahvusvahelist koostööd ning püüda saavutada ametlikke kokkuleppeid kolmandate riikide, eelkõige Hiina, USA ja Jaapani täitevasutusega; märgib, et dialoogi jätkumine ja teabe jagamine tooteohutuse kohta on kõigi osapoolte huvides ning oluline tarbijate usalduse suurendamiseks; palub komisjonil kolmandate riikidega peetava dialoogi kohta parlamendile regulaarselt aru anda;

*

* *

58. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

Teisipäev, 9. märts 2010

SOLVIT

P7_TA(2010)0047

Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2010. aasta resolutsioon SOLVITi kohta (2009/2138(INI))

(2010/C 349 E/02)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni teatist nõukogule, Euroopa Parlamendile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele pealkirjaga „Siseturu probleemide tõhus lahendamine („SOLVIT”)” (1);
- võttes arvesse komisjoni 7. detsembri 2001. aasta soovitus siseturu probleemide lahendamise võrgustiku „SOLVIT” kasutamise põhimõtete kohta (2);
- võttes arvesse nõukogu 1. märtsi 2002. aasta järeldusi, milles nõukogu kinnitas liikmesriikide kohustust tagada süsteemi SOLVIT tõhus toimimine ja tema põhimõtetest kinni pidamine;
- võttes arvesse komisjoni 12. juuli 2004. aasta soovitus siseturgu mõjutavate direktiivide siseriiklikesse õigusaktidesse ülevõtmise kohta (3);
- võttes arvesse komisjoni talituste 20. juuli 2005. aasta töödokumenti „Komisjoni tegevuskava Euroopast teavitamise parandamiseks” (4), milles üheks meetmeks on teavitamis- ja abistamisvõrgustike ühtlustamine;
- võttes arvesse komisjoni talituste 8. mai 2008. aasta töödokumenti „Tegevuskava tervikliku lähenemise kohta kodanikele ja ettevõtjatele pakutavate ühtse turu alase abi teenuste osutamisele” (5);
- võttes arvesse komisjoni talituste töödokumenti siseturu tulemustabeli nr 19 kohta (6);
- võttes arvesse oma 4. septembri 2007. aasta resolutsiooni ühtse turu läbivaatamise kohta: tõkete ja ebatõhususte ületamine parema rakendamise ja jõustamise abil (7);
- võttes arvesse oma 23. septembri 2008. aasta resolutsiooni siseturu tulemustabeli kohta (8);
- võttes arvesse SOLVITi 2008. aasta aruannet „Võrgustiku SOLVIT areng ja tulemused 2008. aastal” (9);
- võttes arvesse komisjoni 29. juuni 2009. aasta soovitus ühtse turu toimimise tõhustamise meetmete kohta (10);

(1) KOM (2001)0702.

(2) EÜT L 331, 15.12.2001, lk 79.

(3) ELT L 98, 16.4.2005, lk 47.

(4) SEK(2005)0985.

(5) SEK(2008)1882.

(6) SEK(2009)1007.

(7) ELT C 187 E, 24.7.2008, lk 80.

(8) Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2008)0421.

(9) SEK(2009)0142.

(10) ELT L 176, 7.7.2009, lk 17.

Teisipäev, 9. märts 2010

- võttes arvesse 24. septembri 2009. aasta nõukogu (konkurentsivõime – siseturg, tööstus ja teadusuuringud) järeldusi „Kuidas parandada siseturu toimimist“⁽¹⁾;
 - võttes arvesse komisjoni talituste töödokumenti ühtse turu toimimist tõhustavate komisjoni meetmete kohta⁽²⁾;
 - võttes arvesse komisjoni talituste töödokumenti ühtsel turul toimuva halduskoostöö kohta⁽³⁾;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 119 lõiget 2;
 - võttes arvesse siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni raportit ja petitsioonikomisjoni arvamust (A7-0027/2010),
- A. arvestades, et komisjon, parlament, Euroopa Ombudsman ja liikmesriigid peavad tegema rohkem selleks, et määratleda kodanike õiguseid, anda kodanike õiguste kohta teavet ja aidata kodanikel kõnealuseid õiguseid kasutada; arvestades, et sel viisil võimaldataks ka siseturu paremat toimimist;
- B. arvestades, et läbipaistvuse suurendamine on piiriülese liikumise takistuste kaotamisel ja vaba liikumise õiguste rakendamisel võtmeküsimus;
- C. arvestades, et komisjon ja liikmesriigid peavad tegema oluliselt suuremaid jõupingutusi teadlikkuse tõstmisel võimalustest, mida siseturg kodanikele ja ettevõtjatele pakub;
- D. arvestades, et siseturg on teinud suuri edusamme, kuid täielik ja nõuetekohane toimimine on veel takistatud;
- E. arvestades, et siseturu eeskirjade väär kohaldamise korral on vaja võimalust selliseks kahjude kiireks hüvitamiseks, mis ei hõlma tingimata kohtumenetlust;
- F. arvestades, et kui SOLVIT-võrgustik täiel määral töötab, on selle abil võimalik vältida ülemäärast koormust kohtusüsteemis, kus menetlused on sageli keerulised ja kus üksikisiku kaitse tagamise mehhanismid tõkestavad sageli juurdepääsu õiguskaitsele;
- G. arvestades, et ühenduse siseturuõigustiku paremaks kohaldamiseks on olulised koolitused ja piiriülene suhtlemine, mis muu hulgas toimub komisjoni rajatud elektrooniliste võrgustike kaudu;
- H. arvestades, et kodanikel ja ettevõtjatel aitab siseturu potentsiaali täielikult ära kasutada siseturu eeskirjade tulemuslik jõustamine;
- I. arvestades, et liikmesriigid peaksid komisjoni abiga parandama probleemide lahendamise mehhanismide võimet aidata kodanikel oma õiguseid kaitsta;

⁽¹⁾ Nõukogu dokument 13024/09.

⁽²⁾ SEK(2009)0881.

⁽³⁾ SEK(2009)0882.

Teisipäev, 9. märts 2010

- J. arvestades, et võrgustiku SOLVIT löid 2002. aastal komisjon ja liikmesriigid eesmärgiga lahendada kodanike ja ettevõtjate probleeme, mida põhjustab siseturgu käsitlevate õigusaktide väär kohaldamine;
- K. arvestades, et SOLVIT on võrgupõhine probleemide lahendamise võrgustik, milles ELi liikmesriigid (ning Norra, Island ja Liechtenstein) töötavad koos, et lahendada ilma kohtumenetluseta kodanike ja ettevõtjate probleeme, mis on tekkinud selle tulemusel, et liikmesriikide ametiasutused on siseturgu käsitlevaid õigusakte valesti kohaldanud;
- L. arvestades, et SOLVITit peetakse suhteliselt edukaks süsteemiks, mille abil hüvitatakse kahju ilma ametliku menetluseta keskmiselt kümne nädala jooksul, ning arvestades, et siseturu probleemide lahendamine SOLVITI abil võiks olla hea tava muudele ühtse turu alase abi teenustele;
- M. arvestades, et kui liikmesriik peab seda vajalikuks, võttes eriti arvesse kõiki eelseisvaid reklaamikampaaniaid, tuleks SOLVITI suutlikkust töötajate vähesusest põhjustatud probleemide vältimiseks suurendada;
- N. arvestades, et SOLVIT ei tohiks siiski asendada rikkumiste juriidilist käsitlemist komisjonis ega anda põhjust teha liikmesriikides vähem jõupingutusi ELi direktiivide õigeaegseks ja nõuetekohaseks ülevõtmiseks;
- O. arvestades, et paljud kodanikud, kellel on mingi selline siseturuga seotud probleem, mille lahendamine kuulub SOLVITI pädevusse, ei ole SOLVITist kuulnud ja pöörduvad seetõttu oma probleemiga Euroopa Ombudsmani poole,

Sissejuhatus

1. tervitab komisjoni 2002. aasta juuli algatust luua riiklike ametiasutuste SOLVIT-võrgustik, kasutades interaktiivset sidusandmebaasi, mis on olnud edukas vahend läbipaistvuse suurendamisel ja mille abil on avaldatud vastastikust survet probleemide kiiremaks lahendamiseks;
2. kutsub komisjoni üles kasutama kõiki oma volitusi, et tagada siseturu eeskirjade tulemuslik kohaldamine, et vähendada kodanike ja ettevõtjate halduskoormust;

Siseturu probleemide tõhus lahendamine

3. juhib tähelepanu asjaolule, et siseturu eeskirjade rakendamise seotud probleeme õnnestub tihti peale avastada võrgustiku SOLVIT kaudu;
4. rõhutab, et SOLVITI kogemusi tuleks arvestada poliitika kujundamisel nii riiklikul kui ka ELi tasandil, tehes vajadusel struktuurilisi või regulatiivseid muudatusi;
5. palub, et komisjon lisaks süsteemselt siseturu tulemustabelisse ja tarbijaturu tulemustabelisse põhjalikumat teavet siseturu õigusaktide kohaldamise ja jõustamise kohta, et suurendada läbipaistvust ja pakkuda SOLVITI töötajatele kasulikku töövahendit;
6. nõuab siseturu tulemustabeli, SOLVITI aruande, kodanike nõuandeteenistuse ja tarbijaturu tulemustabeli üheaegset avaldamist kord aastas (muutmata nende ilmumissagedust), et anda terviklik ülevaade siseturu arengust ning paremini koordineerida tööd, mida nendes valdkondades tehtud on, säilitades nende vahendite eripära; palub, et komisjon kaaluks tarbijaturu tulemustabelisse SOLVITI raames tehtud edusammude, saavutuste ja puudujääkide aruande lisamist; palub komisjonil lahendada viivitamatult SOLVIT-võrgustiku kaudu kindlaks tehtud korduvad probleemid;

Teisipäev, 9. märts 2010

Horisontaalsete probleemide tuvastamine riiklikul tasandil

7. märgib, et mõnes SOLVIT-keskuses on liiga vähe töötajaid ning et 2008. aastal vähenes lahendatud juhtumite arv, kuid suurenes lahendamiseks kulunud päevade keskmine arv; palub kõigil SOLVIT-keskustel võtta tööle vastava kvalifikatsiooniga ning piisava kogemusega töötajaid; on seisukohal, et SOLVITi töötajaid tuleb rohkem koolitada; tunnustab SOLVITi tööd, peab eriti kiiduväärseks lahendatud juhtumite määra, mis on endiselt kõrge (83 %), vaatamata 2008. aastal kasvanud töökoormusele (juhtumite arv tõusis tuhandeni, st 22 %) ning mõnede SOLVITi keskuste raskustele personalihõivega;

8. märgib, et paljud kodanikud ja väiksed ettevõtjad ei ole piisavalt teadlikud SOLVITi tööst ning et ettevõtjad pöörduvad juhtudel, kus neil võiks SOLVITist abi olla, kas õigusteenistuste poole või isegi aktsepteerivad liikmesriikidelt tulevaid samasisulisi taotlusi, kuid sellised taotlused ei ole kooskõlas ühenduse siseturu õigustikuga; tervitab asjaolu, et tänu SOLVITi tegevusele on ELi kodanikud ja ettevõtjad 2008. aastal hoidnud kokku kulusid hinnanguliselt 32,6 miljoni euro ulatuses;

9. märgib, et teatavas riigis riiklikku SOLVIT-keskust haldava ministeeriumi tegevusvaldkond võib mõjutada üldsuse arusaama SOLVITi tehtavast tööst selles riigis ning et juhtumite eduka lahendamise ja uurimise tase sõltub liikmesriikide valmisolekust ja võimest teha tihedat koostööd SOLVIT-keskustega;

10. palub liikmesriikidel tagada, et nende SOLVIT-keskusel oleks olemas tugev poliitiline toetus, tänu millele oleks keskusel võimalik veenda asutusi, kelle kohta kaebused esitatakse, tegema SOLVITi menetluse raames ning asjaomaste tähtaegade jooksul aktiivselt koostööd;

11. on seisukohal, et liikmesriigid peaksid ergutama riiklike, piirkondlike ja kohalike asutuste ning SOLVITi vahelise koostöö tõhusust; on samuti seisukohal, et liikmesriigid peaksid algatama tõhusama ja ulatuslikuma parimate tavade vahetamise;

12. rõhutab, kui oluline on vahetada teavet SOLVIT-keskuste vahel, ning soovib seetõttu liikmesriikide SOLVIT-keskustel korraldada korrapäraselt kohtumisi, kus vahetada teavet ja tutvustada parimate tavade ja süsteemide näiteid;

Kavandatavad meetmed

13. palub liikmesriikidel edendada SOLVITit, kasutades kõiki massiteabevahendeid, et laialdaselt tõsta kodanike ja ettevõtjate teadlikkust eelkõige selle kohta, kuidas kaitsta oma õigusi, ning eraldada piisavalt ressursse edendusmeetmete tõhustamiseks; kutsub lisaks komisjoni ja liikmesriike üles edendama SOLVIT-võrgustiku raames võrgupõhiseid alternatiivseid vaidlusjuhtumiste lahendamise süsteeme; kutsub ka oma liikmeid üles tutvustama SOLVITit oma valijaskonna hulgas;

14. kutsub kõiki liikmesriike üles tutvustama SOLVITit siseriiklike teavituskampaaniate abil kui alternatiivset vaidlusjuhtumiste lahendamise mehhanismi;

15. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles tutvustama SOLVITit internetis; nõuab tungivalt, et komisjon annaks kõikides riikides tegutsevate SOLVIT-keskuste käsutusse ühe ja ainsa internetiaadressi www.solvit.eu, et võimaldada kodanikele kiiremat juurdepääsu kuni avatakse uuesti portaali Teie Euroopa, mis hakkab koondama kõiki ühtse turu toetamise teenuseid, sh SOLVITit;

16. kutsub liikmesriike üles looma Euroopa Liidu SOLVIT-portaaliga lingitud veebisait, mis annavad ülevaate edukalt lahendatud juhtudest ja parimatest tavadest vaidluste lahendamisel kõnealuse mehhanismi abil;

Teisipäev, 9. märts 2010

17. kutsub liikmesriike üles suurendama SOLVIT-keskuste tõhusust asjaomastest osakondadest teenistujate määramise abil, et hõlbustada selliste juhtumite lahendamist, mis jäävad väljapoole SOLVITi (SOLVIT+) pädevust, samuti SOLVIT-keskustele vajaliku juurdepääsu tagamise abil õiguslasele ekspertabile oma valitsusasutuste raames; nõuab tungivalt, et komisjon pakuks kiiremini SOLVIT-keskustele mitteametlikku õiguslikku hinnangut;
18. palub liikmesriikidel määrata parema koostöö tagamist silmas pidades SOLVITi kontaktisik neis ametiasutustes, kes on kaasatud siseturu eeskirjade rakendamisse;
19. palub liikmesriikidel korraldada SOLVITi-alaseid teabekampaaniaid nii kohalikul, piirkondlikul kui ka riiklikul tasandil ning suunata kampaaniad konkreetsetele rühmadele, nagu VKEd, kelle teadlikkus SOLVITist on praegu puudulik, ning ergutab liikmesriike tegema koostööd ja vahetama parimaid tavasid, et SOLVITit edendataks võimalikult tõhusalt; juhib tähelepanu sellele, et parlamendi petitsioonikomisjon soovib paralleelselt oma menetlusega kaebuste esitajatel pöörduda SOLVITi poole, kui ta leiab, et mõnele juhtumile võiks SOLVITi kaudu kiiremini lahenduse saada;
20. tunnustab SOLVITi tõhusust koostöövõrgustikuna, mis püüab mitteametlikult lahendada ELi kodanike ja ettevõtjate probleeme, mille põhjus on siseturгу käsitlevate õigusaktide vale kohaldamine riigiasutuste poolt;
21. märgib, et SOLVITi 2008. aasta aruande kohaselt ei kuulu suur hulk SOLVITile laekuvaid juhtumeid SOLVITi tegevusalasse ning see aeglustab SOLVITi tegevusalasse kuuluvate kaebuste lahendamist SOLVITi keskustes;
22. märgib, et on olemas mitmeid üksusi, mille kaudu ELi kodanikud võivad oma probleemidest teada anda, muu hulgas Euroopa Parlamendi petitsioonikomisjon, SOLVIT, komisjon ja Euroopa Ombudsman;
23. palub SOLVITil suunata komisjonile need ELi õigusaktide vale kohaldamisega seotud juhtumid, mille lahendamine osutub talle liiga keeruliseks, ning kui see on asjakohane, siis edastada need ka parlamendi petitsioonikomisjonile;
24. tuletab meelde, et kaebusi menetletakse avatud ja läbipaistval viisil tihedas koostöös pädevate õigusloomega seotud komisjonide, komisjoni ja liikmesriikide asjassepuutuvate riigiasutustega;
25. on arvamusel, et kaebuste lahendamise protsess võib anda positiivse panuse õigusloome parandamisse; tuletab meelde, et pärast Lissaboni lepingu jõustumist kasvavad oluliselt parlamendi volitused ELi õigusakte aktiivselt ja otseselt kujundada, läbi vaadata ja parandada; juhib lisaks tähelepanu sellele, et arvesse tuleks võtta ka liikmesriikide parlamentide rolli suurendamist;
26. märgib, et ei ole olemas ühte keskust, mis vastutaks kodanike kaebuste käsitlemise eest algusest lõpuni, sest neid esitatakse eri kanalite kaudu; nõuab kodanike kaebuste vastuvõtmise ja käsitlemisega seotud eri üksuste vahel tihedamat koostööd;
27. palub SOLVITit lisada oma veebisaidile link Euroopa Parlamendi petitsioonikomisjoni ja riiklike parlamentide asjassepuutuvate parlamendikomisjonide saitidele, et juhtida kodanike tähelepanu nende õigusele esitada Euroopa Parlamendile petitsioone ning seeläbi saavutada poliitilise ja õigusloomeprotsessi kaudu oma probleemidele kohtuväliseid heastamisvahendeid ja lahendusi;
28. toetab lisaks sellele ideed arendada välja Euroopa institutsioonide ühine veebisait, mille eesmärk on ELi kodanikke aidata ning suunata nad otse selle institutsiooni või asutuse juurde, kes on pädev nende kaebust käsitlema;
29. kutsutakse liikmeid üles haarama SOLVITi tutvustamisel initsiatiivi ning tegema jõupingutusi SOLVITi-alase teadlikkuse tõstmiseks riikide parlamentide liikmete hulgas näiteks COSACi kohtumistel SOLVITi saavutuste esitlemise abil; rõhutab lisaks, et riikide valitsused ja parlamendid tuleb tugevamalt kaasata SOLVITi tutvustamisse riiklikul tasandil; palub komisjonil ja liikmesriikidel korraldada SOLVIT-keskuste kuulamine, kus vahetada teavet heade tavade ning keskuste nõuetekohast toimimist takistavate asjaolude kohta, et muuta keskuste juhtimine ja töö tõhusamaks;

Teisipäev, 9. märts 2010

30. kutsub liikmesriike üles suurendama kõikvõimalike olemasolevate vahendite, sh alternatiivsete rahastamisvõimaluste abil SOLVIT-keskuste töötajate arvu asjaomastes ministeeriumides haldussuutlikkuse tugevdamiseks proportsionaalselt kõnealuse riigi rahvaarvu ja eelnevalt käsitletud juhtumitega;
31. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles üheskoos selgitama ja analüüsima, miks on teatavates SOLVIT-keskustes lahendatud juhtumite arv väike ning menetlemise aeg suhteliselt pikk, et saada kasulikku teavet probleemide lahendusstrateegia parandamiseks, millest võidaksid nii kodanikud kui siseturul tegutsevad ettevõtjad;
32. kutsub komisjoni üles esitama SOLVITi aastaaruannetes palju üksikasjalikumat teavet ja statistikat, tänu millele oleks võimalik hinnata ka kõigi riiklike keskuste tulemuslikkust, sest vastasel korral on raske suundumusi pikas perspektiivis hinnata ja kavandada konkreetseid meetmeid liikmesriikides valitseva olukorra parandamiseks;
33. palub komisjonil luua kõigi SOLVIT-keskuste jaoks ühtne veebiportaal ja kasutada selleks aadressi, mis on võimalikult lihtsalt leitav (www.solvit.eu); on ühtlasi seisukohal, et SOLVIT-võrgustiku oluliselt parem nähtavus internetis on väga oluline ning et seetõttu tuleb kasutada nii suhtlusportaalide saite kui ka otsingumootoreid;
34. on seisukohal, et üksikisikuid, kvalifikatsioonide tunnustamist ning sotsiaalsete õiguste ja riigis elama asumise õigust puudutavate juhtude suurt hulka arvestades peab SOLVIT-võrgustik tegema koostööd palju tõhusamalt ja peab laiendama oma teavituskampaaniaid, et hõlmata ka välismaal elavate inimeste ühendusi ja liikmesriikide konsulaate;
35. on seisukohal, et ettevõtjaid puudutavate juhtude suurt hulka arvestades peab SOLVIT-võrgustik tegema koostööd palju tõhusamalt ja peab laiendama oma teavituskampaaniaid, et hõlmata Euroopa ja riikliku tasandi ettevõtjate ühendusi, pidades eelkõige silmas väikseid ja keskmise suurusega ettevõtjaid;
36. palub komisjonil esmajärjekorras viia lõpule ühtse turu alase abi teenuste projekt teavitamise, nõustamise ning probleemide lahendamisel abi osutamise teenuste ühtlustamiseks ning nende kättesaadavamaks ja tõhusamaks muutmiseks;
37. palub Euroopa Ombudsmani, et see teeks SOLVIT-keskustega tihedamat koostööd ning saadaks kõik laekuvad kaebused, mille menetlemine tema pädevusse ei kuulu, viivitamata ja bürokraatiata eeldatavalt pädevale SOLVIT-keskusele edasi, kui kõnealused kaebused puudutavad siseturgu ja võivad kuuluda SOLVITi pädevusse; palub komisjonil võtta kasutusele rikkumist puudutav kiirendatud menetlus, kui lahendamata SOLVIT-kaebusest tuleneb *prima facie* vastuolu ühenduse õigusega.

*

* *

38. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.
-

Teisipäev, 9. märts 2010

2008. aasta konkurentsipoliitika aruanne

P7_TA(2010)0050

Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2010. aasta resolutsioon 2008. aasta konkurentsipoliitika aruande kohta (2009/2173(INI))

(2010/C 349 E/03)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punkte b ja c (endise EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktid b ja c);
- võttes arvesse komisjoni 2008. aasta konkurentsipoliitika aruannet ⁽¹⁾;
- võttes arvesse nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrust (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määrust (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜ ühinemismäärus) ⁽³⁾;
- võttes arvesse komisjoni 22. detsembri 1999. aasta määrust (EÜ) nr 2790/1999 asutamislepingu artikli 81 lõike 3 kohaldamise kohta vertikaalkokkuleppe ja kooskõlastatud tegevuse liikide suhtes ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse komisjoni 31. juuli 2002. aasta määrust (EÜ) nr 1400/2002 asutamislepingu artikli 81 lõike 3 kohaldamise kohta teatavat liiki vertikaalsete kokkulepete ja kooskõlastatud tegevuse suhtes mootorsõidukisektoris ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse komisjoni 28. novembri 2005. aasta otsust 2005/842/EÜ EÜ asutamislepingu artikli 86 lõike 2 kohaldamise kohta üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid osutavatele ettevõtjatele avalike teenuste eest makstava hüvitisena antava riigiabi suhtes ⁽⁶⁾ (komisjoni otsus üldist majandushuvi pakkuvate teenuste eest antava riigiabi kohta);
- võttes arvesse komisjoni 5. detsembri 2008. aasta teatist rekapitalizeerimine praeguses finantskriisis: piirdumine „Finantsasutuste rekapitalizeerimine praeguses finantskriisis: piirdumine minimaalselt vajaliku abiga ja kaitsemeetmed põhjendamatute konkurentsimoonutuste vastu” ⁽⁷⁾;
- võttes arvesse komisjoni 17. detsembri 2008. aasta teatist „Riigiabi meetmete ajutine raamistik, et toetada praeguses finants- ja majanduskriisis juurdepääsu rahastamisele” ⁽⁸⁾;
- võttes arvesse komisjoni 9. veebruari 2009. aasta teatist „Suunised komisjoni täitetegevuse prioriteetide kohta EÜ asutamislepingu artikli 82 kohaldamisel turgu valitsevate ettevõtjate kuritahtliku konkurentide tõrjuva tegevuse suhtes” ⁽⁹⁾;

⁽¹⁾ KOM(2009)0374.

⁽²⁾ EÜT L 1, 4.1.2003, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 24, 29.1.2004, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 336, 29.12.1999, lk 21.

⁽⁵⁾ EÜT L 203, 1.8.2002, lk 30.

⁽⁶⁾ ELT L 312, 29.11.2005, lk 67.

⁽⁷⁾ ELT C 10, 15.1.2009, lk 2.

⁽⁸⁾ ELT C 16, 22.1.2009, lk 1.

⁽⁹⁾ ELT C 45, 24.2.2009, lk 7.

Teisipäev, 9. märts 2010

- võttes arvesse komisjoni 25. veebruari 2009. aasta teatist langenud väärtusega varade käsitlemise kohta ühenduse pangandussektoris ⁽¹⁾;
- võttes arvesse komisjoni 23. juuli 2009. aasta teatist finantssektori elujõulisuse taastamise ja praeguse kriisi olukorras riigiabi eeskirjade kohaste ümberkorraldamismeetmete hindamise kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse komisjoni 13. augusti 2009. aasta teatist riigiabi eeskirjade kohaldamise kohta meetmete suhtes, mida on võetud seoses finantsasutustega praeguse ülemaailmse finantskriisi olukorras (2008/C 270/02) ⁽³⁾;
- võttes arvesse komisjoni 2. aprilli 2008. aasta valget raamatut EÜ konkurentsieskirjade rikkumisest tekkinud kahju hüvitamise kohta ⁽⁴⁾ ja Euroopa Parlamendi 26. märtsi 2009. aasta resolutsiooni kõnealusel teemal ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse komisjoni teatist hea tava juhendi kohta riigiabi kontrollimenetluste teostamiseks ⁽⁶⁾, komisjoni teatist lihtsustatud korra kohta teatavate riigiabi liikide käsitlemisel ⁽⁷⁾ ja komisjoni teatist riigiabi reguleerivate õigusaktide täitmise tagamise kohta liikmesriikide kohtute poolt ⁽⁸⁾ (lihtsustamispalett);
- võttes arvesse ühenduse suuniseid keskkonnakaitsele antava riigiabi kohta ⁽⁹⁾;
- võttes arvesse riigiabi 2008. ja 2009. aasta tulemustabelit;
- võttes arvesse komisjoni 7. augusti 2009. aasta ülevaadet, mis hõlmas finantssektori tagatis- ja rekapi-taliseerimiskavasid praeguses kriisis;
- võttes arvesse oma 22. veebruari 2005. aasta resolutsiooni avaliku teenuse kompensatsioonina antava riigiabi kohta ⁽¹⁰⁾;
- võttes arvesse oma 10. märtsi 2009. aasta resolutsiooni 2006. ja 2007. aasta konkurentsipoliitika aruannete kohta ⁽¹¹⁾;
- võttes arvesse oma 26. märtsi 2009. aasta resolutsiooni toiduainete hindade kohta Euroopas ⁽¹²⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 19. veebruari 2008. aasta kirjalikku deklaratsiooni Euroopa Liidus tegutsevate suurte selvehallide jõupositiooni kuritarvitamise uurimise ja selle vastu võitlemise kohta ⁽¹³⁾;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48 ja artikli 119 lõiget 2;
- võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit ning tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni ning siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni arvamusi (A7-0025/2010),

⁽¹⁾ ELT C 72, 26.3.2009, lk 1.

⁽²⁾ ELT C 195, 19.8.2009, lk 9.

⁽³⁾ ELT C 270, 25.10.2008, lk 8.

⁽⁴⁾ KOM(2008)0165.

⁽⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0187.

⁽⁶⁾ ELT C 136, 16.6.2009, lk 13.

⁽⁷⁾ ELT C 136, 16.6.2009, lk 3.

⁽⁸⁾ ELT C 85, 9.4.2009, lk 1.

⁽⁹⁾ ELT C 82, 1.4.2008, lk 1.

⁽¹⁰⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2005)0033.

⁽¹¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0099.

⁽¹²⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0191.

⁽¹³⁾ ELT C 184 E, 6.8.2009, lk 23.

Teisipäev, 9. märts 2010

- A. arvestades, et kahe viimase aasta erakorralised majandusolud on nõudnud erakorralisi meetmeid;
- B. arvestades, et Euroopa Liit on astunud enneolematu sammu, mis seisneb tuginemises Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punktidele b ja c;
- C. arvestades, et kriisiaegadel on hästi toimivad turud väga olulised ja konkurentsieskirju tuleks kohaldada paindlikult, kuid rangelt;
- D. arvestades, et proteksionism ja konkurentsi moonutamine üksnes süvendaksid ja pikendaksid kriisi;
- E. arvestades, et paljudes liikmesriikides võib kasvav eelarve puudujääk ja valitsemissektori võlg aeglustada majanduse taastumist ja majanduskasvu aastateks, võimalik et järgmisteks aastakümneteks;
- F. arvestades, et reageeringuna majanduskriisile on liikmesriikide valitsused andnud alates 2008. aasta oktoobrist tagatise pankade rahastamisele; arvestades, et tagatud võlakirjade väljastamine on olnud ulatuslik ning see on andnud pankadele märkimisväärse rahastamisallika ja kindlustatuse rahandussüsteemi ees seisvate riskide vastu;
- G. arvestades, et empiiriliste analüüside alusel on liikmesriikide valitsuste tagatised tekitanud mitmeid mõjusid ja moonutusi, näiteks erasektori võlakirjade intressimäära vähenemine, mida tuleb võtta arvesse, kui kaalutakse tagatiste andmise jätkamist 2010. aastal;
- H. arvestades, et rahvusvaheliste ettevõtete võime kasutada ulatuslikult maksuparadiise ja *offshore*-keskusi osana oma maksustamise vältimise strateegiast on vastuolus ausa konkurentsi põhimõttega;
- I. arvestades, et maksuhaldus on oluline tegur ausa konkurentsi jaoks soodsate tingimuste säilitamisel ja siseturu toimimise tõhustamisel,

Üldised tähelepanekud

1. tunneb heameelt 2008. aasta konkurentsipoliitika aruande, eriti kartelle ja tarbijaid käsitleva eripeatüki üle; toetab tarbijaküsimuste talituse loomist; märgib, et kartellide olemasolu kahjustab tarbijaid; avaldab kahetsust selle üle, et tarbijatel on raske konkurentsist kasu saada;
2. rõhutab asjaolu, et kartellid kujutavad endast ühte tõsisemat konkurentsieskirjade rikkumist, häirivad väärtusahelat, on tarbijatele kahjulikud ja neil on väga negatiivne mõju majandusele; julgustab komisjoni säilitama ranged sunnimeetmeid, et vältida kartellide tekkimist ja võidelda nende vastu; tunneb heameelt niisuguste vahendite üle nagu kokkuleppemenetluse pakett, mis võimaldab komisjonil lahendada kartellijuhtumeid lihtsustatud menetlusega, mille puhul äriühingutel on pärast tõenditega tutvumist võimalus tunnistada oma osalust kartellis ja selle osalistele määratud trahvi vähendatakse; tuletab meelde, et konkurentsipoliitika ja konkurentsieskirjade terviklik jõustamine on nõuetekohaselt toimiva ja konkurentsivõimelise Euroopa siseturu jaoks äärmiselt olulised, kuna nende abil edendatakse tõhusust, kõrgetasemelist ettevõtlust ning tarbijate kaitset; on seisukohal, et kartellivastane võitlus on keskse tähtsusega selle tagamisel, et tarbijad saaksid konkurentsikorrast kasu tänu madalamatele hindadele ning kaupade ja teenuste laiemale valikule;
3. nõuab enda suuremat kaasatust konkurentsipoliitika kujundamisse, sh kaasõiguslooja rolli ja niisuguse nõude kehtestamise abil, mis seisneb Euroopa Parlamendi korrapärasel teavitamisel mis tahes algatusest kõnealuses valdkonnas;
4. kutsub komisjoni üles teavitama Euroopa Parlamenti 2010. aasta jooksul sellest, milliseid konkreetseid meetmeid kavatab ta konkurentsi valdkonnas võtta tulenevalt Lissaboni lepingu jõustumisest;

Teisipäev, 9. märts 2010

5. kutsub komisjoni üles teavitama parlamenti üksikasjalikult ja igal aastal parlamendi soovitude alusel võetud järelemeetmetest ja selgitama mis tahes lahknevust parlamendi soovitudest;
6. ergutab komisjoni algatama konkurentsiprobleemide ja jõustamisprioriteetide määratlemiseks pidevat ja püsivat dialoogi tarbijate ühendustega; soovib saada täielikku aruannet konkurentsi peadirektoraadi tarbijaküsimuste talituse tegevuse kohta;
7. kutsub komisjoni üles tegema avalikkusele kättesaadavaks kõik hinnangud ja uuringud, millele ta edaspidi konkurentsipoliitika aastaaruannetes viitab, ning kasutama kõnealustes hinnangutes ja uuringutes sõltumatuid ja usaldusväärseid eksperte;
8. tuletab meelde oma nõudmist, et komisjon vaataks viivitamata läbi konkurentsi peadirektoraadi personaliressursid ning tagaks, et eraldatud vahendid vastavad suurenevale töökoormusele;
9. rõhutab vajadust selgete, kindlate ja VKE-sõbralike konkurentsieeskirjade järele, mis põhineksid Euroopa väikeettevõtete õigusakti (Small Business Act for Europe) läbival põhimõttel „esmalts mõtle väikesetele“;
10. kutsub komisjoni üles lisama järgmisse aruandesse väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele ning konkurentsile pühendatud eripeatükki; juhib tähelepanu VKEde patendisüsteemi kõrgele maksumusele, mis tuleneb eelkõige ohust, et nn libafirmad võivad alustada kohtuvaidlusi; juhib tähelepanu avatud innovatsioonile ja ühiste teadmiste; kutsub VKEsid üles kasutama seitsmenda raamprogrammi tulemusi avatud juurdepääsu tingimustes;
11. kutsub komisjoni üles kasutama tulevaste siseturgu käsitlevate õigusaktide õigusliku alusena Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 12 (endise EÜ asutamislepingu artikli 153 lõige 2), kus on selgelt kirjas, et „liidu ülejäänud poliitika ja meetmete määratlemisel ning rakendamisel võetakse arvesse tarbijakaitse nõudeid“;
12. palub komisjonil kiirendada telekommunikatsiooni paketi rakendamist;
13. suhtub positiivselt komisjoni teatise „Suunised komisjoni täitetegevuse prioriteetide kohta EÜ asutamislepingu artikli 82 kohaldamisel turgu valitsevate ettevõtjate kuritahtliku konkurentide tõrjuva tegevuse suhtes“ avaldamisse; on veendunud, et suunised kujutavad endast edasiminekut, kuna need tähendavad suuremat läbipaistvust ja prognoositavust komisjoni võimaliku sekkumise osas, kuid et need ei tohiks mingil juhul piirata või kitsendada komisjoni tegevuspädevust kõnealuses valdkonnas praeguse Euroopa Liidu toimimise lepingu raames;
14. rõhutab, et 2008. aastal määrati esimest korda ELi konkurentsipoliitika ajaloos karistumakse komisjoni eelneva otsuse täitmata jätmise eest;

Riigiabi

15. rõhutab, et on oluline, et komisjon jälgib tähelepanelikult riigiabi kasutamist, tagamaks, et neid toetusmeetmeid ei kasutata riiklike tööstusharude kaitsmiseks viisil, mis kahjustab siseturgu ja Euroopa tarbijaid;
16. peab seetõttu riigiabi asutamislepingule vastavuse hindamisel hädavajalikuks leida õige tasakaal riigiabi konkurentsile ja rahandusele tekitatava negatiivse mõju ning ühishuvide kontekstis avalduva positiivse mõju vahel;
17. kutsub komisjoni üles hindama kavandatud panganduse reguleerimise viiside mõju välismõõdet, eelkõige mõju Euroopa pankade konkurentsivõimele;

Teisipäev, 9. märts 2010

18. on seisukohal, et seoses finantsasutuste ja majanduse taastamise protsessiga võetud riigiabi meetmetest oli kasu finantsturu stabiliseerimisel ja niisuguse mõjuga võitlemisel, mida avaldab laenu raha vähesus reaalmajandusele;

19. märgib, et riigiabipoliitika on konkurentsipoliitika lahutamatu osa ning riigiabi kontroll kajastab vajadust säilitada võrdsed võimalused kõigile Euroopa ühtsel turul tegutsevatele ettevõtetele; tõstatab sellega seoses küsimuse, mil määral on finantsturile antud riigiabi põhjustanud konkurentsimoonusi; nõuab sõltumatu aruande koostamist riigipoolse finantssektorisse sekkumise võimaliku moonutava mõju kohta; palub komisjonil esitada aruanne riigiabi saajate ümberkorralduslaste edusammude kohta ning selgitada täpsemalt riigiabi tagasimaksmist ning võimalikke karistusi, kui tagasimakset ei tehta; nõuab tungivalt, et komisjon selgitaks siduvaid ümberkorraldamismeetmeid, mis on seotud võimaliku moonutava mõjuga, millega kaasnevad tagasimaksmise tingimuste erinevused liikmesriikide vahel; nõuab suuremat selgust võõrandamiste kriteeriumide ja nende keskpika mõju osas kõnealustele äriühingutele;

20. on mures toetuste ja moonutuste pärast, mis tulenevad tagatistest, mida liikmesriikide valitsused on andnud pankade rahastamisele; nõuab tungivalt, et komisjon hindaks pankade rahastamise tagatistega seotud toetuste ulatust ja analüüsiks seega, kas need vastavad ELi konkurentsioigusele ja seda, milliseid meetmeid on vaja kõnealuste tagatistega seotud moonutuste kõrvaldamiseks;

21. kutsub komisjoni üles kiiresti täpsemalt uurima, miks pankadele antud riigiabi reaalmajanduses ei avaldu, ning võtma meetmeid nende pankade suhtes, kes ilmselgelt ei suuda või ei soovi riigiabiga saadud eeliseid edasi anda;

22. märgib, et komisjon on juba alustanud riigipoolse toetuse järkjärgulise lõpetamise ning ümberkorraldusteks ja võõrandamisteks volituste andmise protsessi; tunnistab, et kõnealused protsessid peavad edu saavutamiseks olema paindlikud; nõuab siiski, et komisjon esitaks kõnealuseid protsesse käsitlevad suunised; on seisukohal, et riigi sekkumist ei tohiks tarbetult pikendada ja et väljumisstrateegiad tuleks võimalikult kiiresti välja töötada;

23. nõuab kindlalt, et väljumisstrateegiaid tuleb kooskõlastada eelkõige pangandussektori toetamise järkjärgulise lõpetamise osas; rõhutab, et kooskõlastamine on äärmiselt oluline, et vältida konkurentsimoonusi seoses olukorraga, et riikides, kus pankade toetamise programmid jätkuvad, võidakse pankasid veel teataval määral subsideerida, kuid riikides, kus niisugused programmid on järkjärgult kaotatud, subsideerimist enam ei toimu;

24. on veendunud, et konkurentsieeskirjade süsteem on seni raskusi leevendanud, kuid kriis on toonud esile kiire vajaduse ELi raamistiku järele piiriüleseks kriisiohjamiseks finantssektoris, sh tuleks leida lahendus asutuste jaoks, mis pankrotistumiseks on liiga suured, ning rakendada kiiresti ja täiel määral Larosière'i aruandes esitatud soovitusi, sh soovitus luua ühtne Euroopa reguleeriv asutus, hoiuste tagamise süsteem ja päästefond või sellega võrdväärne süsteem;

25. palub komisjonil esitada aruanne riikide riigiabimeetmete ja riikide abikavade erinevuste kohta ning kirjeldada nende võimalikku moonutavat mõju konkurentsile ja sellest tingitud võimalikke majanduslikke erinevusi; kutsub komisjoni üles esitama ettepanekuid sidusama ja ühtsema Euroopa lähenemisviisi väljatöötamiseks;

26. kutsub komisjoni üles oma meetmete järjepidevuse tagamiseks põhjalikumalt uurima, kui suurel määral kombineeritakse ebaseaduslikult riigiabi ja muid ühenduse vahendeid, nt struktuurifondid ja globaliseerumisega kohanemise fond;

27. palub komisjonil selgitada, milliseid kriteeriume kasutatakse ühenduse riigiabi meetmete ajutise raamistiku võimaliku pikendamise otsuse tegemisel;

Teisipäev, 9. märts 2010

28. nõuab kindlalt, et riigiabi peaks olema vastavuses Lissaboni–Göteborgi strateegia ning kliima- ja energiapaketi eesmärkidega; nõuab tungivalt, et liikmesriigid kaotaksid kahjulikud toetused, mis muu hulgas edendavad fossiilkütuse tarbimist või tootmist, mis suurendavad kasvuhoonegaaside heitkoguseid; rõhutab üldisemalt vajadust viia läbi taastamise paketi raames ettenähtud poliitika keskkonnamõju strateegilised hindamised (KSHd) ja selles ettenähtud projektide keskkonnamõju hindamised (KMHd);
29. tunneb heameelt niisuguste uute keskkonnakaitseks antavat riigiabi käsitlevate suuniste üle kliima- ja energiapaketi raames, millega võetakse kasutusele standardne hindamine vähemtähtsate küsimuste ja üksikasjalik hindamine oluliste küsimuste puhul;
30. kutsub komisjoni üles avaldama 2010. aastal põhjalikku aruannet nn roheliseks majanduse elavdamiseks (millega kaasneb oluline ümberkujundamine säästlikkuse suunas, eelkõige autotööstussektoris) ja keskkonnakaitse valdkonnas antud riigiabi tõhususe kohta;
31. nõuab samasugust aruandlust riigiabi kohta, mida on antud VKEde, koolituse, teadus- ja arendustegevuse ning uuendustegevuse toetuseks;
32. teeb ettepaneku, et praeguses finants- ja majanduskriisis rahastamisele juurdepääsu toetamiseks loodud ajutise ühenduse riigiabi meetmete raamistiku järk-järgulisel lõpetamisel tuleks arvesse võtta asjaomaste liikmesriikide majandusolukorda (taastumisprotsessi pikkust ja SKP vähenemise määra);
33. kutsub komisjoni üles jätkama pingutusi, et saavutada telekommunikatsioonisektoris tavatelefonivõrgu ja eelkõige mobiilside hindade osas suurem läbipaistvus;
34. rõhutab vajadust tegeleda maksuparadiiside ja off-shore keskustega seotud probleemiga, muu hulgas seoses ebaausa konkurentsi ja finantsstabiilsusega;
35. kordab oma nõuet kehtestada juriidilise isiku tulumaksu ühine konsolideeritud maksubaas;
36. nõuab tungivalt, et komisjon teavitaks parlamenti üldist majandushuvi pakkuvate teenuste eest antavat riigiabi käsitleva komisjoni otsuse läbivaatamisest, mida oodatakse alates 19. detsembrist 2008 ja milles peaks nüüd arvesse võetama Lissaboni lepingu jõustumist;
37. märgib murelikult, et ebaseadusliku riigiabi tagasinõudmine on pikk ja kohmakas protsess ning pea kõigi menetluses olevate juhtumite taga on üksnes väike arv liikmesriike; ergutab komisjoni menetlusi veelgi karmistama ja jätkama surve avaldamist liikmesriikidele, eriti korduvatele rikkujatele;
38. palub komisjonil põhjalikult uurida mõnede Euroopa ettevõtete poolt ulatuslikult kasutatavat lähenemist, kus kõrgelt haritud tööjõudu palgatakse odavalt ajutiste lepingutega ja praktikantidena, mille puhul on tegemist kuritahtliku majandusstrateegiaga, millega kahjustatakse inimväärse töö põhimõtteid ja moonutatakse konkurentsi;
39. rõhutab, et VKEde riskikapitali rahastamise lihtsustamine on õiglase konkurentsi edendamiseks hädavajalik;
40. palub komisjonil hinnata, millises ulatuses (kui üldse) on erinevad riiklikud toetuskavad autotööstuses kaasa aidanud ühenduse muudele eesmärkidele, eelkõige säästvusele ja keskkonnasõbralikele tehnoloogiatele, ning selle kohta aru anda; nõuab tungivalt, et komisjon hindaks konkurentsivõimet sellel turul, eelkõige algseadmete valmistajate ning esmaste ja teiseste tarnijate vahelist suhet;
41. tunneb heameelt lihtsustamispaketi avaldamise üle;

Teisipäev, 9. märts 2010

Monopolidevastane võitlus

42. tunneb heameelt komisjoni poolt vastu võetud valge raamatu üle EÜ konkurentsieeskirjade rikkumisest tekkinud kahju hüvitamise kohta; usub, et see on tarbijakaitse võit Euroopa Liidus;

43. tuletab meelde, et kartellid kahjustavad majandust ja on ühed tõsiseimad konkurentsieeskirjade rikkumised; on seisukohal, et sellised konkurentsieeskirjade rikkumised on vastuolus liidu kodanike huvidega, kuna need tähendavad, et konkurentsist tulenevatest madalamatest hindadest tarbijad kasu ei saa, kordab sellega seoses, et kollektiivset hüvitamist käsitlevates tulevastes ettepanekutes tuleb järgida Euroopa Parlamendi seisukohta, mida ta väljendas oma 26. märtsi 2009. aasta resolutsioonis EÜ konkurentsieeskirjade rikkumisest tekkinud kahjude hüvitamise kohta, ja nõuab, et Euroopa Parlament kaasataks sellise õigusakti vastuvõtmise kaasotsustamismenetluse teel;

44. palub komisjonil parandada oma algatustes konkurentsioiguse ja tarbijaõigusega seotud lähenemiste koordineerimist;

45. tunneb heameelt, et komisjon on viimastel aastatel võtnud väga kindla seisukoha nii tarbijatele kui ka majandusele suurt kahju tekitava konkurentsivastase käitumise suhtes; rõhutab, et konkurentsipoliitikal peab olema laiapõhjaline toetus ning Euroopa Parlamendi kaasamise kaudu tagatud demokraatlik õiguspärasus; väljendab muret asjaolu üle, et järjest suuremate trahvide kasutamine ainsa vahendina võib olla liiga ränk, arvestades ka maksevõimetusest põhjustatud võimalikku töökohtade kadumist, ning kutsub üles välja töötama mitmekesisemaid ja asjatundlikumaid vahendeid, mis hõlmavad selliseid valdkondi nagu ettevõtete isiklik vastutus, läbipaistvus ja vastutustunne, lühemad menetlused, õigus kaitsle ja õiglase kohtumõistmisele, mehhanismid leebema kohtlemise taotluste tõhusaks toimimiseks (eelkõige selleks, et saada üle USA avastusprotsesside poolt tekitatud häiretest), ettevõtete vastavuskavad ja Euroopa standardite väljatöötamine; pooldab nõu piitsa ja prääniku meetodit, mis sisaldab tõhusa hoiatusvahendina mõjuvaid karistusi, eeskätt korduvatele rikkujatele, ning ergutab eeskirjadest kinni pidama;

46. on seisukohal, et kui üks ja sama ettevõtte paneb toime mitu konkurentsioiguse rikkumist, on konkurentsieeskirjade rakendamiseks kartellijuhtumite puhul või turgu valitseva seisundi kuritarvitamise tõkestamiseks vaja tugevamaid hoiatusmeetmeid;

47. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kehtestama isikliku vastutuse põhimõtet;

48. kutsub komisjoni üles kaaluma konkurentsivastase käitumise vastu võitlemise vahendina vastavusprogrammide rolli;

49. palub komisjonil määratleda konkreetsed kriteeriumid, mille alusel määratakse kindlaks, kas ettevõtted on tegutsenud tahtlikult või ettevaatamatult;

50. palub komisjonil määratleda konkreetsed kriteeriumid, mille kohaselt tuleks emaettevõtteid muuta solidaarselt vastutavateks oma tütarettevõtete kartellisarnase käitumise eest;

51. osutab, et VKEd kannatavad ebaproportsionaalsete trahvide tõttu suhteliselt rohkem kui suurettevõtteid;

52. on seisukohal, et trahvid peaksid olema rikkumisega proportsionaalses vastavuses; teeb lisaks ettepaneku, et teatavates olukordades võetaks trahvisumma arvutamisel arvesse asjaomaseid makstud hüvitisi; palub komisjonil trahvide arvutamise alused läbi vaadata ning vajadusel lisada uued trahvimispõhimõtted määrusesse (EÜ) nr 1/2003;

53. palub komisjonil leebema kohtlemise taotluste jaoks ühtne teabepunkt luua;

Teisipäev, 9. märts 2010

54. palub, et parlamenti teavitataks ja temaga konsulteeritaks nõuetekohaselt mis tahes muudatuse puhul mootorsõidukite grupierandi määruhes, ning et seda tehtaks tähtaja jooksul, mis võimaldab parlamendil teostada asjakohase kontrolli ja anda oma igakülge panuse, võttes arvesse tungivat vajadust esitada ülevaade asjaomase sektori oodatavate tulevikuväljavaadete kohta, et ta saaks võtta asjakohaseid meetmeid;

55. rõhutab vajadust tõhusa koostöö järele parlamendi ning tarbijate ja väikeettevõtete organisatsioonidega vertikaalsete kokkulepete suhtes kohaldatava grupierandimääruse võimalike muudatuste osas; rõhutab, et erinevate turul osalejate ühtset tegevust soodustav reguleeriv raamistik on parim võimalus leevendada valikute vähesusest tulenevat võimalikku kahju tarbijatele;

56. tuletab meelde taotlust viia läbi komisjoni mootorsõidukisektori grupierandimääruse eelnõu ja täiendavate suuniste eelnõu nõuetekohane kontrollimine, sealhulgas lõpptarbijate organisatsioonide kuulamine parlamendis; palub komisjonil tagada tulevikukindlate eeskirjade kehtestamine alates 1. juunist 2010;

57. tunneb sellega seoses heameelt komisjoni ettepaneku üle muuta müügijärgsete teenuste reguleeriv raamistik rangemaks, et vähendada tarbijate suuri remondi- ja hoolduskulusid, mida põhjustavad konkurentsi moonutavad tegevused, nagu sõltumatute teenuseosutajate kõrvalejätmine;

58. eeldab, et mootorsõidukite väikeste ja keskmise suurusega turustajate huve võetakse tulevases mootorsõidukite valdkonna konkurentsioiguses nõuetekohaselt arvesse; on seisukohal, et vastasel korral tuleks mootorsõidukite grupierandi määrus säilitada selle praegusel kujul;

59. palub, et parlamendiga konsulteeritakse mis tahes muudatusettepaneku puhul, mis on esitatud vertikaalsete kokkulepete suhtes kohaldatava grupierandi määruhes, ning et seda tehtaks tähtaja jooksul, mis võimaldab parlamendil teostada asjakohase kontrolli ja anda oma igakülge panuse;

Ühinemiste kontroll

60. tunneb heameelt eesmärgi üle parandada veelgi pöördumismehhanisme ja saavutada järjekindlam lähenemisviis võrreldavate ühinemistoimingute hindamisel; ergutab komisjoni kahe kolmandiku reegli mõju põhjalikumalt läbi vaatama;

61. väljendab heameelt komisjoni teatise (nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 ja komisjoni määruse (EÜ) nr 802/2004 seisukohalt vastuvõetavate parandusmeetmete kohta) läbivaatamise üle, millega kodifitseeritakse Euroopa Kohtu hiljutised otsused, võetakse arvesse parandusmeetmete uuringus tehtud järeldusi ja käsitletakse avaliku arutelu käigus tõstatatud küsimusi;

62. palub komisjonil koostada iga riigi kohta eraldi aruanne EÜ ühinemismääruse artikli 21 lõike 4 kohaldamise kohta, mille kohaselt võivad avaliku korraga seotud kaalutlused olla konkurentsikaalutluste suhtes ülimuslikud;

63. rõhutab, et praegune majanduskriis ei õigusta EÜ ühinemiste kontrolli poliitika leebemaks muutmist;

Sektoriuuringud

64. kutsub komisjoni üles määrama kindlaks sektoriuuringu käivitamiseks kohaldatavaid kriteeriume; on seisukohal, et komisjon ei peaks tegutsema mitte ainult tööstusharude või tarbijate esitatud kaebuste, vaid ka parlamendi soovitusel alusel;

Teisipäev, 9. märts 2010

65. palub komisjonil uurida kasumimarginaali jaotumist tootmis- ja turustusahelas vastavalt Euroopa Parlamendi 26. märtsi 2009. aasta resolutsioonile toiduainete hindade kohta Euroopas; palub komisjonil teha ettepanekuid sobivate meetmete, sealhulgas määruste kohta, et kaitsta tarbijaid, töötajaid ja tootjaid turgu valitseva seisundi kuritarvitamise ja selle uuringu käigus tuvastatud negatiivsete mõjude eest;

66. kordab kõnealuses kontekstis oma varasemaid nõudeid sektoriuuringu läbiviimiseks internetipõhise reklaami ning põllumajandustoodete (eriti piimatoodete) tootjate, edasimüüjate, peamiste turustajate ja lõpptarbivate vaheliste suhete kohta; nõuab meedia, sh kõigi meediasisu levitamise kanalite nagu trükimeedia, televisioon, raadio ja internet, koondumise uurimist; nõuab, et komisjon esitaks analüüsi konkurentsi kohta telekommunikatsioonisektoris, autotööstus- ja finantsteenuste sektoris;

67. rõhutab, kui vajalikud on täielikud sektoriuuringud ja järelmeetmed tihedas koostöös Euroopa konkurentsivõrgustiku asutustega toiduainetööstuses ja eriti piimatoodete turustamisahelas;

68. nõuab, et komisjon jätkaks Euroopa Liidu toiduainete hindade ja toiduainetööstuse konkurentsitingimuste jälgimist;

69. rõhutab vajadust parandada konkurentsi farmaatsiasektoris, võideldes sobivate meetmete abil farmaatsiaettevõtete sellise tegevuse vastu, mis konkurentsi peadirektoraadi teostatud sektoriuuringu tulemuste kohaselt võib geneeriliste ravimite turuletoomist edasi lükata või takistada;

70. tunneb heameelt komisjoni uuringu üle, mis käsitleb energiasektorit; palub komisjonil uurida, mil määral kahjustab infrastruktuuri, eelkõige gaasi- ja elektrivõrkude ühendustesse tehtavate investeeringute puudumine konkurentsi; märgib, et varustuskindlust ja tõhusat konkurentsi energiaturul ei ole võimalik saavutada ilma omavahel seotud ja hästi toimiva energiainfrastruktuurita;

71. väljendab muret seoses ebapiisava konkurentsi telekommunikatsioonisektoris; palub uut sektoriuuringut; nõuab, et elektroonilise side Euroopa reguleerivate asutuste ühendatud amet (BEREC) edendaks konkurentsi eelkõige asjakohase turuanalüüsiga; nõuab seetõttu, et sekretariaadile antaks selleks piisavad vahendid;

72. taunib asjaolu, et komisjon käsitleb oma aruandes institutsioonidevahelist koostööd Euroopa Parlamendiga ainult lühidalt ega vasta järgmistele, Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2009. aasta resolutsioonis esitatud nõudmistele:

- vaadata läbi teenuste valdkonnas esinevad kuritarvitused, mis võivad takistada väikeettevõtetel pakku-
miste tegemist;
- tagada korralik konkurentsikäitumise järelevalve Euroopa Liidu kütuseturul;
- võtta meetmeid, mis toetaksid telekommunikatsioonisektoris jaehindade reguleerimise asemel hinnakon-
kurentsi;

73. kordab nõuet viia läbi uuring riigihanke eeskirjade kohaldamise kohta ning uurida, kas riikidevahe-
lised erinevused viivad konkurentsimoontusteni;

*

* *

74. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

Teisipäev, 9. märts 2010

Siseturu tulemustabel

P7_TA(2010)0051

Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2010. aasta resolutsioon siseturu tulemustabeli kohta (2009/2141(INI))

(2010/C 349 E/04)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni 29. juuni 2009. aasta soovitus ühtse turu toimimise tõhustamise meetmete kohta ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse komisjoni 12. juuli 2004. aasta soovitus siseturgu mõjutavate direktiivide siseriiklikesse õigusaktidesse ülevõtmise kohta ⁽²⁾;
 - võttes arvesse komisjoni töödokumenti siseturu tulemustabeli kohta (SEK(2009)1007);
 - võttes arvesse oma 4. septembri 2007. aasta resolutsiooni ühtse turu läbivaatamise kohta: tõkete ja ebatõhususte ületamine parema rakendamise ja jõustamise abil ⁽³⁾;
 - võttes arvesse oma 23. septembri 2008. aasta resolutsiooni siseturu tulemustabeli kohta ⁽⁴⁾;
 - võttes arvesse oma 9. juuli 2008. aasta resolutsiooni liikmesriikide kohtunike rolli kohta Euroopa kohtusüsteemis ⁽⁵⁾;
 - võttes arvesse 24. septembri 2009. aasta nõukogu (konkurentsivõime – siseturg, tööstus ja teadusuuringud) järeldusi pealkirjaga „Kuidas parandada siseturu toimimist“ ⁽⁶⁾;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48 ja artikli 119 lõiget 2;
 - võttes arvesse siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni raportit (A7-0084/2009),
- A. arvestades, et tulemuslikult toimiv siseturg on hädavajalik stabiilse ja innovatiivse majanduskeskkonna loomiseks, kus tarbijad saavad kvaliteetseid teenuseid ja tooteid osta ning ettevõtted uusi töökohti luua;
- B. arvestades, et ehkki siseturg on tublisti arenenud, tuleb selle potentsiaali täieliku avamise tagamiseks veel palju tööd teha;
- C. arvestades, et siseturg ei saa nõuetekohaselt toimida ilma selle toimimist mõjutavate ühenduse eeskirjade nõuetekohase ülevõtmise, kohaldamise ja jõustamiseta;
- D. arvestades, et on hädavajalik, et liikmesriigid võtaksid siseturgu reguleerivad õigusaktid üle õigeaegselt;

⁽¹⁾ ELT L 176, 7.7.2009, lk 17.⁽²⁾ ELT L 98, 16.4.2005, lk 47.⁽³⁾ ELT C 187 E, 24.7.2008, lk 80.⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2008)0421.⁽⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2008)0352.⁽⁶⁾ Nõukogu dokument 13024/09.

Teisipäev, 9. märts 2010

- E. arvestades, et Euroopa Parlament ja liikmesriikide parlamendid võivad anda aktiivse panuse siseturgu reguleerivate õigusaktide paremaks ülevõtmiseks sellega, et jätkavad läbirääkimiste ja ülevõtmisprotsessi ajal omavahel tihedat koostööd;
- F. arvestades, et siseturu õigusaktide rakendamiseks kokkuvõtete tegemiseks peaksid ELi institutsioonide ja liikmesriikide esindajad korrapäraselt kohtuma;
- G. arvestades, et siseturu tulemustabeli avaldamine aitab vähendada ülevõtmisel esinevat mahajäämust, kuid on vaja kasutada kvalitatiivsemat lähenemisviisi, et näha arvudest kaugemale ja teha kindlaks mahajäämuse põhjused;
- H. arvestades, et kuigi siseturu tulemustabeli ja tarbijaturu tulemustabeli puhul kasutatakse eri kohaldamisalaga meetodikaid ja eri näitajaid, on neil ühine eesmärk parandada siseturu toimimist;
- I. arvestades, et praegune ülevõtmise mahajäämuse keskmine näitaja 1 % on 2007. aastal riigipeade ja valitsusjuhtide kokku lepitud 1 % eesmärgiga kooskõlas, kuid üheksal liikmesriigil on see eesmärk ikka veel täitmata;
- J. arvestades, et killustumisteguri suurus on 6 %, mis tähendab, et 100 direktiivi on vähemalt ühes liikmesriigis veel üle võtmata;
- K. arvestades, et 22 direktiivi puhul on ülevõtmistähtaega ületatud rohkem kui kahe aasta võrra, mis tähendab riigipeade ja valitsusjuhtide 2002. aastal seatud „nulltolerantsi“ eesmärgi otsest eiramist;
- L. arvestades, et eriti tähtis on jälgida teatavate siseturu arengu jaoks oluliste direktiivide ülevõtmist;
- M. arvestades, et üldsusele kättesaadavam teave selle kohta, milliseid direktiive ei ole konkreetsed liikmesriigid veel üle võtnud, võib olla kasulik üldsuse teadlikkuse tõstmiseks ning surve avaldamiseks, näiteks Euroopa Parlamendi liikmete poolt liikmesriikide parlamendiliikmetele;
- N. arvestades, et endiselt esineb ülevõtmata jätmise või ebaõige ülevõtmise juhtumeid, kuid selle põhjus pruugi olla liikmesriikide soovimatus õigusakte õigesti üle võtta, vaid võib tuleneda asjaomaste ELi õigusaktide vähesest selgusest või järjepidevusest, mistõttu on soovitatav, et siseturu tulemustabel ei oleks üksnes vahend, millega liikmesriikidele survet avaldada, vaid pakuks ka võimalusi dialoogiks, mille abil saab paremini mõista raskusi, mis tekivad liikmesriikidel õigusaktide ülevõtmisel;
- O. arvestades, et ülevõtmise kvaliteedi kohta on vaja rohkem teavet;
- P. arvestades, et siseturu valdkonnas toimunud rõhuasetuse nihkumise tõttu õigusaktidelt nende rakendamisele peaks siseturu tulemustabel korrapäraselt andma põhjalikumat teavet siseturu õigusaktide kohaldamise ja jõustamise kohta, sh siseturu toimimist kajastavate objektiivsete näitajate kohta, mis lubaks tulemusi ja suundumusi paremini jälgida;
- Q. arvestades, et Euroopa Parlamendi liikmed peaksid teavitama oma valijaid neid mõjutavate siseturu õigusaktide rakendamisest ning sellest, kuidas nad saavad oma õigusi kaitsta;

Teisipäev, 9. märts 2010

- R. arvestades, et parlamendi siseturu- ja tarbijakaitsekomisjon on andnud ja annab ka edaspidi oma algatusraportites, uurimustes, seminaridel ja kuulamistel kasulikke nõuandeid, kuidas rakendada, üle võtta ja jõustada peamisi siseturu õigusakte;
- S. arvestades, et koolitused ja piiriülene suhtlemine, sh komisjoni loodud elektrooniliste võrgustike kaudu, on ühenduse siseturuõiguse parema kohaldamise jaoks väga olulised;
- T. arvestades, et kodanikele ja ettevõtetele on tähtis siseturueeskirjade tulemuslik jõustamine, mis aitab neil siseturu potentsiaali täielikult ära kasutada,

Sissejuhatus

1. tervitab komisjoni eespool nimetatud soovitusi ühtse turu toimimise tõhustamise meetmete kohta; rõhutab, et liikmesriigid ei tohiks välja valida neile kõige sobivamaid meetmeid, vaid peaksid püüdma neid kõiki rakendada;
2. nõuab tungivalt, et liikmesriigid teeksid tihedat koostööd nii komisjoniga kui ka omavahel ning võtaksid enda kanda oma osa vastutusest ja kohustustest siseturu potentsiaali täielikuks ärakasutamiseks; kutsub komisjoni kasutama kõiki oma volitusi siseturu eeskirjade tulemusliku kohaldamise tagamisel, sh tulemuslik turujärelevalve, ühtlustamine, õigusaktide edasine lihtsustamine ning muud abinõud kodanike ja ettevõtete halduskoormuse vähendamiseks;
3. on seisukohal, et oluline on tegutseda varases etapis, et vähendada mahajäämuse ohtu ülevõtmisel, ning komisjon peaks liikmesriike rohkem toetama kogu ülevõtmisprotsessi vältel; on seisukohal, et tuleks pidada dialoogi ja parandada teabevahetust eelkõige selleks, et ennetada võimalikke probleeme ja püüda neid lahendada enne ülevõtmistähtaaja möödumist;
4. toetab eriti mõtet liikmesriikide parlamentide tihedast kaasamisest ning tõhustatud koostööst teiste sidusrühmadega, nagu tööturu osapooled, läbirääkimiste ja ülevõtmise protsessis;
5. rõhutab, et oluline on pidada avatud dialoogi ja teha tihedamat koostööd liikmesriikide parlamentide ja Euroopa Parlamendi vahel, et elavdada arutelu ning igakülselt arvestada liikmesriikidel ülevõtmise käigus tekkivaid probleeme, sest direktiivide nõuetekohane ülevõtmine ja rakendamine liikmesriikides on siseturu tõhusa toimimise, konkurentsivõime ning majandusliku ja sotsiaalse stabiilsuse tagamise peamised eeldused ELis;
6. palub komisjonil korraldada igal aastal siseturu foorumi, mis viiks omavahel kokku ELi institutsioonide ja liikmesriikide esindajad ning teised sidusrühmad, et selgemini pühenduda siseturu õigusaktide ülevõtmisele, kohaldamisele ja jõustamisele;
7. rõhutab, et selline siseturu foorum peaks korraldama kohtumisi nii töörühmade tasandil kui ka ministrite tasandil, olles oluline koht, kus riikide ametiasutused saavad vahetada parimaid tavasid;
8. palub, et komisjon lisaks korrapäraselt siseturu tulemustabelisse põhjalikumalt teavet siseturu õigusaktide kohaldamise ja jõustamise kohta, sh siseturu toimimise objektiivsete näitajate kohta;
9. nõuab siseturu tulemustabeli, SOLVITI aruande, kodanike nõuandeteenistuse ja tarbijaturu tulemustabeli üheaegset avaldamist kord aastas (muutmata nende ilmutamissagedust), et anda terviklik ülevaade siseturu arengust ning paremini koordineerida tööd, mida nendes valdkondades tehtud on, säilitades nende vahendite eripära;

Teisipäev, 9. märts 2010

10. palub komisjonil otsida uusi võimalusi, et kõrvaldada siseturu väljakujundamisel veel esinevad takistused, ja võtta muu hulgas kõigi uute ELi õigusaktide puhul kasutusele nn siseturustesti, millega tagatakse, et kavandatavad uued meetmed ei kahjustaks siseturgu;

11. on seisukohal, et siseturu tulemustabel langeb olulisel määral kokku komisjoni iga-aastase hinnanguga ühenduse õigusaktide kohaldamisele; ergutab seepärast komisjoni kasutama iga-aastast hindamist strateegilisemalt ning keskenduma vertikaalsetele poliitikavaldkondadele, mis võiks parandada siseturu tulemustabeli kvalitatiivset analüüsi;

12. palub komisjonil esitada koos siseturu tulemustabeliga lugejasõbralikum pressiteade, et tõsta teadlikkust tulemustest ning avaldada liikmesriikidele suuremat survet direktiivide nõuetekohase ja õigeaegse ülevõtmise tagamiseks;

Ülevõtmine

13. tervitab asjaolu, et ülevõtmisel esineva mahajäämuse 1 % suurusest piirnormist on kolmandat korda järjest kinni peetud; nõuab tungivalt üheksalt normi täitmata jätnud liikmesriigilt meetmeid oma tulemuste parandamiseks;

14. on arvamusel, et siseturu direktiivide õigeaegse ja nõuetekohase ülevõtmise ning õigusaktide endi kvaliteedi vahel on selge seos; peab seepärast oluliseks ettevalmistavat tööd, sh kindlat kinnipidamist parema õigusloome põhimõtetest, igakülgset konsulteerimist liikmesriikidega ülevõtmise ja jõustamise viiside teemal, ning vajadust põhjaliku mõjuhinnangu ning Euroopa Kohtu asjaomase pretsedendiõiguse analüüsi järele enne uute õigusloomeettepanekute tegemist;

15. tuletab meelde, et ühes või mitmes liikmesriigis üle võtmata direktiivide arv on endiselt liiga suur, ning kutsub komisjoni ja liikmesriike koostööle nende arvu kiireks vähendamiseks, alustades direktiividest, mille ülevõtmisega on hilinetud kaks aastat või kauem;

16. palub komisjonil anda oma veebisaidil üksikasjalikumat teavet selle kohta, milliseid direktiive ei ole konkreetsetes liikmesriikides rakendatud;

17. nõuab tungivalt, et liikmesriigid esitaksid komisjonile vastavustabelid üksikasjaliku teabega selle kohta, milliseid riiklikke meetmeid on võetud direktiivide ülevõtmiseks, et komisjon saaks anda täpsemat teavet ülevõtmise kvaliteedi kohta; palub komisjonil teha kindlaks õigeaegse ja nõuetekohase ülevõtmise parimad tavad ning teavitada neist liikmesriike;

Kohaldamine

18. on seisukohal, et liikmesriigid peaksid tõhustama koostööd siseturu eeskirjade kohaldamisega seotud riiklike, piirkondlike ja kohalike ametiasutuste vahel, tagades ja tugevdades siseturu koordineerimisfunktsiooni ametiasutustes;

19. palub liikmesriikidel korraldada riigi- ja kohalike omavalitsuste teenistujatele ja kohtuasutustele ühenduse olemasolevate programmide ja võrgustike raames korrapäraselt siseturu eeskirju käsitlevaid koolitusi;

20. jagab komisjoni seisukohta, et liikmesriigid peavad tagama komisjoni loodud piiriüleste elektrooniliste teabevõrkude (näiteks siseturu infosüsteem (IMI), toiduks mittekasutatavate toodete kiirhoiatussüsteem (RAPEX), toidu ja sööda kiirhoiatussüsteem (RASFF) või tarbijakaitsealase koostöö võrgustik (CPC)) toimimise selleks vajalike meetmete abil, sh vahendite eraldamise abil;

Teisipäev, 9. märts 2010

21. palub komisjonil käsitleda tööd siseturu õigusaktidega katkematu protsessina, kus järelhindamised peaksid etendama olulist osa ning neid tuleks kasutada selleks, et selgitada, kas õigusaktid on vastavuses esialgse mõjuhinnanguga või on neil suurem mõju, ning kui soovitud mõju ei ole, tegema kindlaks, kuidas õigusakte muuta või uuesti sõnastada, et tagada vastavus esialgsete eesmärkidega;

Jõustamine

22. on seisukohal, et liikmesriigid peaksid tugevdama jõupingutusi kodanike ja ettevõtete teavitamiseks nende õigustest siseturul, mis aitaks neil nimetatud õigusi tegelikult kasutada; palub komisjonil esmatahtsa küsimusena viia lõpule ühtse turu abiteenuste projekt teavitamise, nõustamise ning probleemide lahendamisel abi osutamise teenuste ühtlustamiseks ning nende kättesaadavamaks muutmiseks;

23. on seisukohal, et siseturgu käsitlev teave, mida komisjon internetis avaldab, on igakülgne, kuid liiga killustatud; kutsub komisjoni koos Euroopa ettevõtlusvõrgustikuga looma ja tugevdama „Your Europe – Business” portaali, mis oleks elektrooniline kanal, kuhu on koondatud kogu siseturgu käsitlev teave, millega välditakse asjatut ja kulukat paralleelsete struktuuride loomist ning kasutatakse ära võimalik sünergia, eriti seoses teenustedirektiivist⁽¹⁾ tulenevalt esitatava teabega;

24. rõhutab Euroopa ettevõtlusvõrgustiku juhtrolli tegevuses, mille tulemusena VKEd saavad kasutada ühtse turu pakutavaid võimalusi; toonitab, et bürokraatlikud kohustused kulutavad palju väärtuslikke ressursse ning takistavad seeläbi paremini keskendumast Euroopa ettevõtlusvõrgustiku peamisele ülesandele pakkuda VKEdele kohandatud tugiteenust; palub komisjonil kasutada senisest rohkem Euroopa ettevõtlusvõrgustikku selleks, et levitada sihtotstarbelist teavet, ning vähendada võrgustiku partnerite jaoks bürokraatiat;

25. arvab, et kahjude tulemuslikumaks hüvitamiseks tuleks liikmesriikidel komisjoni abiga parandada probleemide lahendamise mehhanismide, eriti SOLVITI võimekust; rõhutab, et SOLVITI kogemusi tuleks võtta arvesse poliitiliste otsuste tegemisel riigi ja ELi tasandil, tehes vajaduse korral muudatusi struktuuris või õigusaktides; kutsub liikmesriike üles SOLVITI keskuste võrgustikke veelgi tugevdama ja eraldama neile selleks täiendavaid rahalisi ja inimressursse;

26. palub komisjonil ja liikmesriikidel võtta vajalikke meetmeid, et muuta SOLVITI keskused ning nende probleemide lahendamise tasuta teenused Euroopa ettevõtjatele ja kodanikele nähtavamaks;

*

* *

27. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (ELT L 376, 27.12.2006, lk 36).

Kolmapäev, 10. märts 2010

EL 2020 - Euroopa Ülemkogu 11. veebruari 2010. aasta mitteametliku kohtumise järeloometmed

P7_TA(2010)0053

Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2010. aasta resolutsioon EL 2020 kohta

(2010/C 349 E/05)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 11. veebruaril 2010 toimunud Euroopa Ülemkogu mitteametlikku kohtumist,
 - võttes arvesse komisjoni algatatud EL 2020 käsitlevat avalikku arutelu ja selle tulemusi (SEK(2010)0116),
 - võttes arvesse komisjoni hinnangut Lissaboni strateegia kohta (SEK(2010)0114),
 - võttes arvesse Euroopa Ülemkogu dokumenti „Seitse sammu Euroopa majanduskasvu ja tööhõive strateegia elluviimiseks”,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et ELi 2020. aasta strateegia peaks teenima majanduskasvu ja töökohtade loomise eesmäärke, sest SKP langus 4 % võrra, tööstustoodangu kukkumine ning töötuse määra tõus enam kui 23 miljoni töötu mehe ja naiseni on humanitaar- ja majanduskatastroof;
- B. arvestades, et Lissaboni strateegia on olnud ainult osaliselt edukas nõrga juhtimisstruktuuri, puuduliku vastutuse, väga keerukate ja liiga mitmetahuliste eesmärkide, liiga auahnete sihtide ning selguse, fookuse ja läbipaistvuse puudumise tõttu, ning arvestades, et seetõttu tervitab komisjoni ettepanekut EL 2020 strateegia kohta ja sellega kaasneva eesmärgi ja raamistikku,

Üldised märkused

1. on veendunud, et EL 2020 strateegia peab olema majandus- ja finantskriisile sidusaks ja tõhusaks vastuseks, mis annaks ELi elavdamisprotsessile uue eesmärgi ja suurema Euroopa sidususe, kasutades ja koordineerides kõiki riiklikke ja Euroopa vahendeid;
2. kiidab Euroopa Ülemkogu otsust seada väiksem arv selgemaid, realistlikumaid ja paremini mõõdetavaid eesmärgi, sest eelmises Lissaboni strateegias jäid liiga paljud Euroopa eesmärgid täitmata;

Sotsiaalne turumajandus

3. arvab, et nii meeste kui ka naiste pidev, täielik ja kvaliteetne tööhõive on ELi oluline eesmärk, mille poole püüelda, ning mida on võimalik saavutada üksnes siis, kui Euroopa institutsioonid ja liikmesriigid viivad ellu vajalikud reformid;
4. märgib, et töötus on praegust kriisi arvestades põhiline aruteluteema; on veendunud, et suure ja järjest kasvava töötuse määra vastu võitlemiseks peab EL rakendama ELi ambitsioonikat sotsiaalkava, et aidata inimestel kauem ja tervemalt elada, võidelda vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu, et aidata töötajatel ühendada töö ja hooldamiskohustused, vähendada varases eas kooli pooleli jätmist, edendada elukestvat õpet, võidelda diskrimineerimise vastu ning edendada soolist süvalaiendamist, soolist võrdõiguslikkust ning töötajate õigusi ja häid töötingimusi; nõuab tungival, et liikmesriigid lahendaksid töötuse probleeme väljaõppe- ja praktikavõimaluste loomisega noortele, kaitses neid samas tööalaste kuritarvituste eest;

Kolmapäev, 10. märts 2010

5. rõhutab, et suure ja kasvava tööpuuduse vastu võitlemiseks peab EL rakendama ambitsioonikat sotsiaalkava ning tugevat soolise võrdsuse strateegiat ja integratsioonipoliitikat;
6. arvab, et EL peab looma sotsiaalkindlustuse süsteemide restruktureerimise abil kaasavad ja konkurentsivõimelised tööturud ning pakkuma tööandjatele suuremat paindlikkust, tagades samal ajal lühiajalise töötuse hüvitised ning toetuse uue töökoha leidmiseks;
7. kutsub ELi üles hõlbustama kõigi kodanike vaba liikumist, nii tööliste, spetsialistide, äriinimeste, teadlaste, üliõpilaste ja pensionäride;
8. nõuab tungivalt, et EL uuriks võimalust rakendada Euroopa kavasid, mille eesmärk on võimaldada teadmiste rännet ja takistada „ajude väljavoolu” Euroopast, edendada tippaset ning luua rahvusvahelisel tasandil juhtivate ülikoolide vahel võrgustik; on arvamusel, et teadmiste „viienda vabaduse” loomine aitaks sellele kaasa;
9. peab kahetsusväärseks, et EL 2020 strateegia algsetes ettepanekutes ei olnud nimetatud põllumajandussektorit, hoolimata sellest, et põllumajandus võib anda suure panuse strateegia põhieesmärkide saavutamisse; on veendunud, et õige poliitikaraamistiku ja piisavate eelarvevahendite olemasolu korral võivad põllumajandus ja metsandus etendada olulist osa Euroopa üldises strateegias, mille eesmärk on tagada majanduse taastumine ja kliimamuutustega seotud eesmärkide saavutamine, andes samas panuse ELi ja kogu maailma toiduga kindlustatusele, majanduskasvule ja töökohtade loomisele;

Kindel Euroopa juhtimissüsteem EL 2020 strateegia edu tagamiseks

10. arvab, et EL 2020 strateegia peaks tegelema majanduskriisiga ambitsioonikamalt, sidusamalt ja eesmärgipõhisemalt, sidudes paremini kattuvad strateegiad, näiteks säästva arengu strateegia ning stabiilsuse ja kasvu pakti, et aidata luua õiglast, jätkusuutlikku ja jõukat Euroopat;
11. on seisukohal, et Lissaboni strateegia kukkus läbi, kuna liikmesriigid polnud piisavalt pühendunud kokkulepitud tegevuskavade elluviimisele ning ELi tasandil puudusid tõhusad stiimulid ja siduvad instrumendid;
12. nõuab tungivalt, et Euroopa Ülemkogu loobuks majanduspoliitika valdkonnas „avatud koordineerimise meetodist”, mis põhineb „parimate tavade vahetusel” ja „vastastikusel surveel”; ergutab komisjoni kasutama kõiki Lissaboni lepingu asjakohaseid sätteid, nt artikleid 121, 122, 136, 172, 173 ja 194, et koordineerida liikmesriikide majandusreformide ja tegevuskavasid;
13. rõhutab, et komisjon peaks koostama takistavate tegurite täpse hindamistabeli ning tegema ettepaneku peamiste takistuste kõrvaldamise meetmete kohta, et kujundada välja siseturg;
14. palub komisjonil lähimuspõhimõtet austades teha ettepanekuid uute meetmete, näiteks määruste ja direktiivide kohta ning liikmesriikidele võimalike sanktsioonide kehtestamise kohta, kui nad ei rakenda EL 2020 strateegiat, või stiimulite kohta neile, kes seda teevad;
15. tuletab meelde, et nii komisjon kui ka Euroopa Ülemkogu on rõhutanud parlamendi ülimalt tähtsat rolli EL 2020 strateegia puhul ning seetõttu peaksid nad austama parlamendi eelisõiguseid, esitades parlamendile iga-aastased poliitikasoovitused enne, kui Euroopa Ülemkogu võtab vastu otsuse; soovib tungivalt nõukogul ja komisjonil tunnistada parlamendi põhirolli 2020 strateegia rakendamisel; on seisukohal, et tuleb sõnastada institutsioonidevaheline kokkulepe, et määrata kindlaks ja koostada edasine demokraatlik ja tõhus toimimisviis, millesse tuleks lisada nõukogu kohustus, et ta ei luba tulevikus strateegiat parlamendiga ametlikult konsulteerimata muuta;
16. rõhutab vajadust parema koostöö järele liikmesriikide parlamentide ja kodanikuühiskonnaga; on seisukohal, et rohkem osalisi kaasates suureneb surve riiklikele ametiasutustele saavutada tulemusi;

Kolmapäev, 10. märts 2010

17. on seisukohal, et liikmesriigid peaksid tihedas koostöös komisjoniga koostama riiklikud tegevuskavad, kehtestades maksimum- ja miinimumväärtused oma majanduse teatavate makromajanduslike aspektide suhtes;

18. märgib, et Euroopa Kontrollikoda on kritiseerinud ELi eelarve täitmist komisjoni ja liikmesriikide poolt; on seisukohal, et kuna liikmesriigid haldavad 80 % ELi eelarvest ise, peaks komisjon liikmesriikidele rohkem survet avaldama, et nad võtaksid vastutuse selle raha nõuetekohase kasutamise eest, ning kaaluma rahalisi karistusi nende liikmesriikidele, kes keelduvad koostööst;

19. on seisukohal, et iga liikmesriik peaks näitama, kuidas ta on kasutanud Euroopa vahendeid EL 2020 eesmärkide saavutamiseks, ning ELi rahastamine peaks sõltuma tulemustest ning kooskõlast ELi 2020 strateegia eesmärkidega;

Euro tugevuse kaitsmine finantsjärelevalve parandamise abil

20. rõhutab, et eelarve konsolideerimine ja majanduspoliitika tuleb tihedalt kooskõlastada, et saavutada suurem majanduskasv, luua töökohti ja tagada euro edasine stabiilsus; on seisukohal, et liikmesriigid peavad täitma Euroopa stabiilsuse ja kasvu pakti kriteeriume ning hoidma samal ajal tasakaalu riigieelarve puudujäägi vähendamise, investeringute ja sotsiaalsete vajaduste vahel;

21. on veendunud, et mitme euroalasse kuuluva liikmesriigi suutmatus täita stabiilsuse ja kasvu pakti nõudeid näitab vajadust tugevdada majanduslikku kooskõlastamist majandus- ja rahaliitu kuuluvate riikide vahel; on veendunud, et euroala probleemide lahendamiseks on vaja Euroopa tasandi lahendust, ning tunneb kahetsust, et puuduvad mehhanismid euro stabiilsuse tagamiseks;

22. märgib, et spekulatiivsed rünnakud majandusraskustes riikidele süvendavad veelgi nende majandusprobleeme ja teevad neil raha laenamise väga kalliks;

23. rõhutab vajadust ühe Euroopa järelevalveasutuse järele mikro- ja makrotasandi usaldatavusjärelevalve teostamiseks, et vältida tulevasi kriise; rõhutab vajadust tagada tõhus Euroopa pangandussüsteem, mis suudaks rahastada reaalmajandust ja kindlustada, et Euroopa jääb üheks maailma juhtivamaks finantskeskuseks ja majanduspiirkonnaks; rõhutab, et järelevalve ei saa olla üksnes riiklik küsimus, sest turud on rahvusvahelised ja finantsinstitutsioonid tegutsevad piiriülevalt;

Euroopa siseturu potentsiaali ärakasutamine

24. märgib, et ühtne turg annab suure panuse Euroopa õitsengusse, ning väljendab heameelt Mario Monti antud ülesande üle pakkuda välja uusi tasakaalustatud ideid Euroopa ühisturu taaskäivitamiseks; asub seisukohale, et kuna siseturg on EL 2020 strateegia põhivaldkondi, peaksid nõukogu ja komisjon tegema siseturu lõpliku väljakujundamise kohta ettepanekuid;

25. märgib, et mõned valitsused praktiseerivad majanduslikku proteksionismi, mis ähvardab muuta kasutuks 50 aasta jooksul majandusliku integratsiooni ja solidaarsuse nimel tehtud töö;

26. tuletab liikmesriikidele meelde, et neil on võimalus kasutada tõhustatud koostöö meetodit valdkondades, kus läbirääkimised on jooksanud ummikusse;

27. on seisukohal, et energia siseturu väljakujundamine on ülioluline, et tagada majanduskasv, taastuvenergia integreerimine ja varustuskindlus; on seisukohal, et säästvad madala süsinikusaldusega energiaallikad peaksid moodustama ELi energiaallikate kogumist märkimisväärse osa;

28. on veendunud, et Euroopa tööstus peaks kasutama oma juhtrolli jätkusuutliku majanduse ja liikuvuse roheline tehnoloogia valdkonnas, kasutades ära oma ekspordipotentsiaali; on seisukohal, et see vähendaks üheaegselt ressursisõltuvust ja muudaks lihtsamaks vajalike 20-20-20 kliimamuutusega seotud eesmärkide täitmise; rõhutab siiski, et ELi majandus vajab selle eesmärgi täitmiseks piisavalt kõrgtehnoloogilisi tooraineid;

Kolmapäev, 10. märts 2010

VKEde ja töökohtade loomise edendamine

29. on veendunud, et komisjon peaks rohkem keskenduma väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEde) edendamisele ja toetamisele, sest enamik töökohti luuakse selles sektoris ning selle sektori innovatsioon ja tehnoloogiline areng on meie majanduse taaselustamisel otsustava tähtsusega; on seisukohal, et on vaja rohkem ettepanekuid, et vähendada bürokraatiat ja edendada uuenduslikke ideid;

30. rõhutab, et väikeettevõtlusalgatus Small Business Act on esimene samm, kuid seda tuleks jätkata eesmärgikindlamalt; on seisukohal, et esmatähtsale kohale tuleks seada VKEsid toetavad õigusaktid, millega ergutatakse ettevõtlust ja parandatakse rahastamisele juurdepääsu;

31. rõhutab, et edukas EL 2020 strateegia ei peaks keskenduma VKEde ja tööhõive edendamisele mitte üksnes kaubanduse ja teenuste valdkonnas, vaid ka tööstuses ja põllumajanduses, sest need on meie majanduse tuleviku seisukohast üliolulised;

32. on arvamusel, et Euroopa elanikkonna vananemine nõuab elukestva õppe poliitikat ja paindlikumat pensioniiga (kui töötaja seda soovib), et hoida tööturul piisaval arvul aktiivseid inimesi ja parandada nende sotsiaalselt kaasatust; on arvamusel, et eakamate inimeste ja puuetega töötajate tööpotsentsiaal jäetakse sageli tähelepanuta, ning ootab ettepanekuid selle potentsiaali suurendamiseks; nõuab ka, et komisjon esitaks strateegia noorte tööpuuduse lahendamise strateegia kohta;

Eelarve, mis kajastab arukat, kaasavat ja jätkusuutlikku kasvu kui 21. sajandi prioriteeti

33. on seisukohal, et praeguses eelarves ei ole 21. sajandi probleemide lahendamiseks piisavalt rahalisi vahendeid; nõuab tungivalt, et komisjon esitaks kaugeleulatuvat ettepaneku EL 2020 strateegia edu tagamiseks;

34. nõuab tungivalt, et komisjon säilitaks uues strateegias Lissaboni strateegia nõude eraldada 3 % SKPst teadus- ja arendustegevusele nii ELi kui ka liikmesriikide eelarves; palub komisjonil teha ettepanek Euroopa teadustegevuse tõhusamaks muutmiseks olemasolevate struktuuride täiustamise, bürokraatiat vähendamise ning teadust ja innovatsiooni soodustava keskkonna loomisega nii avalikus kui ka erasektoris; on seisukohal, et toimiva „teadmiste kolmnurga” loomiseks on ülioluline täiustada haridust, muuta uuendusüsteemid struktuursemaks ja tõhusamaks ning toetada samal ajal esmatähtsaid tugitehnoloogiaid; kutsub liikmesriike üles kasutama paremini ära ühtekuuluvuspoliitika ja teadus- ja arendustegevuse fondide pakutavate vahendite võimalikku sünergiat;

35. on veendunud, et Euroopa Investeeringupangal ning Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupangal peaks olema tähtsam roll infrastruktuuri, roheline tehnoloogia, innovatsiooni ja VKEdesse tehtavate investeeringute toetamisel;

36. rõhutab, et innovatsioon algab paremast haridusest, ning nõuab tungivalt, et komisjon ergutaks ettevõtjate, teadusasutuste ja ülikoolide uusi koostöövorme;

37. nõuab avaramat lähenemisviisi tulevasele ELi innovatsioonipoliitikale; on seisukohal, et esmatähtsaid tugitehnoloogiaid tuleks piisavalt rahastada, et Euroopa saaks nendes valdkondades maailmas juhtpositsiooni;

38. on seisukohal, et transpordisektoril on oluline osa EL 2020 strateegias ettenähtud jätkusuutliku majanduskasvu saavutamisel ning et kõnesolev sektor aitab suurel määral kaasa EL 2020 strateegia rakendamiseks vajalikule majanduskasvule; arvab, et sellega seoses on oluline kombineerida eri meetmeid, näiteks energiaallikate kogumit, hinnakujunduse meetmeid ja väliskulude sisestamist, ning nende meetmetega peaksid kaasnema selgemad ja realistlikumad eesmärgid, mida tuleks korrapäraselt läbi vaadata;

Kolmapäev, 10. märts 2010

39. tuletab meelde, et majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus on üks Euroopa projekti nurgakividest, mida praegu ohustavad majanduskriisi mõjud; on seisukohal, et EL 2020 strateegia on ajalooline võimalus Euroopa ühtekuuluvuse säilitamiseks ja tugevdamiseks peamiselt avatud, lihtsustatud ja aruka ühtekuuluvuspoliitika abil, mida kaitstakse ELi poliitika liikmesriikide tasandile tagasiviimise eest, samuti üleeuroopaliste võrkude pikaajalise jätkusuutliku rahastamiskava abil, energeetika abil ning info- ja sidetehnoloogia ja lairibateenuste vaba ja võrdse kättesaadavuse abil, et inimestel, eriti noortel, oleks võimalik kasutada lihtsalt, kuid enesekriitiliselt tänapäevast sidetehnoloogiat;

40. on seisukohal, et säästvale majandusele ülemineku soodustamisel on väga oluline tööstuspoliitika; on seisukohal, et EL peaks edendama innovatsiooni, et töötada välja uued keskkonnasõbralikud tootmisviisid ning vajaduse korral lubada seoses ülemaailmse turuga Euroopa tööstuse keskkonnasõbralikuks muutmise ajutist hüvitamist;

41. on seisukohal, et EL peaks tegelema suurte majandusprojektidega, nagu üleeuroopaline energiavõrk, Galileo projekti lõpuleviimine, rohelise tehnoloogia laialdane kasutusele võtmine, sh ELi hoonestuse süsteemne renoveerimine, e-tervishoid ning info- ja sidetehnoloogia infrastruktuuri arendamine ja ajakohastamine;

42. rõhutab, et Euroopa Parlament peab käesolevat resolutsiooni esimeseks sammuks ning esitab enne juuni tippkohtumist üksikasjalikuma resolutsiooni kitsaskohtade, probleemide ja esmatähtsate projektide kohta;

*

* *

43. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Euroopa Ülemkogule ja komisjonile.

Israeli ja Palestiinat käsitlevate Goldstone'i soovitude elluviimine

P7_TA(2010)0054

Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2010. aasta resolutsioon Israeli ja Palestiinat käsitlevate Goldstone'i soovitude täitmise kohta

(2010/C 349 E/06)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse, et liit rajaneb sellistel väärtustel nagu inimväärikuse austamine, vabadus, demokraatia, võrdsus, õigusriik ja inimõiguste austamine, mis on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 2;
- võttes arvesse inimõiguste ülddeklaratsiooni;
- võttes arvesse Genfi konventsioone;
- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Lähis-Ida kohta;
- võttes arvesse nõukogu 8. detsembril 2009 vastu võetud järeldusi Lähis-Ida rahuprotsessi kohta;
- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni teabekogumissiooni aruannet Gaza konflikti kohta;
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee resolutsiooni 64/10;

Kolmapäev, 10. märts 2010

- võttes arvesse ÜRO peasekretäri 5. veebruari 2010. aasta aruannet ÜRO Peaassambleele;
 - võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 26. veebruari 2010. aasta resolutsiooni;
 - võttes arvesse asjaolu, et EL on kandnud Hamasi terroristlike ühenduste nimekirja;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et 27. detsembril 2008 alanud ja 18. jaanuaril 2009 lõppenud Gaza konfliktis sai surma rohkem kui 1 400 palestiinlast ja 13 iisraellast ning konflikti käigus hävines suur osa tsiviilinfrastruktuuridest;
- B. arvestades, et ÜRO Peaassamblee nõudis oma 5. novembri 2009. aasta resolutsioonis 64/10, et mõlemad osapooled teostaksid uurimisi, mis on sõltumatud, usaldusväärsed ja kooskõlas rahvusvaheliste normidega;
- C. arvestades, et ÜRO peasekretär juhtis 3. detsembril 2009 mõlema poole tähelepanu ÜRO Peaassamblee resolutsiooni 64/10 asjakohastele sätetele ning nõudis kolme kuu jooksul kirjaliku teabe esitamist meetmete kohta, mida osapooled on võtnud või kavatsesid võtta;
- D. arvestades, et ÜRO peasekretär kutsus oma 4. veebruaril 2010 tehtud avalduses osapooli üles korraldama usaldusväärset riiklikku uurimist Gaza konflikti käigu kohta;
- E. arvestades, et ÜRO Peaassamblee kordas oma 26. veebruari 2010. aasta resolutsioonis nii Iisraelile kui ka Palestiinale tehtud üleskutset korraldada usaldusväärne uurimine ning nõudis täiendavate aruannete esitamist viie kuu jooksul;
- F. arvestades, et ELi tegevus rahvusvahelisel areenil peab lähtuma ÜRO põhikirja ja rahvusvahelise õiguse põhimõtete ja eesmärkide rangest austamisest; tuletades meelde, et rahvusvaheline õigus kohustab riike austama ja kaitsma rahvusvahelist humanitaarõigust ning tagama selle kohaldamist;
- G. arvestades, et Iisraeli valitsus on andnud teada 150 Gaza operatsiooni ajal toimunud eraldi vahejuhtumi uurimisest;
- H. arvestades, et Palestiina ametivõimud moodustasid 25. jaanuaril 2010 sõltumatu uurimiskomisjoni;
- I. arvestades, et blokaad, mis on rahvusvahelise humanitaarõigusega vastuolus, on humanitaarkriisi Gaza sektoris veelgi halvendanud,
1. rõhutab taas, kui tähtis on õiglase ja kestva rahu saavutamine Lähis-Idas, eelkõige iisraellaste ja palestiinlaste vahel; rõhutab, et rahvusvahelise humanitaarõiguse ja inimõigusi käsitleva rahvusvahelise õiguse austamine kõigi osapoolte poolt ja igal tingimusel ning usalduse loomine iisraellaste ja palestiinlaste vahel on oluline osa rahuprotsessist, mille tulemusena peaksid kaks riiki elama kõrvuti rahu ja turvaliselt;
 2. kordab oma komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale ning liikmesriikidele tehtud üleskutset töötada selle nimel, et ELil oleks Gaza ja Lõuna-Iisraeli konflikti käsitleva teabekogumismissiooni (mida juhtis kohtunik Goldstone) aruande järeelmeetmete küsimuses kindel ühine seisukoht, ning nõuda avalikult oma soovitude elluviimist ja vastutust rahvusvahelise õiguse rikkumise, sealhulgas väidetavate sõjakuritegude eest;

Kolmapäev, 10. märts 2010

3. nõuab tungivalt, et mõlemad pooled teostaksid viie kuu jooksul uurimise, mis vastab rahvusvahelistele sõltumatuse, erapooletuse, läbipaistvuse, kiiruse ja tulemuslikkuse normidele vastavalt ÜRO Peaassamblee 5. novembri 2009. aasta ja 26. veebruari 2010. aasta resolutsioonidele; rõhutab, et Lähis-Idas õiglase ja kestva rahu saavutamise oluline eeltingimus on see, et kõik osalised järgivad igas olukorras inimõigustega seotud rahvusvahelisi õigusakte ja rahvusvahelist humanitaarõigust;
4. kordab oma komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale ning liikmesriikidele tehtud üleskutset aktiivselt jälgida Goldstone'i aruandes toodud soovitude täitmist, konsulteerides selleks ELi välismissioonidega ja selles valdkonnas tegutsevate kohapealsete kodanikuühiskonna organisatsioonidega; nõuab soovitude ja nendega seotud märkuste lisamist mõlema osapoollega peetavatesse ELi dialoogidesse, samuti mitmepoolsetesse foorumitesse;
5. kutsub komisjoni asepresidenti ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat üles hindama kõigi osapoolte uurimiste tulemusi ning teavitama oma hinnangutest Euroopa Parlamenti;
6. tunneb heameelt ÜRO Peaassamblee pingutuste üle tagada vastutusele võtmine kõigi rahvusvahelise humanitaarõiguse ja inimõigusi käsitleva rahvusvahelise õiguse rikkumiste eest Gaza konflikti ajal, ning julgustab neid pingutusi jätkama;
7. rõhutab, et õigusriigi põhimõtete järgimine on põhiväärtus, mida rakendatakse nii Euroopa Liidus kui ka selle suhetes kolmandate riikide ja osapooltega; rõhutab samuti, et Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide vastutus ja usaldusväärsus kohustavad neid uurimisi igakülgselt jälgima;
8. nõuab tungivalt, et Euroopa Liit ja selle liikmesriigid võtaksid oma suhetes kõikide Goldstone'i raportis nimetatud osapooltega arvesse raporti alusel algatatud uurimisi ja raporti soovitude täitmise tulemusi;
9. rõhutab ametiasutuste ja valitsusväliste organisatsioonide vahelise koostöö tähtsust Goldstone'i raporti alusel algatatud uurimiste raames ja raporti soovitude täitmisel kõikide osapoolte poolt; väljendab muret Goldstone'i raporti koostamises ja selle alusel algatatud uurimistes osalenud valitsusvälistele organisatsioonidele avaldatud surve pärast ning kutsub kõigi osapoolte ametivõime üles hoiduma antud organisatsioonide tegevust mis tahes viisil piiravate meetmete võtmisest;
10. tunnistab blokaadist põhjustatud Gaza elanike jätkuvalt halba olukorda ning tunneb heameelt nõukogu 8. detsembri 2009. aasta üleskutse üle avada viivitamatult, katkestusteta ja tingimusteta piiriületuskohad;
11. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, liikmesriikidele, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO peasekretärile, Lähis-Ida nelikule, Lähis-Ida neliku eriesindajale Lähis-Idas, Euroopa – Vahemere piirkonna parlamentaarsele assambleele, Iisraeli valitsusele ja parlamendile, Palestiina omavalitsuse presidendile ning Palestiina seadusandlikule kogule.

Kolmapäev, 10. märts 2010

Kodanikuühiskonna ja rahvusvähemuste olukord Valgevenes

P7_TA(2010)0055

Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2010. aasta resolutsioon kodanikuühiskonna ja rahvusvähemuste olukorra kohta Valgevenes

(2010/C 349 E/07)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone olukorra kohta Valgevenes, eriti 17. detsembri 2009. aasta resolutsiooni ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse üldasjade ja välissuhete nõukogu 17. novembri 2009. aasta istungi järeldusi Valgevene kohta, mille kohaselt jätkatakse viisakeelu rakendamise peatamist teatavate Valgevene ametnike, sealhulgas president Aleksandr Lukašenka suhtes ja pikendatakse piiravaid meetmeid kuni 2010. aasta oktoobrini;
 - võttes arvesse 22. veebruaril 2010 toimunud välisasjade nõukogu 2996. istungi tulemusi ja kõrge esindaja pr Ashtoni 16. veebruari 2010. aasta avaldust Valgevene Poolakate Liidu olukorra kohta;
 - võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 19. märtsi 2009. aasta kohtumisel vastu võetud deklaratsiooni idapartnerluse kohta ning 7. mail 2009 Prahast toimunud idapartnerluse tippkohtumisel vastu võetud ühisdeklaratsiooni;
 - võttes arvesse Euroopa Nõukogu 1. veebruaril 1995 vastu võetud rahvusvähemuste kaitse raamkonventsiooni;
 - võttes arvesse rahvusvähemuste õigusi käsitlevaid rahvusvahelisi põhimõtteid ja standardeid, eelkõige neid, mis on esitatud rahvusvahelistes inimõiguste konventsioonides, nagu 1. augustil 1975 vastu võetud Helsingi lõppakt (1.VII jagu), Kopenhaageni kohtumisel 29. juunil 1990 vastu võetud inimõõdet käsitlev dokument ja 21. novembril 1990 vastu võetud Pariisi uue Euroopa harta;
 - võttes arvesse 24. veebruaril 2010 Euroopa Parlamendis toimunud Valgevene-teemalist arutelu ja Euroopa Parlamendi ajutise delegatsiooni visiiti Valgevenesse 25.–27. veebruaril 2010 ning selle delegatsiooni tähelepanekuid;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et 15. veebruaril 2010 vahistati Valgevenes 40 aktivisti, kellest enamik on Valgevene Poolakate Liidu (VPL) liikmed, sealhulgas VPLi esinaine Angelika Borys, VPLi pressiesindaja Igor Bancer, aseesimees Mieczyslaw Jaskiewicz, järelevalvenõukogu esimees Andrzej Poczobut ja opositsioonilise Valgevene Kodanike Ühendpartei juht Anatol Lebedzka, et takistada neid osalemast Ivjanetsi Poola Maja asjas toimivas kohtuprotsessis; arvestades, et kõik aktivistid vabastati 20. veebruariks;
- B. arvestades, et Valgevene ametivõimud ei tunnusta VPLi, mida juhib kahel korral, 2005. ja 2009. aastal demokraatlikult valitud esinaine Angelika Borys, ning et liitu on 2005. aastast alates regulaarselt ahistatud ja taga kiusatud ning selle liikmeid on korduvalt süüdistatud õigusvastases tegevuses ja esitatud neile kriminaalsüüdistusi;
- C. arvestades, et Valgevene ametivõimud kasutasid VPLi liikmete vastu 2005. aastal Grodnas ja 2010. aastal Ivjanetsis politseijõude;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2009)0117.

Kolmapäev, 10. märts 2010

- D. arvestades, et Valgevene ametivõimud takistasid kohtuprotsessis osalemast VPLi esindajaid, kes olid kutsutud kohtuistungile VPLi Ivjanetsi kohaliku organisatsiooni esinase Teresa Soboli tunnistajatena;
- E. arvestades, et Angelika Borysi juhitava poolakate liidu kui suurima Valgevenes tegutseva valitsusvälise organisatsiooni diskrimineerimine iseloomustab kodanikuühiskonna ja demokraatliku opositsiooni üldist kohtlemist Valgevenes;
- F. arvestades, et Grodnas asuvat ettevõtet Polonica, mida juhib Angelika Borys ja mis on VPLi ainuke rahastamisallikas, trahviti maksueeskirjade väidetava rikkumise eest 71 miljoni rublaga ja ettevõtet ähvardab nüüd pankrot;
- G. arvestades, et Valgevene ametivõimud peavad poolakate liidu õiguspäraseks juhiks Stanislaw Siemaszkot ja kinnitavad toetust tema juhitalvetele organisatsioonile, mida poola kogukond peab ebaseaduslikuks;
- H. arvestades, et ELi institutsioonide esindajad, teiste hulgas Euroopa Parlamendi president Jerzy Buzek, liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ning komisjoni asepresident paruness Ashton, siseasjade volinik Cecilia Malmström, samuti Poola parlament ja Prantsusmaa välisministeerium on väljendanud muret Valgevene ametivõimude VPLi vastu suunatud hiljutise tegevuse pärast ja mõistnud hukka poliitsete kasutamise selle organisatsiooni liikmete vastu;
- I. arvestades, et Valgevene ametivõimude selline tegevus on vastuolus rahvusvahemuste kaitse rahvusvaheliste standarditega, mis on sätestatud muu hulgas Euroopa Nõukogu 1. veebruari 1995. aasta rahvusvahemuste kaitse raamkonventsioonis, aga samal ajal on Valgevene suurendanud jõupingutusi selle organisatsiooni liikmeks saamiseks;
- J. arvestades, et Praha idapartnerluse tippkohtumisel vastu võetud ühisdeklaratsiooni (mille on allkirjastanud ka Valgevene) lõikes 1 on sätestatud: „Praha tippkohtumisel osalejad lepivad kokku, et idapartnerlus rajaneb pühendumisele rahvusvahelise õiguse põhimõtetele ja põhiväärtustele, sealhulgas demokraatialle, õigusriigi põhimõttele, inimõiguste ja põhivabaduste austamisele”;
- K. arvestades, et Euroopa Ülemkogu tunnistas oma 17. novembri 2009. aasta järeldustes, et on avanenud uued võimalused ELi ja Valgevene dialoogiks ja sügavamaks koostööks, mille eesmärk on toetada tõelisi edusamme demokraatia ja inimõiguste austamise suunas, ning kinnitab oma valmisolekut süvendada Euroopa Liidu ja Valgevene suhteid sõltuvalt sellest, kuidas Valgevene suudab edendada demokraatiat, inimõigusi ja õigusriigi põhimõtet, ning toetada Valgevenet nende eesmärkide saavutamisel;
1. väljendab tõsist muret Valgevene Vabariigis hiljuti aset leidnud kodanikuühiskonna ja eelkõige poolakate liidu liikmete inimõiguste rikkumiste pärast ning väljendab solidaarsust kodanikega, kes ei saa oma kodanikuõigusi täiel määral kasutada;
 2. mõistab hukka poolakate liidu vastased poliitsei- ja õiguslikud meetmed ning kõik Valgevene ametivõimude katsed suruda poola kogukonnale peale uut juhtkonda; nõuab, et Valgevene ametivõimud seadustaksid uuesti Valgevene Poolakate Liidu, mida juhib Angelika Borys, ning tagaksid liidu vara kiire tagastamise;
 3. rõhutab veel kord, et Euroopa Parlament on huvitatud avatud ja struktureeritud dialoogist Valgevenega tingimusel, et Valgevene poliitilise süsteemi demokratiseerimisel saavutatakse konkreetseid tulemusi ning selles kajastub inimõiguste austamine ja õigusriigi põhimõtte tunnustamine;
 4. nõuab tungivalt, et Valgevene täidaks oma OSCE liikme staatusest tulenevaid ja rahvusvahelisi kohustusi vähemuste õiguste kaitsmisel ja edendamisel; palub samal ajal ametivõimudel parandada kodanikuühiskonna tegutsemistingimusi, eriti mis puudutab sõna- ja kogunemisvabadust, sõltumatu meedia olukorda, kaasa arvatud internetipääsu, ning valitsusväliste organisatsioonide registreerimist, et valmistuda 25. aprillil 2010. aastal toimuvateks kohalike omavalitsuste valimisteks ning võimaldada vaba ja õiglast valimisprotsessi;

Kolmapäev, 10. märts 2010

5. kordab oma hiljutistes resolutsioonides, eriti 15. jaanuari ja 17. detsembri 2009. aasta resolutsioonides esitatud üleskutset tagada sõna- ja kogunemisvabadus, kindlustada registreerimise õigus parteidele, nt Valgevene Kristlik-Demokraatlikule Parteile, usuvabadus ning luua soodsad tingimused kodanikuühiskonna ühenduste, valitsusväliste organisatsioonide (nt Viasna) tegevuseks ja sõltumatu meedia tekkeks Valgevenes;
6. nõuab tungivalt, et Valgevene ametivõimud vabastaksid poliitilised aktivistid nagu Andrei Bandarenko ja meelsusvangid nagu Ivan Mikhailau ja Aristyom Dubski, tühistaksid piiravad meetmed, mis on suunatud kodanikuühiskonna propageerijate, näiteks Tatiana Shaputsko vastu, kes osaleb idapartnerluse kodanikuühiskonna foorumil, ning hoiduksid sellistest meetmetest, mille eesmärk on kontrollida Valgevene internetisaitide sisu;
7. rõhutab, et ELi ja Valgevene dialoog võib olla kasulik mõlemale poolele, ning on arvamusel, et Valgevenet saab toetada idapartnerluse võimaluste maksimaalsel ärakasutamisel, eelkõige selle programmi raames infrastruktuuri-, energia- ja sotsiaalprojektide läbiviimiseks eraldatud vahendite võimalikult tõhusa kasutamise ning teistest ELi vahenditest ja poliitikavaldkondadest toetuste taotlemise teel, tingimusel et Valgevene ametivõimud kohustuvad viima läbi tõelisi muudatusi vabaduste, demokraatia, õigusriigi põhimõtte ja inimõiguste, eelkõige rahvusvähemuste õiguste austamise valdkonnas;
8. tuletab meelde, et Euroopa Liit on suhetes Valgevenega juba ilmutanud märkimisväärset avatust, mis väljendub ka Valgevene kaasamises idapartnerlusse; tuletab meelde, et nimetatud kaasamine sõltub Valgevene valitsuse sammudest demokraatia edendamiseks ja inimõiguste, sealhulgas vähemuste õiguste toetamiseks;
9. juhib tähelepanu sellele, et kui Valgevene ametivõimud järgivad põhiliste inimõiguste ja demokraatiaga seotud kriteeriumeid, on sellel Valgevene jaoks järgmised eelised:
- ELi ja Valgevene partnerlus- ja koostöölepingu sõlmimine ja ratifitseerimine,
 - ELi rahastamisvahendite, nagu Euroopa Investeeringuspanga vahendite ning Euroopa naabus- ja partnerlusinstrumendi tõhus kasutamine;
 - Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga rahastamise laiendamine riigiettevõtete osalusega projektidele Valgevenes;
 - Valgevene suhtes üldise soodustuste süsteemi (GSP+) taastamine;
 - Rahvusvahelisest Valuutafondist stabiliseerimislaenu järgmise osa saamine;
 - Valgevene WTOga ühinemise läbirääkimiste taasjalustamine;
 - OECD programmi Valgevenesse laienemise toetamine;
10. peab väga tähtsaks poliitilise elu ja kodanikuühiskonna liberaliseerimist ning rõhutab, et inimõiguste ja õigusriigi põhimõtte edasine rikkumine Valgevenes võib tuua kaasa ELi Valgevene suhtes võetud seisukoha läbivaatamise, sealhulgas sanktsioonide taaskehtestamise;
11. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide parlamentidele ja valitsustele, ÜRO peasekretärile, OSCE parlamentaarsele assambleele ja Euroopa Nõukogu parlamentaarsele assambleele, Sõltumatute Riikide Ühenduse sekretariaadile ning Valgevene parlamendile ja valitsusele.

Kolmapäev, 10. märts 2010

Finantstehingute maksustamine

P7_TA(2010)0056

Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2010. aasta resolutsioon finantstehingute maksude juurutamise kohta

(2010/C 349 E/08)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 24. aprilli 2009. aasta resolutsiooni 2. aprillil 2009. aastal Londonis toimunud G20 tippkohtumise kohta ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse 24. ja 25. septembril 2009. aastal Pittsburghis toimunud G20 tippkohtumisele järgnenud riigi-ja valitsusjuhtide avaldust;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi 8. oktoobri 2009. aasta resolutsiooni 24. ja 25. septembril 2009 Pittsburghis toimunud G20 tippkohtumise kohta ⁽²⁾;
 - võttes arvesse 7. novembril 2009 St Andrews'is toimunud G20 rahandusministrite ja keskpankade juhtide kohtumise kommünikeed;
 - võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 10.–11. detsembri 2009. aasta kohtumise järeldusi ja eriti järelduste lõiget 15;
 - võttes arvesse komisjoni presidendi Barroso 15. detsembri 2009. aasta avaldust Euroopa Parlamendis;
 - võttes arvesse Rootsi rahandusministri 18. jaanuari 2010. aasta kirja nõukogu eesistujale stabiilsustasu kehtestamise kohta liikmesriikides;
 - võttes arvesse nõukogu 12. veebruari 2008. aasta direktiivi 2008/7/EÜ kapitali suurendamise kaudse maksustamise kohta ⁽³⁾;
 - võttes arvesse komisjoni ettepanekut võtta vastu direktiiv, millega muudetakse kindlustus- ja finantstee-
nuste käsitlemist direktiivis 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (KOM(2007)0747);
 - võttes arvesse 24. veebruari 2010. aasta küsimust komisjonile finantstehingute maksude juurutamise
kohta (O-0025/2010 – B7-0019/2010);
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et parlament väljendas heameelt pärast 2009. aasta septembris toimunud Pittsburghi tipp-
kohtumist G20 tasandil algatatud uurimistöo üle eesmärgiga töötada välja finantstehingute maksustamise
rahvusvaheline raamistik;
- B. arvestades, et parlament nõudis kiiret edasiminekut, et tagada finantssektori õiglane panus majanduse
elavdamisse ja arengusse, kuna finantskriisiga seotud suured kulud ning kriisi tagajärjed on reaalmajan-
duse, maksumaksjate, tarbijate, avalike teenuste sektori ja kogu ühiskonna kanda;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0330.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2009)0028.

⁽³⁾ ELT L 46, 21.2.2008, lk 11.

Kolmapäev, 10. märts 2010

- C. arvestades, et Euroopa Ülemkogu on rõhutanud, kuivõrd tähtis on uuendada finantsasutuste ja nende poolt teenindatava ühiskonna vahelist majanduslikku ja ühiskondlikku kokkulepet ning tagada üldsusele kasu headel aegadel ja kaitsta teda riskide eest; arvestades, et Euroopa Ülemkogu on sellega seoses innustanud Rahvusvahelist Valuutafondi kaaluma läbivaatamise käigus kõiki võimalusi, sealhulgas üldist finantstehingute maksu; arvestades, et sellega seoses on Euroopa Ülemkogu kutsunud ka nõukogu ja komisjoni üles määrama kindlaks peamised põhimõtted, mida uus ülemaailmne korraldus peaks järgima;
- D. arvestades, et mitu liikmesriiki on nõudnud finantstehingute maksu kehtestamist;
- E. arvestades, et uued õigusloomealgatused, näiteks maksuparadiiside vastased meetmed, bilansivälise kõrvalteede kasutamise võimaluse kaotamine, börsil kauplemise nõuded ja tehingute keskhoidlate kasutamine tuletisinstrumentide registreerimiseks on selgelt muutnud poliitiliste meetmete keskkonda selles valdkonnas;
- F. arvestades, et komisjon töötab majandus- ja rahanduskomisjoni ning maksunduse eest vastutava voliniku 6. oktoobril 2009 toimunud kohtumisel tõstatatud küsimuste alusel praegu välja „uuendusliku rahastamise“ ideid ülemaailmsete probleemide raamistikus, mis hõlmab ka finantstehingute maksustamist, et esitada ettepanekud asjakohasel ajal, mida president Barroso oma 15. detsembri 2009. aasta avalduses parlamendile kinnitas;
- G. arvestades, et Rahvusvaheline Valuutafond uurib praegu avalikku arvamust finantssektori maksustamise küsimuses osana Pittsburghis 24.–25. septembrini 2009 toimunud G20 tippkohtumisel tehtud taotlusest;
- H. arvestades, et finantstehingutelt võetavad maksud ja lõivud on liikmesriikides erineval kujul olemas; arvestades, et need riiklikud maksud ja lõivud hõlmavad tavaliselt vaid valitud varadega tehtavaid tehinguid; arvestades, et Belgia ja Prantsusmaa on võtnud vastu õigusaktid valuutatehingute maksu kohta riiklikul tasandil, aga ei rakenda neid enne nende jõustumist ELi tasandil;
- I. arvestades, et erinevalt muudest maksustamise vormidest põhjustab kapitali suurendamise kaudne maksustamine, nt kapitalimaks, väärtpaberite tempelmaks ja ümberkorraldustegevusega seotud maks, diskrimineerimist, topeltnmaksustamist ja ebakõlasid, mis segavad kapitali vaba liikumist;
- J. arvestades, et finantstehingute maht on viimasel aastakümnel kaubavahetuse ja teenuskaubandusega võrreldes väga ulatuslikult ning kiirelt kasvanud, mis on muu hulgas seletatav kiiresti kasvava tuletisinstrumentide turuga;
- K. arvestades, et G20 riikide juhtidel on kollektiivne vastutus kriisi sotsiaalse mõju leevendamise eest nii liikmesriikides kui arenguriikides, mida kriisi kaudsed mõjud on rängalt tabanud; arvestades, et finantstehingute maks aitaks katta kriisi tekitatud kulusid,
1. on seisukohal, et Euroopa Liit peaks jõudma G20 kohtumiste rahvusvahelises raamistikus ühisele seisukohale võimaluste suhtes, mille abil finantssektor peaks aitama õiglaselt ja olulisel määral hüvitada koormust, mille ta on põhjustanud reaalmajandusele, või seda koormust, mis seondub valitsuse sekkumisega, et pangandussüsteemi stabiliseerida; on seisukohal, et EL peaks G20 tööga paralleelselt ja sidusalt töötama välja oma strateegia võimalikke tegevusvariante silmas pidades;
 2. on objektiivsele analüüsile põhineva sidusa ELi seisukoha saavutamist silmas pidades arvamusel, et komisjon peaks piisavalt enneaegselt enne järgmist G20 tippkohtumist koostama ülemaailmse finantstehingute maksu mõjuhindangu, uurides nii selle eeliseid kui puudusi;

Kolmapäev, 10. märts 2010

3. nõuab komisjonilt, et ta kaaluks oma hinnangus tähelepanelikult järgmisi asjaolusid:
 - a) varasemaid kogemusi finantstehingute maksustamisel, eelkõige seoses püüetega maksudest kõrvale hoida ja kapitali või teenuseosutamise alternatiivsetesse asukohtadesse viimisega, samuti selliste maksude mõju üksikinvestoritele ja VKE-dele;
 - b) finantstehingute maksude ainult ELis kehtestamise eeliseid ja puudusi, võrreldes seda maksustamise kehtestamisega ülemaailmsel tasandil ja senise olukorraga;
 - c) võimalust saada suuri tulusid muude maksutulu allikatega võrreldes, maksukogumise kulusid ja tulude jagamist riikide vahel;
 - d) asjaolu, et ülemaailmsel või Euroopa tasandil finantstehingute maksust laekuva võimaliku tulu hindamisel tuleks arvestada erinevaid maksu kavandamise võimalusi, kvantifitseerides tehingukulude suurenemise kõigil asjaomastel turgudel (tehingud korraldatud börsidel ja börsivälised tehingud) ning ettevõtetevahelistes (B2B) ja ettevõtete ning tarbijate (B2C) vahelistes tehingutes;
 - e) asjaolu, et hindamisel tuleks arvestada ka eri võimaluste võimet mõjutada nii hinnataset kui stabiilsust lühiajaliselt ja pikaajaliselt, samuti finantstehinguid ning likviidsust;
 - f) kuidas tuleks finantstehingute maksu kavandada, et leevendada kapitali suurendamise suhtes kohaldatavate kaudsete maksudega tavaliselt kaasnevaid negatiivseid kõrvalmõjusid;
 - g) millisel määral aitaks finantstehingute maks kaasa finantsturgude stabiliseerimisele liiga lühiajalise kauplemise ja spekulatsioonide ning läbipaistvuse mõjutamise kaudu;
 - h) kas finantstehingute maks suudaks teatud liiki nn ebasoovitavaid tehinguid sihikule võttes hoida tulevikus ära finantskriisi; selle peaks määratlema komisjon;
4. rõhutab, et kõikide lahenduste puhul on oluline vältida ELi konkurentsivõime vähendamist või reaalmajandusele ning ühiskonnale kasulike jätkusuutlike investeeringute, innovatsiooni ja majanduskasvu kahjustamist;
5. rõhutab, et oluline on arvestada seda, et pangandussektor peab looma tugeva kapitalibaasi, et tagada pangandussüsteemi võime rahastada reaalmajanduse investeeringuid, ka tuleb hoiduda liigsest riskist;
6. palub komisjonil ja nõukogul hinnata, mil määral finantstehingute maksustamise eri võimalused võivad anda tulu ELi eelarvesse;
7. palub komisjonil ja nõukogul hinnata, mil määral võiks praegu kaalumisel olevaid alternatiive kasutada ka uuenduslike finantsmehhanismidena, millega toetada kliimamuutusega kohanemist ja selle mõju leevendamist arenguriikides ning rahastada arengukoostööd;
8. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa Kesk-pangale ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

Kolmapäev, 10. märts 2010

Ühtne euromaksete piirkond

P7_TA(2010)0057

Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2010. aasta resolutsioon ühtse euromaksete piirkonna (SEPA) elluviimise kohta

(2010/C 349 E/09)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ja Euroopa Keskpanga 4. mai 2006. aasta ühisavaldust ühtse euromaksete piirkonna kohta;
 - võttes arvesse Euroopa Keskpanga 2007. aasta augusti üldtoimetist nr 71 ühtse euromaksete piirkonna majandusliku mõju kohta;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiivi 2007/64/EÜ makseteenuste kohta siseturul ⁽¹⁾ (makseteenuste direktiiv);
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi 12. märtsi 2009. aasta resolutsiooni ühtse euromaksete piirkonna (SEPA) elluviimise kohta ⁽²⁾;
 - võttes arvesse Euroopa Komisjoni ja Euroopa Keskpanga 24. märtsi 2009. aasta ühisavaldust, milles selgitatakse SEPA otsekorralduste tulevase majandusmudeli aluseks olevaid teatavaid põhimõtteid;
 - võttes arvesse komisjoni 22. juuli 2009. aasta teist uuringut riiklike haldusorganite valmisoleku ja SEPAlle ülemineku kohta;
 - võttes arvesse komisjoni 10. septembri 2009. aasta teatist pealkirjaga „Ühtse euromaksete piirkonna kujundamine: suuniskava ajavahemikuks 2009–2012” (KOM(2009)0471);
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 924/2009, 16. september 2009, piiriüleste maksete kohta ühenduses ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2560/2001 ⁽³⁾;
 - võttes arvesse komisjoni 30. oktoobri 2009. aasta töödokumenti „EÜ asutamislepingu artikli 81 kohaldatavus SEPA otsekorraldusena tehtavatele mitmepoolsetele pankadevahelistele maksetele” (SEC(2009)1472);
 - võttes arvesse komisjoni 9. novembri 2009. aasta eduaruannet SEPAlle ülemineku kohta;
 - võttes arvesse nõukogu 2. detsembri 2009. aasta järeldusi SEPA kohta;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et ühtne euromaksete piirkond (SEPA) on kavandatud makseteenuste ühtse turuna, kus toimib tõhus konkurents ning kus ei tehta vahet eurodes sooritatavatel piiriülestel maksetel ja siseriiklikel maksetel;

⁽¹⁾ ELT L 319, 5.12.2007, lk 1.

⁽²⁾ Vastu võetud tekstid, P6_TA(2009)0139.

⁽³⁾ ELT L 266, 9.10.2009, lk 11.

Kolmapäev, 10. märts 2010

- B. arvestades, et SEPA ei peaks olema mitte üksnes Euroopa Maksenõukogu eneseregulatsiooni algatus, vaid ka oluline avaliku poliitika algatus, mis tugevdab majandus- ja rahaliitu ning tulevast ELi 2020. aasta strateegiat; arvestades, et SEPA toetab makseteenuste direktiiv, millega luuakse vajalik ühtlustatud õigusraamistik; ning arvestades, et seetõttu on Euroopa Parlament SEPA edukusest eriliselt huvitatud;
- C. arvestades, et SEPA puudutavate otsuste tegemine toimub praegu Euroopa Maksenõukogu äranägemisel, mis tähendab seda, et SEPA toodete üle otsustavad ainult pangad, jättes lõppkasutajate nõudmised tähelepanuta;
- D. arvestades, et SEPA hakkas ametlikult toimima 28. jaanuaril 2008. aastal, mil käivitati SEPA krediidikorralduse maksevahend, samas kui SEPA kaardimaksete raamistik on olnud jõus 1. jaanuarist 2008. aastal ning SEPA otsekorraldusskeem hakkas tööle 2. novembril 2009. aastal;
- E. arvestades, et tarbijad on murelikud, sest SEPA tooted ei vasta lõppkasutajate vajadustele, eelkõige otsekorralduslepingute kontrollimise osas, ning arvestades, et soovitatav on selles küsimuses lahenduseni liikuda;
- F. arvestades, et õiguslikult siduvat tähtaega SEPA vahenditele üleminekuks seatud ei ole ja valdav osa komisjoni korraldatud avalikul arutelul osalenutest pooldas SEPAlle ülemineku stimuleerimiseks siduva tähtaja seadmist;
- G. arvestades, et siseturu ja teenuste voliniku kandidaat ütles Euroopa Parlamendi küsimustele antud kirjalikes vastustes, et ta kavatses esitada komisjonile vastuvõtmiseks õigusakti ettepaneku, millega kehtestatakse üks või mitu tähtaega SEPA-põhiste otsekorraldustele ja ülekannetele üleminekuks, ning samuti ettepaneku valitsemise parandamiseks;
- H. arvestades, et üleminek SEPA-le on olnud loid: 2009. aasta augusti seisuga oli krediidikorralduse abil tehtud ainult 4,5 % kõigist tehingutest, ja arvestades, et algne eesmärk viia kriitiline mass 2010. aasta lõpuks üle euromaksete piirkonna krediitkorraldusele, SEPA otsekorraldustele ja kaardimaksetele on muutunud ebarealistlikuks;
- I. arvestades, et riiklike haldusorganite üleminek SEPA vahenditele ei vasta enamiku liikmesriikide ootustele, kuigi neid organeil peaks olema otsustav roll selles, et saavutada kriitiline mass, mida on vaja SEPAlle ülemineku kiirendamiseks;
- J. arvestades, et kõik asjaomased sidusrühmad (seadusandjad, pangandusettevõtted ja makseteenuste kasutajad) on SEPAlle ülemineku protsessiga seotud;
- K. arvestades, et SEPA vahendite kasutamine üksnes piiriüleste maksetehingute puhul ei tooks kaasa SEPA projekti edu, kuna säiliks killustatus ja ei suudetaks saavutada eeldatavat kasu pangandusele ning pankade klientidele;
- L. arvestades, et määrus (EÜ) nr 924/2009 loob õiguskindluse mitmepoolse vahendustasu kohaldamiseks kuni 31. oktoobrini 2012 kestval üleminekuajal, mille jooksul peaks tööstus välja töötama ja kooskõlastama SEPA otsekorralduste jaoks ühise, pikaajalise majandusmudeli, mis peaks vastama EÜ konkurentsioigusele ja ühenduse õigusraamistikule;
- M. arvestades, et 2009. aasta märtsis teatasid komisjon ja Euroopa Keskpank, et nad ei näe selget ega veenvat põhjust, miks peaks pärast 31. oktoobrit 2012. aastal veel kohaldama igale tehingule mitmepoolset vahendustasu, ning arvestades et komisjon korraldas avaliku arutelu, kus arutati, kas EÜ asutamislepingu artiklit 81 on võimalik kohaldada SEPA otsekorraldusena tehtavatele mitmepoolsetele pankadevahelistele maksetele;
- N. arvestades, et seoses SEPA kaardimaksete raamistikul põhineva ELi kaardilahenduse leidmisega tuleks tingimata lahendada ka mitmepoolse vahendustasu kohaldamise küsimus;
- O. arvestades, et kõikides liikmesriikides tuleks tagada olemasolevate otsekorralduslepingute jätkuv õiguslik kehtivus, kuna uute lepingute allkirjastamise kohustus siseriiklikelt otsekorraldusskeemidelt SEPA otsekorraldusskeemile üleminekul oleks koormav; arvestades siiski, et lepingute säilitamine ei aita varakult SEPA otsekorraldusskeemile üle minna, kui ei ole leitud lahendust kehtivate lepingute üleviimiseks;

Kolmapäev, 10. märts 2010

1. rõhutab oma jätkuvat toetust SEPAle, kus toimib tõhus konkurents ning kus ei tehta vahet eurodes sooritatavatel piiriülestel maksetel ja siseriiklikel maksetel;
2. peab kahetsusväärseks, et SEPA ühtse euromaksete piirkonna (SEPA) elluviimist käsitlevas parlamendi 12. märtsi 2009. aasta resolutsioonis nimetatud küsimuste lahendamisel ei ole pärast resolutsiooni vastuvõtmist peaaegu mingeid edusamme tehtud, ning nõuab, et SEPA elluviimisse kaasataks kõik sidusrühmad;
3. tunneb heameelt SEPA suuniskava üle, mille komisjon võttis vastu 2009. aasta septembris, ning pooldab täielikult suuniskavas kuue esmatähtsa valdkonna jaoks esitatud meetmeid (aidata kaasa üleminekule; suurendada SEPAGA seoses teadlikkust ja tutvustada SEPA tooteid; kehtestada SEPA kindel õiguskeskkond ja tagada SEPA nõuetele vastavus; edendada innovatsiooni; tagada vajalik standardimine, koostalitlusvõime ja turvalisus; muuta SEPA projektijuhtimine selgemaks ja täiustada seda);
4. kutsub taas komisjoni üles seadma SEPA vahenditele üleminekuks selge, asjakohane ja siduv lõpp-tähtaeg, mis ei tohiks olla hilisem kui 31. detsember 2012 ning pärast mida tuleks kõik eurodes sooritatavad maksed teostada SEPA standardite järgi;
5. kutsub Euroopa Maksenõukogu võtma arvesse lõppkasutajate nõudmisi ning sellega seoses oma eeskirju muutma;
6. toetab täielikult komisjoni kavatsust kiirendada riiklike haldusorganite üleminekut ning koostada selleks terviklikud ja ajaliselt ühtlustatud riiklikud üleminekukavad; tervitab sellega seoses komisjoni jõupingutusi liikmesriikide haldusorganite valmisoleku ja SEPAle ülemineku uurimisel ning avalikustamisel, ning kutsub liikmesriike üles neis uuringutes osalema;
7. kutsub komisjoni üles töötama kõikide sidusrühmade osalusel toimunud arutelu tulemuste põhjal hiljemalt 2010. aasta 30. septembriks välja lõplik SEPA otsekorralduste pikaajaline ühtlustatud majandusmudel, mis peab olema kohaldatav kogu Euroopas, ning kulutõhus ning tarbijasõbralik; nõuab kindlalt, et mudeli väljatöötamisel tehtaks tihedat koostööd maksete sektoriga ja komisjoniga ning peetaks kinni EÜ konkurentsioigusest ja ühenduse õigusraamistikust;
8. kutsub sidusrühmi üles toetama Euroopa kaardisüsteemi loomist, mis oleks kas täiesti uus süsteem, olemasolevate süsteemide ühendus või mõne olemasolevas süsteemi lisa; kutsub sellega seoses komisjoni veel kord üles selgitama kaardimakseid puudutava mitmepoolse vahendustasu küsimust ning palub tööstusel leida koos komisjoniga EÜ konkurentsioigusele ja ühenduse õigusraamistikule vastavad nõuetekohased lahendused;
9. kutsub liikmesriike üles tagama olemasolevate otsekorralduslepingute jätkuv õiguslik kehtivus SEPA otsekorraldusskeemis; rõhutab, et üleminek praeguselt otsekorraldusskeemilt SEPA otsekorraldusskeemile ei tohi tarbijaid kuidagi koormata;
10. nõuab, et tarbijaid tuleb selgelt teavitada endise skeemi ja uue skeemi erinevustest;
11. kutsub komisjoni üles jälgima SEPA vahenditele üleminekut ja tagama, et tulemuseks ei oleks ELi kodanike jaoks veelgi kulukam maksesüsteem;
12. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa Kesk-pangale ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

Kolmapäev, 10. märts 2010

Võltsimisvastast võitlust käsitlev kaubandusleping

P7_TA(2010)0058

Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2010. aasta resolutsioon võltsimisvastase kaubanduslepingu ACTA läbirääkimiste läbipaistvuse ja praeguse olukorra kohta

(2010/C 349 E/10)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 207 ja 218;
 - võttes arvesse oma 9. veebruari 2010. aasta resolutsiooni Euroopa Parlamendi ja komisjoni vahelise läbivaadatud raamkokkuleppe kohta järgmiseks õigusloomeperioodiks ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse oma 11. märtsi 2009. aasta resolutsiooni „Üldsuse juurdepääs Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (uuesti sõnastamine)”, mida esimesel lugemisel loetakse parlamendi seisukohaks ⁽²⁾ (KOM(2008)0229 – C6-0184/2008 – 2008/0090(COD));
 - võttes arvesse oma 18. detsembri 2008. aasta resolutsiooni võltsimise mõju kohta rahvusvahelisele kaubandusele ⁽³⁾;
 - võttes arvesse Euroopa andmekaitseinspektori 22. veebruari 2010. aasta arvamust Euroopa Liidu käimasolevate läbirääkimiste kohta võltsimisvastase kaubanduslepingu ACTA sõlmimiseks;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat, eriti selle artiklit 8;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiivi 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuset elektroonilise side sektoris, viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/136/EÜ;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta);
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5,
- A. arvestades, et Euroopa Liit ja teised OECD riigid alustasid 2008. aastal läbirääkimisi eesmärgiga sõlmida uus mitmepoolne leping, mis peaks aitama intellektuaalomandi õigusi tõhusamalt jõustada ning võidelda võltsimise ja piraatluse vastu (võltsimisvastane kaubandusleping ACTA), ning leppisid ühiselt kokku konfidentsiaalsusklausli osas;
- B. arvestades, et oma 11. märtsi 2009. aasta raportis palus parlament komisjonil teha „kohe avalikult kättesaadavaks kõik dokumendid, mis on seotud käimasolevate rahvusvaheliste läbirääkimistega võltsimisvastast võitlust käsitleva kaubanduslepingu üle”;
- C. arvestades, et 27. jaanuaril 2010 kinnitas komisjon oma kohustust tugevdada sidemeid parlamendiga vastavalt Euroopa Parlamendi 9. veebruari 2010. aasta resolutsioonile Euroopa Parlamendi ja komisjoni vahelise läbivaadatud raamkokkuleppe kohta, milles nõutakse „kohest ja täielikku teavet rahvusvaheliste lepingute läbirääkimiste kõigis etappides[...], eelkõige kaubandusküsimustes ja teiste läbirääkimiste puhul, mis hõlmavad nõusolekumenetlust, [et anda täielik toime] Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 218”;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0009.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0114.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2008)0634.

Kolmapäev, 10. märts 2010

- D. arvestades, et nõukogu esindajad on osalenud ACTA läbirääkimisvoorudes koos komisjoni esindajatega;
- E. arvestades, et aluslepingute täitmise üle järelevalve teostajana on komisjon ELi õigusakte mõjutavate rahvusvaheliste lepingute üle läbirääkimisi pidades kohustatud kinni pidama ühenduse õigustiku põhimõtetest;
- F. arvestades, et lekitatud dokumentide kohaselt käsitletakse ACTA läbirääkimistel muu hulgas intellektuaalomandi õiguste tagamiseks kavandatavaid ELi õigusakte (2005/0127(COD)) – intellektuaalomandi õiguste tagamiseks vajalike karistusmeetmete kohta (IPRED-II)), nn telekommunikatsiooni paketti ning ELi kehtivaid õigusakte e-kaubanduse ja andmekaitse valdkonnast;
- G. arvestades, et ELi tavapärasest otsustamisprotsessist väljapoole jäävatel kaubandusläbirääkimistel ei tohiks eirata ELi praegusi jõupingutusi intellektuaalomandi õiguste jõustamise meetmete ühtlustamiseks;
- H. arvestades, et on väga tähtis tagada, et intellektuaalomandi õiguste jõustamise meetmete väljatöötamine toimuks viisil, mis ei takista uuendustegevust ega konkurentsi, ei kahjusta intellektuaalomandi õigustega seotud piiranguid ega isikuandmete kaitset, ei piira teabe vaba liikumist ega koorma liigselt seaduslikku kaubandust;
- I. arvestades, et mis tahes kokkulepe, mille Euroopa Liit ACTA küsimuses saavutab, peab olema kooskõlas ELi õiguslike kohustustega eraelu puutumatus ja andmekaitse seaduse valdkonnas, nagu on väljendatud eelkõige direktiivis 95/46/EÜ, direktiivis 2002/58/EÜ ning Euroopa Inimõiguste Kohtu ja Euroopa Kohtu kohtupraktikas;
- J. arvestades, et Lissaboni leping on olnud jõus alates 1. detsembrist 2009;
- K. arvestades, et Lissaboni lepingu jõustumise tulemusena peab Euroopa Parlament enne ACTA lepingu jõustumist ELis andma lepingu tekstile oma nõusoleku;
- L. arvestades, et komisjon on lubanud anda parlamendile vahetut ja täielikku teavet rahvusvaheliste lepingute läbirääkimiste kõikides etappides,
1. juhib tähelepanu asjaolule, et alates 1. detsembrist 2009 on komisjonil olnud õiguslik kohustus teavitada Euroopa Parlamenti viivitamata ja täielikult kõigis rahvusvaheliste läbirääkimiste etappides;
 2. väljendab muret ACTA läbirääkimisprotsessi läbipaistmatuse pärast, mis on vastuolus Euroopa Liidu toimimise lepingu teksti ja mõttega; on sügavalt mures, et õiguslikku alust ei kehtestatud enne läbirääkimiste algust ja et ACTA läbirääkimiste volitustele ei taotletud parlamendi heakskiitu;
 3. kutsub komisjoni ja nõukogu üles tagama üldsuse ja parlamendi juurdepääsu ACTA läbirääkimise tekstidele ja kokkuvõtetele kooskõlas aluslepinguga ja 30. mai 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele;
 4. palub komisjonil ja nõukogul ACTA läbirääkimispartneritega aktiivselt suhelda, et välistada kõik edasised konfidentsiaalsed läbirääkimised, ning teavitada parlamenti täielikult ja õigeaegselt oma vastavatest algatustest; loodab, et komisjon teeb enne 2010. aasta aprillis Uus-Meremaal toimuvat järgmist läbirääkimisvoorust vastavad ettepanekud ja nõuab läbipaistvuse küsimuse võtmist selle kohtumise päevakorda ning teavitab parlamenti kõnealuse voo tulemustest viivitamata pärast selle lõppu;

Kolmapäev, 10. märts 2010

5. rõhutab, et kui parlamenti läbirääkimiste igas etapis kohe ja täielikult ei teavitata, jätab parlament endale õiguse võtta asjakohaseid meetmeid, sh viia asi oma õiguste kaitseks Euroopa Kohtusse;
6. taunib osapoolte kaalutletud otsust mitte pidada läbirääkimisi selliste soliidsete rahvusvaheliste organite kaudu nagu Ülemaailmne Intellektuaalomandi Organisatsioon (WIPO) ja WTO, kellel on loodud raamistikud üldsuse teavitamiseks ja konsulteerimiseks;
7. kutsub komisjoni üles korraldama ACTA rakendamise mõju hinnangut põhiõigustele ja andmekaitsele, ELi praegustele jõupingutustele intellektuaalomandi õiguste järgimise meetmete ühtlustamiseks ja e-kaubandusele (enne kui EL jõuab kokkuleppele ACTA lepingu konsolideeritud teksti osas) ning õigel ajal konsulteerima selle hindamise tulemuste osas parlamendiga;
8. tunneb heameelt komisjoni kinnituste üle, et mis tahes ACTA leping piirdub praegu kehtivate intellektuaalomandi õiguste tagamisega, ilma et see piiraks intellektuaalomandi alase materiaalõiguse arengut ELis;
9. kutsub komisjoni üles jätkama läbirääkimisi võltsimisvastase kaubanduslepingu ACTA üle ja piirduma sealjuures olemasoleva Euroopa intellektuaalomandi õiguste tagamise süsteemiga võltsimise vastu; on seisukohal, et edasistele ACTA läbirääkimistele tuleks kaasata rohkem arengumaid ja areneva majandusega riike, et läbirääkimised oleksid mitmepoolsed;
10. nõuab tungivalt komisjonilt selle tagamist, et ACTA sätete jõustamisel, eriti selles, mis puudutab autoriõiguste jõustamise menetlusi digitaalkeskkonnas, järgitaks täielikult ühenduse õigustikku; nõuab, et ELi piiril ei teostata isikute läbiotsimist, ja nõuab mis tahes niisuguste klauslite täielikku selgitamist, mis võimaldaksid selliste teabekandjate, nagu sülearvutite, mobiiltelefonide, iPod-seadmete, MP3-mängijate volitamata läbiotsimist ja konfiskeerimist piirivalve- ja tolliametite poolt;
11. on seisukohal, et vastavuse tagamiseks põhiõigustega, nagu sõnavabadus ja õigus eraelu puutumatuks, ning täielikuks kinnipidamiseks subsidiaarsuse põhimõttest, ei tohiks kavandatav leping anda võimalust kehtestada nn kolme eksimuse menetlust ja see peaks olema täielikus kooskõlas parlamendi otsusega direktiivi 2009/140/EÜ artikli 1 punkti 1 alapunkti b kohta, millega nõutakse direktiivi 2002/21/EÜ artiklisse 1 uue lõike 3a lisamist kolme eksimuse poliitika kohta; on seisukohal, et kõik lepingud peavad sisaldama sätet, mille kohaselt nõuab üksikisiku internetiühenduste sulgemine eelnevat kohtupoolset uurimist;
12. rõhutab, et eraelu puutumatus ja andmekaitse on Euroopa Liidu põhiväärtused, nagu on sätestatud inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklis 8 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklites 7 ja 8, ning neist tuleb vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 16 kinni pidada kõigi ELi poliitikameetmete ja eeskirjade puhul;
13. juhib tähelepanu sellele, et ACTA sätted, eelkõige piiriülese kontrolli ja kaupade arestimise volituste suurendamiseks mõeldud meetmed ei tohiks võltsimisvastase võitluse ettekäändel takistada seaduslike, vastuvõetava hinnaga ja ohutute ravimite, sh innovaatiliste ja geneeriliste toodete ülemaailmset kättesaadavust;
14. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning ACTA läbirääkimistes osalevate riikide valitsustele ja parlamentidele.

Kolmapäev, 10. märts 2010

Määrus, millega kohaldatakse üldiste tariifsete soodustuste kava

P7_TA(2010)0059

Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2010. aasta resolutsioon üldiste tariifsete soodustuste kava kohaldamise määruse kohta

(2010/C 349 E/11)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse üldist tolli- ja kaubanduskokkulepet (GATT) ja eelkõige 1979. aasta volitusklauslit;
 - võttes arvesse oma 5. juuni 2008. aasta õigusloomega seotud resolutsiooni ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu määrus, millega kohaldatakse üldiste tariifsete soodustuste kava ajavahemikus 1. jaanuar 2009 kuni 31. detsember 2011 (2007/0289 (CNS));
 - võttes arvesse nõukogu 22. juuli 2008. aasta määrust (EÜ) nr 732/2008;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu V jaotise 1. peatükki;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 207;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5,
- A. arvestades, et volitusklausel on WTO üldise soodustuste süsteemi õiguslik alus;
- B. arvestades, et ühendus on alates 1971. aastast teinud üldiste tariifsete soodustuste kava raames arengumaadele kaubandussoodustusi;
- C. arvestades, et Euroopa Parlamendiga konsulteeriti komisjoni ettepaneku küsimuses võtta vastu nõukogu määrus, millega kohaldatakse üldiste tariifsete soodustuste kava ajavahemikus 1. jaanuar 2009 kuni 31. detsember 2011 (KOM(2007)0857);
- D. arvestades, et Lissaboni leping jõustus 1. detsembril 2009;
- E. arvestades, et vastavalt Euroopa Liidu lepingu V jaotise 1. peatükile peab liidu tegevus rahvusvahelisel arenil tuginema põhimõtetele, milleks on demokraatia, õigusriik, inimõiguste ja põhivabaduste universaalsus ja jagamatus, ning peab toetama arengumaade säästvat majanduslikku, sotsiaalset ja keskkonnavalast arengut, pidades esmaseks eesmärgiks vaesuse kaotamist;
- F. arvestades, et vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 207 peavad Euroopa Parlament ja nõukogu võtma seadusandliku tavamenetluse kohaselt määruste abil vastu meetmed, millega määratletakse ühise kaubanduspoliitika rakendamise raamistik,
1. tunnistab üldiste tariifsete soodustuste kava tähtsust, sest see võimaldab arenenud riikidel pakkuda arengumaadest pärinevate toodete puhul mittevastastikust sooduskohtlemist;
 2. juhib tähelepanu sellele, et Euroopa Ühendus lõi 1971. aastal üldiste tariifsete soodustuste kava kui vahendi kaubanduse tasakaalustamatuse ühtlustamiseks arenenud ja arenguriikide vahel ning see pidi kaasa aitama nende jätkusuutlikule arengule; on seisukohal, et see on olnud EÜ ja ELi kaubanduskoostöö vahend arenguriikide abistamiseks, genereerides rahvusvahelise kaubanduse kaudu tulusid, mille abil toetada nende jätkusuutlikku arengut ja head valitsemistava;

Kolmapäev, 10. märts 2010

3. võtab teadmiseks, et kehtiv üldiste tariifsete soodustuste kava määrus aegub 31. detsembril 2011; võttes seega arvesse aega, mis on vajalik uue määruse vastuvõtmiseks seadusandliku tavamenetluse abil, kutsub komisjoni üles esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule 1. juuniks 2010 ettepanekut võtta vastu revideeritud üldiste tariifsete soodustuste kava määrus;
4. on seisukohal, et üldiste tariifsete soodustuste kava alusel tehtavad soodustused tuleks suunata sellistele arenguriikidele, kes neid kõige rohkem vajavad, nii et soodustatud riikide uus loetelu kajastaks arenguriikide reaalsel majanduslikku olukorda;
5. rõhutab, et kõik GSP+ kava alusel soodustusi saavad riigid peaksid artikli 15 lõike 1 kohaselt mitte ainult ratifitseerima kõik määruse III lisas loetletud 27 Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni ja ÜRO konventsioonid, vaid peaksid neid konventsioone ka tõhusalt rakendama;
6. rõhutab, et uurimisprotsesside algatamine ja korraldamine peab olema läbipaistvam ja selle üle peab valitsema demokraatlik kontroll; soovib seega, et komisjon teavitaks parlamenti ja kaasaks viimase vajalikul määral GSP ja GSP+ menetluste erinevatesse etappidesse, sealhulgas seoses nõukogu ettepanekuga soodustatud riikide loetelu kohta;
7. enne GSP+ kava kehtivuse tegelikku peatamist palub komisjonil teraselt jälgida olukorda Sri Lankas ning Sri Lanka valitsusel kiiresti reageerida olukorra normaliseerimiseks riigis;
8. palub komisjonil teraselt jälgida inimõiguste olukorda Colombias ja sellest parlamendile aru anda;
9. palub komisjonil järgida GSP+ kava küsimuses ühtset poliitikat, eriti selle kehtivuse võimalikul peatamisel inimõiguste rikkumiste korral, ning täiel määral kaasata Euroopa Parlament sellesse protsessi;
10. nõuab tungivalt, et komisjon esitaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule – enne kui praegune määrus kaotab kehtivuse ning piisavalt varakult arutelu alustamiseks järgmise määruse üle – aruande 27 konventsiooni ratifitseerimise ja rakendamise seisukorra kohta stimuleeriva erikorra kohaselt soodustatud riikide kaupa; palub komisjonil muudetud GSP määrukses kindlaks määrata need järelevalveasutused, kes soovivad, kas konkreetne riik peaks võtma lisameetmeid konventsiooni tõhusaks rakendamiseks; märgib, et lisaks peab komisjon oma aruandes hindama stimuleeriva erikorra tulemuslikkust selle eesmärgi saavutamisel ning vajaduse korral soovutama III lisa läbi vaadata;
11. palub komisjonil näha üldiste tariifsete soodustuste muudetud määrukses ette korrapärane hindamine, kas iga soodustatud riik täidab oma kohustusi GSP+ alusel, ning sellega tagada, et ei kehti ükski artikli 15 lõigetes 1 ja 2 ning artikli 16 lõigetes 1 ja 2 esitatud sooduskorra ajutise tühistamise põhjustest; nõuab, et see aastaaruanne saadetaks parlamendile ja nõukogule;
12. kutsub komisjoni üles enne süsteemi revideerimist korraldama üldiste tariifsete soodustuste kava mõjuhindangut, mis hõlmaks perioodi 1. jaanuarist 2006 kuni 31. detsembrini 2009, ning hindama, kuidas saavutati selle esialgsed eesmärgid seoses iga riigi asjaomaste konkreetsete sotsiaal-majanduslike näitajatega, eelkõige seoses vaesuse vähendamise; märgib, et see uurimus tuleb seejärel esitada Euroopa Parlamendile ja nõukogule; teatab, et muudetud üldiste tariifsete soodustuste kava määruse uues ettepanekus tuleb mõjuhindangu tulemusi asjakohaselt arvesse võtta;
13. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

Kolmapäev, 10. märts 2010

ÜVJP 2008. aasta aruanne

P7_TA(2010)0060

Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2010. aasta resolutsioon nõukogu aastaaruande kohta Euroopa Parlamendile (ühise välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP) peamiste aspektide ja põhiliste valikuvõimaluste kohta 2008. aastal), mis esitatakse Euroopa Parlamendile vastavalt 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe II osa G jao punktile 43 (2009/2057(INI))

(2010/C 349 E/12)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu aastaaruannet Euroopa Parlamendile ühise välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP) peamiste aspektide ja põhiliste valikuvõimaluste kohta 2008. aastal, mis esitatakse Euroopa Parlamendile vastavalt 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe ⁽¹⁾ II osa G jao punktile 43;
 - võttes arvesse Lissaboni lepingut, millega muudetakse Euroopa Liidu lepingut ja Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu muudetud V jaotist „Üldsätted liidu välistegevuse kohta ning erisätted ühise välis- ja julgeolekupoliitika kohta”;
 - võttes arvesse Euroopa Ülemkogu poolt 12. detsembril 2003 heaks kiidetud Euroopa julgeolekustrateegiat ja 11. detsembril 2008 heaks kiidetud aruannet selle rakendamise kohta;
 - võttes arvesse eespool mainitud 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, Nõukogu ja Komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta;
 - võttes arvesse oma 5. juuni 2008. aasta resolutsiooni ühise välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP) 2006. aasta aruande kohta ⁽²⁾ ja 19. veebruari 2009. aasta resolutsiooni ÜVJP 2007. aasta aruande kohta ⁽³⁾;
 - võttes arvesse oma 22. oktoobri 2009. aasta resolutsiooni Euroopa välisteenistuse loomise institutsiooniliste aspektide kohta ⁽⁴⁾;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 119 lõiget 1;
 - võttes arvesse väliskomisjoni raportit ja eelarvekomisjoni arvamust (A7-0023/2010),
- A. arvestades, et Euroopa Liidu tähtsus ülemaailmse tegevjõuna on viimastel kümnenditel suurenenud, ning arvestades, et on vaja uut lähenemisviisi ja täiendavaid rahalisi vahendeid, et EL saaks ühiselt tegutseda ja lahendada ülemaailmseid probleeme demokraatlikult, ühtselt, järjekindlalt ja tõhusalt;
- B. arvestades, et oma suhetes muu maailmaga arendab Euroopa Liit edasi oma välispoliitika eesmärke, kaitseb ja edendab oma huve ja väärtusi, aitab kaitsta oma kodanikke ning edendada neid väärtusi kogu maailmas, et toetada rahu, julgeolekut, maailma säästvat arengut, rahvaste solidaarsust ja vastastikust austust, vaba ja ausat kaubandust, vaesuse kaotamist ning inimõiguste, eriti lapse õiguste kaitset, samuti rahvusvahelise õiguse ranget järgimist ja arendamist, sealhulgas ÜRO põhikirja põhimõtete austamist; arvestades, et inimõiguste, eelkõige inimõiguste ja põhivabaduste universaalsuse ning jagamatuse edendamine jääb ELi välistegevuse keskmesse ning arvestades, et põhiõiguste harta on nüüd ELi välistegevuse jaoks õiguslikult siduv;

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2008)0254.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0074.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2009)0057.

Kolmapäev, 10. märts 2010

- C. arvestades, et Lissaboni leping annab uue mõõtme Euroopa Liidu kogu välistegevusele, sealhulgas ÜVJPl, mis ühes Euroopa Liidule juriidilise isiku staatuse andmise ja asjaomaste institutsiooniliste uuendustega, eriti komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja (asepresidendi ja kõrge esindaja) ametikoha ja Euroopa välis teenistuse loomisega, võiks olla otsustav tegur liidu välistegevuse ühtsuse, järjekindluse ja tulemuslikkuse tagamisel ning oluliselt suurendada liidu mõju rahvusvahelistes suhetes;
- D. arvestades, et on vaja täiendavaid pingutusi ELi kiiremaks reageerimiseks poliitilistele kriisidele ja piirkondlikele konfliktidele; arvestades, et praegused otsustamis- ja rahastamismehhanismid võivad õigeaegset ja terviklikku tegutsemist takistada ja arvestades, et tuleb leida võimalusi ühehäälse nõude edasiseks piiramiseks ning ületamiseks;
- E. arvestades, et väga oluline on täpselt välja selgitada Euroopa ühised huvid ja tegutseda neile vastavalt, et saavutada liidu välistegevuse ning eriti ÜVJP eesmärgid; arvestades, et tähtis on tagada kõigi otsuste ja võetud meetmete kooskõla rahvusvahelise õigusega, sealhulgas ÜRO põhikirjas kehtestatud põhimõtetega;
- F. arvestades, et rahu, inimõiguste ja õigustriigi edendamine kogu maailmas on ELi välispoliitika keskne eesmärk;
- G. arvestades, et Lissaboni lepingust tulenevalt peab asepresident / kõrge esindaja aitama nõukogul ja komisjonil tagada kooskõla liidu välistegevuse eri valdkondade ning välistegevuse ja liidu muude poliitika valdkondade vahel;
- H. arvestades, et alates Lissaboni lepingu jõustumise päevast kasutab Euroopa Liit kõiki Euroopa Ühenduse õigusi ja täidab kõiki Euroopa Ühenduse kohustusi, jätkates samal ajal ELi olemasolevate õiguste kasutamist ja kohustuste täitmist,
- I. arvestades, et uued julgeolekprobleemid nõuavad, et konfliktide ennetamisel ja lahendamisel, kriisihajamisel ja rahu tagamisel pandaks enam rõhku mitmesuguste tsiviil- ja sõjaliste vahendite tugevdamisele, kombineerimisele ja tasakaalustamisele;
- J. arvestades, et praegu, mil Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika (EJKP) käivitamisest on möödunud kümme aastat ning kriisipiirkondades on rakendatud 23 missiooni, on vaja arendada sõjalisi ja tsiviilvõimeid ja tugevdada struktuure, et need oleksid piisavad ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika (ÜJKP) rolli täitmiseks ÜVJP toetamisel ning rahvusvahelise julgeoleku tagamisel,

Euroopa välistegevuse põhimõtted

1. palub asepresidendil ja kõrgel esindajal ja tema teenistustel liidu kollektiivse strateegilise mõtte süvendamise vajadust silmas pidades välja töötada ELi ühine välispoliitika strateegia, mis tugineb Euroopa Liidu lepingu artiklis 21 sätestatud eesmärkidele ja põhimõtetele; on seisukohal, et sellises strateegias tuleks selgelt määratleda ELi ühised julgeolekuhuvid, nii et see saaks toimida võrdlusraamistikuna poliitika kujundamisel ning ELi välistegevuse kavandamisel, rahastamisel, rakendamisel ja kontrollimisel. palub asepresidendil ja kõrgel esindajal täielikult kaasata sellesse üritusse Euroopa Parlamendi asjaomased organid; on veendunud, et inimeste julgeoleku uurimisrühma 2007. aasta Madridi raportis määratletud inimeste julgeoleku mõiste ja 2005. aasta maailma tippkohtumise lõppdokumendis määratletud kaitsmiskohustuse mõiste peaksid kujunema strateegia kaheks peamiseks juhtmõtteks;

Nõukogu 2008. aasta aruanne ÜVJP kohta

2. tunnustab nõukogu püüet rakendada ÜVJP 2008. aasta aruande koostamisel strateegilisemat, teemapõhisemat ja sujuvamat lähenemisviisi; hindab positiivselt ka nõukogu poolt kasutusele võetud läbipaistvamat struktuuri, milles sisalduvad suured peatükid ÜVJP valdkonna senise tegevuse ja eriti tulevikuväljavaadete kohta; märgib veel, et aruandes on senisest paremini välja toodud välistegevuse piirkondlikud seosed;

Kolmapäev, 10. märts 2010

3. rõhutab veel kord, et aruanne ei peaks piirduma pelgalt ÜVJP valdkonna tegevuse kirjeldamisega, vaid peaks andma ka võimaluse alustada Euroopa Parlamendiga dialoogi, et kujundada strateegilisemat lähenemisviisi ÜVJPe; soovib muuta ÜVJP aastaaruanne iga-aastaseks aruandeks, milles käsitletakse ELi välispoliitika strateegia rakendamist, hinnatakse selle tulemuslikkust ja visandatakse edasised tegevussuunad; lisaks soovib aruandes rohkem tähelepanu pöörata välistegevuse eelarvelistele vajadustele ja finantsmõjule;

4. usub, et laiahaardelisem ja terviklikum lähenemisviis annaks ÜVJP aastaaruannetele lisandväärtust, eriti peatükkide puhul, kus käsitletakse piirkondlikke partnereid ja rühmitusi, ÜVJP ja ÜJKP vahelisi seoseid ning muid ELi ülemaailmset rolli edendavaid vahendeid; on seisukohal, et selline perspektiiv annaks muu hulgas parema ülevaate ELi kõigist eelarvelistest eraldistest kõnealuses piirkonnas;

5. kordab oma seisukohta, et ÜVJP demokraatliku legitiimsuse suurendamiseks tuleks ÜJKP missioonide alustamise küsimuses konsulteerida Euroopa Parlamendi pädevate organitega ning otsustes tuleks vajaduse korral arvesse võtta parlamendi poolt heaks kiidetud seisukohti ja nende viidata; on arvamisel, et konsulteerimine peaks hõlmama valitud tegevussuuna põhjendamist ja selgitust selle kohta, kuidas missioon seondub asjakohaste ELi ja rahvusvaheliste meetmetega, milline on selle finantsmõju ja suhe ELi muude vahenditega;

Lissaboni lepingu mõju

6. tunneb heameelt Lissaboni lepingu jõustumise üle, kuna see annab ELile vahendid oma rolli ja nähtavuse edasiseks suurendamiseks rahvusvahelisel areenil; sellega seoses rõhutab kesket osa, mida iga liikmesriik, nõukogu ja uus asepresident ja kõrge esindaja peavad etendama, et muuta aluslepingu sätted sündinud tõsiasjadeks ja olulisteks tegudeks, tugevdades selleks ELi suhteid strateegiliste partneritega ja kindlustades tema juhtrolli mitmepoolsetel foorumitel; rõhutab aluslepingu sätte tähtsust, mille kohaselt ÜVJP küsimustes kuuluvad nüüd liidu pädevusse kõik välispoliitika valdkonnad ja kõik liidu julgeolekuga seotud küsimused, kaasa arvatud ühise kaitsepoliitika järkjärguline kujundamine, mis võib viia ühiskaitseni;

7. märgib, et Euroopa Ülemkogu esistuja „tagab oma tasandil ja oma ametikohal liidu esindamise välissuhete ühist välis- ja julgeolekupoliitikat puudutavates küsimustes”; hoiatab siiski, et seda tuleb teha ilma asepresidendi ja kõrge esindaja volitusi piiramata ning sellega seoses tuleb täielikult arvesse võtta komisjoni kesket rolli, kuna ta mitte üksnes ei koosta ja säilita ühenduse õigustikku välissuhete valdkonnas, vaid tagab ka liidu välisesindatuse, ÜVJP välja arvatud;

8. väljendab rahulolu selle osa üle, mida asepresident ja kõrge esindaja hakkab täitma välisasjade nõukogu esistujana, ja on rahul sellega, et asepresidendi esindaja hakkab juhatama poliitika- ja julgeolekukomiteed (PJK); loodab, et need uued funktsioonid aitavad tugevdada institutsioonidevahelisi sidemeid ja soodustavad institutsioonide püsivamat dialoogi; kutsus asepresidenti ja kõrget esindajat üles toetuma ametist lahkuva kõrge esindaja ja komisjoni välissuhete volinike kogemusele – esinema regulaarselt parlamendi täiskogu istungil ja väliskomisjoni ees – ning jätkama ka mitteametlike kohtumiste tava, et kujundada välja ja tõhustada korrapäraseid, süsteemseid ja sisukaid konsultatsioone parlamendi ja selle pädevate organitega;

9. on seisukohal, et valitsustevahelise samba ja ühenduse samba ning vastavate ülesannete kokkusulatamine asepresidendi ja kõrge esindaja ametiks, mida kandva isiku peab nõusolekuhääletusel heaks kiitma Euroopa Parlament, võib tõsta ÜVJP alase tegevuse demokraatlikku legitiimsust tingimusel, et Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel käivitatakse pidev, võrdsetel alustel toimuv strateegiline dialoog kõigil tasanditel;

Kolmapäev, 10. märts 2010

10. rõhutab, et liikmesriigid peaksid vastastikuse poliitilise solidaarsuse vaimus töötama ÜVJP valdkonna tegevuse ühtsuse jätkuva suurendamise nimel;

11. kordab, et Euroopa Liidu eelarves tuleb eraldada piisavalt vahendeid, et EL saaks maailmas aktiivselt tegutseda; peab kahetsusväärseks, et asjaomane eelarveosa on endiselt alarahastatud, ning on tõsiselt mures selle pärast, kuidas ebapiisav rahastamine mõjutab liidu võimet teha usaldusväärset ja ennetavat välispoliitikat; rõhutab vajadust anda liidule rahalised vahendid, mis võimaldaksid järjekindlalt ja piisaval määral reageerida ettenägematutele ülemaailmsetele probleemidele, ning seda silmas pidades ootab, et Euroopa Parlamendiga konsulteeritakse ja ta täiel määral kaasatakse menetlustesse, mis annavad ÜVJP algatuste kiireloomuliseks rahastamiseks kiire juurdepääsu liidu eelarveassigneeringutele; palub asepresidendil ja kõrgel esindajal samaaegselt välja töötada tulemuslik teavitamisstrateegia, et ELi kodanikke paremini teavitada ÜVJP eesmärkidest ja väärtustest, ning sellega seoses rõhutab energiliselt, kuivõrd tähtis on Euroopa Liidu välis- ja julgeolekupoliitika demokraatlik legitiimsus ja selle üle kontrolli teostamine;

12. väljendab uuesti muret läbipaistvuse ja teabe puudumise pärast Euroopa Liidu sõjaliste või kaitseotsustarbeliste operatsioonide ühiste kulude rahastamisel, sest on selge, et mehhanism Athena ei võimalda saada ülevaadet ÜVJP raames läbi viidud missioonide kogu finantsmõjust; tervitab seetõttu käivitusfondi loomist Euroopa Liidu lepingu artikli 41 lõike 3 alusel ning palub parlamendiga konsulteerida selle haldamise küsimustes kooskõlas ELi lepingu artiklis 36 määratletud Euroopa Parlamendi eelisõigustega ÜVJP ja ÜJKP suhtes; juhib tähelepanu asjaolule, et Euroopa Parlamendi suurem osalus ÜVJP sõnastamisel, kontrollimisel ja järeelmeetmete võtmisel tuleneb nii ÜVJP ja ÜJKP seotusest, nagu rõhutatakse Euroopa Liidu lepingu artiklis 42, kui ka tõhustatud parlamentaarsest kontrollist riikide ja Euroopa tasandil, nagu on ette nähtud lepingu protokollis nr 1;

13. kutsub nõukogu, komisjoni ning asepresidenti ja kõrget esindajat ära kasutama Euroopa välisteenistuse loomisega tekkivat võimalust ühtsena, järjepidevama ja tulemuslikuma välispoliitika kujundamiseks; ootab sellega seoses, et Euroopa välisteenistuse struktuuris, sealhulgas inimressurssides, kajastuksid asjakohaselt sellised liidu välispoliitika põhiväärtused ja eesmärgid nagu nüüdseks õiguslikult siduvas põhiõiguste hartas sätestatud inimõiguste austamine ja edendamine, ning välispoliitika prioriteedid, nagu kriisiohjamine ja rahu tagamine; kordab, et Euroopa välisteenistuse moodustamise ja tegutsemise juures peab säilima Euroopa Parlamendi õigus teostada tema üle demokraatlikku ja eelarvekontrolli;

14. märgib, et Lissaboni lepingul on oluline mõju ÜVJPl, kuna selle lepingu põhjal korraldatakse ümber haldusvastutus; palub sellega seoses nõukogul ja komisjonil tagada, et tugistruktuuride osas saadav mastaabisääst viiks halduskulude vähenemisele;

15. rõhutab vajadust muuta selgemaks Euroopa Liidu eriesindajate ametisse nimetamise ja hindamise kriteeriumid, arvestades ühtlasi meeste ja naiste piisava esindatuse vajadust; tuletab meelde, et parlamendi praegusel koosseisul ei ole võimalust ELi eriesindaja individuaalseid volitusi vaidlustada, sest assigneeringud kõnealuste volituste täitmiseks on kirjendatud eelarvemaal 19 03 06, mis hõlmab kõigi ELi eriesindajate volitusi; nõuab seetõttu suuremat parlamentaarset kontrolli ja järelevalvet ELi eriesindajate ametisse nimetamise ja volituste üle; on seisukohal, et asjaomased ELi eriesindajad tuleks järk-järgult asendada riikides paiknevate ELi esinduste juhtidega, kes võtavad üle nende ülesanded, samas kui ELi piirkondlikud eriesindajad peavad asepresidendi ja kõrge esindaja juhtimisel andma asjaomastes riikides tegutsevate ELi esinduste juhtidele poliitilisi suuniseid ning nende tegevust kooskõlastama, et tagada Euroopa välistegevuse ühtsus ja järjepidevus; märgib, et pädevuste ühendamine on sellega seoses esimene, kuid mitte sugugi ainus vajalik samm, mis tuleks teha, et saavutada mastaabisääst ja muuta ÜVJP tõhusamaks; palub asepresidendil ja kõrgel esindajal astuda samme selleks, et eriesindajatele tehtaks ülesandeks kooskõlastamine ja poliitiliste suuniste andmine ka seoses nende vastutuspiirkonnas tegutsevate ÜJKP missioonidega;

16. palub asepresidendil ja kõrgel esindajal konsulteerida Euroopa Parlamendi pädeva komisjoniga isikute nimetamisel Euroopa välisteenistuse kõrgematele ametikohtadele, sealhulgas eriesindaja kohale; on otsustanud kutsuda teatavaid ELi eriesindajaid ja esinduste juhte oma ametissenimetamise asjus komisjoni kuulamisele;

Kolmapäev, 10. märts 2010

17. märgib, et Lissaboni lepinguga seatakse ÜVJPe uued finantsmenetlused, tugevdatakse nõukogu ja parlamendi dialoogi ÜVJP küsimustes, milleks tulevikus korraldatakse igal aastal kaks mõttevahetust asepresidendi ja kõrge esindajaga, ning määratakse täpselt kindlaks Euroopa Parlamendi roll ja vastutus seoses ÜJKPga; nõuab seetõttu olemasolevate institutsioonidevaheliste kokkulepete läbivaatamist ja laiendamist, mis toimuks Euroopa Parlamendi väliskomisjoni osalusel, eesmärgiga tagada eelarve-, nõuande- ja järelevalvemenetluste tõhus ja tõrgeteta rakendamine ÜVJP ja ÜJKP vajadusteks ning parandada juurdepääsu tundlikule teabele; juhib sellega seoses eriti tähelepanu eespool nimetatud 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelisele kokkuleppele ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. novembri 2002. aasta institutsioonidevahelisele kokkuleppele, milles käsitletakse Euroopa Parlamendi juurdepääsu nõukogu tundlikule julgeoleku- ja kaitsepoliitika alasele teabele⁽¹⁾; väljendab otsusekindlust kasutada oma eelarvepädevust ja demokraatliku kontrolli õigust ÜVJP suhtes kõigi institutsiooniliste uuenduste puhul, kaasa arvatud Euroopa välisteenistuse rahastamise kord;

18. märgib, et Lissaboni lepinguga laiendatakse nõusolekumenetlust kõigile lepingutele, mis on seotud valdkondadega, kus kehtib tavapärase õigusloomemenetlus, ja tugevdatakse parlamendi õigust saada komisjonilt nõuetekohast teavet rahvusvaheliste lepingute üle peetavate läbirääkimiste käigu kohta, nagu on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 218; on seetõttu seisukohal, et tuleks kaaluda läbirääkimiste alustamist parlamendiga uue institutsioonidevahelise lepingu sõlmimiseks, et selgelt määratleda parlamendi osalemine rahvusvahelise lepingu sõlmimisele eelnevate läbirääkimiste igas järgus;

19. nõuab tungival, et välisasjade nõukogu kasutaks kvalifitseeritud häälteenamust alati, kui uus alusleping seda sätestab;

20. on seisukohal, et Euroopa Liidu lepingu artikli 42 lõiked 2 ja 7 koos protokoll nr 1 (riikide parlamentide rolli kohta Euroopa Liidus) artikliga 10 kaotavad seni veel Lääne-Euroopa Liidule jäänud funktsioonid; kutsub seepärast asjaomaseid ELi liikmesriike üles toimima vastavalt Brüsseli lepingu artiklile XII ja teatama oma kavatsustest lepingu denonsseerida üks aasta ette; tuletab meelde, et ÜVJP ja ÜJKP valdkonna tegevuse parlamentaarse kontrolli õigus on Euroopa Parlamendil ja liikmesriikide parlamentidel;

ÜVJP temaatilised küsimused

21. on endiselt mures energiavarustuse kindluse ja korduvate gaasikriiside, näiteks 2009. aasta jaanuaris vallandunud Vene-Ukraina kriisi pärast, mis on näidanud ELi üha suurenevat sõltuvust energia tarneallikatest ja transiidikanalistest; rõhutab ka vajadust vältida ELi energeetika sõltuvust kolmandatest riikidest, mis kahandab ELi välispoliitika sõltumatust; kordab, et energiaprobleemid vajavad tungival lahendust Euroopa ühise energia-välispoliitika rakendamise teel; kutsub sellega seoses asepresidenti ja kõrget esindajat kindlalt järgima parlamendi soovitusi ühtse ja kooskõlastatud poliitika väljatöötamiseks, eelkõige suurendama ELi ühtekuuluvust läbirääkimistel energiatarnijate (eriti Venemaa) ja transiitriikidega, toetama ELi energiaprioriteete ning kaitsma liikmesriikide ühishuve, kujundama välja tulemusliku energiaalase diplomaatia ja tõhusamad kriisiolukordadele reageerimise mehhanismid ning lisaks edendama energiavarustuse mitmekesisust, säästvat energiakasutust ja taastuvate energiaallikate arendamist; rõhutab, et ainult ELi ühine lähene-misviis võib tulevikus ära hoida puudusi liikmesriikide nafta- ja gaasivarustuses ja suurendada ELi kui terviku energiavarustuse kindlust;

22. tervitab Nabucco projekti kokkuleppe allkirjastamist; kutsub komisjoni ja nõukogu tegema jõupingutusi selle kokkuleppe edukaks täitmiseks; rõhutab, kui tähtis on tagada ELi energiavarustuse kindlus, edendades Euroopasse toornafta tarnimiseks ette nähtud lõunakoridori, mille üks osa on Constanța–Trieste üleeuroopaline naftajuhe;

23. usub, et ägenev konkurents loodusvarade ja energiavarude kättesaadavuse ja nende üle kontrolli saavutamise pärast võib põhjustada suuri ohte ja konflikte, ning seetõttu peaks EL edasi arendama kliimamuutuste leevendamise ja nendega kohanemise ning energiasäästu poliitikat, et tõrjuda keskkonnaseisundi halvenemisest ja kliimamuutusest tingitud julgeolekuriske; sellega seoses rõhutab, et EL peab tugevdama oma juhtpositsiooni ülemaailmses kliimapolitikas ja arendama edasi dialoogi teiste selliste osapooltega nagu näiteks kiiresti areneva majandusega riigid (Hiina, Brasiilia, Venemaa, India), Ameerika Ühendriigid ja arengumaad, kuna kliimamuutus on kujunenud rahvusvaheliste suhete keskseks küsimuseks;

⁽¹⁾ ELT C 298, 30.11.2002, lk 1.

Kolmapäev, 10. märts 2010

24. toetab Euroopa Liidu jätkuvat aktiivset ja tulemuslikku osalemist ülemaailmsete probleemide lahendamisel muu hulgas ÜRO süsteemi tugevdamisega ning erilise tähtsuse omistamisega Inimõiguste Nõukogu tugevdamisele ja surmanuhtluse kaotamisele;

25. märgib konfliktide ennetamise ja ohje, sealhulgas kriisijärgse taastamise ja ülesehitustöö tähtsust, rõhutab, et EL peab edasi arendama ennetusstrateegiaid, parandama varajase hoiatamise mehhanismi ja edendama koostööd piirkondlike organisatsioonidega vastavalt ÜRO põhikirjale;

26. rõhutab, et vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva Euroopa ala edukaks saavutamiseks on välismõõde väga oluline; kinnitab rände korrastatud juhtimise tähtsust; eelöeldut arvestades tervitab Stockholmi programmi vastuvõtmist Euroopa Ülemkogu kohtumisel 2009. aasta detsembris; peab oluliseks tagada nii päritolu- kui transiidiriikide koostöö ning soodustada usaldusväärse koostöö õhkkonda, rakendades positiivsete tingimuste strateegiat; juhib tähelepanu vajadusele takistada ebaseaduslikku sisserännet lähteriikide kohapealse arengu edendamise ja võitlusega inimkaubitsemisega tegelevate kuritegelike organisatsioonide vastu; nõuab vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva Euroopa ala välismõõtme täielikku arvessevõtmist Euroopa välispoliitikas;

27. rõhutab vajadust olla suuteline paremini jälgima ELi tsiviil- ja sõjaliste missioonide tegevust ning osata õppida nende praktilisest korraldusest, et parandada tulevaste missioonide kavandamist ja haldamist; sellega seoses rõhutab ka, et ÜJKP missioonid vajavad strateegilisemat lähenemisviisi; soovib ühistel konsultatiivnõupidamistel püüda hinnata lõppenud missioonide saavutusi ja puudujääke, et püüda kujundada ettepoole suunatud lähenemisviisi tulevaste vajaduste (rahalisel vahendil, rakendamine, halduskorraldus) igakülgselt hindamiseks;

28. palub asepresidendil ja kõrgel esindajal, nõukogul ning liikmesriikidel tagada nõukogu sekretariaadis tasakaal tsiviil- ja sõjalise tegevuse kavandamise võime vahel ning piisav arv töötajaid õigusküsimuste, tsiviilhalduse, tolli ja vahendamistegevuse valdkonnas, et ÜJKP missioonideks oleksid tagatud nõuetekohased ja piisavad erialateadmised;

29. nõuab sellega seoses piisavalt töötajaid tsiviilkomponendi jaoks ja nõuab tungival, et liikmesriigid kasutaksid Euroopa välisteenistuse loomisega kaasnevat suurepäraselt võimalust koondada olemasolevad vahendid, et saavutada ühtne, tulemuslik ja tõhus kriisiohje kavandamise võime;

30. palub liikmesriike kahekordistada jõupingutusi, et ühtses ja hästi koordineeritud raamistikus leida ja värvata sobivat, kvalifitseeritud ja sooliselt tasakaalustatud personali ÜJKP tsiviil- ja sõjalisteks operatsioonideks, mis võivad toimuda kõikjal maailmas, sealhulgas konkreetsetes ohupiirkondades, arvestades asjaolu, et ÜJKP missioonide edu sõltub suures osas hästi ette valmistatud isikkoosseisu oskustest ja teadmistest; nõuab sellega seoses ÜJKP missioonide isikkoosseisu ühist väljaõpet; toetab täielikult juba tehtud jõupingutusi suuniste koostamisel ja parimate tavade vahetamisel, et parandada töötajate ühist koolitust; on veendunud, et kohapealsete töötajate suurem sidusus ja ühtekuuluvus soodustab missioonide läbiviimist ja lihtsustab ELi kodanike lähetamist, mis on puhteelarvelistel kaalutlustel parem kui rahvusvahelise lepingulise personali kasutamine;

31. kutsub Euroopa Ülemkogu ja komisjoni üles hoogustama ELi tegevust mitmepoolsetel tuumarelvastuse vähendamise läbirääkimistel;

32. kinnitab uuesti desarmeerimise ning tuumarelva leviku tõkestamiseks kindlamate rahvusvaheliste tagatiste andmise vajalikkust; tervitab sellega seoses 4. detsembri 2009. aasta ühisavaldust, milles Ameerika Ühendriikide president ja Venemaa Föderatsiooni president kohustusid jätkama koostööd pärast strateegilise relvastuse vähendamise lepingu (START) kehtivuse lõppemist, ning loodab, et uus strateegilise relvastuse alane kokkulepe allkirjastatakse ja jõustub võimalikult kiiresti; kutsub samas ELi ja liikmesriike üles suurendama diplomaatilisi jõupingutusi tuumarelvastuse leviku tõkestamise lepingu eduka läbivaatamise nimel 2010. aasta mais;

Kolmapäev, 10. märts 2010

33. rõhutab, et soolise võrdõiguslikkuse, inimõiguste ja hea juhtimistavaga seonduvaid eesmärgi on tähtis täiel määral arvesse võtta kõikide ÜJKP missioonide ja operatsioonide, sealhulgas teabekogumissioonide kavandamisel ja läbiviimisel, sest soolise võrdõiguslikkuse teadvustamine ja sellega arvestamine parandab tegevustulemusi ja olukorra mõistmist; väljendab sellega seoses rahulolu, et peaaegu kõigi ÜJKP missioonide juurde on määratud soolise võrdõiguslikkuse nõunik; kahetseb, et 11 Euroopa Liidu eriesindaja hulgas pole ühtegi naist; kutsus asepresidenti ja kõrget esindajat üles lülitama soolise võrdõiguslikkuse ja naiste mõjuvõimu suurendamise teema süsteemselt ELi poliitilisse dialoogi ja partnerriikidega peetavatesse poliitilistesse aruteludesse;

34. tunnustab inimõiguslaste olulist rolli kogu maailmas; tunneb suurt heameelt selle üle, et välisasjade nõukogu lubas oma 8. detsembri 2009. aasta kohtumisel pühenduda inimõiguste kaitsjate toetamisele, korraldades nendega avalikke kohtumisi ja muutes nende tegevust nähtavamaks;

35. kutsus nõukogu üles lülitama inimõiguste ja hea juhtimistava küsimusi ELi eriesindajate volitustesse ning nimetama eriesindaja ameti isikkoosseisu inimõiguste ja hea juhtimistava nõuniku;

Prioriteedid geograafilistes piirkondades

36. soovib Euroopa Liidul tugevdada poliitilist dialoogi kolmandate riikide ja piirkondadega, eriti strateegiliste partneritega, kellega tuleb kooskõlastada seisukohti rahvusvahelistes organisatsioonides ning toetada ja edendada demokraatiat, õigusriigi põhimõtteid ja inimõiguste austamist; kinnitab sellega seoses, et parlamentaarne diplomaatia etendab olulist rolli täiendava vahendina Euroopa Liidu suhetes kolmandate riikide ja piirkondadega; on seetõttu seisukohal, et asepresident ja kõrge esindaja ja tema teenistused, ELi eriesindajad kaasa arvatud, peaksid koos Euroopa Parlamendiga välja töötama ühiseid strateegiaid partnerriikide ja partnerpiirkondade suhtes, ning nad peaksid olema valmis abistama parlamenti eriküsimuste ja visiitide asjus nii suuliselt kui ka kirjalikult;

37. kutsus nõukogu, liikmesriike ning asepresidenti ja kõrget esindajat üles aktiivselt püüdlema rahvusvaheliste konfliktide rahumeelse lahendamise poole ja tugevdama ELi konfliktienetusmehhanisme;

Rahvusvahelised organisatsioonid

38. rõhutab, et ÜRO on rahvusvahelise rahu ja julgeoleku peamine tagaja ning kõige terviklikum mitmepoolse koostöö raamistik; on seisukohal, et tõhusa mitmepoolsuse seisukohalt on ülimalt tähtis tugevdada ülemaailmset juhtimist, rahvusvahelisi institutsioone ja rahvusvahelise õiguse tunnustamist ja seetõttu peab see olema Euroopa Liidu jaoks esmatähtis strateegiline prioriteet; on seisukohal, et Euroopa Liidu institutsioonid ja liikmesriigid peaksid jätkama pingutusi koostöö ja kooskõlastamise süvendamiseks ülemaailmselt mõjukate partneritega, eriti ÜRO siseselt; eeltoodud silmas pidades rõhutab, kui tähtis on viivitamata käsitleda ELi ja maailma stabiilsust puudutavaid ülemaailmseid probleeme nagu terrorism, organiseeritud kuritegevus, energia varustuse kindlus, kliimamuutus, aastatuhande arengueesmärkide täitmine ja vaesuse kaotamine, kriisiohjamine, konfliktide ennetamine ja lahendamine, massihävitusrelvade leviku tõkestamine ja desarmeerimine, rände juhtimine ning inimõiguste ja kodanikuvabaduste edendamine;

39. peab oluliseks, et Euroopa Liidu esindustel ÜRO peakorteris New Yorgis ja Genfis oleks piisavalt vahendeid ja personali, et Lissaboni lepingust tulenevat uut institutsioonilist korda usaldusväärselt ja tõhusalt tegelikkuses rakendada; märgib sellega seoses murelikult, et eelarve neutraalsuse põhimõtte on vastuolus tungiva vajadusega saavutada Lissaboni lepingu rakendamise algetapil kiiresti ja tõhusalt Euroopa Liidu kohalolek ÜROs;

40. on seisukohal, et Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsioon (OSCE) moodustab olulise raamistiku, milles taastada Euroopa, Kesk-Aasia ja Põhja-Ameerika riikide vaheline usaldus ja edendada nende koostööd mitmes valdkonnas, mille hulka kuuluvad tuumarelva leviku tõkestamine, desarmeerimine, majanduskoostöö ning inimõiguste ja õigusriigi põhimõtete kaitse ja toetamine; toetab seetõttu OSCE tugevdamist ka seoses ideega algtada arutelu OSCEle juriidilise isiku staatuse andmise kohta;

Kolmapäev, 10. märts 2010

41. on seisukohal, et võttes arvesse ELi välis-, julgeoleku- ja kaitsepoliitika jätkuvat arengut ning austades kummagi organisatsiooni sõltumatust otsuste vastuvõtmisel peaksid Euroopa Liit ja NATO tegema tihedamat ja tõhusamat koostööd, ilma et see piiraks ÜRO põhikirjast tulenevate ELi rahvusvaheliste kohustuste täitmist; soovib seda silmas pidades läbi vaadata nn Berliin-pluss kokkulepped ja pidada rohkem strateegilist dialoogi, mis keskenduks ühistele strateegilistele huvidele ja ettenägematuteks asjaoludeks valmisoleku kavandamisele; nõuab tungivalt laialdasema praktilise koostöö hõlbustamist sõjalisel ja tsiviiltasandil, eelkõige juhtudel, kui mõlemad organisatsioonid osalevad samal operatsioonil; taunib sellega seoses Türki ja Küprose jätkuvat konflikti, mis aina enam kahjustab nii ELi kui NATO tõhusust ja usaldusväärsust;

Transatlantilised suhted

42. kinnitab, et seotus transatlantilise partnerlusega on Euroopa Liidu välistegevuse üks olulisi elemente ja üks põhisammastest; nõuab, et asepresident ja kõrge esindaja tagaks selle, et Euroopa Liit toimib USA järjekindla, aktiivse, võrdse, kuid siiski sõltumatu partnerina ülemaailmse julgeoleku ja stabiilsuse tugevdamisel, aidates kindlustada rahu, inimõiguste järgimist ja aastatuhande arengueesmärkide saavutamist ning võttes omaks ühtse lähenemisviisi ülemaailmsetele probleemidele, nagu tuumarelva levik, terrorism, kliimamuutused ja energiapuudus; on seisukohal, et Lissaboni leping loob soodsa võimaluse ELi–USA suhete raamistiku parandamiseks ja uuendamiseks; kutsub asepresidenti ja kõrget esindajat üles tegema jõupingutusi ELi–USA institutsiooniliste mehhanismide tugevdamiseks kooskõlas Euroopa Parlamendi resolutsioonidega; rõhutab, et Atlandi-ülese majandusnõukogu tööd tuleb parandada tõelise, integreeritud Atlandi-ülese turu loomise eesmärgil, ning et see turg peaks panema aluse tugevdatud Atlandi-ülele partnerlusele; toetab tugevalt Atlandi-ülese õigusloojate dialoogi püüdlusi luua Euroopa Parlamendi ja USA Kongressi vahel tõhusad õigusloojate vahelised suhted;

43. kutsub mõlemat partnerit, nii Euroopa Liitu kui ka USA-d, üles julgustama Hiinat, Indiat, Venemaad, Brasiiliat ja teisi kiirelt areneva majandusega riike, et need võtaksid kaasvastutuse ülemaailmse korra tagamise ja konfliktide ennetamise ja rahumeelse lahendamise eest kooskõlas rahvusvahelise õigusega; rõhutab, et sellal kui EL ja USA peaksid õiglase koostöö alusel täiel määral toetama eespool nimetatud riikide majanduslikku ja sotsiaalset arengut, peaksid nad võtma ka globaalse vastutuse eelkõige kliimamuutuse vastase võitluse ja säästva arengu eest;

Lääne-Balkan

44. rõhutab, et Lääne-Balkani riigid kuuluvad laienemisprotsessi; on seisukohal, et Lääne-Balkani õigusriigi põhimõtetele põhinev stabiilsus peaks jääma Euroopa Liidu välistegevuse üheks peamiseks prioriteediks; peab seetõttu ülimalt tähtsaks Euroopa integratsiooni ühisest eesmärgist lähtuvaid jõupingutusi selle piirkonna riikide lähendamiseks Euroopa Liidule, milleks tuleb muu hulgas soodustada reforme ning edendada piirkondlikku koostööd ja rahustevahelist leppimist, et täita Kopenhaageni kriteeriume ja valmistuda ühinemiseks; soovib korraldada Lääne-Balkani tuleviku teemalise rahvusvahelise konverentsi, mis tooks kokku piirkonnas asuvad riigid ning asjaomased piirkondlikud ja ülemaailmsed osalejad, et määrata kindlaks ja käsitleda praegu piirkonna ees seisvaid probleeme;

45. märgib rahuldustundega, et olukord Kosovos on üha rahulikum ja stabiilsem ning seal tehakse jõupingutusi paljurahvuselise ühiskonna kujundamiseks, nagu näitasid 15. novembril 2009 toimunud rahulikud ja korrariikkumisteta möödunud kohalikud valimised; on teadlik, et kõik liikmesriigid ei ole iseseisvat Kosovot tunnustanud; väljendab rahulolu tõsiasja üle, et EULEX, Euroopa Liidu õigusriigimissioon Kosovos, mis on seni suurim ELi käivitatud ÜJKP tsiviilmissioon, toimib täiel jõul ja põhineb ÜRO erapooletul lähenemisviisil; rõhutab selle missiooni tähtsust rahustevahelise leppimise, õigusriigi põhimõtete ning avaliku korra ja julgeoleku edendamisel kõikjal Kosovos – missioon aitab Kosovo asutustel, kohtuorganitel ja õiguskaitseorganitel arendada jätkusuutlikkust ja vastutust; väljendab sellega seoses heameelt Euroopa Liidu uue büroo avamise üle Kosovo põhjaosas; märgib aga, et vaja on suurendada EULEXis töötavate prokuröride arvu, ja palub liikmesriikidel isikkoosseisu täiendamiseks inimesi leida;

46. julgustab nõukogu jätkama rahvusvahelise üldsuse toetusel jõupingutusi dialoogi pidamiseks Bosnia ja Hertsegoviina poliitiliste liidritega, et aidata sellel riigil ja sealsetel rahvastel püsida Euroopaga integreerumise kursil; võtab teadmiseks Euroopa Liidu esistujariigi, Euroopa Komisjoni ja USA valitsuse ühised diplomaatilised jõupingutused ja soovib jätkata läbirääkimisi, võttes arvesse Bosnia ja Hertsegoviina poliitikute vahel varem sõlmitud kokkuleppeid; tuleb meelde, et elujõulise riigi kindlustamiseks on vaja tihedamalt kaasata parlamendisaidikuid ja kodanikuühiskonda;

Kolmapäev, 10. märts 2010

Idapartnerlus ja Musta mere koostöö

47. toetab jätkuvalt idapartnerluse arendamist Euroopa Liidu naaberriikidega – nende riikide majanduslikku kaasamist siseturule ja nendega poliitilise, majandus- ja kultuurikoostöö tihendamist; rõhutab selle partnerluse tõsiseltvõetavate projektidega varustamise ning keskpikas ja pikas ajavahemikus mõjuvate konkreetsete stiimulite tähtsust reformide läbiviimisel – need tugevadavad partnerriikide ühiskondade seotust uuendusprotsessiga ja integreerumist Euroopa Liiduga; rõhutab eriti vajadust järk-järgult kõrvaldada kõik inimeste vaba liikumist piiravad takistused (see tähendaks lõpuks ka viisavaba liikumise võimaldamist) – säilitades samal ajal kõikide ELi kodanike julgeoleku – ning tõhustada koostööd kõikides julgeolekuvaldkondades, eriti energiapuulgeoleku osas; kinnitab oma seisukohta, et partnerluseks on vaja ette näha asjakohased rahalised vahendid; rõhutab vajadust tagada, et partnerlus täiendaks piirkondlikke algatusi, eelkõige Musta mere sünergiat;

48. kinnitab taas, et ELi jaoks on tähtis tõhusam piirkondlik koostöö idanaabruses, ning selles vaimus toetab EL tulemustele orienteeritud projektide elluviimist nii idapartnerluse kui ka Musta mere sünergia raames, mis teineteist täiendavad;

49. kutsub asepresidenti ja kõrget esindajat üles suurendama jõupingutusi projektide elluviimiseks Musta mere sünergia raamistikus; samuti nõuab tungivalt, et asepresident ja kõrge esindaja arendaks välja uued ideed tulemusliku Musta mere koostööstrateegia jaoks;

50. väljendab heameelt Moldova Vabariigi uue valitsuse euroopameelse hoiaku üle ning loodab näha riigis kiiremaid sisereforme, et saavutada majanduslik integratsioon, poliitiline assotsieerumine ja institutsiooniline lähenemine Moldova Vabariigi ja ELi vahel; ergutab asepresidenti ja kõrget esindajat leidma mitmepoolseid lahendusi, et väljuda ummikseisust Transnistria küsimuses;

51. võtab teadmiseks Ukraina presidendivalimiste korralduse ja tulemused; kutsub kõiki osapooli üles aitama Ukrainal saavutada vajalik poliitiline, majanduslik ja sotsiaalne stabiilsus reformipüüdluste edendamiseks; ergutab Ukrainat saavutama suuremat koostoimet Euroopa Liiduga, mis parandaks riigi väljavaateid saada ELi liikmeks;

Venemaa

52. kutsub asepresidenti ja kõrget esindajat üles tagama, et Euroopa Liidu hoiak Venemaa suhtes, sh uue partnerlus- ja koostöölepingu üle peetavad läbirääkimised, põhineks vastastikusel lugupidamisel, oleks järjekindel ning selle aluseks oleks seotus demokraatia väärtustega ning inimõiguste ja õigusriigi põhimõtete, sealhulgas rahvusvahelise õiguse järgimine; rõhutab samal ajal, et partnerlusele Venemaaga tuleb anda uus hoog ning partnerlus peab põhinema vastastikusel lugupidamisel ja vastastikkusel tähtsustamisel ning hõlmama koostööd terrorismivastase võitluse, energiapuulgeoleku, energiavarustuse, kliimamuutuse, desarmeerimise, konfliktide ennetamise ja tuumarelvade leviku tõkestamine küsimustes ning seoses Iraani, Afganistani ja Lähis-Idaga, järgides sellega ülemaailmse julgeoleku ja stabiilsuse tugevdamise eesmärki; on seisukohal, et selline koostöö peaks olema ELi ja Venemaa uue kokkuleppe alus, ning ootab seetõttu kiireid edusamme praegustel läbirääkimistel uue tervikliku kokkuleppe üle, mis peaks andma õigusliku aluse ELi ja Venemaa suhete oluliseks edasiarendamiseks; nõuab tungivalt, et asepresident ja kõrge esindaja kooskõlastaks meetmeid, hõlbustaks konsulteerimist ja parandaks teabevahetust liikmesriikide vahel ühist huvi pakkuvates Venemaaga seotud kahepoolsetes küsimustes; rõhutab, et lähtudes liidu üldistest huvidest ning neid huvisid piisavalt ja järjekindlalt arvestades ja edendades peaksid liikmesriigid suhteid Venemaa Föderatsiooniga omavahel kooskõlastama;

Lõuna-Kaukaasia

53. kutsub nõukogu üles jääma kindlaks nõudmisele, et täies ulatuses täidetak Venemaa Föderatsiooni ja Gruusia kutsutud Euroopa Liitu üles täiel määral järgima Gruusia territoriaalse terviklikkuse ja vähemuste austamise põhimõtet; peab õigeaks Euroopa Liidu järelevalvemissiooni volituste uuendamist ning nõuab, et nõukogu tagaks selle, et ELi järelevalve teostajatele oleks tagatud täielik juurdepääs kõikidele konfliktist puudutatud piirkondadele, kaasa arvatud separatistlikud piirkonnad Abhaasia ja Lõuna-Osseetia; nõuab, et sel otstarbel kasutataks Euroopa Liidu rahastamisvahendeid elanikkonna aitamiseks terves konfliktipiirkonnas; kutsub Euroopa Liitu üles Gruusia konflikti käsitleva sõltumatu rahvusvahelise teabekogumissiooni raportit arvestades tegema oma järeldused toimunust, et välja töötada tõhusad konfliktide ennetamise mehhanismid, mis hõlmaksid ka inimestevahelisi kontakte;

Kolmapäev, 10. märts 2010

54. nõuab, et asepresident ja kõrge esindaja suurendaks Euroopa Liidu jõupingutusi ennetada tõhusalt konflikte ja leida rahvusvahelise õiguse alusel rahumeelne lahendus Mägi-Karabahhi ja Transnistria konfliktidele, eelkõige aga Venemaa ning Gruusia ja viimase separatistlike piirkondade Lõuna-Osseetia ja Abhaasia konfliktidele, andes Genfi kõnelustele uue hoo; rõhutab külmutatud konfliktide edasikandumise ohtu piirkonnas; seepärast soovib käivitada Lõuna-Kaukaasia julgeoleku- ja koostöökonverentsi, mis hõlmaks kõiki asjassepuutuvaid riike ning asjaomaseid piirkondlikke ja ülemaailmseid osalejaid, et koostada Lõuna-Kaukaasia stabiilsuse pakt; väljendab heameelt Türgi ja Armeenia valitsuse hiljutise lähenemise üle ning nõuab tungival kokkulepete ratifitseerimist riikide parlamentide poolt;

Lähis-Ida

55. rõhutab, et rahuprotsessi läbirääkimisi tuleb pidada kindlalt piiritletud ajalisel raamistikul ja vastastikuse usalduse õhkkonnas; on seisukohal, et nende eesmärgiks peaks olema iseseisva, demokraatliku ja elujõulise Palestiina riigi loomine 1967. aasta piirides, kusjuures see riik elaks kõrvuti Iisraeli riigiga rahu ja julgeolekus, rahvusvaheliselt tunnustatud piirides, kooskõlas ÜRO kõikide asjakohaste resolutsioonidega;

56. kutsub Euroopa Liitu vastavalt nõukogu 12. detsembri 2009. aasta järeldustele üles etendama tugevamat poliitilist rolli jätkuvates rahvusvahelistes püüetes rahuprotsessi taaskäivitamiseks; selline roll vastaks ELi rahalisele osalusele Palestiina majanduse taastamise toetamisel ja Gaza piirkonna raske humanitaarkriisi lahendamisel; palub asepresidendil ja kõrgel esindajal kaaluda kõiki vahendeid, mis aitaksid kaasa püsiva rahu saavutamisele selles piirkonnas;

57. väljendab rahulolu nõukogu otsuse üle pikendada Euroopa Liidu politseimissiooni Palestiina aladel (EUPOL COPPS) 2010. aasta detsembrini; on veendunud, et õigusriigi põhimõtete rakendamist ja korrakaitsealase suutlikkuse arendamist on vaja jõulisemalt toetada ning nõuab selleks suuremate jõupingutuste tegemist; võtab teadmiseks nõukogu otsuse Eli Rafah' piirihaldamise abimissiooni volituste pikendamise kohta ning nõukogu otsusekindluse ja valmiduse see missioon taaskäivitada; usub, et selline otsusekindlus peaks viima konkreetsete algatusteni, mille eesmärk on taastada liikumisvabadus Palestiina aladel ja taas elustada 2005. aastal osapoolte vahel läbi räägitud ning allkirjastatud liikumis- ja juurdepääsuleping;

Vahemere Liit

58. peab oluliseks Vahemere Liidu liikmesriikide poliitilise dialoogi tihendamist kõikidel tasanditel, et üle saada pingetest, mis on edasi lükanud sekretariaadi loomise Barcelonas ning ühistele sotsiaalsetele, majanduslikele ja ökoloogilistele huvidele vastavate konkreetsete projektide käivitamise; loodab, et Vahemere Liit võib anda panuse Lähis-Ida konfliktide lahendamisse, Türgi ja Kuproose lähenemisse ning Araabia riikide demokraatlikusse arengusse;

59. usub, et Vahemere Liit võiks aidata kaasa pingete leevendamisele Lähis-Idas konkreetsete koostööprojektide edendamise kogu piirkonna jaoks; rõhutab samas, et meetmed usalduse suurendamiseks palestiinlaste ja iisraellaste vahel õiglase ja püsiva rahu saavutamiseks Lähis-Idas on selle uue institutsiooni asjakohase toimimise lihtsustamiseks ülimalt tähtsad;

60. rõhutab, et Euroopa Liidu seisukohast vaadatuna peab kaasesistumine olema kooskõlas ELi välisesindatusega vastavalt Lissaboni lepingule; tuletab meelde, et Lissaboni leping annab Euroopa Liidule võimaluse tagada oma esindatuse ühtsus, järjekindlus ja järjepidevus Vahemere Liidu uutest institutsioonides;

Aasia

61. märgib, et pärast valimisi on Afganistanis nüüd algamas otsustava tähtsusega ja kriitiline periood, kuna Kabulis moodustatakse uus valitsus, mis annab võimaluse kujundada uus tegevuskava ja sõlmida afgaani rahvaga uus leping;

Kolmapäev, 10. märts 2010

62. tunnustab nõukogu tegevuskava Euroopa Liidu tegevuse tõhustamiseks Afganistanis ja Pakistanis, mille üldasjade ja välissuhete nõukogu 2009. aasta oktoobris heaks kiitis, ning tunnustab deklaratsiooni, milles nõukogu kinnitab taas oma valmidust aidata lahendada selle piirkonna probleeme koostöös asjaomaste riikide ja rahvusvaheliste partneritega; rõhutab aga, et kava jääb pelgalt kavaks, kuni ELi liikmesriigid ei ole endale võtnud selget kohustust selle elluviimist omalt poolt toetada; kutsub nõukogu, komisjoni ja eesistujariiki üles tegema ühiselt pingutusi, et seda kava hakataks rakendada viivitamatult; nõuab, et nõukogu edendaks tõhusamalt Euroopa Liidu politseimissiooni (EUPOL) isikkoosseisu täielikku rakendamist, et panna alus jätkusuutlikule ja tõhusale tsiviilpolitseikorraldusele, millega saaks parandada julgeolekukeskkonda;

63. tunnustab, et Pakistanil on endiselt väga tõsiseid probleeme, ja kinnitab, et Euroopa Liit toetab kindlalt tugevat, ilmalikku ja tsiviilset Pakistani valitsust; rõhutab, et Pakistanil on kõnealuses piirkonnas väga tähtis osa, ja kinnitab, et stabiilne, demokraatlik ja edukas Pakistan on tähtis tegur ka ülemaailmsete probleemide lahendamist silmas pidades – võetagu näiteks terrorismivastane võitlus, tuumarelvade leviku tõkestamine, võitlus narkootikumide vastu ja inimõiguste küsimused –, ning kutsub Pakistani tungivalt üles võtma vastu laiaulatusliku strateegia võitluseks terrorismi ja selle tekkepõhjustega;

64. kinnitab, et Euroopa Liit on endale võtnud kohustuse toetada demokraatiat ühtses, föderaalses Iraagis; kinnitab, et toetab Euroopa Liidu tugevat ja jätkuvat seotust õigusriigi põhimõtete rakendamisega Iraagis ning väljendab rahulolu Euroopa Liidu integreeritud õigusriigimissiooni (EUJUST LEX) volituste pikendamise üle ühe aasta võrra ja selle missiooni piloottegevuse üle Iraagi territooriumil; loodab, et selles valdkonnas jätkatakse kavandatud tööd, nagu on lubanud nõukogu; nõuab tihedamat institutsioonilist suhtlust Kurdistani piirkonnavalitsusega, eriti majandusküsimustes; palub komisjonil kiirendada oma esinduse avamist Bagdadis;

65. Väljendab sügavat muret poliitiliste arengute pärast Iraanis ning 2009. aasta juuni presidendivalimistel väidetavalt toimunud suure pettuse pärast, mis käivitas suurima protestiliikumise islamivabariigi 30-aastases ajaloos – meelevaldused ja julgeolekujõudude vägivaldsed repressioonid jätkuvad siiani; on väga mures poliitiliste oponentide vahistamise, piinamise ja mõrvade pärast, aga ka seetõttu, et läbirääkimised Iraani tuumaprogrammi üle on endiselt ummikus, ning palub Iraani valitsusel alustada tõsiseid läbirääkimisi tuumaküsimuses; peab kahetsusväärseks, et Iraani ametivõimud tühistasid Iraani delegatsiooni visiidi Euroopa Parlamenti, mis pidi toimuma 2010. aasta jaanuaris, ning väljendab solidaarsust nende iraanlastega, kes oma elu ohtu seades jätkavad avalikult inimõiguste austamise ja suuremate demokraatlike vabaduste nõudmist Iraanis; mõistab hukka Iraani katsed takistada infovabadust, blokeerides väliskanaleid ja internetti; palub nõukogul ja komisjonil kaaluda sanktsioone administratsiooni ja julgeolekuteenistuse konkreetsete liikmete vastu, kes vastutavad inimõiguste ulatusliku rikkumise eest, ning leida võimalusi nende „rohelises liikumises” osalejate toetamiseks, kes kannatavad tagakiusamise ja/või väljasaatmise tõttu;

66. võtab teadmiseks asjaolu, et ELi ja Hiina majandussuhted on pidevalt tihenened ning inimestevaheliste kontaktide ulatus ja maht on suurenenud; tunneb samal ajal jätkuvalt sügavat muret, et Hiina ametivõimudel puudub valmisolek võidelda inimõiguste arvukate rikkumiste vastu ning tagada inimestele põhiõigused ja -vabadused;

67. väljendab lootust, et arendatakse strateegilisi suhteid ELi ja Hiina vahel, ning soovib uurida võimalusi tugevdada neid suhteid vastastikust huvi pakkuvates küsimustes väljaspool majandus- ja kaubandussfääri;

68. väljendab heameelt Taipei ja Pekingi jõupingutuste üle väinaülestest suhete parandamiseks, mis aitab suurendada stabiilsust ja turvalisust Ida-Aasias, ning ergutab mõlemaid pooli jätkuvalt tihendamise dialoogi ja praktilist koostööd ning suurendama usaldust; tunnustab nõukogu 8. mai 2009. aasta avaldust, milles kinnitatakse nõukogu toetust Taiwani osalemisele Maailma Terviseorganisatsioonis; toetab kindlalt Taiwani osalemist vaatlejana olulistest rahvusvahelistest organisatsioonides ja tegevustes, nagu Rahvusvaheline Tsiviilennunduse Organisatsioon ja ÜRO kliimamuutuste raamkonventsioon, kus Taiwani osalemine on tähtis nii ELi kui ka ülemaailmsest seisukohast;

69. kinnitab veel kord oma kindlat toetust strateegiliste suhete tugevdamisele ELi ja India vahel ning suhete edasise tihendamise võimaluste uurimisele majandus-, poliitika-, julgeoleku- ja kaubandusalastes vastastikust huvi pakkuvates küsimustes;

Kolmapäev, 10. märts 2010

70. tunnustab ASEANi kasvavat tähtsust piirkondliku stabiilsuse ja jõukuse edendajana; on arvamisel, et ELil ja ASEANil, kes on mõlemad pühendunud piirkondliku integratsiooni edendamisele, on suur koostööpotentsiaal; märgib, et on vaja meetmeid Euroopa Liidu ja ASEANi majandus- ja kaubandussuhete elavdamiseks, et aidata tugevdada suhteid kahe piirkonna vahel üldiselt ning ergutada edasist arengut poliitilise koostöö ja julgeoleku vallas, demokraatia ja inimõiguste edendamisel, edasist arengut energeetika ja keskkonna ning sotsiaalkultuurilises ja arengukoostöö valdkonnas;

Aafrika

71. märgib rahuloluga, et operatsioon EU NAVFOR Atalanta aitab jätkuvalt edukalt kaasa meresõiduturvalisuse tagamisele Somaalia ranniku lähedal, kaitstes maailma toiduabi programmi laevu, mis viivad abi Somaaliasse, laevu, mis toimetavad olulisi veoseid Aafrika Liidu rahutagamisoperatsioonile Somaalias, ning muid kaitset vajavaid laevu; tunneb heameelt nõukogu otsuse üle pikendada operatsiooni 12. detsembrini 2010; avaldab toetust kriisihjamisoperatsiooni käivitamisele, millega toetatakse Somaalia üleminekuvalitsuse julgeolekujõudude väljaõpet; rõhutab, et väljaõpetatud julgeolekujõud tuleb integreerimine riigi- ja juhtimisstruktuuridesse selliselt, et tagasipöördumisel ei pöördu nad valitsuse vastu, keda nad peaksid kaitsma;

Ladina-Ameerika

72. tuletab meelde oma 15. novembri 2001. aasta resolutsioonis Euroopa Liidu ja Ladina-Ameerika suhteid puudutava ühise strateegia ning globaalse partnerluse kohta ⁽¹⁾ esitatud ettepanekut, mida on hiljem korratud 27. aprilli 2006. aasta resolutsioonis ⁽²⁾ ja 24. aprilli 2008. aasta resolutsioonis ⁽³⁾, mis võeti vastu vastavalt Viinis ja Limas toimunud ELi–Ladina-Ameerika ja Kariibi piirkonna riikide tippkohtumisi silmas pidades – koostada Euroopa–Ladina-Ameerika rahu- ja julgeolekuhart, mis ÜRO hartast lähtudes võimaldaks ühiseid poliitilisi, strateegilisi ja julgeolekualaseid meetmeid ja algatusi; kutsub nõukogu ja komisjoni üles astuma aktiivseid samme selle nõudliku eesmärgi saavutamiseks ja toetama nimetatud ettepanekut järgmisel Euroopa Liidu ning Ladina-Ameerika ja Kariibi mere piirkonna riikide tippkohtumisel, mis toimub 2010. aasta maikuu Madridis;

73. on seisukohal, et prioriteediks peavad olema läbirääkimised assotsiatsioonilepingu sõlmimiseks Kesk-Ameerika riikidega, samuti uute läbirääkimiste alustamine assotsiatsioonilepingu sõlmimiseks MERCOSU-Riga; märgib, et läbirääkimised mitmepoolse lepingu sõlmimiseks Andide Ühenduse riikidega on lõpule viidud; püüab teha kõik, et nende lepingute ratifitseerimine parlamendis toimuks vajaliku täpsusega, et tagada nende positiivne mõju kõikides vastastikust huvi pakkuvates küsimustes;

*

* *

74. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO peasekretärile, NATO peasekretärile, NATO parlamentaarse assamblee presidendile, Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni (OSCE) eesistujale, OSCE Parlamentaarse Assamblee presidendile, Lääne-Euroopa Liidu Parlamentaarse Assamblee presidendile, Euroopa Nõukogu ministrite komitee eesistujale ning Euroopa Nõukogu Parlamentaarse Assamblee presidendile.

⁽¹⁾ EÜT C 140 E, 13.6.2002, lk 569.

⁽²⁾ ELT C 296 E, 6.12.2006, lk 123.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2008)0177.

Kolmapäev, 10. märts 2010

Euroopa julgeolekustrateegia elluviimine ning ühine julgeoleku- ja kaitsepoliitika

P7_TA(2010)0061

Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2010. aasta resolutsioon Euroopa julgeolekustrateegia ning ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika rakendamise kohta (2009/2198(INI))

(2010/C 349 E/13)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu V jaotist, Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 346 ning protokolle 10 ja 11;
- võttes arvesse 12. detsembril 2003. aastal Euroopa Ülemkogu poolt vastu võetud Euroopa julgeolekustrateegiat (EJS) pealkirjaga „Turvaline Euroopa paremas maailmas“;
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogul 12. detsembril 2008. aastal vastuvõetud aruannet EJSi rakendamise kohta „Julgeoleku tagamine muutuv maailmas“;
- võttes arvesse Euroopa Liidu nõukogu eesistuja 9. detsembri 2008. aasta ja 16. juuni 2009. aasta aruandeid, mis käsitlevad Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitikat;
- võttes arvesse Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitikat käsitlevaid järeldusi ning nõukogu poolt 17. novembril 2009. aastal vastu võetud avaldust „EJKP kümme aastat – probleemid ja võimalused“;
- võttes arvesse oma varasemaid selletemalisi resolutsioone, eelkõige 14. aprilli 2005. aasta resolutsiooni Euroopa julgeolekustrateegia kohta ⁽¹⁾, 16. novembri 2006. aasta resolutsiooni Euroopa julgeolekustrateegia rakendamise kohta EJKP kontekstis ⁽²⁾, 5. juuni 2008. aasta resolutsiooni Euroopa julgeolekustrateegia ning Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika rakendamise kohta ⁽³⁾ ning 19. veebruari 2009. aasta deklaratsiooni Euroopa julgeolekustrateegia ning Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika kohta ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse oma 19. veebruari 2009. aasta resolutsiooni NATO rolli kohta ELi julgeolekustruktuuris ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse oma 26. novembri 2009. aasta resolutsiooni Somaalia rannikuvetes toimuva piraatluse poliitilise lahenduse kohta ⁽⁶⁾;
- võttes arvesse ELi ning Keenia valitsuse ja Seišelli Vabariigi valitsuse vahelist kirjavahetust, mis käsitleb EUNAVFORi poolt operatsioonipiirkonnas vahistatud kahtlustatavate piraatide ja relvastatud röövlite üleandmist nimetatud riikidele;
- võttes arvesse oma 22. oktoobri 2009. aasta resolutsiooni Euroopa välisteenistuse loomise institutsiooniliste aspektide kohta ⁽⁷⁾;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
- võttes arvesse väliskomisjoni raportit (A7-0026/2010),

⁽¹⁾ ELT C 33 E, 9.2.2006, lk 580.

⁽²⁾ ELT C 314 E, 21.12.2006, lk 334.

⁽³⁾ ELT C 285 E, 26.11.2009, lk 23.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0075.

⁽⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0076.

⁽⁶⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2009)0099.

⁽⁷⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2009)0057.

Kolmapäev, 10. märts 2010

Euroopa julgeolekustrateegia: terviklik lähenemisviis

1. tuletab meelde, et Euroopa julgeolekustrateegias ja aruandes selle rakendamise kohta rõhutatakse järgmisi Euroopa Liidu ees seisvaid põhiehte ja probleeme:

- massihävitusrelvade levik;
- terrorism ja organiseeritud kuritegevus;
- piirkondlikud konfliktid;
- riiklike struktuuride mittetoimimine;
- merepiraatlus;
- väike- ja kergrelvad, kassetlahingumoon ja maamiinid;
- energiajulgeolek;
- kliimamuutuse ja looduskatastroofide tagajärjed;
- küberjulgeolek;
- vaesus,

2. rõhutab, et liit püüab ühise välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP) ning ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika (ÜJKP) abil tulla toime Euroopa julgeolekustrateegias nimetatud ülesannete ja ohtudega, et parandada Euroopa kodanike turvalisust;

3. rõhutab, et liit peab kujundama oma strateegilist sõltumatust tugeva ja tõhusa välis-, julgeoleku- ja kaitsepoliitika kaudu, et kaitsta rahu, ennetada konflikte, tugevdada rahvusvahelist julgeolekut, kaitsta oma kodanike julgeolekut ja neid kodanikke, kes muresevad ÜJKP missioonide pärast, seista maailmas oma huvide eest ja toetada liidu põhiväärtusi, aidates samal ajal kaasa tulemusliku mitmepoolsuse saavutamisele rahvusvahelise õiguse kaitsmisel ning edendades kõikjal maailmas austust inimõiguste ja demokraatlike väärtuste vastu kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artikli 21 lõike 2 punktis e sätestatud eesmärkidega, Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirja eesmärkide ja põhimõtetega, Helsingi lõppakti põhimõtetega ning Pariisi harta eesmärkidega, kaasa arvatud rahu ja julgeolek välispiiridel;

4. rõhutab, et ÜRO Julgeolekunõukogul lasub põhivastutus rahu ja julgeoleku tagamise eest maailmas ning kordab, et Ühendatud Rahvaste Organisatsiooni tuleb reformida, et suurendada tema võimet täita oma ülesandeid ja pakkuda tõhusaid lahendusi ülemaailmsetele probleemidele ja ohtudele;

5. tunnistab, et liit peab need eesmärgid saavutama, suurendades eelnimetatud ülesannete lahendamiseks vajalikku institutsioonilist suutlikkust ning tehes mitmepoolset koostööd rahvusvaheliste organisatsioonidega ja nende sees – pidades eelkõige silmas ÜROd – ning piirkondlike organisatsioonidega ja nende sees – pidades eelkõige silmas OSCEd ja Aafrika Liitu –, järgides ÜRO põhikirja;

6. avaldab veel kord toetust sellele, et liidus töötatakse välja üldine ja ennetav ohule ning probleemidele reageerimise lähenemisviis, mis tekitaks sünergia liidu ja tema liikmesriikide käsutuses olevate eri tsiviil- ja sõjaliste meetmete vahele: konfliktide ennetamine ja kriisiohje, rahaline abi ja arengualane koostöö, sotsiaal- ja keskkonnapoliitika, diplomaatilised ja kaubanduspoliitilised vahendid ning laienemine; rõhutab, et selline tsiviil- ja sõjaliste meetmete kooskõlastamine annab tõelise lisandväärtuse liidu kriisiohjamise poliitikale;

Kolmapäev, 10. märts 2010

7. kutsub sellega seoses liikmesriike üles tõhusamalt kooskõlastama oma riiklikke strateegiaid ja meetmeid liidu omadega, et need oleksid kohapeal sidusamad, tulemuslikumad, mõjusamad ja nähtavamad;
8. toetab seoses terrorismivastase võitlusega ELi terrorismivastasel strateegial ning radikalismi ja värbamise vastase võitluse ELi strateegial põhineva lähenemisviisi järgimist, eelkõige juhtudel, kui Internetti kasutatakse terrorismi ja radikaliseerumise eesmärgil; teeb ettepaneku elavdada arutelu inimõiguste kaitse ja edendamise küsimuses, keskendudes eelkõige ohvritele;
9. tunnistab, et energijulgeolek on ELi liikmesriikide talitluseks äärmiselt oluline ja ergutab seetõttu liikmesriike tegema tihedat koostööd julgeolekupoliitika selle aspekti osas;
10. väljendab rahulolu liikmesriikide küberohtude vastaste jõupingutuste üle; nõuab, et nõukogu ja komisjon analüüsiks tulevase Euroopa küberjulgeoleku strateegia koostamiseks kübervaldkonna probleeme ja sellistele ohtudele reageerimise heal taval põhinevaid tõhusaid ja kooskõlastatud meetmeid;
11. kordab soovitusi vaadata Euroopa julgeolekustrateegia regulaarselt läbi iga viie aasta tagant parlamendi uue ametiaja alguses ja pärast nõuetekohast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga;
12. rõhutab, et valge raamat, mis võimaldab tekitada laialdase avaliku arutelu, võib suurendada ÜJKP nähtavust liidu julgeoleku- ja kaitseesmärkide ja -huvide parema määratlemise abil seoses olemasolevate meetmete ja vahenditega ning tugevdada julgeoleku- ja kaitsealast koostööd, mille tulemusena muutuvad Euroopa julgeolekustrateegia rakendamine ning kriisiohjamisoperatsioonide kavandamine ja läbiviimine liidus tõhusamaks ja konkreetsemaks;

Lissaboni leping ning ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika struktuurid

13. kutsub nõukogu üles arutama 2010. aastal Euroopa Parlamendi ja riikide parlamentidega põhjalikult, kuidas rakendada ÜJKPd käsitlevaid Lissaboni lepingu uusi sätteid, mille hulka kuuluvad:
 - a. vastastikuse abistamise klausel sõjalise agressiooni puhuks liikmesriigi territooriumil;
 - b. solidaarsusklausel terrorismirünnaku ja loodus- või inimtegevusest põhjustatud katastroofide puhuks;
 - c. komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja roll, mida toetab Euroopa Liidu välisteenistuse loomine, mis hõlmab tervikuna konfliktide ennetamise, tsiviil- ja sõjaliste kriiside ohjamise ning rahu tagamise struktuuri;
 - d. ÜJKP raames täidetavate ülesannete laiendamine;
 - e. pidev struktuurne koostöö liikmesriikide jaoks, kes täidavad sõjalise võimsuse kõrgemaid kriteeriume ning on võtnud siduvamaid kohustusi kõige raskemate missioonide täitmiseks, ja tugevdatud koostöö;
 - f. käivitusfondi loomine operatsioonide ettevalmistamiseks,
14. kutsub liikmesriike ja Lääne-Euroopa Liitu kuuluvaid liikmesriike üles, arvestades Lissaboni lepingu artikli 42 lõikes 7 sõnastatud vastastikuse abistamise klauslit, lõpetama 1954. aasta muudetud Brüsseli lepingu, sealhulgas Lääne-Euroopa Liidu Parlamentaarse Assamblee;

Kolmapäev, 10. märts 2010

15. kutsub nõukogu üles, arvestades solidaarsuse klausli lisamist uude lepingusse, uuesti alustama Barnier' 2006. aasta mai aruande põhjal arutelu Euroopa kodanikukaitse üksuse loomise üle, mis võimaldaks liikmesriikidel koondada oma vahendid ning reageerida tõhusalt ja ühiselt loodus- või inimeste põhjustatud katastroofidele; on seisukohal, et sõjaline ÜJKP peab võimaldama reageerida ka nimetatud tsiviilohutudele;

16. rõhutab, pidades silmas arengut, mida Lissaboni leping võimaldab ÜJKP valdkonnas, et välisasjade nõukogu raames oleks õiguspärane ja kasulik luua kaitseministritest koosnev kaitsenõukogu, mille eesistujaks oleks asepresident ja kõrge esindaja ning millel oleks eriline roll koostöö tihendamisel ning sõjaliste võimete ühtlustamisel ja integreerimisel;

17. on seisukohal, et asepresident ja kõrge esindaja peab kiiremas korras saavutama sidususe liidu erinevate välispoliitikate vahel ning et see sidusus peab kohapeal kajastuma eriesindajates / tema alluvusse kuuluvate delegatsioonide juhtides, kellele on antud asjaomaste osaliste ja rahvusvahelise üldsuse nõutavad volitused;

18. toetab kava luua kriiside ohjamiseks kriisiohjamise ja planeerimise direktoraat, mis tegeleb liidu tsiviil- ja sõjaliste operatsioonide planeerimisega strateegilisel tasandil ja aitab kujundada ÜJKPd, eelkõige selle tsiviil- ja sõjalise võimsuse suurendamise osas; tunneb seetõttu kahetsust, et selle uue struktuuri loomisel on tekkinud märkimisväärsed viivitusi; nõuab tihedat koostööd Euroopa Liidu välisteenistuse raames ühelt poolt kriisiohjamise ja planeerimise direktoraadi ja muude ÜJKP struktuuride ning teiselt poolt kriisiplatvormi ja teiste komisjoni asjaomaste talituste vahel, mis peaksid olema hõlmatud Euroopa Liidu välisteenistusega, et rajada koordineeritud strateegilise kavandamise suutlikkus tervikliku Euroopa lähenemisviisi väljatöötamise jaoks;

19. kutsub kõrget esindajat ja komisjoni asepresidenti, nõukogu ning liikmesriike üles tasakaalustama tsiviil- ja sõjaliste operatsioonide planeerimisvõimet ning tagama, et EJKP missioonid varustataks asjakohase ja piisava erialateabega kohtuvõimu, tsiviilhalduse, tolli ja vahendamise alal;

20. taotleb uuesti, et liidus loodaks asepresidendi ja kõrge esindaja alluvusse kuuluv alaline operatsioonikeskus, mille ülesanne on operatsioonide kavandamine ja sõjaliste operatsioonide elluviimine; nõuab operatsioonikeskuse sidumist Euroopa välisteenistusega; rõhutab, et praegune seitsme staabiga süsteem ei ole tõhus, ei võimalda kiiret reageerimist ja sellega kaasnevad märkimisväärsed kulud, ning et sõjalises valdkonnas on vaja tsiviil- ja sõjaliste küsimuste koordineerimiseks alalist kohapealset kontaktisikut; on seisukohal, et alalist operatsioonikeskust võiks pidada ka ELi sõjaliste operatsioonide planeerimise ja läbiviimise teenistuseks ning et see võiks asuda samas kohas ELi tsiviiloperatsioonide planeerimise ja läbiviimise teenistusega, et tsiviil- ja sõjaliste küsimuste tõhusaks kooskõlastamiseks tekiks selleks vajalik sünergia; kordab, et ELi operatsioonikeskus lihtsustaks koostööd NATOga, kahjustamata kummagi organisatsiooni sõltumatust otsuste vastuvõtmisel;

21. rõhutab vajadust panna võimalikult kaasavate kriteeriumide põhjal kiiresti alus püsivale struktuursele koostööle, mis suurendaks liikmesriikide osalust ÜJKPs;

22. rõhutab, et ÜJKP edusammude ja arengu saavutamisel tuleb täiel määral austada mõnede ELi liikmesriikide neutraalsust ja erapooletust ning seda mitte kahjustada;

23. rõhutab, kui tähtsad on mitmed reformid, mida on teostatud 2008. aasta detsembris uuendatud ja Euroopa Ülemkogu poolt heakskiidetud ÜJKP ambitsioonide täitmiseks ning ÜJKP tõhususe ja lisandväärtuse suurendamiseks valdkondades, kus ÜJKPd järjest enam kasutatakse;

Kolmapäev, 10. märts 2010

Sõjalised operatsioonid ja tsiviilmissioonid

24. tunneb EKJP kümnendal aastapäeval heameelt EKJP ja ÜJKP saavutuste üle ning tuletab meelde, et liit käivitab ÜJKP raames tsiviil- ja sõjalised operatsioonid, et reageerida rahvusvahelist ja eurooplaste julgeolekut ähvardavatele ohtudele; märgib, et enamik neist missioonidest on tegelenud tsiviilkriiside ohjamisega; avaldab tunnustust umbes 70 000 töötajale, kes on osalenud ja osalevad 23 EKJP elluviidud ja pooleliolevas missioonis ja operatsioonis; avaldab tunnustust endisele nõukogu peasekretärile / ühise välis- ja julgeoleku-poliitika kõrgele esindajale Javier Solanale EKJP kujundamisel saavutatu eest; kutsub liikmesriike uuesti üles määrama kindlaks EJKP missioonide lähetamise kriteeriumid ning kaaluma riiklike vastuväidete küsimust;

Somaali poolsaar

25. tunneb heameelt Euroopa Liidu eduka panuse üle piraatluse vastasesse võitlusesse Adeni lahes ja Somaalia rannikuvetes toimunud mereoperatsioonis (EUNAVFORi Somaalia operatsioon Atalanta), eelkõige jõupingutusse, mille eesmärgiks oli tagada humanitaarabi jõudmine kõigi selle riigi puudustkannatavate inimesteni; toonitab, et operatsioonist Atalanta on saanud piraatluse vastases võitluses peamine osaleja, muu hulgas Somaali poolsaarel asuva meresõiduturvalisuse keskuse abil; väljendab rahulolu nõukogu otsusega pikendada missiooni ühe aasta võrra kuni 2010. aasta detsembrini ning võtab teadmiseks kõnealuse operatsiooni volituste laiendamise, mille eesmärk on lahendada ELi otseselt mõjutav julgeolekuküsimus (kodanike julgeolek, varustuskindlus, haavatavate laevade kaitse) ning reageerida humanitaarsetele ja operatsioonilistele hädaolukordadele (turvates maailma toiduabi programmi prahitud laevu, mis veavad Somaalia elanikkonnale toiduaineid ning pakuvad logistikatuge Aafrika Liidu sõjalisele vaatlusmissioonile Somaalias (AMISOM)); tunnustab ühtlasi ELi panust Euroopa merevägede koostöö tihendamisse ja ÜJKP merelise mõõtmise arendamisse; tunneb samuti heameelt selle üle, et kolmandad riigid (Norra, Horvaatia ja Montenegro) osalevad operatsioonis ja piirkonna teiste merevägedega valitseb hea koostöö, eelkõige SHADE (*Shared Awareness and Deconfliction*) protsessi raames; kahetseb siiski, et operatsioonipiirkonnas vahistatud kahtlustatavate piraatide ja relvastatud röövlite kohtulikule vastutusele võtmisel esineb pidevaid probleeme, mis kahjustavad rahvusvaheliste piraatluse vastaste jõupingutuste usaldusväärsust;

26. toonitab, kui oluline on tegeleda piraatluse põhjustega, mis on tingitud Somaalias valitsevast ebastabiilsusest ja vaesusest, ning on seetõttu seisukohal, et liit peab partnerluses Aafrika Liidu ja ÜROga toetama föderaalset üleminekuvalitsust, kasutades meetmeid, mille eesmärk on taastada julgeolek, poliitiline stabiilsus ja õigusriik ning edendada jätkusuutlikku arengut, ja töötama välja ühisstrateegia, mille eesmärk on piirkondliku rahuprotsessi käivitamine;

27. taotleb, et ELi lähenemises Somaaliale võetaks arvesse, et vaid laiaulatuslik ja pikaajaline riigi ülesehitamine, mis on suurema perspektiiviga kui üksnes föderaalset üleminekuvalitsuse julgeolekujõudude loomine, tagab jätkusuutliku rahu ja julgeoleku selles riigis; kutsub seega nõukogu ja komisjoni üles esitama laiahaardelist, ühist ja terviklikku ELi Somaalia strateegiat;

28. rõhutab eelkõige meetmete võtmise kiireloomulisust, et föderaalne üleminekuvalitsus saaks hoida ja laiendada kontrolli Somaalia territooriumi üle; seetõttu väljendab heameelt selle üle, et nõukogu leppis 25. jaanuaril 2010 kokku ÜJKP sõjalise missiooni lähetamises (ELi sõjaline väljaõppemissioon, EUTM Somalia), et aidata kaasa Somaalia julgeolekujõudude väljaõppele Ugandas, tehes tihedat koostööd ELi partneritega, sealhulgas föderaalset üleminekuvalitsuse, Uganda, Aafrika Liidu, ÜRO ja Ameerika Ühendriikidega; kutsub kõrget esindajat üles Euroopa Parlamenti vastavalt teavitama ja parlamendiga konsulteerima;

29. rõhutab ka seda, kui tähtis on tugevdada merejärelevalve suutlikkust selles piirkonnas, eelkõige rannikuvälve võrgustiku loomise ja käivitamisega piirkonna riikides, ning on seisukohal, et liit peab nendes pingutustes osalema, toetades Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni poolt väljatöötatud Djibouti toimumisjuhendit ja selle rakenduskava, milles piirkonna riigid on kokku leppinud (teabevahetuskeskus Jeemenis ja meremeeste koolituskeskus Djiboutis);

30. seoses olukorraga Jeemenis tuletab meelde oma 10. veebruari 2010. aasta resolutsiooni ning kutsub üles komisjoni ja nõukogu koos rahvusvaheliste partneritega, sealhulgas Jeemeni naaberriigid, abistama valitsust tervikliku lähenemisviisi abil, mis hõlmaks julgeolekusektori reformi, terrorismivastast võitlust ning poliitilist dialoogi, humanitaar- ja majandusabi ning haridust;

Kolmapäev, 10. märts 2010*Afganistan ja Pakistan*

31. tuletab meelde, kui tähtis on julgeoleku- ja poliitilise olukorra stabiliseerimine Afganistanis ja Pakistanis, et ohjata eurooplaste julgeolekut otseselt mõjutavaid ülemaailmseid ohte (terrorism, uimastikaubandus, massihävitusrelvade levik), ning tunneb seepärast heameelt nõukogu poolt 27. oktoobril 2009. aastal vastu võetud liidu tegevuskava üle Afganistani ja Pakistani jaoks; kordab, et neid teemasid tuleb käsitleda kõikehõlmavalt, sidudes julgeoleku tihedamalt arenguga, õigusriigi põhimõtetega ja inimõiguste austamisega ning soolise aspektiga; kutsub seetõttu nõukogu ja komisjoni üles tegema konkreetsemaid selleteemalisi algatusi, suurendades muu hulgas liidu panust ning muutes liidu, selle liikmesriikide ja rahvusvahelise üldsuse meetmed omavahel seostatumaks;

32. on seisukohal, et Afganistani institutsioonilise ja haldussuutlikkuse suurendamine, eelkõige kohtusüsteemi ja lisaks politseile ka teiste õiguskaitseorganite tugevdamine, peab olema uue Euroopa strateegia rakendamisel esmatähtsal kohal;

33. nõuab tungivalt, et nõukogu ja komisjon suurendaksid märkimisväärselt Afganistanis tsiviilosaluseks antavaid vahendeid, muutmaks asjaolu, et tsiviilabi on ELi jaoks esmatähtis, usutavaks ja nähtavaks nii afgaanide kui ka rahvusvaheliste partnerite jaoks; rõhutab, kui tähtis on Afganistanis õigusriigi rajamisel tulemusliku ja usaldusväärse tsiviilpolitsei loomine, ning tunneb heameelt missiooni EUPOL AFGHANISTAN töö üle; kutsub nõukogu üles kiiresti lahendama missiooni EUPOL pideva personalipuuduse probleemi ning lihtsustama selle lähetamist, pakkudes missioonile lisamajutust ja piisavat logistikatuge; palub NATO-l suurendada koostööd missiooniga ja kooskõlastada oma tegevus politsei valdkonnas EUPOLiga rahvusvahelise politseiabi koordineerimise büroo raames;

34. toetab nõukogu ettepanekut uurida abimissiooni Pakistani saatmise võimalust, et aidata teostada julgeolekusektori reformi ja suurendada terrorismivastase võitluse suutlikkust Pakistanis, aidata Pakistanil töötada välja terrorismivastane strateegia ja pidada temaga dialoogi õigusriigi ja inimõiguste küsimustes;

Balkani riigid

35. tunneb heameelt missiooni EULEX KOSOVO edukuse üle kogu Kosovo territooriumil ning kinnitab, kui tähtis on see, et kõik missiooni valdkonnad (politsei, kohtud ja toll) saaksid jätkata takistusteta toimimist kogu Kosovo territooriumil, sealhulgas riigi põhjaosas;

36. tunneb sellega seoses heameelt politseikoostöö protokollile allakirjutamise üle EULEX KOSOVO ja Serbia vahel ning tuletab meelde, et see protokoll on rangelt tehnilise iseloomuga ning selle eesmärk on hõlbustada võitlust organiseeritud kuritegevuse vastu;

37. mõistab hukka kõik vaenulikud aktsioonid EULEX KOSOVO vastu, mille ülesanne on luua koostööd Kosovo võimudega kõigi Kosovos elavate kogukondade jaoks õigusriik ja seda tugevdada;

38. nõuab, et nõukogu kaaluks ÜJKP sõjalise missiooni lähetamist, et vahetada välja rahuvalvejõud KFOR;

39. tuletab meelde, et hoolimata Bosnia ja Hertsegoviina jätkuvatest poliitilistest raskustest on sealne julgeolekuolukord suhteliselt rahulik ja stabiilne, ning rõhutab liidu sõjalise operatsiooni Althea panust sellesse; toetab nõukogu otsust suunata Euroopa Liidu politseimissiooni tegevus ümber organiseeritud kuritegevuse ja korrupsiooni vastasele võitlusele ning rõhutab vajadust läheneda õigusriigi valdkonnale (politsei – kohtud – vanglad) terviklikult; julgustab nõukogu langetama kiiresti otsust Althea sõjalise missiooni eesmärgi muutmiseks, et keskenduda Bosnia sõjaväe väljaõppele; tunneb kahetsust, et puudub ühine poliitiline otsus rahvusvaheliste jõudude tuleviku kohta Bosnias ja Hertsegoviinas, mille tõttu mitmed osalevad riigid tõmbuvad ühepoolselt missioonist tagasi ning võib väheneda Euroopa Liidu Bosnia ja Hertsegoviina tegevuse usaldusväärsus ja järjekindlus; tuletab nõukogule meelde vajadust säilitada ELiga liitumise väljavaadet, nagu 2003. aastal Thessalonikis kokku lepiti;

Kolmapäev, 10. märts 2010

Kaukaasia

40. tuletab meelde liidu otsustavat rolli Gruusia ja Venemaa vahelise konflikti süvenemise ärahoidmises, eeskätt tänu vaatlusmissiooni kiirele lähetamisele 12. augusti ja 8. septembri 2008. aasta kokkulepete täitmise jälgimiseks; kahetseb, et Vene Föderatsioon ei ole siiani täitnud oma kohustusi, mis on seotud nende kokkulepetega; rõhutab, et liidu vaatlusmissiooni roll Gruusias on pärast OSCE ja NATO missioonide lahkumist veelgi olulisem;

41. toetab missiooni pikendamist üheks aastaks ja nõuab selle vaatlemisvõime tugevdamist, sealjuures ka tehnilise varustusega; peab kahetsusväärseks, et missiooni töötajatel ei ole veel olnud võimalik minna Lõuna-Osseetia ja Abhaasia separatistlikesse piirkondadesse;

Lähis-Ida

42. on arvamusel, et liit peab tõhustama oma tegevust Palestiina aladel; tunneb heameelt politseimissiooni EUPOL COPPS töö üle ning palub nõukogul kaaluda selle missiooni laiendamist ja teha ettepanek selle töö ümberkorraldamiseks, et jätkata ja tõhustada abimissiooni Rafahi piiriületuspunktis (EUBAM Rafah) ning leevendada ränka humanitaarkriisi Gaza maakitsusel;

43. toetab seoses missiooniga EUROJUST LEX Iraagis tegevuse järkjärgulist alustamist Iraagi territooriumil vastavalt julgeolekuvaldkorra kohapeal;

Sahara-tagune Aafrika

44. tunnistab, et liidul on vaja osaleda julgeolekuvaldkonna reformimisel teatavates Aafrika riikides, näiteks Kongo Demokraatlikus Vabariigis ja Guinea-Bissaus, palub nõukogul lähtuda oma tegevuses terviklikust lähenemisest julgeolekuvaldkonna reformile ning nende missioonide mõju ja tulemuslikkust korrapäraselt hinnata;

Haiti

45. Haiti olukorraga seoses rõhutab Euroopa abimeetmete kooskõlastamise tähtsust; väljendab sellega seoses heameelt ELi ühise panuse üle, mis koosneb vähemalt 300 politseiametnikust, kelle abil ajutiselt tugevdatakse Haitis tegutseva ÜRO stabiliseerimissiooni (MINUSTAH) politseivõimekust, samuti nõukogu otsuse üle luua üksus Brüsselis (EUCO Haiti), et koordineerida sõjalise- ja julgeolekutoetuse alaseid panuseid, mida liikmesriigid teevad ÜRO poolt kindlakstehtud vajaduste täitmiseks, täiendades nii järelevalve- ja teabekeskust; peab siiski kahetsusväärseks, et Haitis kohapeal puudub liikmesriikide ja Euroopa Liidu tegevuses vajalik kooskõla; palub kõrgel esindajal ja asepresidendil juhtida sellealaseid Euroopa jõupingutusi;

Omandatud kogemused

46. rõhutab, kui oluline on ELi operatsioonidel omandatud kogemuste kasutamine, ning palub nõukogul kaaluda, milline mehhanism võimaldaks kaasata teda sellesse protsessi; soovib sellega seoses, et parlamenti teavitataks esimesest aastaaruandest tsiviilmissioonidel omandatud kogemuste hindamise ja kasutamise kohta; nõuab, et asepresident ja kõrge esindaja algataks eelmiste ja praeguste EJKP/ÜJKP missioonide põhjaliku ja läbipaistva auditeerimise, et selgitada välja nende tugevad ja nõrgad küljed;

47. tunneb heameelt, et ELi operatsioon Tšaadis ja Kesk-Aafrika Vabariigis (operatsioon EUFOR Tchad/RCA) on edukalt üle antud ÜRO missioonile Kesk-Aafrika Vabariigis ja Tšaadis (MINURCAT), ning soovib nüüd, et parlamenti teavitataks, milliseid järeldusi saadud kogemustest tehti ja kuidas saaks Aafrika Liidu ja ÜROga tehtava praktilise koostööga seotud praegusi puudujääke ja probleeme tulevastel missioonidel vältida;

Kolmapäev, 10. märts 2010

Õppuste korraldamine

48. rõhutab, et ELi õppuste kavandamine ja korraldamine ÜJKP valdkonnas osana palju ulatuslikumast ELi õppuste poliitikast, mille hulka kuulub ELi võimalus korraldada reaalseid õppusi (LIVEX), aitaks oluliselt kaasa tõhusamalt kooskõlastada liikmesriikide võimekust ning parandaks koostegutsemisvõimet ja kogemuste vahetust;

Soolise võrdõiguslikkuse ja inimõiguste rakendamine

49. tuletab meelde, kui tähtis on pidada süstemaatiliselt silmas inimõigusi ja soolisi aspekte ÜJKP operatsioonide kõigis etappides, nii planeerimis- kui ka rakendusetapis; nõuab, et ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioone 1325 (2000) ja 1889 (2009) naiste, rahu ja julgeoleku kohta võetaks arvesse nii töötajate väljaõppes kui ka operatsioonide ajal ning et operatsioonidele saadetavate töötajate hulgas oleks rohkem naisi; soovib parandada töötajate koolitust inimõiguste vallas ja nende teadmisi kodanikuühiskonna kohta;

Massihävitusrelvade leviku tõkestamine ja desarmeerimine

50. tervitab ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1887 (2009) ning toetab täielikult selles esitatud nõudmisi peatada tuumarelva levik ning tõhustada jõupingutusi range ja tulemusliku rahvusvahelise kontrolli all teostatava desarmeerimise läbiviimiseks; kutsub liikmesriike sõnastama tugevat ühist seisukohta 2010. aastal toimuvaks tuumarelva leviku tõkestamise lepingu läbivaatamise konverentsiks ning tuletab meelde oma 24. aprilli 2009. aasta soovitusel nõukogule tuumarelva leviku tõkestamise ja tuumarelva leviku tõkestamise lepingu tuleviku kohta ⁽¹⁾, rõhutades vajadust tugevdada veelgi tuumarelva leviku tõkestamise lepingu kolme sammast, milleks on tuumarelva leviku tõkestamine, desarmeerimine ja koostöö tuumaenergia tsiviilotstarbelise kasutamise valdkonnas; lisaks nõuab tungivaltp üldise tuumakatsetuste keelustamise lepingu ratifitseerimist ja jõustamist;

51. juhib tähelepanu sellele, kui tähtis on välja töötada ohutute ja tagatud tuumakütusetarnete rahvusvaheline kord (s.t Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri kontrollitav rahvusvaheliste kütusepankade süsteem) ja mehhanism, millega paremini jõustada nn massihävitusrelvade klauslit, mis sisaldub ELi koostöölepingutes kolmandate riikidega;

52. tunneb heameelt USA uue valitsuse avalduste ja seatud eesmärkide üle, milles väljendatakse kohustust tegeleda edasi tuumadesarmeerimisega, ning nõuab ELi ja USA tihedat koostööd tuumarelva leviku tõkestamise edendamisel; kutsub mõlemat Euroopa tuumariiki väljendama oma selget toetust sellele kohustusele ning algatama uusi meetmeid selle täitmiseks; tervitab samas Venemaa Föderatsiooni ja Ameerika Ühendriikide otsust jätkata läbirääkimisi, et sõlmida uus ulatuslik ja õiguslikult siduv leping, mis asendaks 2009. aasta detsembris kehtivuse kaotanud strateegilise ründerelvastuse piiramise ja vähendamise lepingu (START I); ootab, et selles küsimuses saavutataks võimalikult kiiresti sisulisi tulemusi;

53. võtab arvesse Saksamaa 24. oktoobri 2009. aasta koalitsioonilepingu USA tuumarelvade Saksamaalt väljaviimise kohta, seda seoses oma toetusega president Obama tuumarelvavaba maailma poliitikale, soovitatavate vaheetappidega selle eesmärgi realiseerimiseks ning vajadusega anda 2010. aastal toimival tuumarelva leviku tõkestamise lepingu läbivaatamise konverentsil relvastuskontrollile ja desarmeerimisele uus impulss; soovib samasugused selged kohustused võtta ka teistel liikmesriikidel, kelle pinnal paiknevad USA tuumarelvad; tervitab sellega seoses Saksamaa, Madalmaade, Belgia, Luksemburgi ja Norra välisministrite 26 veebruari 2010. aasta kirja NATO peasekretärile, milles nõuti liidus põhjaliku arutelu algatamist selle üle, kuidas jõuda lähemale tuumarelvavaba maailma üldisele poliitilisele eesmärgile;

54. väljendab taas muret olukorra pärast Iraanis ja Põhja-Koreas ning tuletab meelde ELi kohustust kasutada kõiki tema käsutuses olevaid vahendeid, et tõkestada, ära hoida, peatada ja võimaluse korral kõrvaldada ülemaailmsel tasandil muret tekitavad massihävitusrelvade levitamise programmid; tuletab sellest hoolimata meelde, et meetmed, mida mõned riigid on desarmeerimise valdkonnas võtnud, ei ole otseselt seotud teiste riikide valmisolekuga peatada või jätkata massihävitusrelvade levitamise programme; on seisukohal, et nende riikide või organisatsioonide suhtes, kes on valmis alustama massihävitusrelvade levitamise programme või on neid juba alustanud, tuleb rakendada otsustavat poliitikat; rõhutab, et kõik liikmesriigid peaksid toimima kooskõlas ELi poliitikaga selles küsimuses;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0333.

Kolmapäev, 10. märts 2010

55. juhib tähelepanu asjaolule, et seoses tavapärase desarmeerimisega tuleks pöörata erilist tähelepanu relvakaubandust käsitleva rahvusvahelise lepingu alaste arutelude edendamisele;

56. kinnitab, et toetab täielikult üldisemat desarmeerimist ja tsiviilelanikele suuri kannatusi põhjustavate relvade täielikku keelustamist, selliste relvade hulka kuuluvad bioloogilised ja keemiarelvad, jalaväemiinid, vaesestatud uraani sisaldav ja kassettlahingumoon; nõuab seetõttu tungivalt mitmepoolsete pingutuste tugevdamist, et tagada keemiarelvade konventsiooni (CWC), bioloogiliste ja toksinrelvade konventsiooni (BTWC), kassettlahingumooni konventsiooni (CCM) ja jalaväemiinide konventsiooni (APMC) täielik täitmine ning massihävitusrelvade leviku tõkestamise rahvusvahelise korra jätkuv arendamine; sellega seoses tervitab kõigi ELi liikmesriikide võetud kohustusi seoses ELi ühise seisukoha vastuvõtmisega relvaekspordi küsimuses ning Lissaboni lepingu artikli 28B lõikega 1, millega liidule usaldatakse ühiste desarmeerimisoperatsioonide läbiviimine;

Võimekuse arendamine

57. tuletab meelde, et kasvavate operatiivvajaduste rahuldamiseks ja kriisihjamise professionaalsemaks muutmiseks peab liit suurendama oma tsiviil- ja sõjalist võimekust; kutsub nõukogu üles püstitama uut peaülesannet, mis võiks hõlmata nii tsiviil- kui ka sõjalist valdkonda ning peaks esmajoones keskenduma võimekuse tõhusale suurendamisele;

58. rõhutab, et keerulises majandusolukorras on vaja taotleda tsiviil- ja sõjalise võimekuse sünergiaid ning kindlaks määrata valdkonnad, kus liikmesriigid saaksid oma jõupingutused ja võimekuse ELi tasandil ühendada, mis on otsustava tähtsusega, et ületada kaitsevarustuse kasvavate kulude ja kaitsekulutuste kehtivate piirmäärade koosmõju, liikmesriigid peaksid kasutama ka võimalust, mida pakub loodav Euroopa välis teenistus, kus peaks olema üks üksus, mis teostab järelevalvet tsiviil- ja sõjalise võimekuse arendamise üle;

59. väljendab veel kord toetust Euroopa Ülemkogu 2008. aasta detsembri kohtumisel püstitatud ambitsioonikale eesmärgile suurendada tsiviil- ja sõjalist võimekust; palub, et nõukogu jätkaks selles valdkonnas kavandatud projektide elluviimist hoolimata praegusest majanduskriisist; kutsub nõukogu üles teavitama parlamenti korrapäraselt edusammudest, mida liikmesriigid teevad nimetatud eesmärgi saavutamiseks;

60. juhib tähelepanu paljudele asjaoludele, mis takistavad tsiviilmissioonide kiiret lähetamist; kutsub liikmesriike üles innustama oma justiits- ja siseministeeriume võtma vastutust selles valdkonnas; toetab nõukogu jõupingutusi hõlbustada kvalifitseeritud, vastava koolituse saanud ja soolise tasakaalustatuse põhimõtte alusel valitud tsiviiltöötajate lähetamist ja rakendamist (riiklike strateegiate ja ühtsete normatiivide vastuvõtmisega, vägede moodustamise protsessi ja lähetusele eelneva väljaõppe parandamisega ning tsiviilreageerimisrühmade kontseptsiooni läbivaatamisega) ning varustuse kiireid tarneid uutele tsiviilmissioonidele (raamlepingute koostamise ja varustuse püsiladustamise projekti abil); tervitab seoses sellega otsust võtta ajutiselt kasutusele varustuse ladu Bosnias ja Hertsegoviinas läbiviidava ELi politseimissiooni raames;

61. rõhutab, et tsiviilmissioonidel on vaja sõjaliste sidesüsteemidega ühilduvaid integreeritud ja turvalisi sidevahendeid;

62. kutsub nõukogu üles varustama Euroopa välis teenistust alalise struktuuriga, mis koondaks tsiviilmissioonide ja sõjaliste operatsioonide ühised tugifunktsioonid (värbamismenetlused ja hanked), et missioonid ja operatsioonid saaksid keskenduda oma esmasemale ülesandele;

63. rõhutab, et vahendite ratsionaalse kasutamise huvides tuleb hästi kooskõlastada ÜJKP tsiviilmissioone ja teisi liidu vahendeid; palub, et asepresident ja kõrge esindaja kooskõlastaks komisjoniga tegevuskavad meetmete kohta, mida kavatakse võtta sarnastes valdkondades koostöös Euroopa välis teenistusega; nõuab, et ÜJKP tsiviilmissioonide ning Euroopa sisese politseikoostöö ja õiguslase koostöö osapoolte, eelkõige Europoli vahel toimuks pidev teabevahetus, eelkõige organiseeritud kuritegevuse vastase võitluse valdkonnas;

Kolmapäev, 10. märts 2010

64. märgib, et lahingugruppe ei ole vaatamata nendega seotud suurtele investeeringutele tänaseni veel kasutusele võetud, osaliselt nii poliitilistel põhjustel kui ka seetõttu, et nende kasutamise tingimused on väga ranged; toetab lahingugruppide tõhusamat ja paindlikumat kasutuselevõttu, et neid saaks kasutada ka reservväena või osalise asendusena, kui vägede moodustamine ei kulge soovikohaselt, kusjuures tuleb nõuetekohaselt arvesse võtta nende riikide soove, kes lahingugruppe ühiselt moodustavad; palub, et pikendataks ajutist lepingut lahingugruppide strateegilise lähetuse kulude katmise kohta ja laiendataks lahingugruppide kasutamise ühiseid kulusid; kutsub nõukogu üles kasutama lahingugruppe täiemahuliste sõjaliste õppuste raames; tunnustab tööd, mida eesistujariigi Rootsi eestvedamisel on tehtud lahingugruppide paindliku kasutamise osas, ning kutsub sellega seoses liikmesriike üles rakendama vastuvõetud soovitusi;

65. tunnustab sõjalise ja tsiviilvõimekuse alal tehtud edusamme ning nõuab kiiret edasiminekut järgmistes valdkondades:

— ÜJKP missioonide ja ELi vägede kiiremat lähetamist võimaldavad kavad:

— Euroopa õhutranspordilaevastiku moodustamine ja juhtimiskava, mille võtsid vastu 14 liikmesriiki üldasjade ja välissuhete nõukogu 17. novembri 2009. aasta istungil kaitseministrite tasandil; Euroopa õhutranspordi juhtimissüsteemi loomine Eindhovenis ja rahvusvahelise üksuse A400M moodustamine; väljendab samas kahetsust tarnete märkimisväärse hilinemise pärast ning kutsub asjaomaseid liikmesriike ja EADSi üles tagama A400M projekti edu, et rahvusvaheline üksus moodustataks peagi; rõhutab, et sõjaväetranspordi võimekust saab edukalt kasutada, toetamaks kodanikukaitse ja kriisohjamise operatsioone;

— helikopterite moderniseerimine ja nende meeskondade väljaõpe ning kavandatav raske transpordihelikopter;

— projektid, mille eesmärk on ELi lähetatud sõjaliste üksuste parem andmetega varustamine:

— uue põlvkonna vaatlussatelliidid (programm MUSIS);

— mõnede liikmesriikide ja Euroopa Liidu Satelliidikeskuse vahel sõlmitud kokkulepped, et lihtsustada satelliidikeskuse juurdepääsu valitsuste satelliidiandmetele (Helios II, Cosmo-Skymed ja SAR-Lupe);

— Euroopa Kaitseagentuuri (EDA) töö sõjaliste vajaduste väljatoomiseks kosmoseseire valdkonnas;

— ülemaailmse keskkonna- ja turvaseire (GMES) projekt, mis kahjuks ei võta piisaval määral arvesse julgeoleku ja kaitsevaldkonna erivajadusi, eelkõige mis puudutab pildi eraldusvõimet; teeb ettepaneku, et satelliidikeskus võtaks selles valdkonnas üle vahendaja rolli;

— projektid, mille eesmärk on tugevdada ELi merelist mõõdet ja kus kasutatakse ÜJKP sõjalisi vahendeid:

— mereseire süsteemi loomine Läänemere riikide süsteemi SUBCAS eeskujul, et muuta meretransport ohutumaks, kontrollida ebaseaduslikku sisserännet ja inimkaubandust ning võidelda merereostuse vastu;

— 2010. aastaks ettenähtud integreeritud mereseire tegevuskava; on seisukohal, et puudulik koostöö Euroopa eri osalejate vahel ei tohiks mingil juhul takistada nende projektide elluviimist;

Kolmapäev, 10. märts 2010

66. tervitab Euroopa Kaitseagentuuri (EDA) tähtsat osa olulise kaitsevõime edendamisel, muu hulgas ühiste programmide loomise abil; kutsub liikmesriike üles kasutama kooskõlas uue lepinguga rohkem ära EDA potentsiaali, tagama agentuurile eelarve, mis vastab tema suhtes püstitatud ootustele, ning muutma lihtsamaks agentuuri töö kavandamise ja võtma sel eesmärgil vastu kolmeaastase finantsraamistiku ja tööprogrammi; kutsub liikmesriike üles viima võimalikult kiiresti lõpule EDA ja Relvastuskoostöö Organisatsiooni (OCCAR) vahelise halduskokkuleppe sõlmimine ning ELi ja OCCARi vahelise julgeolekukokkuleppe sõlmimine, et tõhusalt korraldada nende organite relvastuskoostööd;

67. toetab konkurentsivõimelise Euroopa kaitsesektori tööstusliku ja tehnoloogilise baasi ning avatud ja läbipaistva Euroopa kaitsevarustuse turu loomist; kutsub liikmesriike sellega seoses üles jätkama jõupingutusi teadus- ja arendustegevuse alal ning pidama kinni kohustusest kulutada sellele valdkonnale 2 % kaitsekulutustest ning võtma ühtlustatud viisil üle kaitsepaketi direktiivid;

68. kutsub Euroopa kaitseotstarbeliste hangete riiklikke agentuure Euroopa Kaitseagentuuri (EDA) toetusel astuma konkreetseid samme, et teha rohkem hankeid Euroopast, allkirjastades selleks vabatahtliku käitumisjuhendi, millega juurutatakse Euroopa tarnija eelistamise põhimõtte teatava kaitseotstarbelise varustuse puhul, kus Euroopa seisukohalt on tähtis säilitada strateegiline ja operatiivne sõltumatus, ning säilitama Euroopa tööstuslikku ja tehnilist edumaad;

69. toetab igati tsiviil- ja sõjalise võimekuse vahelise sünergia loomist; loodab, et kriisiohjamise ja planeerimise direktoraat ning EDA saavad peatselt määrata kindlaks oma vastastikku täiendavad ülesanded: kriisiohjamise ja planeerimise direktoraadil peaks olema asepresidendi ja kõrge esindaja juhtimisel ning Euroopa välisteenistuse raames strateegiline roll tegevuste algatamisel ja koordineerimisel, eelkõige ühiste vajaduste kindlakstegemisel, samas kui EDA peaks täitma operatiivset rolli dualsete tehnoloogiate väljatöötamisel ning tsiviil- ja sõjalise võimekuse suurendamisel; on seisukohal, et sünergia on võimalik muu hulgas saavutada teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse raamprogrammi julgeoleku teemavaldkonna raames;

70. tervitab Rootsi eesistumise ajal tehtud edusamme, et moodustada tsiviil- ja sõjaliste ekspertide rühm, keda oleks võimalik rakendada seoses julgeolekusektori reformiga, ning avaldab samas kahetsust viivituse pärast 2008. aasta sügisel esildatud meetme rakendamisel ja loodab, et nimetatud rühm moodustatakse kiiremas korras;

71. toetab Euroopa töötajate koostöövõime parandamise seisukohast algatusi väljaõppe valdkonnas, eelkõige:

- Euroopa noorte ohvitseride vahetusprogrammi väljatöötamine programmi Erasmus eeskujul;
- väljaõppevõime tugevdamine ELi tasandil; rõhutab eelkõige vajadust luua võimalikult kiiresti uueilmeline Euroopa Julgeoleku- ja Kaitsekolledž, nagu otsustas nõukogu 2008. aasta detsembris;
- institutsioonilise väljaõppevõime tugevdamine ELi tasandil; rõhutab eriti vajadust luua Euroopa välistegevuse akadeemia, mis tihedas koostöös liikmesriikide asjakohaste organitega ja hõlmates olemasolevaid koolitusstruktuure, näiteks Kaitsekolledžit, annaks välissuhete valdkonnas tööle hakkavatele liidu ja liikmesriikide ametnikele ning Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika missioonide töötajatele ühtlustatud õppekavadel põhinevat koolitust, nii kõikehõlmavat ja ühtset koolitust kõigile ametnikele kui ka asjakohast koolitust konsulaar- ja esindusküsimustes, diplomaatia, konfliktide vahendamise ja rahvusvaheliste suhete valdkonnas ning teadmisi Euroopa Liidu ajaloost ja kogemustest;

Kolmapäev, 10. märts 2010

72. on seisukohal, et lähetatud töötajate väljaõppe parandamiseks ja ressursside optimaalseks kasutamiseks tuleb väljaõppes osalevate ja missioonidele lähetatud töötajate vahel luua korrapärasem side; palub komisjonil töötada välja lähetatud töötajate ühise Euroopa statuudi eelnõu, mis hõlmaks väljaõppenorme, töölevõtu või lähetuse eeskirju ning tegutsemisvabaduse ulatust, õigusi ja kohustusi, varustuse kvaliteeti, meditsiinilist abi ja sotsiaalkindlustuse tagatise surma, vigastuse või töövõimetuse korral;

73. tervitab 26. veebruaril 2009. aastal allkirjastatud Strasbourgi lepingut, millega Eurocorps sai juriidilise isiku staatuse; kutsub ELi üles kasutama võimaluse korral nimetatud rahvusvahelist üksust;

ÜJKP rahastamine

74. tuletab meelde, et Lissaboni lepinguga ei muutu oluliselt ÜJKP missioonide ja operatsioonide rahastamine, see tähendab, et:

— tsiviilmissioone rahastatakse liidu eelarvest,

— sõjaliste operatsioonide ühiseid kulusid rahastatakse mehhanismist ATHENA;

75. tuletab meelde Lissaboni lepingu sätet asepresidendi ja kõrge esindaja käsutuses oleva käivitusfondi kohta, millest rahastatakse ÜJKP missioonide ettevalmistava tegevuse kulusid, mida mingil põhjusel ei kaeta ELi eelarvest; rõhutab selle fondi lisandväärtust, mis peaks aitama asepresidendil ja kõrgel esindajal valmistada tõhusalt ja kiiresti ette ÜJKPga seotud tegevust; innustab seoses sellega liikmesriike alustama kiiresti vajalikku rakendamist;

76. palub, et liikmesriigid laiendaksid omavahelise suurema solidaarsuse loomise nimel mehhanismist ATHENA rahastatavate ühiste kulude loetelu ning innustaksid rohkemaid riike osalema liidu sõjalistes operatsioonides;

77. teeb ettepaneku muuta finantsmääruse läbivaatamise raames paindlikumaks kriisiohjamisel, st konkreetsete nõudmistega (kiire lähetamine, julgeolekukaalutlused jne) valdkonna suhtes kohaldatavad eeskirjad ja menetlused;

78. tuletab meelde, et kriisiohjamise puhul on olulised komisjoni hallatavad rahalised vahendid, eelkõige stabiliseerimisvahend ja Euroopa Arengufond (sealhulgas Aafrika rahutagamisrahastu); rõhutab nimetatud eri vahendite koordineerimise vajadust;

Partnerlussuhted**EL ja NATO**

79. tuletab meelde, et on väga oluline kindlustada ELi ja NATO vahelist strateegilist partnerlust ning tagada nende kahe organisatsiooni konstruktiivne koostöö; soovib ummikseise vältida ning nõuab ELi ja NATO operatiivkoostöö kehtivate kokkulepete (Berliin Pluss kokkuleppe) läbivaatamist ning uue institutsioonilise raamistiku loomist, mis soodustab laialdasemat koostööd samas operatsioonipiirkonnas tegutsemise korral;

80. nõuab, et asepresident ja kõrge esindaja alustaks NATO peasekretäriiga aktiivset dialoogi seoses NATO strateegilise kontseptsiooni praeguse läbivaatamisega, et tagada, et NATO võtab täielikult arvesse ELi ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika arengut, sh võimalikku alalist struktuurset kaitsekoostööd;

Kolmapäev, 10. märts 2010

81. väljendab kahetsust, et NATO ja ELi vahel ei ole Afganistanis ja Kosovos läbiviidavate operatsioonide puhul ikka veel sõlmitud tehnilisi kokkuleppeid; kutsub nõukogu ja liikmesriike üles rakendamise tagamiseks kasutama oma poliitilist mõjuvõimu asjakohastes ELi ja NATO organites;

82. rõhutab nimetatud organisatsioonide omavahelist head koostööd piraatluse vastases võitluses (operatsioon Atalanta ja NATO operatsioon Ocean Shield);

83. tervitab NATO peasekretäri tahet kaasata Euroopa Liit, sealhulgas Euroopa Parlament NATO strateegilise kontseptsiooni läbivaatamist käsitlevatesse läbirääkimistesse; loodab, et väljendatud tahte järgnevad kiiresti konkreetsed algatused;

84. tervitab ELi ja NATO koostööd sõjalise võimekuse valdkonnas, selle näiteks on helikopterite operatiivse tegutsemisvõime parandamisel tehtav töö;

EL ja ÜRO

85. tuletab meelde, kui tähtis on ELi ja ÜRO tihe koostöö kriisiohjamisel, eelkõige operatsioonipiirkondades, kus tegutsevad mõlemad organisatsioonid või kus nad peavad üksteiselt töö üle võtma; kutsub üles tugevdama kriise ennetades seda koostööd, eelkõige planeerimise valdkonnas;

EL ja Aafrika Liit

86. rõhutab, et vaja on ELi ja Aafrika Liidu vahelist konstruktiivset koostööd kooskõlas kohustustega, mis on võetud ELi ja Aafrika ühisstrateegia rahu- ja julgeolekupartnerluse raames; on seisukohal, et Euroopa Liit peaks nii palju kui võimalik toetama Aafrika Liitu, eelkõige sellistes operatsioonipiirkondades nagu Somaalia, kus Aafrika Liit on ainukene kohapeal esindatud organisatsioon, ja palub Aafrika Liidul arendada kriisidele reageerimise suutlikkust ning tagada, et rahvusvahelistelt partneritelt saadud abi kasutataks tõhusamalt; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles pöörama erilist tähelepanu väike- ja kergrelvade kontrollimatu leviku probleemile, eelkõige Aafrikas, ja sellega seoses panema rõhku sellele, et kõik liikmesriigid järgiksid kehtivaid eeskirju, mis käsitlevad relvade kasutamist kriisipiirkondades;

EL ja USA

87. kutsub nõukogu üles arendama ELi ja USA vahelisi suhteid rahu tagamise ja kriisiohjamise valdkonnas, kaasa arvatud sõjalistes küsimustes ja loodusõnnetuste korral; koostöö on eriti tähtis piraatluse vastases võitluses Somaalias, Aafrika rahu säilitamise võime tugevdamisel ning operatsioonidel Kosovos ja Afganistanis; tervitab eriti asjaolu, et USA osaleb ELi juhitud missioonis EULEX Kosovo;

88. on seisukohal, et USA valitsuse kavandatava raketitõrjekilbi uut versiooni tuleks põhjalikult uurida ja kontrollida, ning kui sellist süsteemi hakatakse arendama, tuleks arvesse võtta Euroopa ühist lähenemisviisi Euroopa kaitse küsimusele seoses ballistiliste ohtudega ning see peaks sündima tervet kontinenti hõlmavas dialoogis, ühtlasi tuleks teha jõupingutusi Euroopa kaitsetööstuse kaasamiseks sellesse projekti;

Kolmandate riikide osalemine ÜJKPs

89. tuletab meelde, et praeguseks on 16 ELi tsiviil- ja sõjalises operatsioonis osalenud 24 riiki viielt mandrilt; rõhutab, et kolmandate riikide osalemine operatsioonides annab ELi operatsioonidele olulise lisandväärtuse nii poliitilises kui ka operatiivses plaanis; on seisukohal, et EL peab astuma selles valdkonnas täiendavaid samme ja uurima võimalusi, kuidas kolmandaid riike saaks paremini kaasata, ilma et see kahjustaks liidu sõltumatust otsuste tegemisel;

Kolmapäev, 10. märts 2010

Euroopa Parlamendi õigused

90. tervitab nõukogu suuremat osalemist Euroopa Parlamendi töös julgeoleku ja kaitse valdkonnas, eelkõige konkreetse allkomisjoni töös; tervitab asjaolu, et ÜJKPd käsitlevatesse nõukogu viimastesse järeldustesse lisati lõik suhete kohta parlamendiga; innustab asepresidenti ja kõrget esindajat jätkama Lissaboni lepingu raames seda tava, et anda ÜJKP-le tugev demokraatlik legitiimsus;

91. tuletab meelde, et Euroopa Parlament on ainuke riigiülene institutsioon, kellel on legitiimne õigus teostada demokraatlikku järelevalvet ELi julgeoleku- ja kaitsepoliitika üle, ning Lissaboni lepingu jõustumine tugevdas seda rolli; on seoses sellega seisukohal, et Lääne-Euroopa Liidu (WEU) Assambleel, mis sündis tänu lepingule (muudetud Brüsseli leping), millele ei ole kirjutatud alla kõik Euroopa Liidu riigid, ei ole ei poliitilisi vahendeid ega seaduslikku õigust teostada parlamentaarset järelevalvet ÜJKP üle;

92. innustab seoses sellega Euroopa Parlamenti ja riikide parlamente Lissaboni lepinguga antud võimalusi silmas pidades kasutama täiel määral ära nimetatud lepingu esimest protokollit, et tugevdada omavahelist koostööd ÜVJP ja ÜJKP valdkonnas, arendades pädevate komisjonide vahel julgeoleku- ja kaitseküsimustes tihedamaid ja struktureeritumaid töösuhteid; rõhutab, et Euroopa Parlamendi ja riikide parlamentide vaheline tugevdatud koostöö asendab volitusi, mis WEU Assamblee on endale põhjendamatult võtnud; rõhutab samuti vajadust kohandada oma struktuure, et tagada ÜJKP parem järelevalve; nõuab tungivalt nõukogult ning asepresidendilt ja kõrgelt esindajalt, et nad leiaksid võimalusi Euroopa Parlamendi ja tema pädeva komisjoni kaasamiseks tsiviilkrisiside ohjamise kontseptsioonide ja operatsioonikavade väljatöötamise algetapidel;

93. palub, et nõukogu teavitaks parlamenti eelnevalt kavandatavatest missioonidest ja operatsioonidest ning nende kulgemisest; teeb ettepaneku, et nõukogu teavitaks Euroopa Parlamenti läbipaistvuse huvides korrapäraselt mehhanismi ATHENA ja käivitusfondi kasutamisest, nagu on juba tavaks ÜVJP vahendite kasutamise puhul tsiviilmissioonides; on arvamusel, et eelarve selguse huvides tuleks ELi eelarves esmalt ära tuua kõik mittesõjalised kulud ning järgmise sammuna pärast aluslepingu vajalikku muudatust tuleks ELi eelarves ära näidata ka sõjalised kulud;

94. palub, et vaadataks läbi 2002. aastal Euroopa Parlamendi ja nõukogu vahel sõlmitud institutsioonidevaheline kokkulepe Euroopa Parlamendi juurdepääsu kohta nõukogu tundliku sisuga teabele julgeoleku- ja kaitsepoliitika valdkonnas, et vastutavatel parlamendiliikmetel, sealhulgas julgeoleku ja kaitse allkomisjoni ning inimõiguste allkomisjoni esimehel oleks vajalik teave, et täit informatsiooni omades kasutada oma õigusi;

*

* *

95. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide parlamentidele, NATO Parlamentaarsele Assambleele ning ÜRO ja NATO peasekretärile.

Kolmapäev, 10. märts 2010

Tuumarelva leviku tõkestamise leping

P7_TA(2010)0062

Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2010. aasta resolutsioon tuumarelva leviku tõkestamise lepingu kohta

(2010/C 349 E/14)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma 24. aprilli 2009. aasta soovitud nõukogule tuumarelva leviku tõkestamise ja tuumarelva leviku tõkestamise lepingu tuleviku kohta (2008/2324(INI)) ⁽¹⁾;
- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone (26. veebruar 2004 ⁽²⁾, 10. märts 2005 ⁽³⁾, 17. november 2005 ⁽⁴⁾ ja 14. märts 2007 ⁽⁵⁾) tuumarelva leviku tõkestamise ja tuumadesarmeerimise kohta;
- võttes arvesse oma 10. veebruari 2010. aasta resolutsiooni Iraani kohta ⁽⁶⁾;
- võttes arvesse eelseisvat tuumarelva leviku tõkestamise lepingu osapoolte 2010. aasta konverentsi lepingu läbivaatamiseks;
- võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioone tuumarelva leviku tõkestamise ja desarmeerimise kohta, eriti 2004. aasta resolutsiooni 1540, 2006. aasta resolutsiooni 1673 ja 2009. aasta resolutsiooni 1887;
- võttes arvesse ELi–USA 3. novembri 2009. aasta tippkohtumise deklaratsiooni (3. lisa);
- võttes arvesse oma 5. juuni 2008. aasta resolutsiooni Euroopa julgeolekustrateegia ning Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika rakendamise kohta ⁽⁷⁾;
- võttes arvesse massihävitusrelvade leviku vastast ELi strateegiat, mille Euroopa Ülemkogu võttis vastu 12. detsembril 2003. aastal;
- võttes arvesse viimast iga kuue kuu tagant koostatavat eduaruannet ELi massihävitusrelvade leviku vastase strateegia rakendamise kohta (2009/II);
- võttes arvesse nõukogu 8. detsembri 2008. aasta avaldust rahvusvahelise julgeoleku tugevdamise kohta ja eriti selle punkte 6, 8 ja 9, milles väljendatakse ELi otsustavust võidelda massihävitusrelvade ja nende kandevahendite leviku vastu;
- võttes arvesse üldist tuumakatsetuste keelustamise lepingut, IAEA üldiste kaitsemeetmete lepinguid ja nende lisaprotokolle, tuumamaterjali füüsilise kaitse konventsiooni, tuumaterrorismi tõkestamise rahvusvahelist konventsiooni, ballistiliste raketite leviku tõkestamist käsitlevat Haagi tegevusjuhendit, strateegilise relvastuse vähendamise lepingut (START I), mille kehtivus lõppes 2009. aastal, ja strateegilise ründerelvastuse vähendamise lepingut (SORT);

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0333.

⁽²⁾ ELT C 98 E, 23.4.2004, lk 152.

⁽³⁾ ELT C 320 E, 15.12.2005, lk 253.

⁽⁴⁾ ELT C 280 E, 18.11.2006, lk 453.

⁽⁵⁾ ELT C 301 E, 13.12.2007, lk 146.

⁽⁶⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0016.

⁽⁷⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2008)0255.

Kolmapäev, 10. märts 2010

- võttes arvesse Euroopa Ülemkogul 11. detsembril 2008 vastu võetud aruannet Euroopa julgeolekustrateegia rakendamise kohta;
 - võttes arvesse 21. detsembril 2009. aastal komisjonile ja nõukogule esitatud küsimusi tuumarelva leviku tõkestamise lepingu kohta (O-0170/2009 – B7-0010/2010, O-0169/2009 – B7-0009/2010);
 - võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 10.–11. detsembri 2009. aasta kohtumise deklaratsiooni Iraani kohta;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5,
- A. arvestades, et massihävitusrelvade ja nende kandevahendite levik on rahvusvahelisele stabiilsusele ja julgeolekule üks suurimaid ohtusid, ning arvestades, et julgeoleku valdkonnas on kõige tähtsam takistada terroristidel või uutel riikidel tuumarelva enda valdusse saada või seda kasutada, vähendada tuumarelvavarusid kogu maailmas ja liikuda tuumarelvadeta maailma poole;
- B. arvestades, et ei ole tehtud edusamme konkreetsete eesmärkide saavutamisel tuumarelva leviku tõkestamise lepingu eesmärkide täitmiseks (näiteks nn 13 praktilist sammu ⁽¹⁾), nagu lepitati kokku varasematel läbivaatamise konverentsidel, eriti nüüd, kus ohtusid tekib tervest reast allikatest, kaasa arvatud tuumarelva suurenev levik; arvestades, et sellele lisandub suurem nõudlus tuumatehnoloogia järele ja selle parem kättesaadavus ning sellise tehnoloogia ja radioaktiivsete ainete kuritegelike organisatsioonide ja terroristide kätte sattumise võimalus;
- C. arvestades, et tuumarelva leviku tõkestamise lepingu kui ülemaailmse tuumarelva leviku tõkestamise režiimi aluse tugevdamine on väga oluline, ning et on tungivalt vaja julget poliitilist juhtimist ja tervet rida järjestikuseid edasiviivaid samme tuumarelva leviku tõkestamise lepingu kehtivuse taaskinnitamiseks ning selleks, et tugevdada praegust tuumarelva leviku tõkestamise ja desarmeerimise režiimi moodustavaid kokkuleppeid, lepinguid ja asutusi, eelkõige tuumarelvakatsetuste üldise keelustamise lepingut ja Rahvusvahelist Aatomienergiaagentuuri (IAEA);
- D. arvestades, et on vaja jätkuvalt tugevdada tuumarelva leviku tõkestamise lepingu kõiki kolme sammast, nimelt tuumarelva leviku tõkestamist, desarmeerimist ja koostööd tuumaenergia tsiviilotstarbelise kasutamise valdkonnas;
- E. arvestades, et tuumarelva leviku tõkestamise lepingu osalised, kes omavad tuumarelvi, viivitavad oma tuumarelvavarude vähendamise või nende likvideerimisega ega kiirusta vähendama oma poolehoidu tuumasõjaohu sõjalisele doktriinile;
- F. nõudes uusi edusamme desarmeerimise kõigis aspektides, et tugevdada globaalset julgeolekut;
- G. arvestades, et EL on võtnud endale kohustuse kasutada kõiki oma käsutuses olevaid vahendeid, et ennetada, takistada, peatada ja võimaluse korral kõrvaldada tuumarelva levitamise programme, mis valmistavad muret kogu maailmas, nagu on selgesõnaliselt väljendatud massihävitusrelvade leviku vastases ELi strateegias, mille Euroopa Ülemkogu võttis vastu 12. detsembril 2003. aastal;
- H. arvestades, et on vaja ELi tugevamaid jõupingutusi, et takistada tuumarelvade levikut ja rahastamist, kehtestada levitamise suhtes sanktsioone ning võtta meetmeid teadmiste ja oskusteabe immateriaalse edastamise vältimiseks, kasutades selleks kõiki kättesaadavaid vahendeid, sealhulgas mitmepoolseid lepinguid ja kontrollimehhanisme, riiklikult ja rahvusvaheliselt koordineeritud ekspordikontrolli, ohu vähendamisele suunatud koostööprogramme ning poliitilisi ja majanduslikke hoobasid;

⁽¹⁾ Ühinenud Rahvaste Organisatsioon: tuumarelva leviku tõkestamise lepingu osapoolte 2000. aasta konverents lepingu läbivaatamiseks, NPT/CONF.2000/28 (I ja II osa).

Kolmapäev, 10. märts 2010

- I. tervitades massihävitusrelvade leviku tõkestamise ja desarmeerimise ühisdeklaratsiooni (3. lisa), mis võeti vastu ELi–USA tippkohtumisel 3. novembril 2009 ja milles rõhutati vajadust säilitada ja tugevdada asjaomaseid mitmepoolseid meetmeid ning eelkõige tuumarelvade leviku tõkestamise lepingut, väljendati toetust üldise tuumakatsetuste keelustamise lepingu jõustumisele ning nõuti läbirääkimiste alustamist lõhustuvate materjalide keelustamise lepingu osas; märkides lisaks, et deklaratsioonis korratatakse, et Iraan ja Korea Rahvademokraatlik Vabariik peavad täitma oma rahvusvahelisi tuumarelvadega seotud kohustusi;
- J. arvestades, et Iraan ei pidanud kinni möödunud aasta lõpuks määratud tähtajast, millal ta pidi avama oma tuumarajatised Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri inspektoritele; arvestades, et Iraan ei ole seni mingil moel püüdnud taastada rahvusvahelise üldsuse usaldust oma tuumaprogrammi eranditult rahu-meelse iseloomu suhtes;
- K. saades julgustust uutest desarmeerimisettepanekutest, mida nõudsid Henry Kissinger, George P. Shultz, William J. Perry ja Sam Nunn 2007. aasta jaanuaris ja 2008. aasta jaanuaris ning samasugustest kinnitustest, millega on esinenud Euroopa endised kõrged poliitikud Ühendkuningriigist, Prantsusmaalt, Saksamaalt, Itaaliast, Madalmaadest ja Belgiast, samuti tuumarelvastuse näidiskonventsioonist ja Hiros-hima-Nagasaki protokollist, mida edendasid ülemaailmselt kodanikuühiskonna organisatsioonid ja juht-poliitikud, ning sellistest kampaaniatest nagu „Global Zero“;
- L. arvestades, et NATO strateegilise kontseptsiooni läbivaatamine annab võimaluse alliansi tuumapoliitika tervikuna ümber hinnata, et saavutada tuumarelvadeta maailm; arvestades, et NATO tuumarelvade jagamise lepingute või kahepoolsete kokkulepete alusel on viies tuumarelvade mitteomavas NATO liik-mesriigis riigis (Belgias, Saksamaal, Itaalias, Madalmaades ja Türgis) jätkuvalt paigaldatud hinnanguliselt 150 kuni 200 taktikalist tuumarelvade;
- M. arvestades, et on vaja ELi tihedat koostööd ja kooskõlastatud tegevust partneritega, eriti Ameerika Ühendriikide ja Venemaaga, et tuumarelvade leviku tõkestamise režiimi taaselustada ja tugevdada;
- N. tervitades sellega seoses Suurbritannia ja Norra ühisalgatust, mille eesmärk on hinnata tuumarelvade võimaliku demonteerimise ja sellega seotud kontrollimenetluste teostatavust ning kehtestada selleks selged menetlustoimingud, mis on konkreetne samm õiges suunas;
- O. arvestades, et 2008. aastal andsid Prantsusmaa ja Suurbritannia valitsus teada, et nad vähendavad oma sõjalistel eesmärkidel kasutatavate lõhkepeade arvu, kuid otsustasid samaaegselt uuendada oma tuuma-arsenali; arvestades, et kõigil liikmesriikidel on kohustus aidata edukalt kaasa ELi tuumarelvade leviku tõkestamise ja desarmeerimise poliitikale,
1. kutsub kõiki asjaosalisi üles kasutama võimalust, mida pakub eelseisev ÜRO tuumarelvade leviku tõkes-tamise lepingu 2010. aasta läbivaatamiskonverents, et jõuda lähemale tuumadesarmeerimise eesmärgile, tuginedes rahvusvahelisele lepingule tuumarelvade järkjärgulise kõrvaldamise kohta kogu maailmas, ning jätkata jõupingutusi täieliku ülemaailmse tuumadesarmeerimise saavutamiseks järkjärgulise, kooskõlastatud mitmepoolse tegevuse alusel;
 2. rõhutab vajadust töötada tuumarelvade leviku tõkestamise lepingu 2010. aasta läbivaatamiskonverentsil välja strateegiad kokkuleppe saavutamiseks lepingu osas, mille eesmärk on mittediskrimineerival viisil peatada lõhustuvate materjalide tootmine relvade valmistamiseks; see tähendab, et niimoodi sõlmitav leping peaks nõudma tuumarelvade mitteomavatel riikidel või tuumarelvade leviku tõkestamise lepinguga praegu mitteühinenud riikidel, et nad ütleksid lahti lõhustuvate materjalide tootmisest relvade valmistamiseks ning lammutaksid kõik selliste relvade tarbeks lõhustuvate materjalide tootmiseks ehitatud rajatised;
 3. rõhutab, et ÜRO Julgeolekunõukogu viis liiget, kes kõik omavad tuumarelvade, peaksid ütlema järk-järgult lahti lõhustuvate materjalide tootmisest relvade valmistamiseks ning demonteerima kõik selliste relvade tarbeks lõhustuvate materjalide tootmiseks ehitatud rajatised;
 4. kutsub kõiki osalisi üles vaatama läbi oma sõjalist doktriini, et loobuda esimesena ründamise võima-lusest;

Kolmapäev, 10. märts 2010

5. kutsub nõukogu ja liikmesriike üles andma tuumarelvade leviku tõkestamise lepingu läbivaatamise konverentsi aruteludesse kooskõlastatud, positiivse ja märgatava panuse, eelkõige pakkudes välja ambitsioonika ajakava tuumarelvadeta maailma saavutamiseks ja tehes konkreetseid ettepanekuid ÜRO desarmeerimiskonverentsi taaselustamise kohta ning propageerides desarmeerimisalgatusi, mis põhinevad „põhimõtete ja eesmärkide avaldusel”, milles lepiti kokku tuumarelvade leviku tõkestamise lepingu läbivaatamise 1995. aasta konverentsi lõpus, ja nn 13 praktilisel sammul, mille osas lepiti ühehäälselt kokku tuumarelvade leviku tõkestamise lepingu läbivaatamise 2000. aasta konverentsil;

6. väljendab muret asjaolu pärast, et Iisrael, India ja Pakistan ei ühinenud tuumarelvade leviku tõkestamise lepinguga ning Põhja-Korea loobus 2003. aastal lepingus osalemast; kutsub neid riike üles saama nimetatud lepingu osalisriikideks;

7. nõuab tungivalt, et komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja, nõukogu ja komisjon teavitaksid Euroopa Parlamenti korrapäraselt kõigist tuumarelvade leviku tõkestamise lepingu 2010. aasta läbivaatamiskonverentsi ettevalmistavatest kohtumistest ja võtaksid seoses selle konverentsiga täielikult arvesse parlamendi seisukohti tuumarelvade leviku tõkestamise ja desarmeerimise küsimustes;

8. nõuab sellega seoses tungivalt, et komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja, nõukogu ja komisjon teeksid kõik endast oleneva, et suurendada Euroopa teadlikkust tuumarelvade leviku tõkestamisest, tehes koostööd kõigi tuumarelvavaba maailma nimel tegutsevate riiklike ja valitsusväliste osalejatega, eelkõige linnapeade rahukampaania võrgustikuga;

9. tervitab massihävitusrelvade leviku tõkestamise klauslite lisamist ELi kokkulepetesse kolmandate riikidega ja tegevuskavadesse; juhib tähelepanu asjaolule, et selliseid meetmeid peavad rakendama eranditult kõik ELi partnerriigid;

10. tunneb suurt heameelt USA presidendi Barack Obama 5. aprillil 2009. aastal Prahast peetud kõne üle, milles president kohustus tuumadesarmeerimist jätkama ja esitas oma visiooni ühiselt saavutatud tuumarelvadeta maailmast; kutsub nõukogu üles väljendama sellele kohustusele selget toetust;

11. kordab, kui tähtis on, et nõukogu toetaks aktiivselt koostöös partneritega konkreetseid ettepanekuid kõigi tuumakütuste tootmise, kasutamise ja ümbertöötlemise toomiseks IAEA kontrolli alla, sealhulgas ettepanekut rahvusvahelise tuumakütusehoidla rajamiseks; toetab lisaks muid algatusi tuumakütusesükli mitmepoolseks muutmiseks tuumaenergia rahuotstarbelise kasutamise eesmärgil, arvestades seda, et parlament tervitab nõukogu ja komisjoni valmisolekut eraldada kuni 25 miljonit eurot IAEA kontrolli all oleva tuumakütusehoidla rajamiseks ning soovib näha nimetatud küsimusele suunatud ühismeetme kiiret heakskiitmist;

12. toetab edasisi pingutusi IAEA volituste suurendamiseks, sealhulgas IAEA kaitsemeetmete lepingute lisaprotokolli üldiseks muutmist ja teisi usaldust suurendavate meetmete väljatöötamisele suunatud samme; püüab tagada piisavate vahendite kättesaadavust nimetatud organisatsioonile, et ta saaks täita oma äärmiselt tähtsaid volitusi tuumategevuse ohutuks muutmiseks; julgustab nõukogu ja komisjoni jätkama oma jõupingutusi selle nimel, et tugevdada Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri suutlikkust, sealhulgas moderniseerida IAEA labor Austrias Seibersdorfis;

13. peab väga tähtsaks, et üldine tuumakatsetuste keelustamise leping (CTBT) jõustuks võimalikult kiiresti; tervitab sellega seoses USA administratsiooni kavatsust kindlustada lepingu ratifitseerimine; palub nõukogul toetada täielikult läbirääkimisi lepingu sõlmimiseks, millega keelataks võimalikult peatselt lõhustuvate materjalide tootmine tuumarelvade või muude tuumaseadmete jaoks; ootab uut tuumapoliitika läbivaatamist „Nuclear Posture Review”, mis peaks kohustama USA-d mitte välja töötama uusi tuumarelvade, kaasa arvatud relvi, mis võiksid hävitada tuumapunkri, ning millega nähtaks ette tuumarelvade varu ulatuslik vähendamine ja suunataks USA-d tugevamalt tuumarelvavaba kaitsepoliitika poole;

Kolmapäev, 10. märts 2010

14. nõuab dialoogi süvendamist USA uue valitsuse ja kõigi tuumarelvi omavate riikidega, et järgida ühist kava, mille eesmärk on tuumalõhkepeade varusid järk-järgult vähendada; toetab eriti USA ja Venemaa astunud samme oma tuumarelvavarude oluliseks vähendamiseks vastavalt lepingutele START I ja SORT;
15. tervitab sellega seoses Venemaa Föderatsiooni ja USA otsust pidada läbirääkimisi, et sõlmida uus terviklik õiguslikult siduv kokkulepe, millega asendatakse 2009. aasta detsembris kehtetuks muutunud strateegilise relvastuse vähendamise leping (START), ning tunneb heameelt selle üle, et presidendid Barack Obama ja Dmitri Medvedjev kirjutasid 6. juulil 2009 Moskvast alla START I lepingu järelelepingu vastastikuse mõistmise memorandumile; väljendab heameelt hiljutiste edusammude üle USA–Venemaa läbirääkimistel ning ootab seoses järgmise läbirääkimiste vooruga 9. märtsil 2010. aastal Genfis lõplikku kokkulepet;
16. võtab teadmiseks asjaolu, et USA on loobunud oma algsest kavast ehitada Euroopasse raketitõrjekilp; toetab ühtset lähenemisviisi, mis hõlmab kogu Euroopat ja Venemaad;
17. nõuab tuumarelvavabade tsoonide loomist, mis oleks positiivne samm tuumarelvadeta maailma poole; on sellega seoses seisukohal, et tuumarelvavaba tsooni loomine Lähis-Idas on püsiva ja kõikehõlmava rahu saavutamise seisukohast selles piirkonnas äärmiselt tähtis; märgib, et seni võiks kõigi taktikaliste lõhkepeade väljaviimine Euroopast luua pretsedendi tuumadesarmeerimise jätkamiseks;
18. juhib tähelepanu taktikaliste tuumarelvade strateegilisele aegumisele ja vajadusele, et Euroopa aitaks Venemaaga peetava laiemal dialoogi kontekstis kaasa nende vähendamisele ning kaotamisele Euroopa pinnalt; juhib eelõeldu taustal tähelepanu Saksamaa 24. oktoobril 2009. aastal sõlmitud koalitsioonilepingule, milles soovitakse tuumarelvade väljaviimist Saksamaalt – see toimuks tuumarelvadeta maailma saavutamise üldise protsessi raames; kiidab heaks Saksamaa, Madalmaade, Belgia, Luksemburgi ja Norra välisministrite 26. veebruari 2010. aasta kirja NATO peasekretärile, milles nõuti laialdase arutelu algatamist alliansis selle üle, kuidas saavutada tuumarelvadeta maailma, mis on üldine poliitiline eesmärk;
19. toetab kaheastmelist lähenemist Iraani tuumaprogrammile; nõuab taas tungivalt, et Iraan täidaks täielikult ja viivitamata ÜRO Julgeolekunõukogu ja IAEA asjaomaste resolutsioonidega seatud kohustused, eelkõige IAEA juhatajate nõukogu 27. novembri 2009. aasta resolutsioonis sätestatud nõuded; nõuab tungivalt, et nõukogu toetaks ÜRO Julgeolekunõukogu tegevust, kui Iraan keeldub jätkuvalt koostööst rahvusvahelise üldsusega oma tuumaprogrammi küsimuses; palub nõukogul olla valmis vajalikeks paindlikeks, sihipärasteks ja tuumarelva leviku tõkestamisele suunatud meetmeteks, sealhulgas ka sanktsioonideks, et ÜRO Julgeolekunõukogu tegevust toetada;
20. mõistab hukka Korea Rahvademokraatliku Vabariigi viimased tuumakatsetused ja ÜRO julgeolekunõukogu 24. septembri 2009. aasta resolutsiooni 1887 (2009) tagasilükkamise nimetatud riigi poolt; toetab sellest hoolimata USA kahepoolisel dialoogil põhinevat lähenemisviisi kuue osalise kõneluste raames, millega püütakse muuta Korea poolsaar tuumarelvavabaks, ning märgib, et Hiinal on selles küsimuses eriline roll;
21. toetab tuumaohutusosalase tippkohtumise toimumist 2010. aasta aprillis, tunnistades, et omavoliline kauplemine tuumamaterjaliga ja selle kasutamine ohustab vahetult ja tõsiselt globaalset julgeolekut, ning ootab konkreetseid ettepanekuid ohtlike tuumamaterjalide turvalisuse suurendamiseks; nende hulgas võiksid olla ka meetmed selliste juhtumite tõhusaks uurimiseks, kus materjal on ebaseaduslikult kõrvale suunatud, ja selle eest vastutavate isikute kohtu alla andmiseks;
22. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon liikmesriikidele, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, nõukogule, komisjonile, ÜRO peasekretärile, tuumarelva leviku tõkestamise lepingu 2010. aasta läbivaatamiskonverentsi esimehele ning Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri peadirektorile.

Neljapäev, 11. märts 2010

Kuuba

P7_TA(2010)0063

Euroopa Parlamendi 11. märtsi 2010. aasta resolutsioon meelsusvangide kohta Kuubal

(2010/C 349 E/15)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Kuuba olukorra kohta, eriti 17. novembri 2004. aasta, 2. veebruari 2006. aasta ja 21. juuni 2007. aasta resolutsioone;
 - võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone 2004., 2005., 2006., 2007. ja 2008. aasta aastaaruannete kohta inimõiguste kohta maailmas ning ELi poliitikat inimõiguste valdkonnas;
 - võttes arvesse oma 14. detsembri 2006. aasta resolutsiooni Sahharovi auhinna järeltegevuse kohta ⁽¹⁾,
 - võttes arvesse nõukogu eesistujariigi 14. detsembri 2005. aasta deklaratsiooni opositsiooniliikumise Damas de Blanco kohta ning varasemaid, 26. märtsi 2003. aasta ja 5. juuni 2003. aasta deklaratsioone olukorra kohta Kuubal;
 - võttes arvesse nõukogu ühist seisukohta 96/697/ÜVJP, mis võeti vastu 2. detsembril 1996 ning mida on hiljem korrapäraselt ajakohastatud;
 - võttes arvesse üldasjade ja välissuhete nõukogu 18. juuni 2007. aasta, 2008. aasta juuni ning 15. juuni 2009. aasta järeldusi Kuuba kohta;
 - võttes arvesse komisjoni asepresidendi ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja paruness Catherine Ashton'i pressiesindaja ning Euroopa Parlamendi presidendi Jerzy Buzeki avaldusi poliit- ja meelsusvangi Orlando Zapata Tamayo surma kohta Kuubal;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et inimõiguste, sealhulgas kodaniku-, poliitiliste, majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste universaalsuse ja jagamatuse kaitse on jätkuvalt üks Euroopa Liidu peamisi eesmärke;
- B. arvestades, et kümneid sõltumatuid ajakirjanikke, rahumeelseid dissidente ja inimõiguslasi, kellest enamik on rahumeelse opositsiooni liikmed, hoitakse Kuubas endiselt vangis selliste põhivabaduste nagu sõna- ja kogunemisvabaduse ning koosolekute korraldamise vabaduse kasutamise eest;
- C. arvestades, et Euroopa Parlament andis 2005. aasta Sahharovi mõttevabaduse auhinna Damas de Blancole; arvestades, et asjaolu, et Kuuba ametivõimud ei lubanud Damas de Blancole sõita Euroopa Parlamendi asukohta auhinda vastu võtma, rikub üht põhilist inimõigust, nimelt õigust vabalt lahkuda oma kodumaalt ja sinna tagasi pöörduda, mis on sätestatud inimõiguste ülddeklaratsioonis;
- D. arvestades, et ühenduse institutsioonid on teinud jõupingutusi, et tagada Kuuba poliit- ja meelsusvangide vabastamine ja nende humaanne kohtlemine;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2006)0601.

Neljapäev, 11. märts 2010

- E. arvestades, et Orlando Zapata Tamayo surma (esmakordselt ligi 40 aasta jooksul hukkus Kuuba aktivist protestiks valitsuse kuritarvituste vastu korraldatud näljastreigil) loetakse tõsiseks tagasilöögiks inimõigustele Kuubas ning see on põhjustanud rahvusvahelise protestilaine ja õhutanud teisi Kuuba poliitvange ja vangistatud teisitimõtlejaid alustama näljastreiki,
1. mõistab teravalt hukka teisitimõtlejast poliitvangi Orlando Zapata Tamayo surma pärast 85 päeva kestnud näljastreiki – surma, mis oli julm ja mida oleks saanud ära hoida –, ning väljendab solidaarsust ja kaastunnet tema perekonnale;
 2. mõistab hukka aktivistide ennetava kinnipidamise ning valitsuse püüde takistada Orlando Zapata Tamayo perel tema matuste korraldamist ja talle viimse austuse avaldamist;
 3. taunib asjaolu, et puuduvad igasugused nähtavad märgid Kuuba ametivõimude püüdest reageerida ELi ja rahvusvahelise üldsuse üleskutsetele vabastada poliitvangid ning täielikult austada põhivabadusi, eelkõige sõnavabadust ja poliitilistesse organisatsioonidesse ühinemise vabadust;
 4. palub Kuuba valitsusel kohe ja tingimusteta vabastada kõik poliit- ja meelsusvangid;
 5. väljendab muret nende poliitvangide ja dissidentide olukorra pärast, kes alustasid Zapata surma järel näljastreiki; väljendab heameelt asjaolu üle, et enamik neist jälle sööb, kuid juhib tähelepanu ajakirjaniku ja psühholoogi Guillermo Fariñase murettekitavale seisundile ning asjaolule, et tema näljastreigi jätkumisel võivad olla saatuslikud tagajärjed;
 6. taunib asjaolu, et puudub reageering Euroopa Parlamendi ja nõukogu korduvatele üleskutsetele vabastada viivitamata kõik poliit- ja meelsusvangid, ning rõhutab, et Kuuba dissidentide vangistamine nende ideaalide ja rahumeelse poliitilise tegevuse pärast on vastuolus inimõiguste ülddeklaratsiooniga;
 7. nõuab tungivalt, et nõukogu ja komisjon tõhustaksid meetmeid poliitvangide vabastamise nõudmiseks ning inimõiguste kaitsjate töö edendamiseks ja neile garantiide andmiseks, nagu on kokku lepitud välisasjade nõukogu 8. detsembri 2009. aasta järeldustes;
 8. nõuab tungivalt, et ELi institutsioonid tingimusteta toetaksid ja täielikult julgustaksid Kuubal mitme-parteilisele demokraatiale rahumeelse poliitilise üleminekuprotsessi alustamist;
 9. väljendab sügavat solidaarsust Kuuba rahvaga ning toetust nende edusammudele demokraatia ja põhiõiguste järgimise ja edendamise suunas;
 10. palub liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal ja koostöö eest vastutaval volinikul viivitamata alustada struktuurset dialoogi Kuuba kodanikuühiskonnaga ning nendega, kes toetavad Kuuba rahumeelset üleminekuprotsessi, kooskõlas nõukogu poolt järjestikuselt heaks kiidetud järeldustega ning kasutades ELi koostöö- ja arengumehhanisme, eelkõige demokraatia ja inimõiguste Euroopa algatuse raames;
 11. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, ELi rotatsiooni korras vahelduvale eesistujariigile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindajale, Euroopa – Ladina-Ameerika Parlamentaarsele Assambleele ning Kuuba valitsusele ja Kuuba Rahvuslikule Rahvavõimuassambleele.

Neljapäev, 11. märts 2010

Investeeringimine vähese süsinikdioksiidihetega tehnoloogiatesse

P7_TA(2010)0064

Euroopa Parlamendi 11. märtsi 2010. aasta resolutsioon vähese süsihappegaasiheitiga tehnoloogia arendamise investeerimise kohta (Euroopa energiatehnoloogia strateegiline kava)

(2010/C 349 E/16)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu 28. veebruari 2008. aasta järeldusi;
- võttes arvesse komisjoni teatist vähese süsihappegaasiheitiga tehnoloogia arendamise investeerimise kohta (Euroopa energiatehnoloogia strateegiline kava) (KOM(2009)0519) ning töödokumenti, millega koostatakse nn tehnoloogia teekaardid Euroopa energiatehnoloogia strateegilise kava rakendamiseks aastatel 2010–2020 (SEK(2009)1295), ja töödokumenti esmatähtsatesse tehnoloogiatesse tehtavate teadus- ja arendustegevuse investeeringute kohta (SEK(2009)1296);
- võttes arvesse oma 9. juuli 2008. aasta resolutsiooni Euroopa energiatehnoloogia strateegilise kava kohta (2008/2005(INI)) ⁽¹⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta otsust nr 1982/2006/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmendat raamprogrammi (2007–2013) ⁽²⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta otsust nr 1639/2006/EÜ, millega kehtestatakse konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogramm (2007–2013) ⁽³⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrust (EÜ) nr 663/2009, millega luuakse abikava majanduse elavdamiseks ühenduse finantsabi andmisega energeetikaprojektidele ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta ning direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/29/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, et täiustada ja laiendada ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi ⁽⁶⁾;
- võttes arvesse komisjoni 10. jaanuari 2007. aasta teatist „Euroopa energiapoliitika”, milles püstitatakse ELi põhieesmärkideks energiavaldkonnas säästvus, konkurentsivõime ja energiapoliitika (KOM(2007)0001);
- võttes arvesse oma 10. veebruari 2010. aasta resolutsiooni Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsi (COP15) tulemuste kohta ⁽⁷⁾;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2008)0354.

⁽²⁾ ELT L 412, 30.12.2006, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 310, 9.11.2006, lk 15.

⁽⁴⁾ ELT L 200, 31.7.2009, lk 31.

⁽⁵⁾ ELT L 140, 5.6.2009, lk 16.

⁽⁶⁾ ELT L 140, 5.6.2009, lk 63.

⁽⁷⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0019.

Neljapäev, 11. märts 2010

- võttes arvesse 12. veebruari 2010. aasta küsimusi vähese süsihappegaasiheitega tehnoloogia arendamise investeerimise kohta (Euroopa energiatehnoloogia strateegiline kava) (O-0015/2010 – B7-0011/2010, O-0016/2010 – B7-0012/2010);
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et Euroopa Liit suudab saavutada 2020. aastaks eesmärgi vähendada kasvuhoonegaaside heidet 20 % võrra – ja 30 % võrra rahvusvahelise kokkuleppe korral –, vähendada primaarenergia tarbimist kavandatud tasemega võrreldes 20 % võrra ja toota vähemalt 20 % energiat taastuvatest energiaallikatest ainult siis, kui ta suurendab jõupingutusi vähese süsihappegaasiheitega taskukohaste, puhaste, tõhusate ja säästvate energiatehnoloogiate valiku väljatöötamisel;
- B. arvestades, et sellised tehnoloogiad võivad olla osa lahendusest probleemile, kuidas asjakohaselt reageerida kliimamuutusele, et kindlustada ELi energiavarustus ja tagada meie riikide majanduse konkurentsivõime;
- C. arvestades, et avaliku ja erasektori energiaalaste teadusuuringute eelarved on alates 1980. aastatest vähenenud; arvestades, et vahendite praegune tase ei vasta vähese süsihappegaasiheitega säästva energiasüsteemi suunas liikumise ülesande ulatusele;
- D. arvestades, et rahastamine on ELis energiavaldkonna uuenduste edendamisel üks raskemaid ülesandeid;
- E. arvestades, et kuue Euroopa tööstusalgatuse raames on komisjoni andmetel järgmise kümne aasta jooksul vaja avaliku ja erasektori investeeringuid järgmiselt: 6 miljardit eurot tuuleenergiale, 16 miljardit eurot päikeseenergiale, 2 miljardit eurot elektrivõrkudele, 9 miljardit eurot bioenergiale, 13 miljardit eurot süsinikdioksiidi kogumisele ja säilitamisele, 7 miljardit eurot tuumalõhustamisele ning 5 miljardit eurot kütuselemente ja vesinikku käsitlevale ühisele tehnoloogiaalgatusele;
- F. arvestades, et energiatehnoloogia strateegilise kava eesmärk on muuta EL uuenduslikuks majanduseks ning luua järgmisel kümnendil sadu tuhandeid uusi kvalifitseeritud töökohti ja anda tuge kiiresti kasvavale tööstusharule, ning et kava abil on võimalik see eesmärk ka saavutada;
- G. arvestades, et hädavajalik energiaparadigma muutumine eeldab riskijagamisel põhinevat lähenemisviisi, mille puhul kõik asjaomased avaliku ja erasektori osalejad jagatult vastutama, mis tähendab ühtlasi vajadust suurendada avaliku sektori rahalist toetust, aga ka seda, et tööstus, pangad ja erainvestorid peavad võtma suurema vastutuse tehnoloogilise ja tururiski jagamisel;
- H. arvestades, et alusuuringud on ELis olnud pidevalt alarahastatud;
1. pooldab energiatehnoloogia strateegilist kava, kuna see kirjeldab konkreetseid teadusuuringute meetmeid vähese süsihappegaasiheitega puhta, säästva ja tõhusa energiatehnoloogia valdkonnas; tõstab esile kava potentsiaali muuta EL uuenduslikuks majanduseks; rõhutab ka, et ilma selle uue lähenemisviisita ei saavuta EL oma energia- ja kliimaeesmärke 2020. aastaks;
 2. on teadlik vajadusest suurendada märkimisväärselt avaliku ja erasektori investeeringuid vähese süsihappegaasiheitega säästva energiatehnoloogia väljatöötamiseks, et kiirendada sellise tehnoloogia väljatöötamist, kulutasuvat kasutuselevõtmist ja kiiret laialdast kasutamist järgmise kümne aasta jooksul;
 3. on veendunud, et energiatehnoloogia strateegilise kava elluviimiseks vajalik rahastamine on võimalik ainult siis, kui kättesaadavaks tehakse täiendavad avaliku ja erasektori vahendid, ning energiatehnoloogia strateegiline kava on usutav ainult siis, kui sellele eraldatakse ELi eelarvest lisaraha;
 4. kutsub nii avaliku kui ka erasektori sidusrühmi üles eraldama viivitamatult lisavahendeid kokkulepitud teekaartide elluviimiseks, seejuures peaks põhiosa tulema erasektorist ning oluliselt tuleks suurendada avaliku sektori investeeringute osa nii ELi kui ka riikide tasandil;

Neljapäev, 11. märts 2010

5. rõhutab, et majanduskriisi olukorras peaks olema esmatahtis investeerida nendes uutesse tehnoloogiatesse, millel on potentsiaal luua kõige rohkem töökohti; rõhutab, et see toob kaasa turgude loomise, tekitab uusi tuluvooge ning aitab arendada ELi majandust ja konkurentsivõimet; rõhutab lõpuks, et see suurendab veelgi ELi energiavarustuse kindlust ning vähendab ELi energiasõltuvust piiratud arvust energiaallikatest, -tarnijatest ja transporditeedest;
6. kordab palvet tagada vähese süsihappegaasiheitega puhtale, säästvale ja tõhusale energiatehnoloogiale piisav rahaline toetus, mis moodustab ELi eelarvest kokku vähemalt 2 miljardit eurot aastas ja mida makstakse alates 2010. aastast lisaks seitsmendale raamprogrammile ning konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogrammile; nõuab selles kontekstis, et komisjon ja liikmesriigid koostaksid kiiresti rahastamise ajakava eraldatavate vahendite kohta, et tagada rahastamine 2010. aastast alates;
7. kutsub lisaks nõukogu ja komisjoni üles kasutama arutelu praeguse finantsperspektiivi vahekokkuvõtte ja järgmise finantsperspektiivi üle, et viia ELi praegused ja tulevased eelarved paremini vastavusse ELi poliitiliste prioriteetidega, eriti seoses teadusuuringute, kliimameetmete ja energiavarustuse kindlusega;
8. peab vältimatult vajalikuks kasutada kiiresti 300 miljoni euro väärtuses ELi saastekvoote heitkogustega kauplemise süsteemi uute osalejate reservist süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise ning innovaatiliste taastuvate energiaallikate toetamiseks; nõuab tungival, et Euroopa Investeeringuspank viiks oma laenamis-kriteeriumid vastavusse abikõlblike uuenduslike taastuvenegetika seadmetega;
9. tuletab liikmesriikidele meelde, et alates 2013. aastast on heitkogustega kauplemise süsteemi enampakkumise tulud tähtis rahastamisallikas kliimamuutuse leevendamisel ning vähese süsihappegaasiheitega säästva energiatehnoloogia kasutuselevõtmisel ja arendamisel;
10. nõuab, et suurendataks Euroopa Investeeringuspannga rolli energiaalaste projektide rahastamisel, eelkõige suurendataks tema laenutaset energia valdkonnas ja tema suutlikkust pakkuda energiaprojektidele laenutatagatise ning parandataks kõrgema riskitasemega teadus- ja arendustegevuse energiaprojektide rahastamise koordineerimist ja järjepidevust;
11. kutsub Euroopa Investeeringuspanka üles kaaluma asjakohase prioriteetsusega neid projekte, mis realistlikult parandavad vähese süsihappegaasiheitega säästva tehnoloogia tutvustamise elujõulisust (nt arukate võrkude ja minihüdrorajatiste arendamine);
12. pooldab käimasolevaid algatusi, nagu riskijagamisrahastu, investeerimisfond „Marguerite” (2020. aasta Euroopa energeetika, kliimamuutuste ja infrastruktuuride fond), riskikapital ning suure kasvupotentsiaaliga ja innovaatiliste VKEdes süsteem, mille rolli energiatehnoloogia strateegilise kava algatuste rahastamisse panustamisel tuleks suurendada ja mida tuleks vahekokkuvõtte raames nõuetekohaselt hinnata;
13. palub komisjonil tihedas koostöös Euroopa Investeeringuspannaga esitada viivitamatult ja hiljemalt 2011. aastaks kõikehõlmav ettepanek rahastamisvahendi kohta, millest rahastatakse taastuenergia ja energiatõhususe projekte ning arukate võrkude arendamist;
14. rõhutab, et ELi teadusbaasi mahtu tuleb suurendada ning täiendav koolitus ja täiendusõpe on olulised, et tagada avanevate uute tehnoloogiliste võimaluste täielikuks ärakasutamiseks vajalik arv vajaliku kvaliteediga inimressursse;
15. rõhutab vajadust luua sobivad tingimused ning stabiilne ja soodustav õiguslik raamistik, et toetada avaliku ja erasektori partnerluste loomist, kuna need on energiatehnoloogia strateegilise kava ja Euroopa tööstusalgatuste elluviimise eeltingimus;
16. palub komisjonil tagada, et tehnoloogia tootjad saavad taotleda rahastamist energiatehnoloogia strateegilise kava alusel otse, mitte ainult energiaettevõtetest koosnevate konsortsiumide liikmena, nagu see on majanduse elavdamise kava ja NER300 puhul;

Neljäpäev, 11. märts 2010

17. nõustub, et VKEd on peamine edasiviiv jõud paljude vähese süsihappegaasiheitega säästvate energia-tehnoloogiate arendamisel, eriti seoses detsentraliseeritumate energiasüsteemide arendamisega, ning rõhutab seepärast, et avalikud toetused ja laenud, sealhulgas energiatehnoloogia strateegilise kava alusel antavad rahalised vahendid, peavad olema VKEdele kättesaadavad; nõuab, et väga oluline osa energiatehnoloogia strateegilise kava alusel kättesaadavatest ELi rahalistest vahenditest eraldataks VKEdele;
18. kiidab heaks keskendumise (suuremahuliste) näidisprojektide rahastamisele; rõhutab siiski vajadust eraldada rahalisi vahendeid ka riskantsetele keskmise ja pika tähtajaga alus- ja rakendusuuringutele;
19. palub Euroopa Energiaalaste Teadusuuringute Liidul Euroopa tööstusalgatustega tugevate sidemete arendamise teel käivitada ja rakendada ühisprogramme energiatehnoloogia strateegilise kava elluviimiseks ning laiendada oma tegevust; toonitab, et kui Euroopa Energiaalaste Teadusuuringute Liit võtab selle rolli täielikult enda peale, tuleks ELi ja liikmesriikide eelarvest eraldada piisavalt vahendeid;
20. tunneb muret asjaolu pärast, et Euroopa Teadusnõukogu ei kavanda konkreetseid energeetikaalaseid programme, ja on arvamusel, et see näitab ebapiisavat investeerimist alusuuringutesse;
21. pooldab Euroopa Innovatsiooni- ja Tehnoloogiainstituudi algatust käivitada spetsiaalsed teadmis- ja innovatsiooniühendused säästva energeetika ning kliimamuutusega kohanemise ja selle mõju leevendamise teemal;
22. kiidab heaks ettepaneku, mille kohaselt lisatakse olemasolevale kuuele Euroopa tööstusalgatusele Euroopa linnade (eelkõige linnapeade paktile allakirjutanute) energiatõhususele keskenduv uus arukate linnade algatus, et luua tingimused energiatõhusate ja taastuvenergia tehnoloogialahenduste ning linnapiirkondades arukate jaotusvõrkude laialdaseks turuleviimiseks; nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid viiksid selle uue algatuse, mis soodustab kohalikku majandust ja edendab sotsiaalset ühtekuuluvust, kiiresti ellu ning kaasaksid sellesse täiel määral kohalikud ja piirkondlikud asutused, kellel on täita otsustav roll vähese süsihappegaasiheitega säästva energiatehnoloogia edendamisel ja kasutamisel;
23. tuletab komisjonile meelde tema aruandekohustust majanduse elavdamist toetavate energeetikaprojektide määruse alusel ja tema kohustust esitada täiendavaid ettepanekuid, mis võimaldaksid rahastada projekte energiatõhususe ja taastuvate energiaallikate valdkonnas, kui pärast konkursikutset jääb raha üle; eeldab, et selliste projektide rahastamiseks on olemas 116,19 miljonit eurot, mis on kulukohustustega sidumata;
24. palub komisjonil ja liikmesriikidel täiendavalt uurida ja levitada uuenduslikke lähenemisviise linnaplaneerimisele ja -arendusele, eelkõige integreeritud linnaplaneerimisele, mis rahuldab vajaduse tugevama sotsiaalse kaasatuse ja territoriaalse ühtekuuluvuse järele ning säästva energeetika ja puhta transpordi laialdase kasutuselevõtmise järele, et luua paindlikud linnasüsteemid;
25. nõuab tungivalt, et komisjon esitaks täiendavad algatused, kasutamaks ära selliste muude tehnoloogiliste võimaluste suurt potentsiaali, mida on mainitud komisjoni 7. oktoobri 2009. aasta teatises vähese süsihappegaasiheitega tehnoloogia arendamise investeerimise kohta (Euroopa energiatehnoloogia strateegiline kava), ning samuti soolsusgradientide ja maasoojusenergia suurt potentsiaali; rõhutab vajadust eraldada nende rahastamiseks ELi eelarvest lisavahendeid;
26. kiidab kuue Euroopa tööstusalgatuse valikut ja seda, et aastateks 2010–2020 on koostatud tehnoloogia teekaardid, milles esitatakse konkreetset eesmärgid iga vähese süsihappegaasiheitega säästva tehnoloogia muutmiseks maksumuselt konkurentsivõimeliseks, ning palub komisjonil käivitada n-ö küpsed Euroopa tööstusalgatused ja tagada, et nende haldusstruktuur on kerge, mittebürookraatlik ja läbipaistev ning keskne ühine tunnus on korrapärane kontakt energiatehnoloogia strateegilise kava juhtrühmaga ja Euroopa Investeerimispannaga;
27. palub energiatehnoloogia strateegilise kava juhtrühmal anda Euroopa Parlamendile üks kord aastas aru ning näha ette laiem ekspertide struktuur ja luua selleks huvipakkuvates valdkondades tehnilised töörihmad, et kaasata mõttevahetusse ja otsustamisprotsessi suurem arv sidusrühmi;

Neljapäev, 11. märts 2010

28. palub komisjonil edendada rahvusvahelist koostööd teiste peamiste strateegiliste partneritega arenenud riikides, kiiresti kasvava majandusega riikides ja arengumaades vähese süsihappegaasiheitega säästva energiatehnoloogia väljatöötamise, kasutuselevõtmise ja levitamise valdkonnas, eriti selliste fondide nagu väikesemõõdulistele projektidele keskenduva ülemaailmse energiatõhususe ja taastuvenergia fondi kaudu;

29. kiidab samme energiatehnoloogia valdkonnas koostöö edendamiseks, näiteks hiljuti ELi ja USA energianõukogu loomisega algatatud koostöö; kutsub selles kontekstis energianõukogu üles kasutama koostöötet energiatehnoloogia strateegilise kava elluviimiseks;

30. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles edendama ülemaailmset süsinikdioksiidi heitkogustega kauplemist, et luua stabiilne ja aus konkurentsivõimeline keskkond vähese süsihappegaasiheitega säästva tehnoloogia väljatöötamiseks ja kasutuselevõtmiseks;

31. palub komisjonil jälgida energiatehnoloogia strateegilise kava tõhusat rakendamist, võtta sellel eesmärgil kasutusele hindamissüsteem, hinnata teekaartide elluviimisel esinenud takistusi ning teavitada Euroopa Parlamenti korrapäraselt energiatehnoloogia strateegilise kava ja selle teekaartide elluviimisel tehtud edusammudest;

32. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

Suur loodusõnnetus Madeira autonoomses piirkonnas ja tormi Xynthia tagajärjed Euroopas

P7_TA(2010)0065

Euroopa Parlamendi 11. märtsi 2010. aasta resolutsioon suure loodusõnnetuse kohta Madeira autonoomses piirkonnas ja tormi Xynthia tagajärgede kohta Euroopas

(2010/C 349 E/17)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 3 ja ELi toimimise lepingu artikleid 191 ja 349;
- võttes arvesse komisjoni ettepanekut võtta vastu määrus Euroopa Liidu solidaarsusfondi loomise kohta (KOM(2005)0108) ja Euroopa Parlamendi 18. mai 2006. aasta seisukohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse oma 5. septembri 2002. aasta resolutsiooni üleujutuste kohta Euroopas ⁽²⁾, 8. septembri 2005. aasta resolutsiooni loodusõnnetuste (tulekahjude ja üleujutuste) kohta Euroopas ⁽³⁾, 7. septembri 2006. aasta resolutsiooni metsatulekahjude ja üleujutuste kohta ⁽⁴⁾ ning 18. mai 2006. aasta resolutsioone looduskatastroofide (tulekahjud, üleujutused ja põuad) põllumajandusaspektide ⁽⁵⁾, regionaalarenguaspektide ⁽⁶⁾ ja keskkonnaaspektide kohta ⁽⁷⁾;
- võttes arvesse valget raamatut „Kliimamuutusega kohanemine: Euroopa tegevusraamistik“ (COM(2009)0147) ning komisjoni teatist ühenduse lähenemisviisi kohta loodusõnnetuste ja inimtegevusest tingitud katastroofide ennetamisele (KOM(2009)0082);

⁽¹⁾ ELT C 297 E, 7.12.2006, lk 331.

⁽²⁾ ELT C 272 E, 13.11.2003, lk 471.

⁽³⁾ ELT C 193 E, 17.8.2006, lk 322.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2006)0349.

⁽⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2006)0222.

⁽⁶⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2006)0223.

⁽⁷⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2006)0224.

Neljapäev, 11. märts 2010

- võttes arvesse komisjoni 24. veebruari 2010. aasta avaldust suure loodusõnnetuse kohta Madeira auto- noomses piirkonnas;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et 20. veebruaril 2010. aastal toimus Madeiral suur loodusõnnetus, mis tõi kaasa enneole- matu paduvihma, tugeva tuule ja väga kõrge merelainetuse ning mille tulemusel hukkus Madeiral vähemalt 42 inimest, paljud jäid kadunuks, sajad inimesed on ümber asustatud ja kümned inimesed sai vigastada;
- B. arvestades, et 27. ja 28. veebruaril 2010. aastal tabas Lääne-Prantsusmaad ulatuslik hävitav torm Xynthia, mis laastas eriti Poitou-Charentes'i, Pays-de-la-Loire'i ja Brittany'i piirkondi ning mille tagajärjel hukkus ligi 60 inimest, paljud jäid kadunuks ja tuhanded kaotasid kodu;
- C. arvestades, et ilmastikunähtused, eeskätt torm Xynthia, on laastanud eri piirkondi Hispaanias, eelkõige Kanaari saari ja Andaluusiat, aga ka Belgiat, Saksamaad, Hollandit ja Portugali ning põhjustanud mitme inimese hukkamise ja tõsist materiaalet kahju;
- D. arvestades, et loodusõnnetus on põhjustanud hukkunute perekondadele ja laastatud piirkondade elanikele suuri kannatusi;
- E. arvestades, et õnnetus tekitas ulatuslikke kahjustusi, lõhkudes oluliselt avalikku infrastruktuuri, sealhulgas teid, sadamaid, vee-, elektri-, sanitaar- ja telekommunikatsioonivõrke, samuti eramaju, äri- ja tööstusra- jatisi, põllumaid, ning kahjustas ka loodus- ja kultuuripärandit; arvestades, et eriti vee- ja sanitaarvõrgu kahjustused võivad ohustada elanike tervist;
- F. arvestades, et loodusõnnetuse tõttu ei saa inimesed seal praegu tavapäraselt elu elada ning ilmselt on looduskatastroofil pikaajalised majanduslikud ja sotsiaalsed tagajärjed;
- G. arvestades, et õnnetuspiirkonnad tuleb puhastada ja taastada, samuti ennistada nende tootmispotentsiaal ja korvata sotsiaalsed kahjud;
- H. arvestades, et viimastel aastatel on saanud selgeks, et üleujutused, tormid ja teised äärmuslikud ilmasti- kunähtused on tõenäoliselt sazenemas; arvestades, et katastroofide ärahoidmiseks on tähtis investeerida ka kliimamuutuse leevendamisesse;
- I. arvestades, et loodusõnnetustel on rängad majanduslikud ja sotsiaalsed tagajärjed piirkondlikule majan- dusele, tootmistegevusele, vesiviljelusele, turismile, keskkonnale ja bioloogilisele mitmekesisusele,
1. tunneb sügavalt kaasa kannatada saanud piirkondadele ning väljendab oma solidaarsust nendega, avaldab kahetsust loodusõnnetuste tõsiste majanduslike tagajärgede pärast ja avaldab kaastunnet ohvrite perekondadele;
 2. avaldab austust otsingu- ja päästemeeskondadele, kes töötasid väsimatult, et päästa inimesi ja vähen- dada materiaalet ja inimestele tekitatud kahju;
 3. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles toetama neid, kes õnnetuse majanduslike ja sotsiaalsete taga- järgede tõttu on kannatanud;

Neljapäev, 11. märts 2010

4. on seisukohal, et riiklikud, piirkondlikud ja kohalikud ametiasutused peaksid keskenduma tõhusale ennetuspoliitikale ning pöörama suuremat tähelepanu asjakohastele õigusaktidele ja tavadele seoses metsauuenduskavade, maakasutuse, veemajanduse ja töhusa riskijuhtimisega, sealhulgas linnaehituse korral mereäärsetesse piirkondadesse ja tammide ehitamisel ning põllumajanduses ja metsanduses;
5. palub komisjonil niipea, kui asjaomaste riikide valitsused on esitanud vastavad taotlused, võtta kõik vajalikud meetmed Euroopa Liidu Solidaarsusfondi võimalikult kiireks, paindlikuks ja ulatuslikuks kasutuselevõtuks;
6. kutsub komisjoni üles võtma arvesse kannatada saanud konkreetsete piirkondade eripära, eriti saarte ja äärepoolseimate piirkondade haavatavust, selleks et õnnetuse ohvreid võimalikult paremini aidata;
7. nõuab tungivalt, et lisaks Euroopa Liidu Solidaarsusfondi kasutuselevõtule oleks komisjon avatud ja paindlik, kui ta peab läbirääkimisi pädevate asutustega piirkondlike rakenduskavade Intervir+ (ERDF) ja Rumos (ESF) ning nende Prantsuse vastete läbivaatamise üle ning samuti territoriaalse edendamise temaatilise rakenduskava Madeirat käsitleva osa üle, mida rahastab Ühtekuuluvusfond; palub komisjonil läbivaatamist võimalikult kiiresti jätkata ja analüüsida võimalust suurendada 2010. aastal ühenduse kaasrahastamise määra vastavate rakenduskavade eriprojektide jaoks kooskõlas eeskirjade ja ülemmääradega, mis on sätestatud struktuurifondide (2007–2013) üldmääruses (nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006), seadmata kahtluse alla asjaomastele liikmesriikidele eraldatavat aastast rahalist toetust;
8. kinnitab, et Euroopa Liidu solidaarsusfondi uus määrus, mis põhineb komisjoni ettepanekul (KOM(2005)0108), on hädavajalik, et paindlikumalt ja tõhusamalt lahendada loodusõnnetuste põhjustatud probleeme; kritiseerib asjaolu, et nõukogu on blokeerinud selle määruse vastuvõtmise, hoolimata sellest, et parlament võttis oma seisukoha vastu esimesel lugemisel 2006. aasta mais ülekaaluka häälteenamusega; nõuab tungivalt, et eesistujariik Hispaania ja komisjon otsiksid kiiremas korras lahendust määruse läbivaatamise taaskäivitamiseks, et luua tugevam ja paindlikum vahend, mille abil tõhusalt reageerida kliimamuutusega seotud uutele probleemidele;
9. kutsub liikmesriike ja kannatanud piirkondi üles koostama kannatada saanud alade jaoks säästva ülesehituse ja taastamise kavu; kutsub liikmesriike üles mõtlema sellele, et vaja on pikaajalisi investeeringuid strateegiatesse, mille eesmärk on selliseid õnnetusi ära hoida ja nende tekitatud kahju vähendada;
10. loodab, et liikmesriigid kliimamuutuse tagajärgedega kohanemiseks täidavad kehtivaid õigusakte, rakendades ühtset lähenemisviisi kõigis asjaomastes valdkondades;
11. rõhutab, et kliimamuutustega kohanemist käsitlevas valges raamatus sisalduvatele soovitudele peavad järgnema konkreetsed teod ning võtta meetmeid, et kliimamuutustega kohanemine muutuks Euroopa Liidus tegelikkuseks;
12. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja Madeira autonoomse piirkonna valitsusele.

Neljapäev, 11. märts 2010

Gilad Shaliti juhtum

P7_TA(2010)0066

Euroopa Parlamendi 11. märtsi 2010. aasta resolutsioon Gilad Shaliti kohta

(2010/C 349 E/18)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 1949. aasta Genfi III konventsiooni ja 1949. aasta Genfi konventsioonide ühist artiklit 3;
 - võttes arvesse 1979. aasta pantvangivõtmise vastast rahvusvahelist konventsiooni;
 - võttes arvesse eesistujariigi 18. novembril 2009. aastal Euroopa Liidu nimel tehtud avaldust humanitaarolukorra kohta Gaza sektoris, mis kutsub röövitud Iisraeli sõdurit Gilad Shaliti vangistuses hoidvaid isikuid üles teda viivitamata vabastama;
 - võttes arvesse USA Kongressi 18. juuli 2006. aasta resolutsiooni 921;
 - võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone olukorra kohta Lähis-Idas, milles on nõutud Gilad Shaliti vabastamist;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 122 lõiget 5,
- A. arvestades, et kapral (nüüd seersant) Gilad Shalit rööviti Hamasi poolt 25. juunil 2006. aastal Iisraeli pinnal;
- B. arvestades, et seersant Shalit on Euroopa (Prantsuse) ja Iisraeli kodanik;
- C. arvestades, et alates pantvangistamisest hoitakse seersant Shaliti Gazas kinni ilma suhtlemisvõimaluseta ning temalt on võetud võimalus kasutada Genfi konventsioonide ühisest artiklist 3 ja Genfi III konventsioonist tulenevaid põhiõigusi;
- D. arvestades, et Hamas on võtnud vastutuse seersant Shaliti jätkuva kinnipidamise eest ning on teatanud, et teda hoitakse kinni vastavalt Genfi III konventsioonile;
- E. arvestades, et kõik Lähis-Ida konflikti osapooled peavad igas olukorras austama rahvusvahelist humanitaarõigust ja inimõigusi käsitlevat rahvusvahelist õigust;
- F. arvestades, et usalduse loomine iisraellaste ja palestiinlaste vahel on oluline osa rahu protsessist, mille tulemuseks oleks kaks riiki, kes saavad elada kõrvuti rahu ja turvaliselt;
- G. arvestades, et 2009. aasta oktoobris saadud video, milles vangistatud sõdur hoiab käes esmaspäeva, 14. septembri 2009. aasta kuupäevaga Gaza ajalehte, on kõige veenvam tõend selle kohta, et seersant Shalit on elus,
1. nõuab seersant Gilad Shaliti viivitamatut vabastamist;
 2. kutsub Hamasi üles andma oma sõnade kinnituseks seersant Shalitile Genfi III konventsiooniga ette nähtud privileegid ja õigused;

Neljapäev, 11. märts 2010

3. mõistab hukka seersant Shaliti põhiliste inimõiguste jätkuva eiramise ja asjaolu, et tema perekonnale ning Iisraeli ja Prantsuse võimudele tehakse takistusi teabe hankimisel tema olukorra kohta; nõuab seetõttu tungival, et Hamas lubaks Rahvusvahelisel Punase Risti Komiteel viivitamatult külastada seersant Shaliti ning võimaldaks tal vastavalt Genfi III konventsioonile suhelda oma perekonnaga;
4. rõhutab kahe riigi kooseksisteerimisel põhineva lahenduse poole liikumise tähtsust ja tervitab Iisraeli ja Palestiina omavalitsuse vahetute läbirääkimiste taasalustamist;
5. rõhutab, et kõikide osapoolte vastastikuse usalduse loomise meetmed, sh olulise hulga Palestiina vangide vabastamine, võivad kaasa aidata konstruktiivse õhkkonna loomisele, tuues kaasa seersant Shaliti vabastamise;
6. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile, liikmesriikidele, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, Iisraeli valitsusele, Palestiina omavalitsusele ja Euroopa – Vahemere piirkonna parlamentaarsele assambleele.

Vägivalla laienemine Mehhikos

P7_TA(2010)0067

Euroopa Parlamendi 11. märtsi 2010. aasta resolutsioon vägivalla eskalatsiooni kohta Mehhikos

(2010/C 349 E/19)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu ja Mehhiko Ühendriikide vahelist majanduspartnerluse, poliitika kooskõlastamise ja koostöö lepingut;
- võttes arvesse oma 12. märtsi 2009. aasta soovitusi nõukogule ELi ja Mehhiko strateegilise partnerluse kohta;
- võttes arvesse komisjoni 15. juuli 2008. aasta teatist nõukogule ja Euroopa Parlamendile „ELi ja Mehhiko strateegilise partnerluse suunas” (KOM(2008)0447);
- võttes arvesse komisjoni 30. septembri 2009. aasta teatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule pealkirjaga „Euroopa Liit ja Ladina-Ameerika: partnerid üleilmsel tasandil” (KOM(2009)0495);
- võttes arvesse oma 11. oktoobri 2007. aasta resolutsiooni naiste mõrvade (feminiitsiidide) kohta Mehhikos ja Kesk-Ameerikas ning Euroopa Liidu rolli kohta selle nähtuse vastases võitluses;
- võttes arvesse ELi avaldust seoses ajakirjanike José Luis Romero, Valentín Valdés Espinosa ja Jorge Ochoa Martíneze mõrvamisega;
- võttes arvesse 28.–29. juunil 1999. aastal Rio de Janeiros, 17.–18. mail 2002. aastal Madridis, 28.–29. mail 2004. aastal Guadalajaras, 12.–13. mail 2006. aastal Viinis ja 16.–17. mail 2008. aastal Limas toimunud Euroopa Liidu, Ladina-Ameerika ja Kariibi mere piirkonna riikide riigipeade ja valitsusjuhtide viie tippkohtumise avaldusi;

Neljapäev, 11. märts 2010

- võttes arvesse 17. mail 2008. aastal Limas toimunud neljanda ELi ja Mehhiko tippkohtumise ühisavaldust;
 - võttes arvesse 2009. aasta novembris Brüsselis toimunud ELi-Mehhiko ühiskomitee üheksanda kohtumise ühisavaldust;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 122 lõiget 5,
- A. arvestades, et Mehhiko ja Euroopa Liit jagavad ühiseid väärtusi, mis väljenduvad meie demokraatlikes pluralistlikes ühiskondades, inimõiguste ja põhivabaduste kaitses, keskkonnakaitses ja säästvas arengus ning pühendumises demokraatia, õiguskindluse, vaesuse vastu võitlemise ning õiglase majandus- ja sotsiaalse arengu kindlustamisele;
- B. arvestades, et meie demokraatlikel ühiskonnasüsteemidel on kohustus tagada õigusriigi toimimine ja inimõiguste austamine ning arvestades, et seetõttu on vabaduste nautimine ja täieulatuslik kasutamine ning õigus isikupuutumatuks üks õigusriigi peamisi alussambaid;
- C. arvestades, et Mehhikos levinud vägivalda ja turvatunde kadumise põhjuseid ei saa lahutada vaesuse, ebavõrdsuse ja tõrjutuse struktuurilistest probleemidest, millistes valdkondades on pärast ülemaailmse majanduskriisi algust toimunud taandareng, ning arvestades, et sotsiaalse ühtekuuluvuse arendamiseks on vaja ühtset strateegilist nägemust kaasavast pikaajalisest arengust;
- D. arvestades, et ELi ja Mehhiko strateegiline partnerlus loob võimaluse nendevaheliseks tihedamaks kooskõlastamiseks ülemaailmse tähtsusega küsimustes, eriti tihedamaks dialoogiks, paremaks kooskõlastamiseks ja teabevahetuseks sellistes valdkondades nagu julgeolek, inimõigused, valimisreform, piirkondade areng ning kaubanduspoliitika ja regulatiivne poliitika;
- E. arvestades, et strateegiline partnerlus hõlmab seega intensiivsemat koostööd inimõiguste küsimustes, ning mõlemad pooled on kinnitanud oma tahet teha tihedat koostööd ühise eesmärgi – kõrgeimate inimõiguste alaste normide saavutamiseks;
- F. arvestades, et Mehhiko osaleb kõigil piirkondlikel ja ülemaailmsel foorumitel ning on ühinenud kõigi inimõigusi ja põhivabadusi käsitlevate rahvusvaheliste kokkulepetega, mis loomulikult hõlmavad ka võitlust naistevastase vägivalda vastu; samuti arvestades, et Mehhiko suhtub soosivalt soolise võrdõigussuhte saavutamisele suunatud õigusaktidesse;
- G. arvestades, et ELi ja Mehhiko inimõiguste alane koostööprogramm käivitati 2008. aastal ELi ja Mehhiko aastateks 2007–2013 sõlmitud kahepoolse koostööprogrammi raames, ning arvestades, et selle üheks prioriteediks on naistevastase vägivalda tõkestamine ja naiste õiguste edendamine rea vastavate eriprogrammide kaudu;
- H. arvestades, et loodi demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahend, mille prioriteedid on toetus naiste ja laste vastasest vägivaldast jagusaamisele, inimõiguste austamise edendamine riiklike julgeolekujõudude liikmete seas, diskrimineerimisest jagusaamise toetamine ning rahvusvaheliste õigluse- ja inimõiguse normide juurutamine;
- I. arvestades, et Mehhiko kannatab vägivalda eskalatsiooni all peamiselt USAga piirnevatel aladel toimuva uimastikaubanduse tõttu, kus seda põhjustab esiteks kuritegelike rühmituste vaheline võitlus kontrolli saamiseks uimastite tarnimise ehk nii nende tootmise kui ka müümise üle hiiglaslikule USA turule ning teiseks Mehhiko valitsuse alustatud rünnak olukorra kontrolli alla saamiseks;
- J. arvestades, kui tähtis on kava, mille valitsus käivitas tervishoiu, hariduse ja sotsiaalse ühtekuuluvuse valdkonnas ja kui oluline on tugevdada poliitilist strateegiat, mille eesmärk on saada Ciudad Juárez uuesti kontrolli alla; arvestades samuti, et nimetatud kava, mille jaoks on eraldatud 200 miljonit eurot, aitab kõrvaldada vägivalda sotsiaalsed põhjused, ehkki on seisukohal, et selles valdkonnas tehtavaid jõupingutusi tuleb kahekordistada;

Neljapäev, 11. märts 2010

- K. arvestades, et Mehhiko valitsus on ilmutanud kindlat tahet parandada riigis valitsevat julgeolekuolukorda, suurendades eelkõige tunduvalt julgeolekujõududele eraldatavaid vahendeid ja reformides riiklikke julgeolekuasutusi eesmärgiga tõsta kohtu- ja õigussüsteemi tõhusust ning võidelda niiviisi organiseeritud kuritegevusega;
- L. arvestades, et Rahvusvahelise Ajakirjanike Föderatsiooni andmetel on Mehhiko ajakirjanike jaoks üks kõige ohtlikumaid riike maailmas – alates 2000. aastast on seal tapetud vähemalt 53 ja ainuüksi 2009. aastal 13 ajakirjanikku, seda tõsiasja taunitakse ka Mehhiko inimõiguste riikliku komisjoni aruannetes;
- M. arvestades, et tihti kasutatakse inimõiguste kaitse ja edendamise eest võitlevate organisatsioonide liikmete vastu tagakiusamist ja ähvardusi ning arvestades, et inimõiguste eest võitlejate vastu toimepandud rünnakute ja mõrvade eeluurimised on nii osariikide kui ka föderaaltasandil paljudel juhtudel põhjendamatult veninud;
- N. arvestades, et Mehhiko ja rahvusvahelised inimõiguste kaitse organisatsioonid on mõistnud hukka teatavates julgeolekujõudude operatsioonides esinenud inimõiguste rikkumised,
1. jagab Mehhiko ametivõimude muret vägivalda eskalatsiooni pärast ning väljendab solidaarsust Mehhiko rahvaga võitluses uimastikaubanduse vastu;
 2. väljendab kaastunnet ja toetust ohvrite perekondadele ja sõpradele ning Mehhiko rahvale ning innustab Mehhiko rahvast jätkama võitlust demokraatliku riigikorra ja õigusriigi kaitseks;
 3. toetab Mehhiko valitsust tema otsustavuses võidelda organiseeritud uimastikaubandusega, ent väljendab samas sügavat muret uimastikaubandusega kaasneva vägivalda pärast ning seoses uimastikartellide allumatusega igasugustele ametivõimudele ja nende karistamatuse tundega, eelkõige USA piiri lähedastes osariikides;
 4. mõistab hukka vägivalda kõik vormid, eelkõige pideva vägivalda ja surmaähvardused, mida kasutatakse nende vastu, kes on Mehhikos pühendunud inimõiguste edendamisele ja kaitsele, ning palub, et Mehhiko ametivõimud suurendaksid jõupingutusi selliste ühenduste füüsilise ja õiguskaitse tagamiseks; kutsub samas Euroopa Liitu üles kohaldama tõhusalt inimõiguste eest võitlejate kaitset käsitlevaid suuniseid;
 5. innustab Mehhiko ametivõime jätkama tööd riigi institutsioonide tugevdamisel, pöörates erilist tähelepanu nendele naistele, kes kannatavad vägivalda tõttu kõige rohkem; on seisukohal, et valitsus peab võitlema naiste tapmise vastu ning tagama süüdlaste ja nende kaasosaliste kohtu alla andmine, nõuab jätkuvalt tõhusate meetmete võtmist selliste kuritegude ennetamiseks;
 6. mõistab sellega seoses hukka ajakirjanike vastase vägivalda ja mõrvad ning avaldab pädevatele asutustele toetust kõigi vajalike meetmete võtmisel, et tuvastada, peatada ja tuua kohtu ette nende kuritegude toimepanijad; toetab Mehhiko seadusandliku võimu võetavaid seadusandlikke ja institutsionaalseid meetmeid, mille eesmärk on tagada sõnavabadus ja ajakirjanike turvalisus;
 7. soovib Mehhiko valitsusel jätkata sellega seoses tööd õigusriigi tugevdamise nimel, et leida lahendus mõningatele inimõiguste rikkumiste aluseks olevatele struktuurilistele probleemidele, eelkõige viia läbi kohtusüsteemi reform; rõhutab seoses sellega, kui tähtis on kohtunike sõltumatus, mis tagab erapooletuse ja resoluutsed meetmed karistamatuse tunde kaotamiseks;
 8. palub, et liikmesriikide valitsused ja Euroopa institutsioonid suurendaksid Mehhikoga loodud kahepoolsete suhete raames koostööprogrammide ning rahaliste ja tehniliste vahenditega inimõiguste kaitsele osutatavat toetust; palub samuti eraldada rohkem rahalisi vahendeid kohtuorganite, politsei ja prokuratuuri tugevdamiseks ja reformiks, et nad oleksid võimelised karistama süüdlasi, ning looma tõhusad mehhanismid tunnistajate ja ohvrite ning nende perede kaitseks;

Neljapäev, 11. märts 2010

9. tuletab meelde Mehhiko valitsuse osalemist tõhusa mitmepoolse koostöö edendamisel, ÜRO rahuvalve ja rahu tagamise võime tugevdamisel ning inimõiguste austamise tagamise suutlikkuse arendamisel, et kooskõlas Lima deklaratsiooniga ja rahvusvahelises õiguslikus raamistikus leida lahendus rahu ja julgeolekut ohustavatele teguritele, nagu uimasti- ja relvakaubandus, organiseeritud kuritegevus, terrorism ja inimkaubandus;
10. nõuab tungivalt, et strateegilist partnerlust käsitletaks kui võimalust arutada, kuidas saaks suurendada inimõiguste ja demokraatia klausli tõhusust kõigis kahe osapoole vahel sõlmitud kokkulepetes, hinnata sellest klauslist kinnipidamist ja vaadata ühtlasi, kas on toimunud positiivseid muutusi, sest inimõigused ja demokraatia on põhiväärtused;
11. on seisukohal, et sotsiaalne kaasamine on üks põhilistest vahenditest, mis aitab noortel end samastada demokraatliku riigikorraga, ning on arvamusel, et noorte pettumus on üks peamisi vägivalda põhjustavaid tegureid, seepärast tuleb tugevdada Euroopa Liidu koostööd sotsiaalse ühtekuuluvuse valdkonnas; kutsub Mehhiko ametivõime üles eraldama vajalikud vahendid, et aidata noortel leida oma koht ühiskonnas, ning võtma vastu uimastisõltuvuse ennetamise ning sõltlaste rehabiliteerimise ja ühiskonda reintegreerimise programme;
12. palub komisjonil ja Mehhiko valitsusel tagada, et arengukoostöö rahastamisvahendi (2007–2013) vahekokkuvõtte tegemisel seatakse esimese eesmärgi (sotsiaalne ühtekuuluvus) prioriteediks julgeolek, parem valitsustava ja institutsioonide tugevdamine;
13. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjonile, nõukogule, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, liikmesriikidele, Ameerika Riikide Organisatsiooni peasekretärile, Euroopa – Ladina-Ameerika parlamentaarsele assambleele ning Mehhiko Ühendriikide presidendile ja Kongressile.

Lõuna-Korea – surmanuhtluse kuulutamise seaduslikuks

P7_TA(2010)0068

Euroopa Parlamendi 11. märtsi 2010. aasta resolutsioon surmanuhtluse seadustamise kohta Lõuna-Koreas

(2010/C 349 E/20)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone surmanuhtluse kaotamise kohta ja vajaduse kohta kehtestada nendes riikides, kus surmanuhtlust ikka veel kohaldatakse, hukkamiste suhtes viivitamatult moratoorium;
 - võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 18. detsembri 2007. aasta resolutsiooni 62/149, milles nõutakse moratooriumi kehtestamist surmanuhtluse kasutamise suhtes (kolmanda komisjoni raporti kohta (A/62/439/Add.2));
 - võttes arvesse surmanuhtluse küsimust käsitlevate ELi suuniste uuendatud ja kohandatud versiooni, mille nõukogu võttis vastu 3. juunil 1998. aastal,
 - võttes arvesse Genfis 24.–26. veebruarini 2010 toimunud surmanuhtluse vastasel neljandal maailmakongressil vastu võetud lõppdeklaratsiooni, milles nõutakse surmanuhtluse kaotamist kogu maailmas;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 122 lõiget 5,
- A. arvestades, et Euroopa Liit on tõeliselt pühendunud surmanuhtluse kaotamisele ja püüdleb selle põhimõtte ülemaailmse aktsepteerimise poole;

Neljapäev, 11. märts 2010

- B. arvestades, et 25. veebruaril 2010 otsustas Korea Vabariigi Põhiseaduskohus häälega 5:4, et surmanuhtlus on põhiseaduslik, ja arvestades, et kohtunikud rõhutasid siiski ka, et surmanuhtluse säilitamise või kaotamise küsimust tuleks arutada pigem rahvuskogus kui põhiseadusliku menetluse raames;
- C. arvestades, et põhiseaduskohus võttis otsuse vastu viie poolt- ja nelja vastuhäälega ja arvestades, et 1996. aasta otsus võeti vastu seitsme poolt- ja kahe vastuhäälega;
- D. arvestades, et põhiseaduskohuse otsus tehti vastuseks avaldusele, mille esitas 2007. aastal nelja turisti tapmises süüdi mõistetud 72-aastane Korea mees, kes väitis, et surmanuhtlus rikub tema põhiseaduslikku õigust inimväärikusele;
- E. arvestades, et Korea Vabariigis on üle 55 vangi, kes ootavad lõplikult kinnitatud surmaotsuse täideviimist;
- F. arvestades, et viimane hukkamine Korea Vabariigis viidi täide detsembris 1997; arvestades, et hiljuti ametisse vannutatud presidendi Kim Dae-jungi ametiajal, kes oli ise surma mõistetud, enne kui talle 1980. aastal anti armu, ei ole surmanuhtlust kohaldatud ja Korea Vabariik on viimase 13 aasta jooksul kuulunud nende riikide rühma, kes tegelikult surmanuhtlusi täide ei vii;
- G. arvestades, et riiklik inimõiguste komisjon esitas 2006. aastal surmanuhtluse kaotamise seaduse eelnõu;
- H. arvestades, et ÜRO Peaassamblee võttis 18. detsembril 2007 suure hääleteenamusega vastu resolutsiooni, milles paluti surmanuhtlust rakendavatel riikidel kehtestada hukkamiste suhtes moratoorium, pidades silmas surmanuhtluse tühistamist, ning selle sisu kinnitati uuesti teise resolutsiooniga, mis võeti vastu 18. detsembril 2008,
1. tunnistab, et Korea Vabariik ei ole alates 1998. aastast täide viinud ühtki hukkamist, olles seega faktiliselt surmanuhtluse kaotanud riik; tunneb heameelt sealsete edusammude üle inimõiguste kaitsmisel ja edendamisel;
 2. on sügavalt nõrkinud Korea Vabariigi põhiseaduskohuse otsuse üle säilitada surmanuhtlus, kuid märgib, et see otsus võeti vastu väga väikese hääleteenamusega vastupidiselt 1996. aasta otsusele, mis võeti vastu häälega 7:2;
 3. väljendab toetust liikumistele, mis võitlevad surmanuhtluse kaotamise eest Korea Vabariigis;
 4. kordab oma üldist vastuseisu surmanuhtlusele, mis on vastuolus tänapäeva kriminaalõiguse süsteemiga, ja vastupidiselt üldiselt levinud arvamusele ei vähenda kuritegevust;
 5. soovib Korea Vabariigil kehtestada kõikide hukkamiste suhtes seaduslik moratoorium, kuni parlament on vastu võtnud surmanuhtluse kaotamise seaduse;
 6. palub Korea Vabariigi valitsusel toetada ÜRO resolutsiooni surmanuhtluse kaotamise kohta ja teha otsus, et Korea valitsus on Peaassambleele esitatava resolutsiooni kaasesitaja või hääletab selle resolutsiooni poolt;
 7. märgib rahuloluga, et kogu maailma riikide selge enamik, mis moodustab üle kahe kolmandiku rahvusvahelisest üldsusest, on nüüdseks surmanuhtluse seaduslikult *de jure* kaotanud või *de facto* kehtestanud moratooriumi hukkamiste suhtes;
 8. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjoni asepresidendile ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO peasekretärile, Korea Vabariigi valitsusele ja Korea riiklikule inimõiguste komisjonile.
-

Teisipäev, 9. märts 2010

III

(Ettevalmistavad aktid)

EUROOPA PARLAMENT

Kaudselt mõõdetavate finantsvahendusteenuste (FISIM) jaotamine kogurahvatulu kindlaksmääramiseks *

P7_TA(2010)0041

Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu otsus kaudselt mõõdetavate finantsvahendusteenuste (FISIM) jaotamise kohta Euroopa Liidu eelarve ja omavahendite eesmärgil kasutatava kogurahvatulu kindlaksmääramiseks (KOM(2009)0238 – C7-0049/2009 – 2009/0068(CNS))

(2010/C 349 E/21)

(Seadusandlik erimenetlus – konsulteerimine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut nõukogule (KOM(2009)0238);
 - võttes arvesse nõukogu 29. septembri 2000. aasta otsuse 2000/597/EÜ, Euratom (Euroopa ühenduste omavahendite süsteemi kohta) ⁽¹⁾ artikli 2 lõike 7 teist lõiku ja nõukogu 7. juuni 2007. aasta otsuse 2007/436/EÜ, Euratom (Euroopa ühenduste omavahendite süsteemi kohta) ⁽²⁾ artikli 2 lõike 7 teist lõiku;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 55;
 - võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit (A7-0022/2010),
1. kiidab komisjoni ettepaneku muudetud kujul heaks;
 2. palub komisjonil oma ettepanekut vastavalt muuta, järgides Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 293 lõiget 2;
 3. palub nõukogul Euroopa Parlamenti teavitada, kui nõukogu kavatseb Euroopa Parlamendi poolt heaks kiidetud teksti muuta;
 4. palub nõukogul Euroopa Parlamendiga uuesti konsulteerida, kui nõukogu kavatseb komisjoni ettepanekut oluliselt muuta;
 5. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide parlamentidele.

⁽¹⁾ EÜT L 253, 7.10.2000, lk 42.

⁽²⁾ ELT L 163, 23.6.2007, lk 17.

Teisipäev, 9. märts 2010

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 1
Ettepanek võtta vastu otsus
Artikkel 2

Artikkel 2*välja jäetud*

Artikli 1 kohast kaudselt mõõdetavate finantsvahendusteenuste jaotamist kohaldatakse nõukogu otsuse 2000/597/EÜ, Euratom rakendamisel 1. jaanuarist 2005 kuni 31. detsembrini 2006.

Muudatusettepanek 2
Ettepanek võtta vastu otsus
Artikkel 3

Artikli 1 kohast kaudselt mõõdetavate finantsvahendusteenuste jaotamist kohaldatakse otsuse 2007/436/EÜ, Euratom rakendamisel alates **1. jaanuarist 2007.**

Artikli 1 kohast kaudselt mõõdetavate finantsvahendusteenuste jaotamist kohaldatakse otsuse 2007/436/EÜ, Euratom rakendamisel alates **1. jaanuarist 2010.**

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtt: Saksamaa – koon- **damised**

P7_TA(2010)0042

Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus, mis käsitleb Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist vastavalt eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punktile 28 (KOM(2010)0007 – C7-0011/2010 – 2010/0005(BUD))

(2010/C 349 E/22)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2010)0007 – C7-0011/2010);
- võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle punkti 28;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit ning tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni arvamust (A7 -0020/2010),
- A. arvestades, et Euroopa Liit on loonud asjakohase õigus- ja eelarveraamistiku, et anda täiendavat abi töötajatele, kes kannatavad maailmakaubanduses toimunud oluliste struktuurimuutuste tagajärgede all, ning selleks, et aidata neil uuesti tööturule naasta;

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

Teisipäev, 9. märts 2010

- B. arvestades, et koondatud töötajatele antav Euroopa Liidu rahaline abi peaks olema dünaamiline ning see tuleks teha kättesaadavaks võimalikult kiiresti ja tõhusalt vastavalt Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisdeklaratsioonile, mis võeti vastu 17. juulil 2008. aastal toimunud lepituskohutemisel, ning võttes fondi kasutuselevõtmise üle otsustamisel nõuetekohaselt arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet;
- C. arvestades, et Saksamaa on taotlenud abi seoses autotööstusettevõttes Karmann Group toimunud koondamisjuhtudega ⁽¹⁾;
- D. arvestades, et taotlused vastavad Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi määruses sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele,
1. palub asjaomastel institutsioonidel teha vajalikke jõupingutusi Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kiirendamiseks;
 2. tuletab meelde institutsioonide võetud kohustust tagada sujuv ja kiire fondi kasutuselevõtmist käsitlevate otsuste vastuvõtmise kord ning näha ette ühekordne ja ajaliselt piiratud konkreetne toetus, mille eesmärk on aidata töötajaid, kes on üleilmastumise tulemusel koondatud;
 3. rõhutab, et Euroopa Liit peaks kasutama kõiki tema käsutuses olevaid vahendeid ülemaailmse majandus- ja finantskriisi tagajärgedega tegelemiseks; rõhutab Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi võimalikku rolli koondatud töötajate uuesti tööturule naasmisel;
 4. rõhutab, et vastavalt Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi käsitleva määruse artiklile 6 tuleks tagada, et fond toetaks koondatud töötajate uuesti tööturule integreerimist; rõhutab, et fondist saadav abi ei asenda liikmesriikide õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ega äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmeid;
 5. kutsub komisjoni üles lisama Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist käsitlevatesse ettepanekutesse ja oma aastaaruannetesse täpse teabe lisavahendite kohta, mis on saadud Euroopa Sotsiaalfondist ja teistest struktuurifondidest;
 6. tuletab komisjonile seoses Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmisega meelde, et ta ei paigutaks järjekindlalt ümber Euroopa Sotsiaalfondi maksete assigneeringuid, kuna Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond loodi eraldi instrumendina, millel on oma eesmärgid ja tähtsused;
 7. rõhutab, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri meetmete üldise hindamise raames mitmeaastase finantsraamistikku (2007–2013) vahekokkuvõtte tegemise käigus;
 8. märgib, et komisjoni uued ettepanekud võtta vastu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmiseks puudutavad ainult ühe liikmesriigi taotlust, mis on kooskõlas Euroopa Parlamendi nõudmistega;
 9. kiidab käesolevale resolutsioonile lisatud otsuse heaks;
 10. teeb presidendile ülesandeks kirjutada koos nõukogu eesistujaga otsusele alla ja korraldada selle avaldamine Euroopa Liidu Teatajas;
 11. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon koos selle lisaga nõukogule ja komisjonile.

⁽¹⁾ EGF/2009/013 DE/Karmann.

Teisipäev, 9. märts 2010

LISA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta vastavalt eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punktile 28

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut;

võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle punkti 28;

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta, ⁽²⁾ eriti selle artikli 12 lõiget 3;

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond (edaspidi „fond“) loodi selleks, et osutada täiendavat abi koondatud töötajatele, kes kannatavad maailmakaubanduse struktuurimuutuste tagajärgede tõttu, ja aidata neil uuesti tööturule naasta.
- (2) Fondi kohaldamisala laiendati alates 1. maist 2009 esitatud taotluste puhul ülemaailmse finants- ja majanduskriisi otsesel tagajärjel koondatud töötajatele.
- (3) 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe kohaselt on fondi kasutamise ülemmäär 500 miljonit eurot aastas.
- (4) Saksamaa esitas 13. augustil 2009 taotluse fondi kasutuselevõtmiseks seoses autotööstuses toimunud koondamisega ja saatis lisateavet kuni 23. oktoobrini 2009. Kuna taotlus vastab rahalise toetuse määramise nõuetele, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1927/2006 artiklis 10, teeb komisjon ettepaneku eraldada 6 199 341 eurot.
- (5) Seetõttu tuleks võtta kasutusele fondi vahendid, et anda Saksamaa taotluse põhjal rahalist toetust,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarvest võetakse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi raames kasutusele 6 199 341 eurot kulukohustuste ja maksete assigneeringutena.

Artikkel 2

Käesolev otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

...

Euroopa Parlamendi nimel
eesistuja

Nõukogu nimel
eesistuja

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

Teisipäev, 9. märts 2010

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtt: koondamised Leedus

P7_TA(2010)0043

Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus, mis käsitleb Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist vastavalt eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahelise 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punktile 28 (KOM(2010)0008 – C7-0012/2010 – 2010/0003(BUD))

(2010/C 349 E/23)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2010)0008 – C7-0012/2010);
 - võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle punkti 28;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta ⁽²⁾;
 - võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit ja tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni arvamust (A7-0021/2010),
- A. arvestades, et Euroopa Liit on loonud asjakohase õigus- ja eelarveraamistiku, et anda täiendavat toetust töötajatele, kes kannatavad maailmakaubanduses toimunud oluliste struktuurimuutuste tagajärgede all, ning selleks, et aidata neil uuesti tööturule naasta;
- B. arvestades, et koondatud töötajatele antav Euroopa Liidu rahaline abi peaks olema dünaamiline ning see tuleks teha kättesaadavaks võimalikult kiiresti ja tõhusalt vastavalt Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisdeklaratsioonile, mis võeti vastu 17. juulil 2008. aastal toimunud lepituskohtumisel, võttes Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise üle otsustamisel ühtlasi nõuetekohaselt arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet;
- C. arvestades, et Leedu taotles abi seoses koondamisjuhtumitega külmikute tootmise sektoris – ettevõttes AB Snaigė ja tema kahes tarnijas ⁽³⁾;
- D. arvestades, et taotlus vastab Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi määruuses sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumitele,
1. palub asjaomastel institutsioonidel teha vajalikke jõupingutusi Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kiirendamiseks;
 2. tuletab meelde institutsioonide võetud kohustust tagada sujuv ja kiire Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist käsitlevate otsuste vastuvõtmiseks ning näha ette ühekordne ja ajaliselt piiratud konkreetne toetus eesmärgiga aidata töötajaid, kes on üleilmastumise tulemusel koondatud;

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

⁽³⁾ Juhtum EGF/2009/010 LT/Snaigė.

Teisipäev, 9. märts 2010

3. rõhutab seda, et Euroopa Liit peaks kasutama kõiki tema käsutuses olevaid vahendeid ülemaailmse majandus- ja finantskriisi tagajärgedega tegelemiseks; rõhutab Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi võimalikku rolli koondatud töötajate uuesti tööturule naasmisel;
4. rõhutab, et vastavalt Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi määruse artiklile 6 tuleks tagada see, et fond toetaks koondatud töötajate uuesti tööturule naasmist; kordab taas, et fondist saadav abi ei asenda liikmesriikide õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ega äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmeid;
5. kutsub komisjoni üles lisama Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist käsitlevatesse ettepanekutesse ja oma aastaaruannetesse täpse teabe lisavahendite kohta, mis on saadud Euroopa Sotsiaalfondist ja muudest struktuurifondidest;
6. tuletab komisjonile seoses Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmisega meelde, et ta ei paigutaks järjekindlalt ümber Euroopa Sotsiaalfondi maksete assigneeringuid, kuna Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond loodi eraldi instrumendina, millel on oma eesmärgid ja tähtsused;
7. on seisukohal, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi toimimist ja rahastamist tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude meetmete üldise hindamise raames mitmeaastase finantsraamistiku (2007–2013) vahekokkuvõtte tegemise käigus;
8. märgib, et komisjoni uus ettepanek Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist käsitleva otsuse kohta puudutab ainult ühe liikmesriigi taotlust, mis on kooskõlas Euroopa Parlamendi nõudmistega;
9. kiidab käesolevale resolutsioonile lisatud otsuse heaks;
10. teeb presidendile ülesandeks kirjutada koos nõukogu eesistujaga otsusele alla ja korraldada selle avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas*;
11. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon koos selle lisaga nõukogule ja komisjonile.

LISA

LISA EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta vastavalt eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punktile 28

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle punkti 28,

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

Teisipäev, 9. märts 2010

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta, ⁽²⁾ eriti selle artikli 12 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond (edaspidi „fond“) loodi selleks, et osutada täiendavat abi koondatud töötajatele, kes kannatavad maailmakaubanduse struktuurimuutuste tagajärgede all, ning aidata neil uuesti tööturule naasta.
- (2) Fondi kohaldamisala laiendati alates 1. maist 2009 esitatud taotluste puhul ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud töötajatele.
- (3) 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe kohaselt on fondi kasutamise ülemmäär 500 miljonit eurot aastas.
- (4) Leedu esitas 23. juulil 2009 taotluse fondi kasutuselevõtmiseks seoses ettevõttes AB Snaigė ja tema kahes tarnijas toimunud koondamistega. Kuna taotlus vastab rahalise toetuse määramise nõuetele, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1927/2006 artiklis 10, teeb komisjon ettepaneku eraldada 258 163 eurot.
- (5) Seetõttu tuleks võtta kasutusele fondi vahendid, et anda Leedu taotluse põhjal rahalist toetust,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarvest võetakse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi raames kasutusele 258 163 eurot kulukohustuste ja maksete assigneeringutena.

Artikkel 2

Käesolev otsus avaldatakse Euroopa Liidu Teatajas.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

Teisipäev, 9. märts 2010

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtt: Leedu ehitussektor

P7_TA(2010)0044

Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus, mis käsitleb Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist vastavalt eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahelise 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punktile 28 (KOM(2010)0009 – C7-0013/2010 – 2010/0002(BUD))

(2010/C 349 E/24)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2010)0009 – C7-0013/2010);
 - võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle punkti 28;
 - võttes arvesse nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta ⁽²⁾;
 - võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit ning tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni arvamust (A7 0019/2010),
- A. arvestades, et Euroopa Liit on loonud asjakohase õigus- ja eelarveraamistiku, et anda täiendavat abi töötajatele, kes kannatavad maailmakaubanduses toimunud oluliste struktuurimuutuste tagajärgede all, ning selleks, et aidata neil uuesti tööturule naasta;
- B. arvestades, et koondatud töötajatele antav Euroopa Liidu rahaline abi peaks olema dünaamiline ning see tuleks teha kättesaadavaks võimalikult kiiresti ja tõhusalt vastavalt Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisdeklaratsioonile, mis võeti vastu 17. juulil 2008. aastal toimunud lepituskohtumisel, võttes Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise üle otsustamisel ühtlasi nõuetekohaselt arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet;
- C. arvestades, et Leedu taotles Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist abi seoses koondamisjuhtumitega 128 ehitusettevõttes ⁽³⁾;
- D. arvestades, et taotlus vastab Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi määruses sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumitele,
1. palub asjaomastel institutsioonidel teha vajalikke jõupingutusi Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kiirendamiseks;
 2. tuletab meelde institutsioonide võetud kohustust tagada sujuv ja kiire fondi kasutuselevõtmist käsitlevate otsuste vastuvõtmise kord ning näha üksikisikule ette ühekordsed ja ajaliselt piiratud toetused, mille eesmärk on aidata töötajaid, kes on üleilmastumise tulemusel koondatud;

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

⁽³⁾ Juhtum EGF/2009/017 LT/ehitussektor.

Teisipäev, 9. märts 2010

3. rõhutab, et Euroopa Liit peaks kasutama kõiki tema käsutuses olevaid vahendeid ülemaailmse majandus- ja finantskriisi tagajärgedega tegelemiseks; rõhutab Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi võimalikku rolli koondatud töötajate uuesti tööturule naasmisel;
4. rõhutab, et vastavalt Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi määruse artiklile 6 tuleks tagada, et fond toetaks koondatud töötajate uuesti tööturule naasmist; rõhutab, et fondist saadav abi ei asenda liikmesriikide õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ega äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmeid;
5. kutsub komisjoni üles lisama Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist käsitlevatesse ettepanekutesse ja oma aastaaruannetesse täpse teabe lisavahendite kohta, mis on saadud Euroopa Sotsiaalfondist ja teistest struktuurifondidest;
6. tuletab komisjonile seoses Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmisega meelde, et ta ei paigutaks järjekindlalt ümber Euroopa Sotsiaalfondi maksete assigneeringuid, kuna Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond loodi eraldi instrumendina, millel on oma eesmärgid ja tähtsused;
7. on seisukohal, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi toimimist ja rahastamist tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude meetmete üldise hindamise raames mitmeaastase finantsraamistiku (2007–2013) vahekokkuvõtte tegemise käigus;
8. märgib, et komisjoni uued ettepanekud Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist käsitleva otsuse kohta puudutavad ainult ühe liikmesriigi taotlust, mis on kooskõlas Euroopa Parlamendi nõudmistega;
9. kiidab käesolevale resolutsioonile lisatud otsuse heaks;
10. teeb presidendile ülesandeks kirjutada koos nõukogu eesistujaga otsusele alla ja korraldada selle avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas*;
11. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon koos selle lisaga nõukogule ja komisjonile.

LISA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta vastavalt eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punktile 28

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut;

võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle punkti 28,

(1) ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

Teisipäev, 9. märts 2010

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta, ⁽²⁾ eriti selle artikli 12 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond (edaspidi „fond”) loodi selleks, et osutada täiendavat abi koondatud töötajatele, kes kannatavad maailmakaubanduse struktuurimuutuste tagajärgede tõttu, ja aidata neil uuesti tööturule naasta.
- (2) Fondi kohaldamisala laiendati alates 1. maist 2009 esitatud taotluste puhul ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud töötajatele.
- (3) 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe kohaselt on fondi kasutamise ülemmäär 500 miljonit eurot aastas.
- (4) Leedu esitas 23. septembril 2009 taotluse fondi kasutuselevõtmiseks seoses ehitussektoris toimunud koondamistega. Kuna taotlus vastab rahalise toetuse määramise nõuetele, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1927/2006 artiklis 10, teeb komisjon ettepaneku eraldada 1 118 893 eurot.
- (5) Seetõttu tuleks võtta kasutusele fondi vahendid, et anda Leedu taotluse põhjal rahalist toetust,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarvest võetakse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi raames kasutusele 1 118 893 eurot kulukohustuste ja maksete assigneeringutena.

Artikkel 2

Käesolev otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

Teisipäev, 9. märts 2010

Atlandi kirdeosa rannikute ja vete kaitset saaste eest käsitleva koostöölepingu lisaprotokoll ***

P7_TA(2010)0045

Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu otsus Atlandi kirdeosa rannikute ja vete kaitset saaste eest käsitleva koostöölepingu lisaprotokolliga sõlmimise kohta Euroopa Ühenduse nimel (KOM(2009)0436 – C7-0163/2009 – 2009/0120(NLE))

(2010/C 349 E/25)

(Nõusolekumenetlus)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse ettepanekut võtta vastu nõukogu otsus (KOM(2009)0436);
 - võttes arvesse EÜ asutamislepingu artikli 175 lõiget 1, artikli 300 lõike 2 esimest lõiku ning artikli 300 lõike 3 esimest lõiku, mille alusel nõukogu konsulteeris Euroopa Parlamendiga (C7-0163/2009);
 - võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule pealkirjaga „Lissaboni lepingu jõustumise mõju käimasolevatele institutsioonidevahelistele otsustamismenetlustele” (KOM(2009)0665);
 - võttes arvesse ELi toimimise lepingu artikli 196 lõiget 2 ja artikli 218 lõike 6 teise lõigu punkti a;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 81 ja artikli 90 lõiget 8;
 - võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni soovitus (A7-0009/2010),
1. annab nõusoleku lisaprotokolliga sõlmimiseks;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile.

Lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavad loomatervishoiunõuded *I**

P7_TA(2010)0048

Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 998/2003, mis käsitleb lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavaid loomatervishoiunõudeid (KOM(2009)0268 – C7-0035/2009 – 2009/0077(COD))

(2010/C 349 E/26)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2009)0268);

Teisipäev, 9. märts 2010

- võttes arvesse EÜ asutamislepingu artikli 251 lõiget 2, artiklit 37 ja artikli 152 lõike 4 punkti b, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C7-0035/2009);
- võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule pealkirjaga „Lissaboni lepingu jõustumise mõju käimasolevatele institutsioonidevahelistele otsustamismenetlustele” (KOM(2009)0665);
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3, artikli 43 lõiget 2 ja artikli 168 lõike 4 punkti b;
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 6. oktoobri 2009. aasta arvamust ⁽¹⁾;
- pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 55;
- võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni raportit (A7-0082/2009),
 1. võtab vastu alljärgneva esimese lugemise seisukoha;
 2. kiidab heaks käesolevale resolutsioonile lisatud Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni avalduse ning juhib tähelepanu komisjoni avaldustele, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas* koos õigusaktiga selle lõplikul kujul;
 3. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatseb seda oluliselt muuta või selle teise tekstiga asendada;
 4. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide parlamentidele.

⁽¹⁾ ELT C 318, 23.12.2009, lk 121.

P7_TC1-COD(2009)0077

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 9. märtsil 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2010, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 998/2003, mis käsitleb lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavaid loomatervishoiuõudeid

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (määrus (EL) nr 438/2010) lõplikule kujule.)

Teisipäev, 9. märts 2010

LISA

Komisjoni avaldus

Komisjon kavatseb teha ettepaneku vaadata määrus (EÜ) nr 998/2003 tervikuna läbi enne 30. juunit 2011, eelkõige delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide küsimuste osas.

Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisavaldus Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 kohta

Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon kinnitavad, et käesoleva määruse sätted ei piira institutsioonide võimalikke tulevasi seisukohti Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 rakendamise kohta või üksikuid õigusakte, mis sisaldavad selliseid sätteid.

Komisjoni avaldus delegeeritud õigusaktide teatavakstegemise kohta

Kui õigusaktiga ei ole ette nähtud kiirmenetlust, võtab Euroopa Komisjon arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu seisukohta, et delegeeritud õigusaktide teatavakstegemise puhul tuleb arvestada vaheaegu institutsioonide töös (talvine vaheaeg, suvine vaheaeg ja Euroopa Parlamendi valimised), tagamaks, et Euroopa Parlament ja nõukogu saaksid kasutada oma õigusi asjaomastes õigusaktides sätestatud tähtaegade piires, ning on valmis vastavalt toimima.

Pikaajalise viisaga isikute liikumine *I**

P7_TA(2010)0049

Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni ja määrust (EÜ) nr 562/2006 seoses isikute liikumisega pikaajalise viisa alusel (KOM(2009)0091 – C6-0076/2009 – 2009/0028(COD))

(2010/C 349 E/27)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2009)0091);
- võttes arvesse EÜ asutamislepingu artikli 251 lõiget 2 ja artikli 62 lõike 2 punkti a ning lõiget 3, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C6-0076/2009);
- võttes arvesse komisjoni ettepanekut nõukogule (KOM(2009)0090);
- võttes arvesse EÜ asutamislepingu artiklit 67 ja artikli 63 esimese lõigu punkti 3a, mille alusel nõukogu konsulteeris selle ettepaneku üle Euroopa Parlamendiga (C6-0107/2009);
- võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule pealkirjaga „Lissaboni lepingu jõustumise mõju käimasolevatele institutsioonidevahelistele otsustamismenetlustele” (KOM(2009)0665);
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3, artikli 77 lõike 2 punkte b ja c ning artikli 79 lõike 2 punkti a;
- võttes arvesse õiguskomisjoni arvamust esitatud õigusliku aluse kohta;

Teisipäev, 9. märts 2010

- võttes arvesse nõukogu esindaja poolt 24. veebruari 2010. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4;
- võttes arvesse kodukorra artikleid 55 ja 37;
- võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni raportit ja õiguskomisjoni arvamust (A7-0015/2010),
 1. võtab vastu alljärgneva esimese lugemise seisukoha;
 2. on seisukohal, et menetlus 2009/0025(COD) on muutunud kehtetuks, kuna komisjoni ettepaneku KOM(2009)0090 sisu ning sellega seotud kaks raporti projekti integreeriti menetlusse 2009/0028(COD);
 3. kiidab heaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu ühisavalduse, mis on lisatud käesolevale resolutsioonile;
 4. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatseb seda oluliselt muuta või selle teise tekstiga asendada;
 5. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide parlamentidele.

P7_TC1-COD(2009)0028

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 9. märtsil 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2010, millega muudetakse Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni ja määrust (EÜ) nr 562/2006 seoses isikute liikumisega pikaajalise viisa alusel

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (määrus (EL) nr 265/2010) lõplikule kujule.)

LISA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU ÜHISAVALDUS

Nõukogu ja Euroopa Parlament peavad tähtsaks, et Euroopa Liidu tasandil on olemas ühtne ja terviklik eeskirjade kogum, mis näeb ette teise põlvkonna Schengeni infosüsteemi (SIS II) raames töödeldavate isikuandmete kõrgetasemelist kaitset.

Juhul kui pärast 2012. aastat peaks olema veel olulisi viivitusi SIS II rakendamisel, paluvad Euroopa Parlament ja nõukogu, et komisjon esitaks vajalikud õigusakti ettepanekud Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni asjakohaste sätete muutmiseks, et tagada Schengeni infosüsteemi sisestatud isikuandmete kaitse võrdsel tasemel SIS II jaoks kehtestatud normidega.

Kolmapäev, 10. märts 2010

**Teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruanded seoses mikroühingutega
***I**

P7_TA(2010)0052

Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse nõukogu direktiivi 78/660/EMÜ, mis käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid, seoses mikro-majandusüksustega (KOM(2009)0083 – C6-0074/2009 – 2009/0035(COD))

(2010/C 349 E/28)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2009)0083);
 - võttes arvesse EÜ asutamislepingu artikli 251 lõiget 2 ja artikli 44 lõiget 1, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C6-0074/2009);
 - võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Lissaboni lepingu jõustumise mõju käimasolevatele institutsioonidevahelistele otsustamismenetlustele” (KOM(2009)0665);
 - võttes arvesse ELi toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3 ja artikli 50 lõiget 1;
 - võttes arvesse 15. juuli 2009. aasta Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 55;
 - võttes arvesse õiguskomisjoni raportit ning majandus- ja rahanduskomisjoni arvamust (A7-0011/2010),
1. võtab esimesel lugemisel vastu alljärgneva seisukoha;
 2. nõuab 2010. aastal neljanda ja seitsmenda äriühinguõigust käsitleva direktiivi üldist läbivaatamist;
 3. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatseb seda oluliselt muuta või selle teise tekstiga asendada;
 4. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide parlamentidele.

⁽¹⁾ ELT C 317, 23.12.2009, lk 67.

Kolmapäev, 10. märts 2010

P7_TC1-COD(2009)0035

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 10. märtsil 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2010/.../EL, millega muudetakse nõukogu direktiivi 78/660/EMÜ (mis käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid) seoses mikroühingutega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 50 lõiget 1,
- võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,
- toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾,

ning arvestades järgmist:

- (1) 8.–9. märtsi 2007. aasta Euroopa Ülemkogu rõhutas oma järeldustes, et halduskoormuse vähendamine on oluline Euroopa majanduse elavdamiseks ja et ühiselt on vaja teha suuri jõupingutusi halduskoormuse vähendamiseks ELis.
- (2) Raamatupidamine on määratletud ühe peamise valdkonnana, milles tuleb vähendada ühenduse äriühingute halduskoormust.
- (3) Komisjon esitas oma teatistes äriühingute lihtsustatud majanduskeskkonna kohta äriühinguõiguse, raamatupidamise ning auditeerimise valdkonnas võimalikud muudatused seoses nõukogu 25. juuli 1978. aasta neljanda direktiiviga 78/660/EMÜ, mis põhineb asutamislepingu artikli 54 lõike 3 punktil g ja käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid ⁽³⁾; sealhulgas tegi komisjon ettepaneku anda liikmesriikidele võimalust vabastada mikroühingud kohustusest koostada kõnealuse direktiivi kohased aastaaruanded.
- (4) Komisjoni soovitus 2003/361/EÜ ⁽⁴⁾ on määratletud mikroettevõtjad, väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad. Samas on nõupidamistel liikmesriikidega osutatud, et kõnealuses soovitusel mikroettevõtjate jaoks esitatud künnised võivad raamatupidamiseesmärkide jaoks olla liiga kõrged. Seepärast tuleks luua mikroettevõtjate alamkategoriat, nn mikroühing, et hõlmata äriühingud, kelle bilansimaht ja netokäive jäävad alla mikroettevõtjate jaoks esitatud künniste.
- (5) Mikroühingud tegelevad enamikul juhtudel ettevõtlusega kohalikul või piirkondlikul tasandil ja nad ei tegutses või tegutsesid vähesel määral piiriüleselt ning neil on piiratud vahendid rangete regulatiivsete nõuete täitmiseks. Lisaks on mikroühingutel oluline osa uute töökohtade loomisel, uurimis- ja arendustegevuse edendamisel ning uute majandustegevuste loomisel.
- (6) Samas kehtivad mikroühingute suhtes tihtipeale samad raamatupidamiseeskirjad nagu suuremate äriühingute suhtes. Need eeskirjad koormavad mikroühinguid nende suurusega võrreldes ebaproportsionaalselt ja seepärast ei ole kõige väiksemate ettevõtjate jaoks eeskirjad suuremate ettevõtjatega võrreldes proportsionaalsed. Seepärast peaks olema võimalik vabastada mikroühingud kohustusest koostada raamatupidamise aastaaruanne, isegi kui sellised aruanded aitavad koguda statistilisi andmeid. **Mikroühingute suhtes kohaldatakse miinimumnormina siiski kohustust pidada arvet äriühingu äritehingute ja finantsolukorra kohta, millele liikmesriigid võivad lisada muid kohustusi.**

⁽¹⁾ ELT C 317, 23.12.2009, lk 67.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2010. aasta.

⁽³⁾ EÜT L 222, 14.8.1978, lk 11.

⁽⁴⁾ EÜT L 124, 20.5.2003, lk 36.

Kolmapäev, 10. märts 2010

- (7) Halduskoormust käsitlev sõltumatute huvirühmade kõrgetasemeline töörühm kutsus oma 10. juuli 2008. aasta arvamuses üles kiiresti jõustama liikmesriikide valikuvõimalust vabastada mikroühingud kohustusest koostada raamatupidamise aastaaruanne kooskõlas direktiiviga 78/660/EMÜ.
- (8) Oma 18. detsembri 2008. aasta resolutsioonis väikeste ja keskmise suurusega äriühingute, eelkõige mikroettevõtjatega seotud raamatupidamisnõuete kohta ⁽¹⁾ kutsus Euroopa Parlament komisjoni üles esitama õigusakti ettepanek, millega võimaldatakse liikmesriikidel jätta mikroühingud välja direktiivi 78/660/EMÜ reguleerimisalast.
- (9) **Kuna käesolevas direktiivis sätestatud piirväärtustel on eri liikmesriikides olenevalt kohaldamisalasse jäävate ettevõtete arvust oluliselt erinev mõju ja kuna mikroühingute tegevus ei mõjuta piiriülest kaubandust ega siseturu toimimist, peaksid liikmesriigid käesoleva direktiivi rakendamisel riigi tasandil neid mõjuerinevusi arvesse võtma.**
- (10) **Kuigi mikroühingute puhul tuleb samuti tagada läbipaistvus, et kindlustada nende avatus ja juurdepääs finantsturgudele, peaksid liikmesriigid direktiivi 78/660/EMÜ rakendamisel võtma arvesse liikmesriigile omaseid turutingimusi ja -vajadusi.**
- (11) Kuivõrd käesoleva direktiivi eesmärki vähendada mikroühingute halduskoormust ei saa liikmesriigid üksi piisavalt hästi saavutada ning selle mõjust tulenevalt on seda eesmärki võimalik paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta vastu meetmed kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (12) Seetõttu tuleks direktiivi 78/660/EMÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 78/660/EMÜ muutmise

Direktiivi 78/660/EMÜ lisatakse järgmine artikkel:

"Artikkel 1a

1. Liikmesriigid **säilitavad äriühingu kohustuse pidada arvet äritehingute ja finantsolukorra kohta, kuid** võivad lubada teha käesolevas direktiivis sätestatud kohustuste täitmisest erandi selliste äriühingute puhul, mis oma bilansipäeval ei ületa kolme järgneva kriteeriumi seast kahe piirmäära:

a) bilansimaht: 500 000 eurot;

b) netokäive: 1 000 000 eurot;

c) keskmine töötajate arv aruandesaasta jooksul: 10.

2. Kui oma bilansipäeval ületab äriühing lõikes 1 sätestatud kolmest kriteeriumist kahe piirmäära kahel järjestikusel aruandeaastal, ei saa selline äriühing enam kasutada kõnealuses lõikes osutatud vabastust.

(1) ELT C 45 E, 23.2.2010, lk 58.

Kolmapäev, 10. märts 2010

Kui oma bilansipäeval ei ületa äriühing enam lõikes 1 sätestatud kolmest kriteeriumist kahe piirmäära, võib selline äriühing kasutada kõnealuses lõikes osutatud vabastust eeldusel, et äriühing ei ole ületanud neid piirmäärasid kahel järjestikusel aruandeaastal.

3. Nendes liikmesriikides, kus ei ole eurot kasutusele võetud, arvutatakse lõikes 1 esitatud summad omavääringusse ümber vahetuskurside alusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas* päeval, mil jõustub direktiiv, milles on sätestatud kõnealused summad.

4. Lõike 1 punktis a osutatud bilansimaht hõlmab kas artikli 9 "Aktiva" rubriikides A–E osutatud varasid või artikli 10 rubriigis A–E osutatud vara kogusummat."

Artikkel 2

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid kehtestavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid, siis kui nad otsustavad kasutada direktiivi 78/660/EMÜ artiklis 1a sätestatud valikuvõimalust, **võttes eelkõige arvesse liikmesriigi nende ettevõtete arvu, millele kõnealuses artiklis sätestatud piirväärtused laienevad**. Nad edastavad kõnealuste normide teksti ning kõnealuste normide ja käesoleva direktiivi vahelise vastavustabeli viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2010/C 349 E/18	Gilad Shaliti juhtum Euroopa Parlamendi 11. märtsi 2010. aasta resolutsioon Gilad Shaliti kohta	91
2010/C 349 E/19	Vägivalla laienemine Mehhikos Euroopa Parlamendi 11. märtsi 2010. aasta resolutsioon vägivalla eskalatsiooni kohta Mehhikos	92
2010/C 349 E/20	Lõuna-Korea – surmanuhtluse kuulutamise seaduslikuks Euroopa Parlamendi 11. märtsi 2010. aasta resolutsioon surmanuhtluse seadustamise kohta Lõuna-Koreas	95

III Ettevalmistavad aktid

Euroopa Parlament

Teisipäev, 9. märts 2010

2010/C 349 E/21	Kaudselt mõõdetavate finantsvahendusteenuste (FISIM) jaotamine kogurahvatulu kindlaksmääramiseks * Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu otsus kaudselt mõõdetavate finantsvahendusteenuste (FISIM) jaotamise kohta Euroopa Liidu eelarve ja omavahendite eesmärgil kasutatava kogurahvatulu kindlaksmääramiseks (KOM(2009)0238 – C7-0049/2009 – 2009/0068(CNS))	97
2010/C 349 E/22	Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtt: Saksamaa – koondamised Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus, mis käsitleb Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist vastavalt eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punktide 28 (KOM(2010)0007 – C7-0011/2010 – 2010/0005(BUD))	98
	LISA	100
2010/C 349 E/23	Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtt: koondamised Leedus Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus, mis käsitleb Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist vastavalt eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahelise 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punktide 28 (KOM(2010)0008 – C7-0012/2010 – 2010/0003(BUD))	101
	LISA	102
2010/C 349 E/24	Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtt: Leedu ehitussektor Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus, mis käsitleb Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist vastavalt eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahelise 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punktide 28 (KOM(2010)0009 – C7-0013/2010 – 2010/0002(BUD))	104
	LISA	105

2010/C 349 E/25	<p>Atlandi kirdeosa rannikute ja vete kaitset saaste eest käsitleva koostöölepingu lisaprotokoll ***</p> <p>Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu otsus Atlandi kirdeosa rannikute ja vete kaitset saaste eest käsitleva koostöölepingu lisaprotokoll sõlmimise kohta Euroopa Ühenduse nimel (KOM(2009)0436 – C7-0163/2009 – 2009/0120(NLE)) 107</p>
2010/C 349 E/26	<p>Lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavad loomatervishoiunõuded ***I</p> <p>Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 998/2003, mis käsitleb lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavaid loomatervishoiunõudeid (KOM(2009)0268 – C7-0035/2009 – 2009/0077(COD)) 107</p> <p>P7_TC1-COD(2009)0077</p> <p>Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 9. märtsil 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2010, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 998/2003, mis käsitleb lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavaid loomatervishoiunõudeid 108</p> <p>LISA 109</p>
2010/C 349 E/27	<p>Pikaajalise viisaga isikute liikumine ***I</p> <p>Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni ja määrust (EÜ) nr 562/2006 seoses isikute liikumisega pikaajalise viisa alusel (KOM(2009)0091 – C6-0076/2009 – 2009/0028(COD)) 109</p> <p>P7_TC1-COD(2009)0028</p> <p>Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 9. märtsil 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2010, millega muudetakse Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni ja määrust (EÜ) nr 562/2006 seoses isikute liikumisega pikaajalise viisa alusel 110</p> <p>LISA 110</p>
Kolmapäev, 10. märts 2010	
2010/C 349 E/28	<p>Teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruanded seoses mikroühingutega ***I</p> <p>Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse nõukogu direktiivi 78/660/EMÜ, mis käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid, seoses mikro-majandusüksustega (KOM(2009)0083 – C6-0074/2009 – 2009/0035(COD)) 111</p> <p>P7_TC1-COD(2009)0035</p> <p>Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 10. märtsil 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2010/.../EL, millega muudetakse nõukogu direktiivi 78/660/EMÜ (mis käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid) seoses mikroühingutega 112</p>

Menetluste selgitus

- * Nõuandemenetlus
- **I Koostöömenetlus, esimene lugemine
- **II Koostöömenetlus, teine lugemine
- *** Nõusolekumenetlus
- ***I Kaasotsustamismenetlus, esimene lugemine
- ***II Kaasotsustamismenetlus, teine lugemine
- ***III Kaasotsustamismenetlus, kolmas lugemine

(Menetlus põhineb Euroopa Komisjoni esitatud õiguslikul alusel.)

Poliitilised muudatused: uus või muudetud tekst on märgistatud paksus kaldkirjas, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga █.

Teenistuste tehnilised parandused ja kohandused: uus või muudetud tekst on märgistatud tavalises kaldkirjas, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga ||.

Tellimishinnad aastal 2010 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberandjal + CD-ROMil aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberandjal	ELi 22 ametlikus keeles	770 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt CD-ROMil	ELi 22 ametlikus keeles	400 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) CD-ROMil, kaks väljaannet nädalas	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	300 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel CD-ROMil.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

CD-ROM asendatakse 2010. aasta jooksul DVDga.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

